

Szerkesztőség:

Fűtész utca Olló-pálya háza.

Ide intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Bármentation levelek csak ismert emberek felé fogadhatók el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A Nagy-Kanizsai- és dél-zalai takarékpénztárak, a Bankegyesület, az Ipar- és kereskedelmi bank, a Nagy-kanizsai segélyegylet-azóvetkezett és a letenyi takarékpénztár, a „nagy-kanizsai malátagyár és serfőződe r. t.” hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:

Városház-épület: Fischel Fülöp könyvkereskedés.

KLÓFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 korona (6 frt — kr.)
Félévre 6 korona (3 frt — kr.)
Negyedévre 3 korona (1 frt 60 kr.)

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Nyitlított példosra 10 kr.

Előfizetők, valamint a hirdetőkre vonatkozó Fischel Fülöp könyvkereskedésbe intézendők.

A bucsú.

Nagy-Kanizsa, 1895. január 2-án.

(—m.) Ki lesz-e nevezve az új miniszterium addig, míg e sorok napvilágot látnak, nem tudjuk. Csak annyit tudunk, hogy a Wekerle-miniszterium lemondását ő felsége elfogadta, s így e kormány a magyar parlament élén befejezte működését.

Es milyen működés volt ez! Milyen összesített tevékenysége a legkiválóbb erőknél, olyan erőknél, melyek kivívják az ellenfél tiszteletét és becsülését is és mikor távoznak, nem a tömeg kárörvendő habotja követi, hanem csak a nagy magyar közvélemény lelkes éljenzaja, s oly népszerűség, mely páratlanul mondható e jó és balsorsban mindig pártos nemzetben.

Sokan kivívják a népszerűséget azt nem tudjuk hogyan, miért, a közéletben szereplő, férfiaknak gyakran kinálkozik ez, a nélkül, hogy különös érdemekre hivatkozhatnának: éppúgy érheti az embert a népszerűtlenség átká, mert a közvélemény sokszor kiszámíthatatlan szépségeiben. De ha volt valamikor szépszerűség, a mely a közvélemény igazságának hamisítatlan forrásából fakadt: akkor a Wekerle-kormány, s magának a kormányelnöknek el nem halványuló népszerűséget szerzett, és e kormányt ezt a szépszerűséget minden irányban megérdemelte nagy és korszakalkotó munkálkodásáért; megérdemelte, minden kétségen felül álló jellemes, nemzeties, hazafias érteleméért,

mely tevékenységében, lörekvéseiben nyilatkozott; megérdemelte szókimondó, egyenes nyílt és becsületes politikájáért, mely barátot, ellenséget egyaránt elismerésre készítetett.

Csak két évig állott e kormány az ügyek élén; s e két esztendő arany-betűkkel véste be e kormány nevét a nemzet történelmébe. E két esztendő egy nagy lépést jelent a demokratikus Magyarország megalkulása felé. A mit e rövid idő alatt Szilágyi Dezso az igazságügy és jogszolgáltatás terén véghez vitt, az oly tevékenységnek eredménye, melyhez egy évtized sem sok. De minnek e miniszterium egyes tagjainak tevékenységét külön felszámolni? Oly bősége mutatkozik itt az előrelátó bölcs politikának, melyet el nem ismerni nem lehet; és itt van ama népszerűségnek oka, mely a Wekerle-kormányt önkéntes lemondása után is körülveszi, s mely e lemondás által nemhogy csökkent volna, sőt ellenkezőleg intenzívtásban még gyarapodott, még nőtt.

Es ez lehetetlen is másképp. Jellem és becsületes ösztönös önkéntelentől hódolatra készítenek s a politikai erkölcsök nagy súlyedésének kell ott lenni, a hol az ilyen politikai vívmányokat el lehet felejteni.

Az alkotmányos aerában alig volt még miniszterium, melyért pártja annyira lelkesült volna, mint a lelépelt Wekerle-kormány. Ez nemcsak a miniszteriumnak kiválóságáról tesz tanubizonyosságot, hanem arról is, hogy a párt érzi és tudja, hogy

egészeben egy sem fogta fel ugy a nemzet aspirációit, azt a belső ösztönt, mely a haladásra készíti, egy sem iparkodott súlyos körülmények között is azokat a demokratikus kívánságokat megvalósítani, mint ez a miniszterium, mely éretlen a nemzet szivdobbanását s teljesen éretlen tartotta arra, hogy a tepsedésköz kiemeltessék és intézményeivel európai színvonalra emeltessék.

Mert azt csak nem tagadhajja senkinek józan értelemmel, hogy a cselekvés minden terén nagy lendület tapasztalható az országban az utolsó két évben. A példa hat, s a miniszterium példája nem kevésbé hatott a politikai és társadalmi körökre úgy hogy ez a hatás nem is szűnik meg lépésével, hanem sokkal mélyebb gyökeret vert, mintsem hogy nyoma se maradna még sokáig.

A miniszterium lelépelt, helyét más kormányknak engedte át, de azért a közvélemény áldása és reménye kíséri őket. Csak azok örülnek, kik sohasem bírtak kibékölni a haladó szellemmel, a mint arról a történelem minden időben bizonyosságot tesz: csak azok nem, kik a legtisztább szándékok gyanúsították, a legisztabb becsületeséget meglámadták, ha nem szájuk ize szerint beszéltek. De korán örülnek ők. A Wekerle-miniszterium politikája történeti szükségesség volt, s a mit ez félbehagyott, azt az utána következőnek el kell végezni, be kell jegyezni. Innen a közvélemény áldása és reménye, melylyel a lelépő miniszteriumot kíséri, mely méltó lesz a nemzet hádjára.

A „ZALA” tárcája.

A szerecske felé.

— A „ZALA” eredeti tárcája —

Octave Mirbeau beszéde.

Feleségem csodaszép. Gyönyörű arca stazelle-műlt a szemek igazó bájától. S mily mélytelen jó ő! Szeretem őt, ő szerel engem, s éppen hat hónapja van ma, hogy házasság vagyunk. Csak hat hónapja? Lehetséges ez?... S mi el akarunk válni. Igen tegnap határozott el könyöközni. — Oh, mennyire sirtunk! Végtelen fájdalom érezünk arra a gondolatra, hogy sohasem látjuk egymást; nagy hasadás támadt lelkekben. Ugy tűnt fel nekünk, mintha ez nem lehetne. És mégis úgy van; jobb neki és nekem is... Mi les: belőle nélkül... És én? Hová menjek nélküle?

Jól győződtek meg, hogy éppen semmit sem hányhatok feleségem szemére, csak azt, hogy asszony. Asszony, ez az ő egyetlen bűne. Asszony, ami azt jelenti, hogy egy ismeretlen megfoghatatlan lény, a természet egy tévedése, melyet fel nem fogok.

Ó ugyanazt a szemrehányást teheti nekem. Neki csak ez az egy kifogása van ellenem, hogy férfi vagyok s hogy ő engem oly kevésbé bír fel-fogni, mint én őt; mert, hogy az igazságot mondom, én nem értem őt. Kihűrkészem az élet minden titkát, sok lénynek, kinek semmi

közössége velem, kinek nyelve srokái az enyémtől ép annyira különböznek, mint a hernyó a fecskeától, elraboltam tiktát. A mit a kutya keres, amit a leskelődő ördögös macska akar, a hová az iszonyú holló megy, azt mind tudom. Az asszonyról nem tudok semmit, semmit és ismét semmit. Epp oly kevésbé ha'ok belé, mint az Isten lelkébe, mint egy tengeri kéköszin álmába.

„Oh, miért nincs a homlokod kristályból? mondám feleségemnek. „Akkor megáthatnám agyadnak csodálatos gépezetét, akkor gondolatodnak amit tevékenységét meglepném és szemmel tartanám. Te akkor reám nézne nem volna többé az a megmagyarázhatatlan, éretlen leheli kép, melyet most benned látok... És aztán, ki tudja?... talán rendkívül gyengédséggel egy fiom, aranyhegy alkalmazásával, az én képzeletem szerint vezetnék, mint egy órá az óra járását szabályozza.”

„É s azt lelelte rá: „És te kedvesem... Miért nem átlátszó a te kebled? En szíved dobbanásának okát jobban ismerném és saját szivverésemmel megegyezésre hoznám.”

Miért?... igen, miért? „Éz valóban csodálatos. Mi elváltak egymástól, mert feleségemnek minden kristályhomloka, a minő sohasem lesz egy asszonynak sem, a mivel az én keblem sűrű, átláthatlan, hűsből van készíttve, mint minden emberi kebel.... Mily szomorú bolondság az élet! Hogyha a mi házasságunk még egyike azok-

nak a véletlen, nagyon tisztességes egyesüléseknek a minő sok van, s a mely két lényt egymáshoz csatol, kik egymást nem ismerik, kik egymással nem rokonszenveznek, va'rokonság nélkül, a hus és szellem deleje-sege nélkül, akkor nem panaszkodnám.

De nem!... Mi már mint gyermekek, ismertük egymást, ő és én mint gyermekek jatszottunk már egymással. Még mindig magam előtt látom őt, nagy gyepes téren, nem messze egy medencétől, hol fehér és fekete hatyuk uszalkalt, látom még rövid ruhájáva, apró lábival, az öke hajával, mely őt, mint egy sűrű arany köpenybe burkolja. Igen kicsi volt, egy abroncsot hajtott maga előtt, vagy pedig tollpadát hajított röppentyűjének egy üdével, mely leesebben egy jázminbokor lenőé hogyan maradt fűgve. Gyakran meg is csókoltuk egymást. En megértettem őt, ő megértett engem. Olvastunk szemekben, sziveinkben, mint egy bizalmas, ismert könyvben, a nagy kései könyvben, melyet anyja nekünk a csodálkozással, felelőltással és vidám kacagás között megmagyarázott. Akkor ugyanazon szellemből és hűsből való volt, mint én, csak hogy en a szellem finomabb, ez a hus gyengédebb volt, ez volt minden.

Elragadtással követtem őt mindig. Később bensőbb mélyebb és intellektuálisabb lett álmaink és gondolataink közössége, úgy, hogy úgy tevést nekünk, mintha egy szellem lekecsitene beádnánk. Erkölységünk ugyanaz volt, a lekecsedés egyformán erős visszhangot talált nálunk. Ugyanazon könyvekről, ugyanazon zenéről, ugyan-

A járási mezőgazdasági bizottság szervezése.

A mezőgazdaságról és mezőrendésről szóló 1894. évi XII. t. c. 28. §-ában említett járási mezőgazdasági bizottsági szervezésre vonatkozó szabályrendeletet a végrehajtási rendelet 28. §-a értelmében a vármegyei törvényhatósági bizottság a t. évi december hó 10-én tartott közgyűlésén megalkotta s elhatározta, hogy a szabályrendelet a vármegyei területen az 1886. évi XXI. t. c. 7. §-a értelmében kihirdetendő és annak megtörténtével a földművelésügyi m. kir. miniszterhez jóváhagyás végett felterjesztendő.

Hogy a járási mezőgazdasági bizottságok közhasznú működésüket a szabályrendelet jóváhagyása után legalább részben megkezdhesék, a közgyűlés azoknak választás alá eső tagjait járásonként megválasztotta és pedig:

a **tapolcai járásban** rendes tagok: Bogyy István, Csigó Pál, Hertelendy Ferenc, Hertelendy István, Kőves Ede, Skublics Gyula. Póttagok: Eöry Béla, Györfly Pongrác, Virius Vincs.

A **sümei járásban** rendes tagok: Barcza László, Bogyy János, Gyömörey Gáspár, dr. Gyömörey Vincs, ifj. Hácsy Kálmán, Szűcs Zsigmond. Póttagok: ifj. Eitner Sándor, Sümei Tivadar, Zathurecsky Zsigmond.

A **szentgróthi járásban** rendes tagok: gróf Batthyány József, Berényi Jenő, Bezerédy László, Kozáry Aurel, Malatinszky Ferenc, Tólay Tivadar. Póttagok: Fülöp Kálmán, Szabó Károly, Zathurecsky Márton.

A **zala-egyházi járásban** rendes tagok: Csörtán László, Farkas József, Hácsy Kálmán, Orosz Pál, Szily Dezső, Skublics Jenő. Póttagok: Farkas Gábor, Marton György, Szentmihályi Dezső.

A **noai járásban** rendes tagok: Deák Mihály, Dervárius János, Hodász Béla, Stadl János, Tornay Gábor, Zschmeisler Viktor. Póttagok: Imre Antal, Lévay István, Somogyi Elek.

Az **alsó-lendvai járásban** rendes tagok: Hajós Mihály, Hajós Izidor, Ióó Ferenc, Margety Géza, Sohár Károly, Vlasics Nándor. Póttagok: Baka Boldizsár, Hirschmann Ferdinánd, Gajer Lajos.

A **letenyei járásban** rendes tagok: Blum József, Erkinger István, Latkovits Ferenc, Stern Zsigmond, Tamás Ádám, Varga Boldizsár.

A **csáktornyai járásban** rendes tagok: Kecskés Ferenc, Murai Róbert, Sallágyi Gyula, Tielér József, Tóth István, Vrana Frigyes. Póttagok: Kaiser Lajos, Mesterics Aladár, Tomka György.

A **perlaki járásban** rendes tagok: Banely Sándor, Mesterics Gábor, Peczek György, Szabó Imre, Varga János, Vlasics György. Póttagok: Glavina András, Kollay Rókus, Paulis Menyhert.

A **nagy kanizsai járásban** rendes tagok: Kerndl Imre, Musnai Ferenc, Mészáros Antal, Somogyi Gyula, Talabér Kálmán, dr. Viszlendvay József. Póttagok: Dauscha Ottó, Ferenczy János, Veltzer Ottó.

A **kensthelyi járásban** rendes tagok: Bogyy Máté, Bezerédy Lajos, dr. Dunst Ferenc, Hertelendy József, Kern Agoston, Oltay Guidó. Póttagok: Bachrach Antal, Kemény Andor, Forster Ferenc.

A **pacsai járásban** rendes tagok: Baranyos Odón, Fábriács Gyula, Grunner Ernő, Koller István, Szűcs Mór, Vessey László. Póttagok: Bakó Gyula, Baranyos Béla, Umszonst Lajos.

Tollfuttában.

Gutmán Vilmos kir. tábornok, aki életében talán még a legnyak sem vétett, azért, hogy jóbarátainak, ismerőseinek egy jó napot csapjon, képes író habortut indítani az általan nyulak ellen.

December 30-ikán nagy vadászatot rendezett kistakosi birtokán.

Nagy-Kanizsa Nimródjai reggel kilenc óraker találtak a berényi országúton, hol mint rendező: dr. Pihál Viktor (ami szerkesztőségünk afférménje) várakozott rájuk.

Megkezdődött a hajts. Csúnláltak három menetet is; kétszer vettek magukhoz frissítőt is, de azért a vadászatnak sehogyan sem akart valami fényes eredménye lenni. Összesen csak 12 drb. ostoba nyul esett el.

A nyulvérszomszjas Nimródok persze nem tudták ennek a titkát. Nem tudták, hogy a házigađa előzőleg szépen átvezetgette birtokának békében élő nyulait a szomszédos erdőszeggekbe. Minek folyjon annyi ártatlan állat-vér, mikor a hatalmas ehé a földiogl!

Igy azután csak az a tizenkét ostoba nyul lett a kistakosi lakoma áldozata. Ezek, szegény ördögök, nem értették meg a házigađa ember-séges intencióját a visszavérték békés tanyájokra, mielőtt a lakoma délután 2 óraker megkezdődött.

Ha csak egy perányi nyul politika lett volna bennök, megleshettek volna, mikor robognak be a kistakosi határba azok a lovatok, amiken a meghívott vendégeknek ama szelidőbbjei érkeztek, akik csak fehér asztal mellett puszitják a nyulakat. Akkor azután teljes lett volna a házigađa öröme is, mert végig élvezhette volna egy országúra szóló vadászlakoma gyönyöreit egyetlen nyulháttá nélkül.

De hat ha az a tizenkét ostoba nyul meg nem érte az ő intencióját, arról inkább megértette a puskás és puskátlan vadász-kompanyia. A lakoman olyan diadal-érzettel ettek, ittak, mintha csak tizenkét rettenetes oroszlan szívverését némitották volna el s mintha tigriek ellen akarták volna újra-ecelőzni magukat.

Igaz, hogy benn a kistakosi villában a vadászok könnyűn oda is képzelhették magukat az

oroszlánok és tigriek tropikus hazájába, mert nemcsak a kandelló pattogó tüze és a palackok lelke, hanem a háziaszony mosolygó szeme is édes meleget sugárzott a vendégekre s mikor a cigányzene accordjai is belsolvadtak ebbe a jól-ható, boldogító melegségbe, a vadászkompanyia tagjai egyfő-egyig ábrándos, epedő, olvadozó poétákka lettek.

Ez alatt künn valami bánatosan bugó hang süvöltött el a villa füves verandája mellett. Az átelleni lankás hegyoldal fái megrázkodtak, megdideredtek. Fekete hollók szálltak le reajok lombra libbenésvel, sűrő károgtással és fávra, felborzolt tollakkal gubbasztogattak ott a szegény hajléktalanok. A szürke égen megsűrűdtek a fellegek s hullani kezdett előbb ritkásan, aztán átáthatatlan sűrűséggel a hó.

A tél hazatlan réme: a zivatar, szilaján hadonázó karkokkal nyargalt keresztül át a hegyoldalakon, kavarva, csapkodva szeszélyesen ide-oda s zápor-sűrűséggel hulló havat.

Egy óra alatt a kistakosi villa környékét fehér lepi borította. Eonél a fehér asztalnál meg a zivatar mulatott bugó, süvöltözö nótá-szóval, boldul hahotáva.

A villa a vidám, mosolygó, danoló, jókedvű kompanyiával olyan volt ott a, csak rá tekintve is megdidergető téli kép keretében, mint egy kis Nizza a szibériai hósvivatagon.

A vadégerszeret megenélvigan sűtkérező kompanyia csak este 8 óraker kezdett hazaszállingózni. Akkorra már ugyancsak „befújta az utat a hó” és egyik másik szánkó előtt „cél-talanul ment a fakó”; mert kető szerencsésen fel is borult. Szerencsésen, mert a kiborultaknak semmi bajok sem lett.

Igy a kistakosi vadászlakomát csak tizenkét nyul siratta meg; de igen soán fogják emlegetni még azok közül a „csöndes” vadászok közül is, akik csak a „Stüssi-vadász”-szal tartanak kizárólagos atyafiságot.

H I R E K.

— **Megvan a fusio.** Amit oly kevesen hittek, megtörtént. Azok, a kik oly sokáig hevesen harcoltak egymással, megszűntették az ellenszekerkedést és a béke jobbát nyujta egymásnak, fuzionáltak. A fusio azonban, melyről most szólnunk nem igen érinti a politikát, mert a „nagy fusio” ez idő szerint még nincs meg. De collegáink a „Keszthelyi” és „Keszthelyi Hírlap”-már megcsinálták ezt és újvétől kezdve

azon festményekért rajongtunk, ugyanazon szegényeket szerettük. Az életben, a művészetben a szenvedésben nem volt csökledet, egy álom, egy köny; egyszerű nemmi, mely nem egyformán érintett volna bennünket..... legalább egy hittem én.

Végre talán mindabból, a mi még a visszamenékezésnél is boldogabb tesz, nem is történt valójában semmi. En akkor mindent éreztem, de ki mondja meg nekem, hogy valójában létezett? Nem teremtettem én azt meg képzeletemben? és csakis képzeletemben?

A benyomások, az érzelmek, melyekkel őt ékesítettem a melyek az ényéimék voltak, körüllebegtek őt, anélkül, hogy valaha beléjebe hatoltak volna. En leikemnek egy fénylő csilláman keresztül láttam őt. Hogyan van az, hogy nem így látom többé.

Mikor az alkalmas kor elérkezett, megházasodtunk, — ez már gyermekkorunk óta szüleinktől és tőlünk elhatározottal.

Azon az estén Klára, — Klára volt a neve, s nem úgy talájják, hogy ebben a női névben utálatos gunytekak? — azon az estén tehát én és Klára a ház közelében egy erdőszegében sétáltunk. Az alkonyat leereskedett. A mozgékony, lombon keresztül azokon a kis égi foltocskakon, melyek keresztül látszottak, az első halvány csillagokat láttuk. Fénylő köd szállott fel a földről

a fatörzsek között, melyeknek kérge egys helyeken bágyadán fénylett. Azon az örvényen, melyen egymásra támaszkodva haladtunk, egy öreg ember jelent meg előttünk. Háta megröbbedt az avarú és páfrány nehéz terhe alatt, melyeket levágott. Mikor meglátott, megállott.

„Már régen nyugalomra tért a gerlice” — szólott hozsánk. „Hová mentek ti?”

„A szerencse felé.” — mondá feleségem, kinnek keze gyengéden megraszketett az ényémben.

„Oh ebben az esetben szerencsés utal..... De fel ne ketsétek a rigókat, ezek gunyos madarak!..”

S egy erős mozgással újra hátra erősitve kötetget, tovább folytató utját. Gunyos kacajt véltem hallani, mely az ágak között onyószt el. S a hold felzállott a fak mögött, rózsásan, fejedelmilleg s egy vékony gesztenyefaág vágta keresztül közepén.

„Nézd,” — mondám feleségemnek, mily rózsás a hold.

Futó tekintetet vetett Klára a haladó, fénylő csillagzatra, a mely szeliden ringatózott az égbolt ürében.

— „Rózsás?... A hold?... Te bolondos vagy” — mondá ő, — „ki látott valaha rózsaszínű holdat.

„Nézz csak oda!” — válaszoltam én. Ő vallat vont és kérdész:

„De mért akarsz minden Aron rózsásá tenni a holdat?... Miért mondod, hogy rózsás.

„De édes szívem, mivel én úgy látom.” Hangjának éles csengése volt.

„Mit, még mindig azt állítod, hogy a hold rózsaszínű?”

Elég ostobán, állhatatosan megmaradtam a mellett, bizony elég ostobán. Mert kérem önöket, mit törődtem én avval, hogy a hold rózsás kék vagy sárga volt-e, különösen abban a pillanatban? asziárdul és dacosan iaméltam: „Rózsaszínű, rózsaszínű, rózsaszínű!”

Klára egy ledőlő fatörzsszökre borult, mely részint elzarta az utat és fejét közébe rejtve, zokogva kiálta:

„Istenem, istenem, ő nem szeret többé engem. Minő szerencsétlenség, ő nem szeret engem!”

En oda borultam feleségem lábai elé!

„Egyetlen kincsem” — esdettem. „Nincs igazam... a hold nem rózsaszínű... ő minden, minden, amit te akarsz... Nem volt igazam, bocsás meg!”

„Nem, nem,” — mondá Klára siránkozó hangon, „te azt hiszed, hogy rózsaszínű, te gonosz ember.”

— „De mikor esküszöm neked....”

— Nem, nem, — te mégis hiszed... csak mért mondod, hogy nekem örömet okozál, de azért mindig, hiszed.

Akaratom ellenére is nem tudtam elnyomni a felháborodás egy könnyű mozdulatát.

— Ez hogyha hinném is, minő vonatkozásban

A járási mezőgazdasági bizottság szervezése.

A mezőgazdaságról és mezőrendésről szóló 1894. évi XII. t. c. 28. §-ában említett járási mezőgazdasági bizottság szervezésére vonatkozó szabályrendeletet a végrehajtási rendelet 28. §-a értelmében a vármegye fővárosi bizottsága a f. évi december hó 10-én tartott közgyűlésen megalkotta s elhatározta, hogy a szabályrendeletet a vármegye területén az 1886. évi XXI. t. c. 7. §-a értelmében kihirdetendő és annak megtörténével a földművelésügyi m. kir. miniszterhez jóváhagyás végett felterjesztendő.

Hogy a járási mezőgazdasági bizottságok közhasznú működésüket a szabályrendelet jóváhagyása után legalább részben megkezdhessék, a közgyűlés azoknak választás alá eső tagjait járásonként megválasztotta és pedig:

a *talpaczai járásban* rendes tagok: Bogay István, Csáigó Pál, Hertelendy Ferenc, Hertelendy István, Köves Ede, Skublics Gyula. Pótagok: Eöry Béla, Györfy Pongrácz, Virius Vince.

A *sümei járásban* rendes tagok: Barcza László, Bogay János, Gyömörey Gáspár, dr. Gyömörey Vince, ifj. Háczky Kálmán, Szűcs Zsigmond. Pótagok: ifj. Eitner Sándor, Sümei Tivadar, Zathureczky Zsigmond.

A *szentgróthi járásban* rendes tagok: gróf Bathányi József, Berényi Jenő, Bezeredy László, Kozáry Aurel, Malatinszky Ferenc, Tolnay Tivadar. Pótagok: Fülöp Kálmán, Szabó Károly, Zathureczky Márton.

A *zala-egyszerű járásban* rendes tagok: Csertán László, Farkas József, Háczky Kálmán, Orosz Pál, Szily Dezső, Skublics Jenő. Pótagok: Farkas Gábor, Marton György, Szentmihályi Dezső.

A *novai járásban* rendes tagok: Deak Mihály, Dervarics János, Hodász Béla, Stádél János, Tornósy Gábor, Zechmeister Viktor. Pótagok: Imreh Antal, Lévény István, Somogyi Elek.

Az *alsó-lendvai járásban* rendes tagok: Hajós Mihály, Hajós Izidor, Isoó Ferenc, Margety Géza, Sohár Kálmán, Vlasics Nándor. Pótagok: Baka Boldizsar, Hirschmann Ferdinánd, Gajer Lajos.

A *letenyei járásban* rendes tagok: Blum József, Erkinger István, Latkovits Ferenc, Stern Zsigmond, Tamás Ádám, Varga Boldizsar.

A *cséktornyai járásban* rendes tagok: Kecskés Ferenc, Murai Róbert, Szilágyi Gyula, Tislér József, Tóth István, Vrana Frigyes. Pótagok: Kaiser Lajos, Mesterics Aladár, Tomka György.

A *perlaki járásban* rendes tagok: Banely Sándor, Mesterics Gábor, Pececz György, Szabó Imre, Varga János, Vlasics György. Pótagok: Glavina András, Kollay Rókus, Puolis Menyher.

A *nagy kanizsai járásban* rendes tagok: Kernál Imre, Musset Ferenc, Mészáros Antal, Somogyi Gyula, Talabér Kálmán, dr. Vízlendvay József. Pótagok: Dauscha Ottó, Ferenczy János, Veltzer Ottó.

A *keszthelyi járásban* rendes tagok: Bogay Máté, Bezeredy Lajos, dr. Dunszt Ferenc, Hertelendy József, Kern Agoston, Oltay Guidó. Pótagok:

tagok: Buchrach Antal, Kemény Andor, Forster Ferenc.

A *pacsai járásban* rendes tagok: Baranyay Odón, Fábianics Gyula, Grunner Ernő, Koller István, Szűcs Móric, Vessey László. Pótagok: Bakó Gyula, Baranyay Béla, Umszton Lajos.

Tollfuttában.

Gutmann Vilmos kir. tanácsos, aki életében talán még a legyeknek sem vétett, azért, hogy jóbarátainak, ismerőseinek egy jó napot csapjon, képes írtó habortut indítani az ártatlan nyulak ellen.

December 30-án nagy vadászatot rendezett kislakosi birtokán.

Nagy-Kanizsa Nimródjai reggel kilencz órakor találkoztak a berényi országúton, hol mint főrendező: dr. Pihlél Viktor (ami szerkesztőségünk afféremje) várakozott rájuk.

Megkezdődött a hajts.

Csináltak három menetet is; kétszer vettek magukhoz frissítőt is, de azért a vadászatnak se-hogy sem akart valami fényes eredménye lenni. Összesen csak 12 drb. ostoba nyul esett el.

A nyulvérszomjas Nimródok persze nem tudták ennek a titkát. Nem tudták, hogy a házigazda előzőleg szépen átvezetettette birtokának békében élő nyulait a szomszédos erdőségekbe. Minek folyjon annyi ártatlan állat-vér, mikor a hatalmas ebéd a főfogó!

Igy azután csak az a tizenkét ostoba nyul lett a kislakosi lakoma áldozata. Ezek, szegény ördögök, nem értették meg a házigazda ember-séges intencióját s visszavérték békés tanyájokra, mielőtt a lakoma délután 2 órakor megkezdődött.

Ha csak egy parányi nyul politika lett volna bennök, megleshettek volna, mikor robognak be a kislakosi határba azok a lojakok, amiken a meghívott vendégeknek ama szelidebbjei érkeztek, akik csak fehér asztal mellett pu-szítják a nyulakat. Akkor azután teljes lett volna a házigazda öröme is, mert végig élvezhette volna egy országúra szóló vadászlakoma gyönyöreit egyetlen nyul halál nélkül.

De hát ha az a tizenkét ostoba nyul meg nem értette az ő intencióját, annál inkább megértette a puskás és puskátlan vadász-kománia. A lakoman olyan diadal-érzettel ettek, ittak, mintha csak tizenkét rettenetes oroszlan szívverését némitottak volna el s mintha tigrisek ellen akarták volna újra-acélozni magukat.

Igaz, hogy benn a kislakosi villában a vadászok könnyen oda is képzelhették magukat az

oroszlánok és tigrisek tropikus hazájába, mert nemcsak a kandelló pattogó tüze és a palackok lelke, hanem a háziasszony mosolygó szeme is édes meleget sugárzott a vendégekre s mikor a cigányzene accordjai is beleolvadtak ebbe a jól-ható, boldogító melegségbe, a vadászkománia tagjai egy-egy ábrándos, epedő, olvadozó poétakká lettek.

És alatt künön va'ami bánatosan bugó hang süvöltött el a villa üveges verandája mellett. Az átelleni lankás hegyoldal fái megrázkodtak, megdidegtek. Fekete hollók szálltak le rajok lomha libbenés-el, siró káromással és fázva, felborzolt tollakkal gubbasztottak ott a szegény hajléktalanok. A szürke égen megsűrűdtek a fellegek s hullani kezdett előbb ritkán, azután átáthatatlan sűrűséggel a hó.

A tél hazatlan réme: a zivatar, szilaján hadonázó karokkal nyargalt keresztül át a hegyoldalakon, kavarva, csupkodva szeszélyesen ide-oda e zápor-sűrűséggel hulló havat.

Egy óra alatt a kislakosi villa környékét fehér lepel borította. Ennél a fehér asztalnál meg a zivatar mulatótt bugó, süvöltözött a szóval, boldondul hahotázva.

A villa a vidám, mosolygó, danoló, jókedvű komániával olyan volt ott a, csak rá tekintve is megdideggető léli kép keretében, mint egy kis Nizza a szibériai hósvatagon.

A vendégszeretet melegénél vígan sűtkérező kománia csak este 8 órakor kezdett hazaszállingózni. Akkorra már ugyancsak befújta az utat a hó és egyik másik szánkó előtt „cédítlanul ment a fakó”; mert kető szerencsésen fel is borult. Szerencsésen, mert a kiborultnak semmi bajok sem lett.

Igy a kislakosi vadászakomát csak tizenkét nyul siratta meg; de igen sokan fogják emlegetni még azok közül a „csöndes” vadászok közül is, akik csak a „Stüssi-vadász”-szal tartanak kizárólagos atyafiságot.

H I R E K.

— **Megvan a fuzio.** Amit oly kevesen hittek, megtörtént. Azok, a kik oly sokáig hevesen harcoltak egymással, megszüntették az ellenségeskedést és a béke jobbát nyujta egymásnak, fuzionáltak. A fuzio azonban, melyről most szólnunk nem igen érinti a politikát, mert a „nagy fuzio” ez idő szerint még nincs meg. De collegáink a „Keszthelyi” és „Keszthelyi Hírlap” már megcsinálták ezt és újévtől kezdve

azon festményekért rajongtunk, ugyanazon szegényeket szereltük. Az életben, a művészetben a szenvedésben nem volt cselekedet, egy álom, egy könyv; egyszóval semmi, mely nem egyformán érintett volna bennünket..... legalább úgy hittem én.

Végre talán mindabból, a mi még a visszaemlékezésnél is boldográ tesz, nem is történt valójában semmi. En akkor mindent éreztem, de ki mondja meg nekem, hogy valójában létezett? Nem teremtettem én azt meg képzeletemben? és csakis képzeletemben?

A benyomások, az érzelmek, melyekkel őt ékesítem s a melyek az enyéimék voltak, körülbegették őt, anélkül, hogy valaha belsejébe hatoltak volna. En lekemnek egy fénylő csilláman keresztül láttam őt. Hogyan van az, hogy nem így látom többé.

Mikor az alkalmas kor elérkezett, megházasodtunk, — ez már gyermekkorunk óta szüleinktől és tőlünk elhatározottai.

Azon az estén Klára, — Klára volt a neve, s nem úgy találják, hogy ebben a női névben utálatos gunyfeleszik? — azon az estén télt én és Klára a ház közelében egy erdőségekben sétáltunk. Az alkonyat leereszkedett. A mozgékony, lombon keresztül azokon a kis égi foltcskákon, melyek keresztül látszottak, az első halvány csillagokat láttuk. Fénylő köd szállott fel a földről

a fatörzsek közül, melyeknek kérge egyes helyeken bágyadán fénylött. Azon az örvényen, melyen egymásra támaszkodva haladtunk, egy öreg ember jelent meg előttünk. Háta megröbbedt az avarú és páfrány nehéz terhe alatt, melyeket levágott. Mikor meglátott, megállott.

— Már reggel nyugalomra tért a gerlice! — szolt hozzánk. „Hová mentek ti?”

— A szerencse felé. — monda feleségem, kinek keze gyengéden megrensketeit az enyémbe. — Oh- ebben az esetben szerencsés utat..... De fel ne ketsétek a rigókat, ezek gunyoló madarak!...

S egy erős mozgással újra hátára erősítve köteteg, tovább folytatá utját. Gunyos kacajt véltelen hallani, mely az ágak között enyészett el. S a hold felzállott a fak mögött, rózsásan, fejedelmileg s egy vékony gesztenyefaág vágta keresztül közepén.

„Nézd,” — mondam feleségemnek, mily rózsás a hold.

Futó tekintetet vetett Klára a haladó, fénylő csillagzatra, a mely szeliden ringatózott az égbolt ürében.

— „Rózsás?... A hold?... Te bolondos vagy” — monda ő, — „klátott valaha rózsaszínű holdat.

„Nézz csak oda!” — válaszoltam én.

Ó vallat vont és kérdezé:

— „De mért akarod minden áron rózsássá tenni a holdat?... Miért monod, hogy rózsás.

— „De édes szívem, mivel én úgy látom.” Hangjának éles csengése volt.

— „Mit, még mindig azt állítod, hogy a hold rózsaszínű?”

Elég ostobán, állhatatosan megmaradtam a mellett, bizony elég ostobán. Mert kérem önöket, mit törődtem én avval, hogy a hold rózsás kék vagy sárga volt-e, különösen abban a pillanatban? azilárdul és dacosan ismételttem:

„Rózsaszínű, rózsaszínű, rózsaszínű!”

Klára egy ledótt fatörzskre borult, mely részint elzárta az utat és fejét kezébe rejtve, zokogva kiáltá:

„Istenem, istenem, ő nem szeret többé engem. Minő szerencsétlenség, ő nem szeret engem!”

En oda borultam feleségem labai elé!

„Egyetlen kincsem” — esdetttem. „Nincs igazam... a hold nem rózsaszínű, ... ő minden, minden, amit te akarsz... Nem volt igazam, bocsáss meg!”

„Nem, nem,” — monda Klára siránkozó hangon, „te azt hiszed, hogy rózsaszínű, te gonosz ember.”

— „De mikor esküszöm neked....”

— Nem, nem, — te mégis hiszed... csak mért monod, hogy nekem örömet okozál, de azért mégis, hiszed.

Akaratom ellenére is nem tudtam elyomni a felháborodás egy könnyű mozdulatát.

— És hogyha hinném is, minő vonatkozásban

fuzionalya fogják szolgálni a vidéki hírlapirodalmat, Keszthely város és Zalavármeje érdekeit.

— **A hadsereg köréből.** Az ezen évben életbe léptetett hadtesti tanfolyamra az V. hadtesti tiszti karából 40 főhadnagy vezényeltetett Pozsonyba, ezek közt van háziérdeünköl, a ca. 60-ik gyalogezredből 3 főhadnagy. Nagy-Kanizsáról Wolf Károly főhadnagy vezényeltetett a tanfolyamra, melynek sikeres befejezése a tanfolyam hallgatói részére a közeli előléptetést jelenti. A tanfolyam 6 hónapig tart a s. hó 2-án vette kezdetét. — Bodákeci Fejérs Elemér cs. és kir. hadnagy Nagy-Kanizsáról Pozsonyba helyeztetett át.

— **A „Szépiós-Egyesület”** múlt vasárnap tartott közgyűlése elnöké Pihádi Ferencet, alelnökké gelsei Gutmann Vilmost és titkárá Kordás Károly törvényszéki bíróvá választá. A közgyűlésre, valamint a Szépiós-Egyesület ügyefe általában legközelebb bővebben visszatérünk.

— **Eljegyzések.** Kohn Szerén kisasszonyt Nagy-Kanizsán eljegyezte magának Rosenfeld József ur Székes-Fehérvárról. — Weber Adél kisasszonyt Weber J. nagy-kanizsai szállodás nővérét Háromfán, eljegyezte Weiss Mór Porrog-Szt-Királyról.

— **Táncpróba.** Úv. Perrey Jánosné táncművész-nő befejezén négy heti tanfolyamát, kedden este tartá a Casino nagyertermében növendékeinek tanóvizsgálatát, mely a jelenlévő nagyszámú, előkelő közönség és a kiválóan sikerült tánc-mulatóványok által valóságos látványos ünnepélylyé lett. Gyönyörűség volt nézni a sok ifjú, úde leányarcol, midőn megannyi tündéreként lejték a szebbnél-szebb műtáncokat. Az anyák, apák örömmel usztak és a közömbös szemlézőre is a regék bajaként hatott a szép látvány. Az ifjú táncosnők közül különösen gelsei Gutmann Lilly és Anna, Weiser Klára, Rapoch Luiza, Maschanker Laura, Halphen Teréz, Ségerec Betta, Ledófsky Mici, és Rothschild Rózsika kisasszonyok arattak nagy tetszést, úgy, hogy alig bírt látásukkal betelni a sok néző. Különösen elragadta azonban a nézőket egy kis szőke angyalarcul augszuszivű tündérke gelsei Gutman Stefka, ki Blau Jancsival oly kezesen, annyit igazsággal lejtett egy kettőt, hogy az est folyamán háromszor kellett táncukat ismételnök. A felvilágyozott közönség éjjelkor osztott szét egy élvezetes estély kellemes benyomásaival.

— **Szélvontatási mulatságok.** Vigan elbusztattuk az ó esztendő és ugyan ilyen hangulatban fogadtuk az újat. A társaságytelek lényesen világított termei nem egyenlő látogatottságnak örvendtek ugyan, de mindenütt jókedv honolt. — A „Társaság” tagjai igen szép számban jelentek meg családjaikkal otthonukban és tánc és tombolával reggeli 6 óráig mulattak kitűnő jó hangulatban. Ezen estélyen mindenki nyertes volt, mert a ki nem is vihett magával valami szép nyereségy-árgyat, haza vitte magával egy kedélyesen előöltött estély emlékeit,

mi legalább is felér egy ambóval. A négyeseket 26 pár táncolta. Ott voltak: Dezsényi Elekne, [Mórichely], dr. Dezsényi Árpádné [Keszthely], Dau-cha Utóné, Herteleny Boláné, Herteleny Irma, Iszti Róza és Anna [Marca], Kovács Károlyné, Kriszianich Andrásné, Merzenthaler Lajosné, Miáts Árpádné, Makara Ivánné, Mikos Gézáné, Mikos Meláné és Hedvig, Nyuly Gizela, dr. Neusiedler Anjáné, Pihádi Ferencné, Petras Miklósné, Pich Etelke [Pécs] Ruttner Kalmárné, Racz Anita né, Racz Aranka és Gizel, Schmiéd Frigyesné, Szöllösy Kalmárné. Tóth Lászlóné, Tóth Mariska és Kamilla, Török Rozsi, dr. Tuboy Gyuláné Unger Ullmann Elekne, Varga Lajosné, Varga Gizela, Veber Károlyné és Wilde Ferencné

— **A „Polgári Egyet”** estélyének programja azonos volt a „Társaság”-vel Sok szép nyereségy-árgyat küldöttek az Egyet tagjai, de ők maguk szépen távol maradtak, úgyhogy a megjelentek a legnagyobb comoditás mellett is, könnyen elérték a kis teremben. A kik nem jöttek, csak sajnálhatták, mert jó kis mulatságot szalasztottak el. Jelen voltak: dr. Benzik Ferencné, Györfly Jánosné, Györfly Ilona, Janda Károlyné Janda Margit, Kalivoda Jánosné, Kalivoda Magda és Kata, Mir Józsefné, Mair nővérek, úv. Manhartné, Manhart Malvin, Pikéty Ferencné, Pikéty Ilona, Pongrácz Adolné, Pongrácz nővérek, Roth Mikláné, Svasics Károlyné, Svasics nővérek, és Szabady Ida [Babócsa]. Az első négyest ezen hölgyközönségnek megfelelő párok táncoltak.

— **A „Casino”** estélye a legtöbb szellemi élvezetet nyújtott az ott megjelent nagyszámú közönségnek gyönyörű műsorával és teljes elismeréssel kell adoznunk első sorban is a derék rendezőségnek, hogy ilyen kiváló műsort létesített; eddig a rendezőség az érdem, de a siker az már a „szives közreműködőknek” tudandó be. A közreműködők mindegyikének, nem a tanusított jóakarát, hanem kiváló tehetséggel nyújtott valódi élvezetért szavazhatunk teljes elismerést. Az estélyt Hofrichter Emma hegedűművészön nyitotta meg, kit Zerkovits Lajos ur kísért zongorán. A kisasszony ez alkalommal újabb jelet adta kiváló zenei képzettségének; játéka biztos és rendkívül tisztá, hegedűjébe életet önt határozott játéka és halva a hegedű bűvés szavát néma figyelemmel kísérik egész az utolsó hangig, mikor aztán felugr a társaságh. Ezután Broch Hermina kisasszony lépett a podiumra. A közönség nagy érdeklődéssel nézett ezen fellépés elé, mert közismeretes dolog, hogy a kisasszony rendkívül szép hanganyaggal rendelkezik, mely annag idején gró Zichy Géza volt intendánsnak is feltűnt. A kisasszony énekével minden várakozást felülmutta, a közönség sűrűn felhangzó tetszésnyilvánításait a kisasszony néhány gyönyörű Schuberth dallal viszonzta. — Most dr. Schwarz Adolné urnő közönség kedvence ült az asztalhoz és óriási hatással elszalvatta Kiss József balladáját Roboz Agnest. Zaradékal dr. Rothschild Samuné urnő és Ollopp Imre ur különféle dalokkal kedveskedett a jelenlévőknek,

leikes hangulatot kelte ezek körében. Midőn még megemlítiük, hogy Zerkovits Lajos ur a műsor 3/4. részében mint kísérő tevékenykedett. Általában is konstátáljuk, hogy a Casino estélyis igen fényesen sikerült. Az első négyest 44 pár táncolta. Jelen voltak:

Alstädterné Kreiser Málvina [Budapest], Bader Henrikné, Bader Sz. rafin, dr. Blau Simonné, Blumenschein Vilmosné, Blankenberg Vilmosné, dr. Engel Sándorné, Engel k. a. [Barostelep], Eisinger H. nrikné, Goldschmid mérnökne, Goldschmid Davidné, Goldschmid nővérek, Gross Mikláné, Gross Zsofi, Goldhammer Károlyné, Grünhut Henrikné, Güttnér Davidné, Goldstein Jaquesné, Guth Arnoldné, Hermany Hermancsné, Havas Samuné, Halphen Mórné, Kreiser Davidné [Budapest], Klein Mártonné, Kreiner Gyuláné, Kohn Jenike, Kohn Helena, Kürschner Ignácné, Löwinger Mórné [Marburg], Ledófsky Arminé, Ledófskyné urnő [Szombathely], Löwenstein Emilné, Lukács Gyuláné, Lengyel Ignácné, Lengyel Cornélia, Löwy Arnoldné, — Löwenbach Józsa, Lengyel Bernádné, Milhoffer Odónné, Milhoffer C. ára, úv. Maulwurné, Maulwurf Ida, Markus Blanka [Budapest], Mayerholer Irén, Markus Frigyesné, Neufeld Sándorné, Neufeld Zsigmondné, Nagy Zsigmondné, Oesterreicher Bernádné Reichenteld Edéné, Reinitz Jozsefné, Reichenteld Gyuláné, Rosenberg Izraelné, Rosenberg Emma, Rothschild Samuné, dr. Rothschild Jakabné, — Rothschild Albertné, Sailer Lajosné, Sattler Mórné, — Sattler Irma, — Sattler Józsefné, — Sommer Sándorné, Sommer Ignácné, Szommer Nátháné, Stern Sándorné, úv. Silbermann Julia [Sopron], Tauber Alajosné, Tauber Vilma, Tuzad H. L. né [Marburg], — Ungar Margit [Gyékényes] Vidor Samuné, Vidor Salamonné, Weber Izidorné, Weiss Emilné, Weiss Davidné, Weiss Jakabné, Weiss Janka, Weiss Samuné, Wallenstein Frigyesné, Wallenstein Malvin, Wellisch Nina [Bécs], Weiss Ferencné, Weiss Lajosné, Weiss Berta [Szombathely], Weiller Kamilla [Bécs].

— **Az „Izr. Négyet” vigalma.** A nagy-kanizsai „Izr. Négyet”, mely oly sok szípet produkált a humanitás terén, évről évre rendezett vigalmával igazi látványosságot mutat be a közönségnek a vigalmak rendezése terén is. A jövő hónapban megtartandó estély, mely a tevékeny rendezőseget élán Vidor Samuné elnökkel már is rendkívüli mérvben foglalkoztatja — értesülésünk szerint — oly fényes programmu leend, hogy a közönség, mely az estélyen megjelenik, rendkívüli élvezetnek lesz részese. A földi angyalok és angyalok gyönyörű csoportja hatatos előképeket fog bemutatni, és műkedvelőink színe java aktióba lép, hogy szellemi élvezetben se legyen hiány. Az estély részleteinek megállapítására az egylet választmányja legutóbb tartott ülésében saját kezelebből a következő szűkebb bizottságot küldte ki: Vidor Samuné elnök, Blau Pálné alelnök, Sommer Sándorné pénztáros, Fischl Pálné, gelsei Gutmann Vilmosné, Maschanker Mórné, dr. Neumann Edéné, Rapoch Gyuláné, dr. Rothschild Samuné és Weiser Józsefné választmányi tag urnöket.

— **Vadászat.** December 30-án vadászatot rendezett gelsei Gutmann Vilmos királyi tanácsos, kiskakosi birtokán, melyen városunk ismert Nimródjai majdnem mind résztvettek. — A vadászat reggel 9 órakor kezdődött a délután 1 óráig tartott a hajtas. Utána 2 órakor vadászlakoma volt a kiskakosi viilaban, melyen igen sokan részt vettek olyanok is, kik nem vadásztak. A rendkívüli barátságos és vidám lakomát azellemes tósztok fűszereztek. Az első felköszöntőt Mikos Géza kir. táblai bíró mondta a Gutmann-családra. A társaság este 8 órakor osztott szét.

— **Magyar költők a hadseregben.** Három magyar költő munkáinak egyszerű beszerzéséről van itt szó, a mégis van benne valami, ami jöleső meglepedést fog kelteni miadszánt, ahol a közös hadsereg tisztikarát közelebb szeretné hozni a magyarság szívéhez. Miskolcra letelt tudósítónk, hogy báró Rosenzweig, az ott állomásozó 5-ik gyalogezred parancsnoka elrendelte, hogy az eszed-könyvtára számára szerzedke be Jókai Mór, Vas Gereben, Mikszáth Kálmán összes munkáit diszkiadásban. Elismerés illeti ezért a derék ezredeset, aki példát adott hazafias eljárásával a közös hadsereg tisztikarának, amelyet idáig bizony nagyon nagyon gyérem láttunk a magyar szépirodalom partolójának sorában.

áll egy hold, akár rózsaszínű, akár nem az én szereimemhez?

Erre Klára komolyan felháborodott. Így szólt: — Miön vonatkozásban?... Még ezt kérdezi? ah, ez utálatos.

Dühösen rugott egy darabka fakérgen.

Anyira magánkivül volt, hogy egy pillanattig féltém, hogy göröcsöket kap. Karjaimba zártam őt és szerető, hízeltől szókkal halmoztam el.

„Csendesedjél, kedvesem! — autogtam én! Igen, igazad van, van vonatkozás köztük, sőt nagyon bensős vonatkozás... Nagyon jól ismerem... Hiszen csak tréfából volt, hisz tudod, mint előbb... aztán nem is rózsaszínű... sohaem lesz rózsaszínű. Egy rózsaszínű hold, hiszen ez örültség... Rózsaszínű hold! ha! ha! ha!

Azon buzgó fáradozásomban, hogy az előbb mondottat elfogadjam, annyira mentem, hogy nem csak a hold színét, hanem létezését általában tagadtam.

Klára lecsendesedve és teljesen meglepedve ragyogott most.

— „Te látod most édesem... jól látod?”

— És aztán, kérlek téged, sohaem mondjad, hogy a hold rózsaszínű, soha többé!”

Ugyanazon estén, mennyegzőnk eséjén megértettem, hogy közöttük és feleségem között örvény nyílt. Talán mindig létezett; majdnem el-

hinném ezt ma. Az azonban bizonyos, hogy először vettem észre.

Oh! a napok, a hónapok, melyek most következtek, fájdalom nagyon is tanusították, hogy az örvény mindig mélyebb lett, s mind jobban tágult. Ennek sejtelve nem szörnyű események természetfölötti rémjelek következtében jutott hozzám, hanem az apró csekélységek, a rendkívüli, szivettepő közönségeségek mikroszkopikus apró részletei fölött való folytonos torzalkodások miatt. Ez az örvény, amely bennünket elválasztott, nem is örvény volt már, egy világ volt, határtalan, végtelen, nem a tér világa, hanem a gondolatok, érzelmek világa, egy tisztán értelmi világ, melynek sarkai között lehetetlen a közlekedés. Innenul az élet gyötrelmémmé vált nekünk. Habár tovább éltünk egymás mellett, mégis fel fogtuk, hogy örökre el voltunk vála, és tettenk é folytonos, látható jelenléte lelkeink távolságának bizonyosságát annál fájdalmasabban éreztetve velünk... Ennek dacára szerettük egymást. Ah! Mi a szerelém? Es mire képesek lemettszét, gyenge szárnyai ily végtelenséggel szemben.

Mikor Klárát újra láttam, kérdezém magamtól: Talán a szenvedés az egyetlen, a mi a lért a nőhöz közelebb hozhatja?

De miért sirt ő?

Fordította: Hoffmann Mór.

— **A zala-egyszerű kereskedelmi kör** évi rendes közgyűlést Weisz Izidor köri elnöknek elnöklése alatt f. hó 25-én d. u. 2 órakor tartotta a kör helyiségében. Elnök üdvözlően a megjelent tagokat, a közgyűlést az alapszabályok értelmében határozatképesnek nyilvánította. Balassa Benő titkár felolvasta az egyesületi évet híven feltüntető titkári jelentést amelyet a közgyűlés helyesbítő tudomásul vette s annak egész terjedelmében a jegyzőkönyvbe való beiktatását elhatározta. Előterjesztetét és változtatlanul elfogadtatott az 1895 ik évre a választmány által egybeállított költségvetés 1867 frt bevétellel, 1418 frt kiadással és így 149 frt remélhető pénztámaradvánnyal. Olvasztattó a számvizsgáló bizottság jelentése az 1894. évi számadások megvizsgálásáról, amely szerint a számadás 1.442 frt 39 kr. bevétellel 1.328 frt 41 kr. kiadással és —ilykép 113 frt 98 kr. pénztámaradvánnyal helyesnek találott. A közgyűlés a számvizsgáló bizottság jelentését tudomásul vette és javaslatahoz képest Heinrich Pal penztárnoknak köszönetet nyilvánítása mellett a felmentvényt megadta. — Az 1895. évre a számvizsgáló bizottság tagjairól Gombás István, Policzer Gusztáv és Weisz Tivadar választottak. — A közgyűlés utolsó tárgyat a tisztviselők és választmány megválasztása képezte Breisch Samuel korelnöklettel, miután a szavazatszedő küldöttség tagjairól Weisz Tivadar elnöklettel Boschán Ödön és Kiss János megválasztottak. A szavazás befejezése után a szavazatok összeszámláltatva s Breisch Samuel korelnök kihirdette a szavazás eredményét: Stern Farkas elnök, Weisz Izidor alelnök, Balassa Benő titkár, Fischer Béla és Mondschein Samu jegyzők, dr. Jambor Márton ügyész, Heinrich Pal penztárnok, Magyar Herman könyvtárnok. Gresz Károly házsnagy, dr. Rosenhal Jenő h. házsnagy. Választmányi tagok: Boschán Ödön, Breisch Samu, Büchler Jakab, Fänger Mihály, Fischer Pál, Goldner János, Gráner Béla, Grünvald Lajos, dr. Isó János, dr. Kaiser Emil, Rechnitzer Samu, Rigó Ferenc.

— **A „Polgári-Egylet”** új bérleti Tivolt János és Rumbold Gyula újévkor átvették az együletet és ennek vendéglői helyiségeit e hó 7-én Simplicius hírneves kaposvári zenekar közreműködése mellett fogják megnyitani. Az új bérők mint szakemberek, hihetőleg minden lehetőséget el fognak követni, hogy az egyület helyiségei a jövőben is oly szép látogatottságnak ör endjenek, mint midőn az üzlet házilag kezelés alatt állt.

— **A takarékos császárné**. A német császári család karácsonyáról írják berlini újságok ezt az érdekes apró-ágot: Négy órakor nagy családi ebéd volt, amelynél az összes udvari tiszték és a his hercegek tanítói és nevelői is a császári asztalnál ebédtek. Ebéd után gyújtották meg a karácsonyfát viaszgyertyáival. Minden gyermeknek külön karácsonyfája volt, s mellette egy asztal rajta ajándékokkal. S éppen ezeken az ajándékokon látszott a jó gazdasszony takaréksága. A német császárné ugyanis nem vásárolt a gyermekeknek új karácsonyfiát, hanem a tavalyiakat — kireperaltatta. A bintalóvat szépen áthuzatta új bőrrrel, új nyeret varratott rá, a kis gyermekoosit szépen befűstelte, új tetővel borította; az eltört ólomkatonákat összelorrasztották, új egyenruhát pingáltak rájuk, — s minden megint ragyogott, szép volt új volt. — Ilyen jó gazdasszony mellett nem csodálni való, hogy a német császári családok minden napra telik jó ebéd, izletes vacsora, s talán még uzsonna is.

— **Magyarrá lett főrangú hölgy**. Gróf Esterházy Ferencné Lobkovicz Anna Berta hercegnőszony az összes devecseri uradalmi cseléd-ség gyermekei közt karácsony estéjén nagyobb értékű ruhát és játékszert osztogatott ki. A jó lelkéről ismert magasrangú urhölgy cseh származású, de rövid időre alatt már szivben és lelekben igaz magyar lett. Mint levelezőnk értesít, nyelvében is nemsokára az lesz, mivel felelősséggel a magyar nyelvet elsajátította.

— **Bevezető órák**. Egy bécsi szabadalmi iroda értesítése szerint egy svajci órák a fonográfot ismétlő óráknál kívánja alkalmazni akként, hogy az óra éribet s hallható hangon megmondja a tulajdonosának, hányra jár. A zsebrák nagysága ez új találmány alkalmazása dacára sem fog változni, s akkorak maradnak, a mekkorak most. Salton ur, így hívják a feltalálót, azonban nagyobb óraművekkel is összekötetésbe akarja

hozni a fonográfot s főleg az ébresztő óráktól vár nagy sikert. Ezzel egyszerűsággal közhasznúvá is válik majd a fonográf.

— **Vigasztaló**. Egy kis varróleány meg akart halni, mert... talán mondani se kellene, miért akart meghalni a kis varróleány.

A kis varróleányok a világ kezdete óta mindig azért halnak meg, mert — szeretnek. Gyula-oladot ivott és nagy kínok közti beszállították a kórházba. Odaáll mellé aztán a hü barátja: sirmi:

— O te szegény, miért tetted ezt?

A nehéz beteg fölvetette a fejét és szomorúan nézett a leányra.

— Aztán mennyit vettél be?

— Két paklit.

Felsírt a hü barátja vigasztaló hangon.

— Ugy-e megmondtam, Sári, hogy két paklitval ne kezd... (itt elcsuklott a hangja), legalább nyolc pakli kell.

— **Sport Cirkus**. Corradini lovardája még csak nyolc előadást rendez és azután elhagyja városunkat. Hogy visszatér-e, az lenyegesen függ attól, hogy kedvező egyenleget fog-e felmutatni az itt tartzkodásáról ké-zitendő mérlege. Mi attól tartunk, hogy közönségünk fásultsága, melyet eddig is sok téren kelle regisztrálnunk, a Corradini féle, vidéken pártit ritkító lovardának visszatérését is kérdésessé fogja tenni, amint nemcsak kérdésessé, hanem egyenesen lehetetlenné tette a jobb színészet stabilitását; pedig Corradini lovardája csak talán terjedelemben áll Wulf cirkusz mögött, amelyet száz-ezrei látogattak a fővárosi közönségnek és az idegeneknek. Nem tulunk, midőn Corradini akrobatáit, bohócát, ahlelét, mindkét nembeli lovasait a legjobb erők köze sorozzuk, melyek egyáltalán vetekednek cirkus porondján az elismerésért. Ha mind ebez hozzáadjuk a nemes-laju és kitűnően idomított lovakat, melyek lap-társunk referensét valóságga ódákra hangolták, és — persze csak képletilag, — elragadták, akkor csak oly tényeket említnék fel, amelyek Corradini érdemét képezik, de egyszerűsággal oly tényeket, amelyek a közönség méltánylását való-ban megérdemlik.

— **Szerelmi dráma hegedűszó mellet**. Bódai Antal, Bódai Zsiga pápai cigány-prímás fia a fővárosban zeneakadémiába járt s itt képezte magát a zenében. Itt a Szécsenyi-tér 3. szám alatt levő Rosenfeld Ferenc úttá-nyúgnokhoz kvártélyozta be magát Bódai, bátyjával Zsigmonddal. Rosenfeld öreg ember léte-re tehetetlen volt már s egyetlen leánya, a 24 éves Józsa tartotta el kerestetével. Bódai Antal több-ször találkozt a leánnyal, mi később szerel-met ébresztett bennük oly mélyen, hogy egy-más nélkül nem tudták maguak elképzelni a jövőlelet. Többször említett is tettek állapo-tukról az öreg Rosenfeldnek, a ki azonban mit sem akart tudni a szerelmes párok szándékáról. Most a karácsonyi ünnepek alatt Bódainak a bátyja Zsigmond hazament Pápara s mikor a két testvér elbucszott egymástól. Antal on ész-revette testvére a buskomorságot. Minap este aztán a szerelmes pár ismét együtt volt és Bódai elő-vette hegedűjét s keservesen játszotta „minek is van szerelem a világon”. Mikor már csordul-tig volt a szívük a szerelmes akkordoktól, egy-más karjaiba borultak és Bódai először a leányt, aztán magát látte szíven. Négy levelet hagyott hátra, melyek közül egy nyitott volt s melyre a következő volt írva:

Rosenfeld Ténaszönynek!

Budapest.

Kedves ténaszöny!

Bocsássa meg tettünket, de mivel nagyon szeretünk egymást, meg kellett halnunk.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

Egy rendkívül bonyolult büntetőügy.

Egy rendkívül bonyolult büntető ügy foglalkoztatta a lefolyt év utolsó négy napján át a törvényszék büntető tanácsát, melynek végeredménye egy valóságos bűnbanda ülmeinek méltó megtörése volt, szomorú társadalmi jelenség, hogy a compott ólén egy ügyvéd áll, aki az embertársai által előlegezett bizalmat olykép játszotta el, hogy azért a büntető bíróság előtt kellett beszámolni.

Az incriminált történet egy egész évtizedre visszanyulik, amidőn tudniillik Levasics Pálné dekanovei lakos ingatlanait különböző egyéneknek eladta, akik azokat birtokukba is vették. — 1887-ben azonban balorszá összehozta egy Stejer-honból bevándorolt tudálekos paraszttal, bizonyos Kattling Sámuvval, aki valamiképp kieszelte, hogy az eladott ingatlanok a nyilvánkönyvekben még mindig az eladó néven jelentkeznek s reá bírta azt, hogy oly értelmű okiratot állítson ki, mely szerint a már egyszer eladott ingatlanoknak te-le néki és nejenek, má-ik felét pedig kiskoru gyermekeinek adja el, a melyből az egyik fele rész egyenértéke természetesen a furfangos paraszt által szolgáltatott jó tanácssal lön kiegyenlítő. A koholt okiratok a nyilvánkönyvben keresztül vezetettven, a nyilvánkönyvbe jutott áltulajdonosok és a jóhiszemű birtoklára támaszkodó előbbi vevők között a pereknek egész sorozata keletkezett, a melyekben az okirathamisítók bü-neik palástolásával Tersánczy Gyula akkor kanizsai, jelenleg peraki ügyvédet bízták meg. Ez a szerencsétlen ember 1890 évben ügyfelei állá-s-pontjának tudomására jutván, a helyett, hogy az eléje másolatokban terjesztett okiratok eredeti-jének beletitése után meggyőződött volna arról, hogy az eredeti vevők birtoklását hiteles okiratok támogatják, a pert minden oldalról felvette, s részint ügyfelei részéről folytatni kezdte. Midőn pedig az indított perek legnagyobb részben lefolyván, azok eredményéből arról győző-dött meg, hogy ügyfelei hamis alapon állva, perüket elvesztették, azokkal állítólagos perkölt-ségeire három drb. 763 frt értékű adós levelet állítottat ki, azokat a peres ingatlanokra beke-beleztette, végrehajlatta s e közben részint a kövelelésekből kifolyólag, részint felei beugratá-sával önkéntes árverést kérve, szorgalmazva, oda vitte a dolgot, hogy az ingatlanok nagyobb része nyilvános árverésre került s ekként az eredeti vevők meg voltak fosztva a lehetőségtől, hogy perük kedvező befejezé-e esetén az ítéletet vég-rehajlthassák.

A végtárgyalást Szücs Mikós kir. törvénzei bíró vezette, a rendkívül kuszált anyagnak alap-os tanulmányozására valló ritka szakavatott-sággal. Az ítélet kimondván, több mint ötnegyed óráig indokolta oly kereked és összefüggő mondatokban, hogy azt bátran behelhetik volna, mint kész jogi értekezést, bármely szaklapba küldeni. Az ítélet szerint vádlottak cselekménye a büntető törvény 400 szakaszának 2. bekezdé-sébe ütközik, melyet a kir. törvényszék Levasics Pálnét 6 hónapi, Kattling Samuelt 3 hónapi, Levasics Pált 2 hónapi, dr. Tersánczy Gyula ügy-védet 6 hónapi fogház — illetve börtönbünté-téssel sújtotta.

Mind a kir. ügyész, mind a vádlottak fel-lebbtek.

Felsőbb bíróságoktól leérkeztek.

Szándékos emberölés kísérletének büntetével vádolt György István (Sóder) elleni bűnügy a táblától helybenhagyó ítélettel.

Sikasztás vétsége miatt vádolt Berecz Aladár elleni bűnügy a táblától helybenhagyó ítélettel. Haró-ság elleni erőszak büntetése miatt vádolt Ilorvath János elleni bűnügy a táblától részben megváltoztató ítélettel.

Lopás büntetése miatt vádolt Sántek Lőrinc elleni bűnügy a táblától helybenhagyó ítélettel.

Magánlak sértés büntetetének kísérlete és köny-nyű testi sértés vétsége miatt vádolt Kernár András elleni bűnügy a táblától részben meg-változtató ítélettel.

Nemes Annának — Nemes György elleni 1500 frt s jár. iránti pere a tabl. helybenh. ítélettel.

Heimler Józsefnek — Berger Adolf és Ta-chauer József elleni 655 frt 99 kr. s jár. iránti pere a táblától helybenhagyó ítélettel.

Biró Annának — Biró Imre st. elleni pere a táblától részben megváltoztató ítélettel.

Gyilkosság büntetével terhet Győrei Józsefné szbl. Porkoláb Anna elleni bűnügy a kir. tábl-ától megváltoztató ítélettel.

Tanügy.

Az összes hazai tanító-egyleteknek.

Az 1896 iki kiállítás és ezzel kapcsolatban az új egyetemes tanítógyűlés ideje közeledik. Mozognunk, tennünk kell, hogy fellépésünk hatásos és áldásos legyen.

— **A zala-egyszerű kereskedelmi kör** évi rendes közgyűlést Feisz Izidor köri alelnöknek elnöklété alatt f. hó 25-én d. u. 2 órakor tartotta a kör helyiségében. Elnök üdvözlélvén a megjelent tagokat, a közgyűlést az alapszabályok értelmében határozatképesnek nyilvánította. Balassa Benő titkár felolvasta az egyesületi évet híven feltüntető titkári jelentést amelyet a közgyűlés helyesbítő tudomásul vett s annak egész terjedelmében a jegyzőkönyvbe való beiktatását elhatározta. E/berjesztetett és változatlanul elfogadott az 1895 ik évre a választmány által egybeállított költségvetés 1867 frt bevétellel, 1418 frt kiadással és így 149 frt roméllhető pénztámaradvánnyal. Olvasztott a számvizsgáló bizottság jelentése az 1894. évi számadások megvizsgálásáról, amely szerint a számadás 1.442 frt 89 kr. bevétellel 1.328 frt 41 kr. kiadással és — ilykép 113 frt 98 kr. pénztámaradvánnyal helyesnek találott. A közgyűlés a számvizsgáló bizottság jelentését tudomásul vette és javaslatához képest Heinrich Pal pénztárnoknak köszönetét nyilvánítása mellett a felmentvényt megadta. — Az 1895. évre a számvizsgáló bizottság tagjait Gombás István, Policzter Gusztáv és Weisz Tivadár választották. — A közgyűlés utolsó tárgyát a tisztviselők és választmányi megválasztása képezte Breisch Samuel korelnöklet alatt, miután a szövetség küldöttség tagjait Weisz Tivadár elnöklété alatt Boschán Ödön és Kiss János megválasztották. A szavazás befejezése után a szavazatok összeszámláltatták s Breisch Samuel korelnök kihirdette a szavazás eredményét: Stern Farkas elnök, Weisz Izidor alelnök, Balassa Benő titkár, Fischer Béla és Mondschein Samu jegyzők, dr. Jambor Márton ügyész, Heinrich Pal pénztárnok, Magyar Herman könyvtárnok. Gresz Károly házagny, dr. Rosenthal Jenő h. házagny. Választmányi tagok: Boschán Ödön, Breisch Samuel, Büchler Jakab, Fangler Mihály, Fischer Pál, Goldner János, Gräner Béla, Grünvald Lajos, dr. Isó János, dr. Kaiser Emil, Rechnitzer Samu, Rivó Ferenc.

— **A „Polgári-Egyetel”** új bérleti Tivolt János és Rumbold Gyula újkör átvették az egyetlet és ennek vendéglői helyiségeit a hó 7-én Simplicius hírneves kapovari zenekar közreműködése mellett fogják megnyitani. Az új bérlek mint szakemberek, bízhatóleg minden lehető el fognak követni. hogy az egyetlet helyiségeit a jövőben is oly szép látogatottságnak ör. endjenek, mint midőn az üzlet házilag kezelés alatt állt.

— **A takarékos császárné.** A német császári család karácsonyáról írják berlini újságok ezt az érdekes apróságot: Négy órakor nagy családi ebéd volt, amelynél az összes udvari tisztok és a his hercegek tanítói és nevelői is a császári asztalnál ebédtek. Ebéd után gyujtották meg a karácsonyfák viaszgyertyáit. Minden gyermeknek külön karácsonyfája volt, s mellette egy asztal rajta ajándékokkal. S éppen ezeken az ajándékokon látszott a jó gazdasszony takaréksága. A német császárné ugyanis nem vásárolt a gyermekeknek új karácsonyfát, hanem a tavalyiakat — kireperaltatta. A hinta/ovat szépen áthuzatta új bőrrel, új nyeret varratott rá, a kis gyermekoosit szépen beöltötte, új tetővel borított; az eltörött ólomkatonákat összelorrasztották, új egyenruhát pingáltak rájuk, — s minden mekint ragyogott, szép volt új volt. — Ilyen jó gazdasszony mellett nem csodálni való, hogy a német császári családnak minden napra telik jó ebéd, izletes vacsora, s talán még uzsonna is.

— **Magyarrá lett főrangú hölgy.** Gróf Esterházy Ferencné Lobkovicz Anna Berta hercegnő az összes devceveri uradalmi cselédség gyermekei közt karácsony estéjén a nagyobb értékű ruhát és játékszeri osztogatott ki. A jó lelkéről ismert magasrangú urhölgy cseh származású, de rövid itléte alatt már szívben és lélekben igaz magyar lett. Mint levelezőnk értesít, nyelvében is nemsokára az lesz, mivel fesszült szorgalommal iparkodik a magyar nyelvet elsajátítani.

— **Beszélt órák.** Egy bécsi szabadalmi iroda értesítése szerint egy svajci órák s fonográfot ismélő óráknál kívánja alkalmazni akként, hogy az óra érihető s hallható hangon megmondja a tulajdonosának, hányra jár. A zeshórák nagysága ez új találmány alkalmazása dacára sem fog változni, s akkorák maradnak, a mekorák most. Silvan ur, így hívják a feltalálót, azonban nagyobb óraművekkel is összekötetésbe akarja

hozni a fonográfot s főleg az ébresztő óráktól vár nagy sikert. Ezzel egyszerűsödik közhasznúvá is válik majd a fonográf.

— **Vigasztaló.** Egy kis varróleány meg akart halni, mert... talán mondani se kellene, miért akar meghalni a kis varróleány.

A kis varróleányok a világ kezdete óta mindig azért halnak meg, mert — szeretnek. Gyula-öldatot ivott és nagy kínok közl beszállították a kórházba. Odaállt a mellé aztán a hü bárántöjje sirni:

— O te szegény, miért tetted ezt?

A nehéz beteg fölvetette a fejét és szomoruan nézett a leányra.

— Aztán menyit vettél be?

— Két paklit.

Felsírt a hü bárántöjje vigasztaló hangon.

— Ugy-e megmondtam, Sári, hogy két paklival ne kezd... (itt elcsuklott a hangja), legalább nyolc pakli kell.

— **Sport-Cirkus.** Corradini lovardája még csak nyolc előadást rendez és azután elhagyja városunkat. Hogy visszatér-e, az lenyegesen függ attól, hogy kedvező egyenleget fog-e felmutatni az itt-tartozkodásáról kézzitendő mérlege. Mi attól tartunk, hogy közönségünk fásultsága, melyet eddig is sok téren kelle regisztrálnunk, a Corradini féle, vidéken pártját ritkító lovardának visszatérést is kérdésessé fogja tenni, amint nemcsak kérdésessé, hanem egyesesen lehetetlenné tette a jobb színészet stabilitását; pedig Corradini lovardája csak talán terjedelemben állt Wulf circusza mögött, amelyet százezer látogattak a fővárosi közönségnek és az idegeneknek. Nem talunk, midőn Corradini akrobatáit, bohócát, akrobatáit, mindkét nembeli lovasait a legjobb erők közé sorozzuk, melyek egyáltalán velednek circus porondján az elismerésért. Ha mind ehez hozzáadjuk a nemes-taju és kifundon idomított lovakat, melyek lapársunk referensét valóságga ódákra hangolták, és — persze csak képletilag, — elragadták, akkor csak oly tényeket említnék fel, amelyek Corradini érdemét képezik, de egyszerűs-mint oly tényeket, amelyek a közönség méltánylását valóban megérdemlik.

— **Szerelmi dráma hegedűszó mellett.** Bódoi Antal, Bódoi Zsiga pápai cigány-prímás fia a fővárosban zenekadémiába járt s itt képezte magát a zenében. Itt a Szécsenyi-ter 3. szám alatt levő Rosenfeld Ferenc úttáző-ügynökhöz kvártélyozta be magát Bódoi, bátyjával Zsigmonddal. Rosenfeld öng ember letére lehetetlen volt már s egyetlen leány, a 24 éves Józsa tartotta el keresetével. Bódoi Antal többször talákozott a leánnyal, mi később szerelmet ébresztett bennük oly mélyen, hogy egymás nélkül nem tudták maguknak elképzelni a jövőlelet. Többször említést is tettek állapotról az öng Rosenfeldnek, a ki azonban mit sem akart tudni a szerelmes párok szándékáról. Most a karácsonyi ünnepek alatt Bódoinak a bátyja Zsigmond hazament Pápara s mikor a két testvér elbucuzott egymástól. Antalón észrevette testvére a buskomorságot. Minapeste aztán a szerelmes pár ismét együtt volt és Bódoi elővette hegedűjét s keservesen játszotta „minek is van szerelem a világon”. Mikor már csordultig volt a szívük a szerelmes akkordoktól, egymás karjaiba borultak és Bódoi először a leányt, aztán magát lötte szíven. Négy levelet hagyott hátra, melyek közül egy nyitott volt s melyre a következő volt írva:

Rosenfeld Ténaszszonynak!

Budapest.

Kedves ténaszszony!

Bocsássá meg tettünket, de mivel nagyon szerettük egymást, meg kellett halnunk.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

Egy rendkívül bonyolult büntetőügy.

Egy rendkívül bonyolult büntető ügy foglalkoztatta a lefolyt év utolsó négy napján át a törvényszék büntető tanácsát, melynek végeredménye egy valóságos bűnbanda üzelmének méltó megtorlása volt, szomorú társadalmi jelenség, hogy a compott élen egy ügyvéd áll, aki az embertársai által előlegezett bizalmat olykép jászolta el, hogy azért a büntető bíróság előtt kellett beszámolni.

Az incriminált történet egy egész évtizedre visszanyulik, amidőn tudniillik Levasics Pálné dekanovai lakos ingatlanait különböző egyéneknek eladta, akik azokat birtokukba is vették. — 1887-ben azonban balsorsra összehozta egy Stejerhomból bevándorolt tudálékos paraszttal, bizonyos Katting Sámuvál, aki valamiképp kieszelte, hogy az eladott ingatlanok a nyilvánkönyvekben még mindig az eladó nevén jelentkeznek s reá bírta azt, hogy oly értelmi okirat állítson ki, mely szerint a már egyszer eladott ingatlanoknak telét neki és nejének, másik felét pedig kiskoru gyermekeinek adja el, a melyből az egyik fele rész egyenértéke természetesen a furfangos paraszttal által szolgáltatott jó tanácssal lón kiegyenlítve. A koholt okiratok a nyilvánkönyvekben keresztül vezetettvén, a nyilvánkönyvbe jutott áltulajdonosok és a jóhiszemű birtoklára támaszkodó előbbi vevők között a pereknek egész sorozata keletkezett, a melyekben az okirathamisítők büneik palástolásával Tersánczky Gyula akkor kanizsai, jelenleg perliaki ügyvédet bízták meg. Ez a szerencsétlen ember 1890 ében ügyfelei álláspontjának tudomására jutván, a helyett, hogy az eléje másolatokban terjesztett okiratok eredetijének betekintése után meggyőződött volna arról, hogy az eredeti vevők birtoklását hiteles okiratok támogatják, a pert minden oldalról felvette, s részint ügyfelei részéről folyamamba tette. Midőn pedig az indított perek legnagyobb részben lefolyván, azok eredményéből arról győződött meg, hogy ügyfelei hamis alapon állva, perüket elvesztették, azokkal állítólagos perköltéségeire három drb. 763 frt értékű adós levelet állított ki, azokat a peres ingatlanokra bekebelezettette, végrehajatta s e közben részint a követelésekből kifolyólag, részint felei beugratásával önkéntes árverést kérve, szorgalmazva, oda vitte a dolgot, hogy az ingatlanok nagyobb része nyilvános árverésre került s ekként az eredeti vevők meg voltak fosztva a lehetőségtől, hogy pereik kedvező befejezése esetén az ítéletet végrehajthassák.

A végtárgyalást Szűcs Mikós kir. törvénzi bíró vezette, a rendkívül kusztalt anyagnak alapos tanulmányozására való ritka szakavatottsággal. Az ítélet kimondván, több mint ötnegyed óráig indokolta oly kerekded és összefüggő mondatokban, hogy azt bátran belehelt volna, mint kész jogi értekezést, bármely szaklapba küldeni. Az ítélet szerint vádlottak cselekménye a büntető törvény 400 szakaszának 2. bekezdésébe ütközik, melyért a kir. törvényszék Levasics Pálnét 6 hónapi, Katting Samuelt 3 hónapi, Levasics Pált 2 hónapi, dr. Tersánczky Gyula ügyvédet 6 hónapi fogház — illetve börtönbüntetéssel sújtotta.

Mind a kir. ügyész, mind a vádlottak fel-lebbeztek.

Felsőbb bíróságoktól leérkeztek.

Szándékos emberölés kísérletének büntetével vádolt György István [Sóder] elleni büntető a táblától helybenhagyó ítélettel.

Sikkasztás vétsége miatt vádolt Berecz Aladár elleni büntető a táblától helybenhagyó ítélettel.

Hatóság elleni erőszak büntetése miatt vádolt Horváth János elleni büntető a táblától részben megváltoztató ítélettel.

Lopás büntetése miatt vádolt Sántek Lőrinc elleni büntető a táblától helybenhagyó ítélettel.

Magánlak sértés büntetetének kísérlete és könnyű testi sértés vétsége miatt vádolt Kernár András elleni büntető a táblától részben megváltoztató ítélettel.

Nemes Annának — Nemes György elleni 1500 frt s jár. iránti pere a tabl. helybenh. ítéle tel.

Heimler Józsefnek — Berger Adolf és Tachauer József elleni 655 frt 99 kr. s jár. iránti pere a táblától helybenhagyó ítélettel.

Biró Annának — Biró Imre st. elleni pere a táblától részben megváltoztató ítélettel.

Gyilkosság büntetével terhelt Győrei Józsefné szül. Porkoláb Anna elleni büntető a kir. táblától megváltoztató ítélettel.

T a n ü g y.

Az összes hazai tanító-egyleteknek.

Az 1896 iki kiállítás és ezzel kapcsolatban az új egyetemes tanítógyűlés ideje közeledik. Mozognunk, tennünk kell, hogy fellépésünk hatásos és áldásos legyen.

Az országos bizottság külön agitáló bizottságot küldött ki, mely újjevtől kezdve legalább is minden két héten egyszer kézirat gyanánt nyomtatott tudósításokat küld a tanítóegyleteknek és az összes lapoknak.

Szükségünk van azonban kártársaink buzgó közreműködésére.

Egyelőre a következőket kérjük:

Minden egyesület gondoskodjék egyesekről, kik megígérik, hogy hetenkint egy levelezőlapon ügyesen írt tudósításokat küldenek tanügyi körletükről a budapesti és helyi lapoknak.

Minden egyesület élnöksége a fontosabb eseményekről, sereimekről és tervekről rögtön értesítse az országos bizottságot, hogy az ügy nyilvános legyen.

Minden egyesület felkér 5-6 buzgó tagot, hogy a tanítók agitációs alappja számára gyűjtsön. Gyűjtőbúcsúkat a kiedánt számban azonnal küldünk.

Minden egyesület küldöttségileg keresse fel a tanügybarátként ismert vagyonosabb embereket saját körében, adományt kérjen tőlük az egyetemes tanítógyűlés elkészítésére és céljaira.

Ne feledjék el kártársaink, hogy a sikert csak erős agitáció által érhetjük el. Schultze, Delitsch a szövetkezeteket, az angol Cobden a gabonaműgyéget így vitte sikerre s az agitációs alappal növelte meg a szocialisták hatalmát. Pénz és lelkesültség kell, hogy győzzünk. A mostani kezdet csak kísérlet, naggyak akkor lesz, ha állandó agitáló irodánk létesül s ez angagilag biztosítottak.

Ragadjátok meg a szellemi fegyvereket, kártársak. Kínóztunk a gyermekkorból. Az utókor megvetése éri e mai tanítói nemzedéket, ha a közöny még tovább tart. Nem beszélni kell csak, cselekedni is.

A Magyarországi Tanítók Orsz. Bizottsága.

IRODALOM.

Lapunk e rovatában ismertettei művek, lapunk kiadója: **Fischel Fülöp** könyvkereskedésében megrendelhetők:

— **A Divat Szalont,** e kedvelt kiütő, díszes és tartalmas női lapot szívesen ajánljuk a művelt magyar nők figyelmébe. Tudvalevő, hogy úgy is, mint igen tartalmas és elegáns divatlap, egy is, mint szépirodalmi lap, valóban páratlan az e fajta vállalatok között. Ujabbban még külön kedvezményekben is részesítli olvasóit. Október óta ugyanis kibővült, hogy a fehérnemű divatával bővebben foglalkozhassék. Van is benne annyi díszes kép, annyi kiütő utasítás ebben a szakban is, hogy minden más külön ezzel foglalkozó divatlapot pótolni képes. Ezen kívül külön gyermeklapot ad ingyen mellékletül. A csinos, élénk tartalma lapocská caime: Uj Gyermek-Divat és témérdek divatképen kívül mulattató részt is tartalmaz, melyben gyönyörű versek mesék, játékok, talányok szórakoztatják azt az aranyos kis népet, mely a Divat-Szalont olvasóitól valóban elválaszthatatlan. Ezzel kívül egy díszes, elegáns színes Műlap csatla kosik az ingyen-mellékletkehez, mely csakugy, mint a gyermeklap, minden hónapban jön a Divat Szalonnal, mely tud. valolevőleg havonkint kétszer jelenik meg. Szépirodalmi közleményei alsóraugy írónk tollából valók és mint szerkesztő:

Szombát Nógáll Janka támogatja ezt a lapot ismert nevével, féltésével, társával és elbesszéssel, melyek oly kapcsok és kedveltek a magyar irodalomban. Uj és állandó előfizetőnek díszes szalon-naptárt küld karácsonyi ajándékkul a Divat-Szalont, mely maga is a legújabb, legpompásabb újjevi ajándék. Valóban, aligha van szép asszonyaink, lányaink között egy is, ki nem örülne nagyon, ha férjétől, vagy pápájától ezt kapná meg újjevi ajándékkul. Szíves tájékozásul közöljük, hogy a kiadóhivatal címe — honnan mutatóvány-számot is szívesen küldenek. — Budapest, Gizella-ter 1. (Haas-palota). A lap ára pedig összes mellékletével együtt egész évre 6 frt, félévre 3 frt és negyedévre 1 frt 50 kr.

Felelős szerkesztő:

Dr. LÓKE EMIL.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

HIRDETÉSEK.

! Négy regény ingyen !

Felhívás

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok” jelenik már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendszer házi barátja. Köszönetet és elterjedést az által ért el, hogy miadig hasznos irányban s ugy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelel szórakoztat és hasznos olvasmányokat találhatnak benne.

A „Hölgyek Lapja” című melléklet, a nő hű tanácsadója és szellemi titkára.

A „Regénymelléklet” évente négy díszes regénnyel ajándékozta meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint.

A „Boríték” tele van szórakoztató találvokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyezőval a „Képes Családi Lapok” a legértelmesebb, a legélénkebb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legjobb művészek esztétikus közzönik létüket. A „Hölgyek Lapja” mellékletének divatképei mindig a legjobb divatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házsmár és társa” regény Benicakyné Bajza Lenkétől; „Ujév” költemény Ábrányi Emiltől; „A befelől fordított kép” novella Muray Károlytól; „A nő feladata” dr. Turnoways Mórtól; „A sötét világ” Tolnay Lajostól; „Az ifja anyja” költemény dr. Feleki Sándortól; „Az álom” G. Diószegh Mórtól; „Bál után” Mészáros Sándortól; „Az időről” szatir Jámber Lajostól; „A szép színésznő” regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

A „Hölgyek Lapja” című divat- s Regénymelléklettel együtt
 Egész évre 6 frt.
 Fél évre 3 " "
 Negyed évre 1 " "

A „Képes Családi Lapok” hetilapból mutatóvány-számokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legelőszérűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küldünk.

A ki egész évre szóló hat frtyai előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre

beküldi, annak elismerésül 4 regényi küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényi küldünk elismerésül jelöl és a ki csak 1 frt 50 krtyi negyedévi előfizetési díjjal 20 kr. csomagolási- és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényi küld jutalmul.

a „Képes Családi Lapok”

kiadóhivatala

Budapest, Vadász-utca 14. sz. saját hámban.

Téglaégető-talépek,

agyagárak,
 Chamott- és Kera-
 mitgyarak

cementégetők,

mészégetők,

teljes tervek, égető kemenczék mindennemű szerkesztésben, berendezések és gépezetek minden a legújabb jónak bizonyult kivitelben.

Hotop Ernő,

221 — agyagiparmérnök.

BUDAPEST, BERLIN,
 Külső vaci ut 70. | Kurfürstentrasse 122

BRÜNN.

Olmüt-ergasse 9-ik sz.

Prospectusok és felvilágosítások ingyen és bérmentve.

A steyri osztr

fegyvergyár-társaság

kerékpár osztálya részére

egy megbízható képviselő kerestetik Nagy-Kanizsa és vidéke részére.

Ajánlatok intézendők a vezérképviseléséghez

Brömer, Elmerhausen & Reich

Bees, I. Wallfischgasse 3.

A FŐVÁROSI LAPOK

mely 31 éven át Magyarország egyetlen szépirodalmi napilapja volt, december 16-án politikai tartalommal bővül s e naptól kezdve mint

politikai és szépirodalmi napilap

jelenik meg.

A művelt és előkelő magyar közönség szalon-lapja.

Minden politikai párttól teljesen független, szókimondó ujság.

Szerkeszti **FORZSOLT KÁLMÁN**

Kiadja az **ATHENAEUM** részv. társaság.

A magyar szépirodalom összes kiváló tehetségei s a politikai irodalom jelesei pártkülönbség nélkül legérdekesebb munkáikat a „Fővárosi Lapok”-ba írják. — Megjelenik minden nnp, finom papíron.

Terjedelme megnövekedett.

Előfizetési ára olcsó: egy hóra 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr., félévre 7 frt.

Egyes számok minden lapelárusítónál kaphatók.

Kedvezmény a „FŐVÁROSI LAPOK” előfizetői számára.

Leszállított áron rendelhetik meg Magyarország leggazdagabb divatlapját, a „MAGYAR BAZART”-t: mely hetenkint jelenik meg A „Fővárosi lapok” és „Magyar Bazart” együttes előfizetési ára negyedévre 5 frt.

KIVÁNATRA MUTATVÁNYSZÁM.

A „FŐVÁROSI LAPOK” kiadóhivatala, Budapest, Ferencz-ter 3. szám.

Tinct. capsici comp.

Ezen Horgony-Pain-Expeller néven is ismeretes, igazán népszerű háziser most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapító bedörzsölésnek fényszerű, bebizonyított közvényű, csúzná, tagszagatásánál stb. néf. A föld összes országában nagy elterjesztést és biztos hatása következtében minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A Tinct. capsici compos.
(Horgony-Pain-Expeller)

kimagasló állását a fájdalomcsillapító bedörzsölések között diadalmasan megtartotta, különféle felbujtás és utántzatok dacára; ez bizonyára a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség igen jól meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéktelen utántzatot ne kapjunk, bevásárlás alkalmával vedjgyünk, a vörös horgonyra figyelendő és minden üveg ezen jegy nélkül, mint nem valódi visszutasítandó. A gyógyszerárakban kapható 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 krnyi árban ávegenként; Budapeston **Török József** gyógyszerésznél.

Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüringiában.

OROSZ SZÉPÍTŐ KÜLÖNLEGES SÉGEK

„Crème Venus”
Bőrápolási szer
Folyópép „Eugenie”
Fehér, rózsaszín, és crème-színben.
„Eugenie” hintő por
Fehér, rózsaszín és crème-színben.
Hajfestőszer
Kaukaszus
bajuszpedrő kivonat.

G. RIES
OROSZ CSANZÁRI UDVARI SZÁLLÍTÓ
MOSZKVA

„Venus crème” bőr-konzerváló szer
Kifünn teljesen ártalmatlan cosmeticum kiváltképen hasznos a bőr zsírfénye és érdessége ellen; a bőrt vakító fehérré varázsolja, a ráncok és redők képződését megakadályozza és megóvjja az arc-szín fiatalos frissességét. A „Venus crème” nem tartalmaz semmi mérgező anyagot, azért soha nem avasodik s az év és nap bármely szakában minden ártalom nélkül alkalmazható. A t. közönség saját érdekében kérjük, hogy az itt levő védjgyre szigorúan figyeljen. — Ára 2 forint

„Eugenie” folyópép mirtus-virágokból, az virágzó, üde arc-szín állandó megőrzésére. Ugy az arcnak és nyaknak, mint kéznek és karoknak gyönyörű lágyaságot és márvány-szerű tisztaságot kölcsönöz; a bőr minden érdességét és toltóságát megszünteti. — Ára 2 forint.

„Eugenie” vörös folyékony arckenőcs teljesen ártalmatlan. Az arcnak, arcnak és füleknek szép természetes rózsaszínűt kölcsönöz; villamos fény mellett is természetesen színtelen tünik fel s 3 napig is tapadva marad a bőrön. — Ára 1 forint 50 krajcár.

„Eugenie” hintőpor. Fehér, rózsaszín- és crème-színben, tartósn és észrevétlenül tapad s a bőrnek természetes lágyaságot kölcsönöz. — Ára 1 frt 20 kr. — Pamacsal együtt 1 frt 50 kr.

„Trizogen” kifünn hajnövesztő szer; erősíti a hajgyökereket s teljesen megakadályozza a korpaképződést. Ára 1 forint 60 krajcár.

„Nirgiline végőtaló” hajfestő, fekete és barna. A haj ezen szírral festve, 6 hétig is megtartja a színt és teljesen lehetetlen a müleges festést a természetes színtől megkülönböztetni. — Ára 3 forint 50 kr.

„Folyékony kaukaszus bajuszpedrő” a bajusz növesztésére és épen tartására. — A bajusz felületes nem szakadás, a nélkül is minden bajusznak a kívánt forma adható. Ára 75 krajcár. 239-20

Egyedüli raktár NAGY-KANIZSÁN:

KREINER GYULA

(Főltér.) dícsatár- és pipere üzlete. (Főltér.)

PSEPHOFER J. féle
gyógyszertár
BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. A.
12 — „zum goldenen Reichsapfel.” 48 —

Vértisztító labdacsook, emellett általános labdacsook neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsook csodás hatást mutatnak eszerszerűen be nem bizonyították volna. Értészedek óta ezen labdacsook általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kifünn háziserből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacsook háziseréről ajánlataknak és ajánlataknak minden oly bajknál melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólíka, vértülmások aranyér, béltétlenség s hasonló bete.ségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kifünn hatással vannak vérzékenység s az abból eredő bajknál is: így sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacsook oly könnyen hatnak, hogy a legsekélyebb fájdalmakat sem okozzák, s ennek folytán még a leggyengébb „gyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacsook fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségeik után egészségük visszanyerése folytán hoznának intétek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azok tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. Április hó 3-án.
Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szíves és küldjön nekem ismét 15 tükercset az ön fölülműhatatlan vértisztító labdacsoiból utánvéttel. Fogadjon ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdacso csodabáráért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik F. Dancs, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Plödnik mellett, 1887. szept. hó 12-án.
Tekintetes Úr!

Isten akarta volt, hogy az Ön labdacsoi kezeim közt kerültek, melyeknek hatását eszemmel megírom: Én gyermekkoromban meghűltem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az Ön csodálatra méltó labdacsoi engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg Önt ezért eszerszerű. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsook engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knifex Terész.

Bécs-Újhej, 1887. nov. 9-án.
Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondom eszemmel Önnek 60 éves nagyszámú nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és viakórságban, már életét is megunt, melyről egybéként le is mondott, midőn véletlen egy dobozt kapott Ön kifünn vértisztító labdacsoiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen gyógyult.

Legfőbb tisztelettel — Weinzeittel Josefa.
Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1887. márcs. 27-án.
Tekintetes Úr!

Alülrött lemettelten kér 4 csomagot az Ön valóban hasznos és kifünn labdacsoiból. El nem mulasztatom legnagyobb elismeréssel kifejezni ezen labdacsook értéke fellett és azok, a hol csak alkalmazni nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszéseszerint felhasználására Önt eszemmel felhatalmazom.

Tejes tisztelettel — Hahn Ignác.
Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia 1884. okt. 8. án.
T. Úr!

Felkérom, miszerint az Ön vértisztító labdacsoiból 1 csomagot 6 dobozzal küldeni szíveskedjék. Csakis az Ön csodálatos labdacsoinak köszönhetem, hogy egy gyomor bajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsook nálam sohasem fognak kifügyni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacsook csakis a Pserhofer J. féle, az „arany birodalmi almához” csatolt gyógyszerárakban, Bécsben I. Singerstrasse 15. sz. a. készíttetnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacsoot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmaztatik, 1 frt 0. krba kerül; bérmentetlenn utánvéttel küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az ország előbbeni beküldésénél (mi legjobban postautalványnyal eszközöltetik) bérmentes küldésnél együtt; 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr. 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 10 krba kerül.

NE. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsook a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt névontatnák; ennek következtében keretik csakis

KLYTHIA ZSIR HAJPOR
a bőr széplítésére és finomítására,
legelőkelőbb öltözéki, bál és társalgó hajpor,
— fehér, rózsaszín, és sárga —
— vegyileg analysált és ajánlva Dr. Pohl J. J. cs. kir. tanár által Bécsben. —

325
Elszmerő levelek köveikend urnóktól:
Weller Karolina, cs. kir. udv. színésznő Bécs.
Reeth Lola, cs. kir. udv. opera énekesnő Bécs.
Schläger Antonia, cs. kir. opera énekesnő Bécs.
Fálmay Ilka, színésznő a cs. kir. szab. színháznál Bécsben.
Odilon Helena, színésznő a német népszínháznál Bécsben.
van Dyck Ernő cs. kir. udv. opera énekes Bécsben, stb.

Egy doboz ára 1 frt 20 kr.,
— Utánvéttel vagy az összeg előleges beküldése után küldetik. —
Kapható a legtöbb illatszert-, gyógyszer kereskedésben és gyógyszerertárban.

Taussig Gottlieb
Szem öltözéki szappan és illatszertgyáros.
Főraktár: Bécs, I. Wollzeile 3.

Szerkesztőség:

F 3 - u t c s a Ollop-főle há.

Ide intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Armentáltan levelek csak ismert emberek

ből fogadtatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A Nagy-Kanizsai- és dél-zalai takarékpénztárak, a Bankgyűlés, az Ipar- és kereskedelmi bank, a Nagy-kanizsai segélyegylet-kezelőket és a letenyi takarékpénztár, a „nagy-kanizsai malágyár és söröződe r. t.” hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:

Városház-épület: Fischel Fülöp könyvkereskedése.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 korona (6 frt — kr.)
Félévre 6 korona (3 frt — kr.)
Negyedévre 3 korona (1 frt 50 kr.)

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Nyitlőttér póttsora 10 kr.

Előfizetések, valamint a hirdetésekre vonatkozóan Fischel Fülöp könyvkereskedésbe intézendők.

Wlassics Gyula beszéde.

Nagy-Kanizsa, 1895. január 4-én.

(=n.) Politikai szélcsend van! A volt kormány lelépett, s csak helyettesíti az újat, mely még nincs kinevezve, s melynek kinevezetése csak 8-ára várható.

Ő felsége ismét Budapesten lesz, mikor e sorok napvilágot látnak, a válságból való kibontakozás tehát rövid néhány nap alatt meglesz.

A lapok csak kombinálhatnak az ilyen interregnum idejében, mindegyik a maga pártállásának szempontjából; bírálhatják a lelépett kormány tevékenységét, viselt dolgait, s találgathatják esélyeit a még kinevezendő kormánynak, egyszóval politikai szélcsend van, dacára e bírálgatásoknak, a melyeknek helyes voltát csak azután lehet majd megállapítani.

E találgatások azonban részint koraiak, részint fölöslegesek; a bírálatok pedig, melyeket a pártszempont elhomályosít, nem lehetnek tárgyilagosak. Mert a Wekerle kormány viselt dolgaival nem igen hamar végzet az ember, annyi magas koncepció, annyi siker, annyi biztató kezdeményezés nem bírálható egy pár frázissal. A ki ezt a lelépett kormányt bírálni akarja, annak két, eredményekben és alkotásokban dús esztendőnek történetét kell megírnia.

Ennek a történetnek vonásait állítja egybe Wlassics Gyula azon tartalmilag és

alakilag egyaránt fényes és kimagasló remek beszédben, melylyel a szabadelvű párt nevében a parlament elnökét báró Bánffy Dezsőt üdvözölte.

Ezek nem frázisok, — a miket Wlassics Gyula mond, a szív legnemesebb érzelmeitől áthatott magasröptű, de igaz, és azért a szivig ható apologiája a szabadelvűségnek s a Wekerle kormány két évi működésének.

Wlassics Gyula szavai nemcsak ott Budapesten tették meg hatásukat, — abban a körben, a melyben sokszor a zajos tettség megnyilatkozásaitól kísérve, elmondattak, hanem megteszik hatásukat künn is, — széles e hazában, hol a szabadelvűségnek egy ingadozó barátja van, ki a politikai vélemények zűrzavarában könnyen elvesztette a tisztánlátást, és kételkedni kezdett az igaz ügy diadalában; megteszik hatásukat mindenütt, ahol a magyar parlament egy tudós és kiváló, lelkes tagjának beszédét elfogulatlan lélekkel fogják olvasni.

Csak elfogult vaskalaposág vagy felekezeti szellem tagadhatja meg e gyönyörű szavaknak mély igazságát: „De ez az idoszak (ez utolsó két év) többről is tett tanúságot: ez a rokontalan, sokszor félreértett, legtöbbször félremagyarázott nép újra megmutatta, és ezzel a művelt világ előtt becsülésben, tekintélyben és súlyban csak emelkedett, — hogy a szabadelvűség ebben a hazában nem elvont, doktrinár eszme, hanem az állami- és nemzeti létnek, a ma-

gyar közvéleményben, a politikai közérzletben, a magyar karakterben rejlő jelentősége.”

Ezeket a szavakat cátojják meg azok az akadémikusok, akik kik odáig juttatnák a magyar parlamentet is, a hova a monarchia másik felének parlamentje jutott, a művelt világ gúnyára.

Wlassics Gyula beszéde méltó volt a szabadelvű párthoz és méltó volt a parlament elnökéhez.

A Wekerle miniszteriumnak, melyet ő a nagy tehetségek és a nagy munka miniszteriumának nevez — érdemeit szebben és igazságosabban nem lehet méltatni, mint a hogy azt Wlassics teszi s még az irigység sem fog gáncsolni valót találni abban, mikor a szónok azt mondja, hogy „egyuttal klasszikus példáját mutatja ez a kormány minden kormánynak és még több nemzedéknek, miként kell a napi politika küzdelmes verjeit közt megőrizni az elvek integritását, miként kell gyakorolni a magasabb közéleti erkölcsstan kultuszát.

A beszéd ezen passzusát élénk tetszés és éljenzés kísérte, s annak is, a ki olvassa, éreznie kell a szavak megkapó igazságát.

Ha lelépett is a kormány, ha más férfiak is fogják vezetni ezentúl a nemzetet a szabadelvű haladást általuk kijelölt és elkészített utján; ha más is fogja elvégezni azt, a mit az oly dicsőösen kezdett; a nemzet mindenkor büszke lehet, hogy ily kormánya volt, mely alatt — mely alatt a leg-

A „ZALA” tárcája.

Borivás a rómaiaknál.

— A „ZALA” eredeti tárcája —

Irtta: dr. Molnár Samu.

A legrendezettebb és legmegállapodottabb ember is úgy gondolja, hogy néha-néha még is csak ki kell rugni a hámlából. Hiszen tudjuk, hogy maga Aristoteles is, az a nagy görög böles, ajánlja az egészséges érdekében, hogy havonként legalább egy ilyen kirugást engedjen meg magának az ember. Sokratesről meg föl van jegyezve, hogy a fiatal emberek főleg jó humoráért és ivótehetségéért is kedvelték s ezért hiták meg lakomáikra, hová el is ment beszélgetés kedvéért, meg hogy egy kissé elpitizálhasson. „Tudott is iuni; a legerősebb feje volt Athenben. S mikor az egész társaságot asztal alatt hagyta, elment mintha semmisen történt volna, hogy új párbeszédet kezdjen valakivel, aki még józan. Egy szóval az volt, akit a mi vidéki népünk régi fajtából valónak nevez.” (Emerson: Az emberi szellem képviselői. Ford. Szász Károly). De jó ez a kiugrás ha egyébre nem, legalább arra, hogy megtörje a szokásokat. Így gondolkodott maga Horatius is: noha maga legkevésbé mondható bolondnak, még is szerfölött kellemesnek találta néha napján, alkalomadtával valami bolondot elkövetni: dulce est desipere in loco.

De bár az ó-korban Italia volt a világ legelső

bortermelő országa, még is kezdetben oly mértékletesek voltak, hogy bizony könnyen falánkságnak tekinthették volna azt, ami előttünk még a megengedett élvezetek közé tartozik pl. a bornak víz nélkül való ivását. Mértékletességükben annyira mentek, hogy a legrégebb időben a fiatal embereknek 30 éves koruk előtt egyáltalán nem volt szabad bort inniuk, a nőknek pedig teljesen el volt tiltva. Ezért Cato a rónoknak már köteletségévé is teszi, hogy a nőkre fölgyeljenek. Es, ha észre vették, hogy bort ittak, szabadságukban állott férjeiknek vagy rokonaiknak ötlet megbüntetni. Intó pelda erre, Egnatius Mecenius neje, kit, mivel a hordóból bort szűrőpölgelt, férje bottal agyonütött. Mindamellet bort a rómaiak már a cena elején keztek fölfordítani a vendégeknak; de azért az ivás különösen ebéd előtt és közben csak igen mértékletesen történt; mert azt tartották, hogy az ivás a száj izlését a finom ételek iránt eltompítja. Azt mondja Varro Pliniusnál História Naturalis. VIII. 223: „Még a századik évben a legnagyobb ebédnekél is, sohasem töltöttek a vendégeknél egyszerűen többször görög bort.” Mert, ha ittak is étkezés közben a rómaiak, mindig csak keveset szoktak inni és ekkor is ritkán keverlettül. Mert aki ezt tette, az mértékletességet áruult el.

Később azonban, midőn a rómaiak bővelkedni kezdtek a borban; midőn a rómaiak a görögöktől átvették a symposion szokását, általánosabb lett a borivás és lassankint eltűntek a mértékletesség korlátai, de rendszeresen csak ebéd után. Midőn ugyanis a csemege asztal, a mensa se-

cunda, vagy a második asztal gyümölcseivel és süteményeivel véget ért az ebéd, akkor a rab-szolgák a megmaradt ételeket leszedték az asztalokról és koszorukat hozták a jelenlevők részére. Erre az egész társaság, melyhez néha új vendégek is jöttek, — lelt az iváshoz és pedig vagy ugyanott, hol az ebéd (cena) volt, vagy pedig egy más helyiségre vonulva töltötték nem ritkán az egész éjszakát. S ez neveztek comissionak vagy is együtt ivásnak. Ez a görög komosból származott, a mi vég- a zajos dombórozást és avval összekötött vendégeskedés jelentett.

Az ily összejöveteleknél az ivás „græco more” történt, vagy is, bizonyos vezényszó szerint. Ez abban állott, hogy a koszorúk és kenőcsök kiosztása után a sorsolás utján elnököt választottak, vagy iromestert (rex convivii. arbiriter bendi), aki előírta a bor elegyítésének módját a mennyiség szerint és a mértéket is, melyet egy-egy alkalommal ki kellett inniuk. Szóval Bacchus szolgálatára külön előkészületeket tettek. Kenőccsel bekenve, koszorús fövel élveztek a bor-isten adományát. Repdesen lombkoszorút viseltek fejükön abban a hitben, hogy annak hús volta az illatságotól óv. Néha még a poharakat is megkoszorúzták, amiből ittak. Kötelező törvények hirdették az istenség közellétét és hatalmát. A kormány pálcát a fáthatalan isten helyett egy fiatal ember tartotta a kezében, akit t. i. mint említett, szerencsés kockavetessel „király” vagy „mester” méltóságra választottak. Szóval miként az étkezésnél, vallásbeli kötelemények teljesítése után, asztalgonдозózt vagy asztal-kiírást (trihini-

szébb és legnemesebb küzdelmek egyike vivotott.

Wlassics Gyula beszéde, mely legszebb apologiája a szabadelvű iránynak, anélkül, hogy tulozna és szinezne, felér egy tettel, és hatása — hiszszük és reméljük — elmaradhatatlan.

A beszédet egész terjedelmében itt közöljük:

Nagyméltóságú elnök ur! Mélyen tisztelt barátunk! Ambár mi, mint a hagyományos szabadelvűség elveiért és irányáért lelkesen és erőlyesen küzdő politikai párt tagjai, állunk előtted: mégis az évforduló alkalmából benned mindenekelőtt a pártok fölött kimagasági parlamenti állás díszét és az ehhez méltó kiváló egyeni tulajdonságaidat tiszteljük meg.

De örömmel ragadjuk meg ezt az ünnepies alkalmat arra is, hogy lelkünk egész melegével érzelmevilágunk teljes közvetlenségével üdvözöljük téged, mint a szabadelvű politikai irány alapvető elveinek egyik leghűbb letéteményesét, a magyar közelet egyik legtisztelendő, legszeretettebb vezéralakját. (Lelekes eljenzés.)

Válóban nem tudjuk, hogy a közpályán kifejtett tevékenységed melyikében szerzett legnagyobb érdemeket a haza körül.

Csak azt tudjuk, hogy mindenkor és mindenütt példás önzetlenségvel, állampolgári tehetőség egész erejével és „vir integer” teljes kötelességtudásával munkálkodtal imádott hazánk közjává. (Ugy van! Ugy van!)

Vezetél a letolyt évtben oly parlamenti tanácskozásokat, melyek minden idők és minden népek történetében a parlamentek aranykorának lapjait töltik be.

Egy emberöltőn többször alig, de mindig ritkán fordul elő oly kormányzati és törvényhozási időszak, melyet a történelem a nagy politikai korszakok közé soroz.

Ha a mi szemünk előtt le is tűnt örökre a politikai legendák és mítoszok kora, ha a modern tudás és analízis a politikai hőstetteket és legendába való hősoket a történelmi kritika színvonaláról a rideg valóság képében mutatja be, mégis ebben az önzőnek, tullealisanak jellegzett században legközelebb lezajlott politikai harcunkról az igazságos történetíró fel fogja jegyezni, hogy az állami és nemzeti egységért való küzdelem a legfőnségesebb, a legeszményibb alakban, a szabadságért, a jogegyenlőségért, a felvilágosodottságért való küzdelem formájában nyilvánkozott meg. (Ugy van! Ugy van!)

Fel fogja jegyezni, hogy ezt a nemes küzdelmet vezetett kormány megérdemelve viselheli a „nagy tehetségek és a nagy munka miniszterümanak” tiszteletreméltó melléknevét. (Élnek, hosszantartó eljenzés), mert még poli-

tikai ellenfelei sem tagadhatják meg, hogy rövid két év alatt évtizedek munkásságának is dicsőretére szolgálható eredményt mutathat fel és sok év politikai munkásságának előkészítésével dicsekedhetik. (Ugy van!)

De egyuttal klasszikus példáját nyújtja e kormány minden jövő kormányának, minden jövő nemzedéknek: niktent kell a napi politika küzdelmes munkájának verejtéke között megőrizni a politikai alapelvek integritását, miként kell gyakorolni a magasabb közeleti erkölcsitan kultuszát.

Ez a nagy etikai kincs egyik legszebb, legérdekesebb hagyománya, a lelépelt kormány után maradt dus örökségének. (Élnek helyeslés.)

De ez az időszak többről is tett tanuságot. Tanuságot tett arról is, hogy ez a rokotalan sokszor félreértett, még többször félremagyarázott nép újra bebizonyította és ezzel az egész művelt világ előtt tekintélyben, sulyban és közbecsülésben csak emelkedett, hogy a magyar hazában a szabadelvűség nem elvont elv, nem doktriner tétel, de az állami és nemzeti létnek a közvéleményben, a magyar politikai karakterben és közérületben mélyen gyökerező fenntartó eleme.

Ez az az örökszeme, amelytől a magyar nemzet politikai élete tartósan el nem fordul soha! Ez az az örökszeme, amelyet a nemzet véréből, lelkéből kiirtani nem lehet soha. (Igaz! Ugy van!)

Ily korszakhoz van füzve, mélyen tisztelt barátunk, a te elnöki tisztet bölcs és tapintatos betöltése.

Ha pedig leszálalt az elnöki állás pártatlanságot igénylő piederstáljáról: akkor hosszú közpályád érlelte politikai meggyőződésed egész hevével csüggéttél a szabadelvűség harcba vitt zászlaján. (Élnek eljenzés.)

Lelked szabad tekintete a vezér zászlaja felé fordult: „in hoc signo vinces”. (Általános élénk helyeslés.)

Megtörhetetlen bizalmad a sokszor erős próbára tett szabadelvűség diada'á iránt új erőt öntött a csüggédökre, bátrabbá tette a bátrát, lelkesebbé a lelkesülőt.

Csaknem észrevélenül, dicsőséget sohasem keresve, sokat, nagyon sokat tettél eszméink győzedelméért. (Élnek helyeslés.)

És ha a politikai élet közharcosának keble emelkedik arra a gondolatra, hogy a harci sorok között állhatott, amidőn egyikét vívtuk a legigazibb és legnemesebb küzdelmeknek, mennyivel több jogod lesz neked, a kötelességét fenyesen betöltött elnöknek az első sorban álló állampolgárok visszatekinteni a politikai küzdelem szép napjaira (Élnek eljenzés). Nem szeretek tulszinezelt vonásokat használni, az igazság mondatja velem, hogy ezredéves fennállásunk emlékeire állíthatunk fényes művészi remekműveket, de ennek a szánaknak a végéről

(öb, többet mondó és lelkesítőbb jelkép nem fogja fényugarat vetni a jövő évezred látóhatárára, mint annak az elvű, kitartó, céltudatos szabadelvű politikai munkának a szimboluma, amelylyel csaknem új alapját raktuk le a modern Magyarországnak. (Élénk helyeslés). Leragyog erről a szimbolumról a dicsőségesen uralkodó, legalkotmányosabb magyar király heradhatalan érdemének glóriája. (Hosszantartó lelkesült eljenzés).

Legyen is ez a szimbolum mindig erőnk új forrása, politikai életünk irányzója. (Helyeslés). Nekünk, pártunknak a jövő irányát ez a szimbolum, az eddig követett szabadelvű politika zavartalan folytonosságához való törhetetlen ragaszkodás szabja meg.

Amely kormány ezt az irányt követi, mi azt öszintén és hiven támogatjuk, mert mi alapvető elvek körül csoportosulunk és előttünk csak egy cél lebeg: legjobb meggyőződésünk szerint a hazát szolgálni. (Általános helyeslés).

Ettől az iránytól szonban, amelyet őseink nemzedékéről nemzedékre csaknem politikai végrendeletül hagytak reánk, mi el nem térünk soha és nem fogunk eltérni soha. (Helyeslés).

Hiába vádoltak minket ellenfeleink, hogy mi a radikalizmus utvesztőjébe tévelyedtünk. Ellenkezőleg, mi éppen követett politikai irányunkkal akaruk és akarjuk megmenteni hazánkat egy a radikalizmus, mint a retrográd irány uralomrajtasától. (Általános helyeslés).

Mi ugy vagyunk meggyőződve, hogy csak a szabadelvű irány követése mellett tudtuk és tudjuk megvédeni és fenntartani e század egyik legnagyobb és legbősebb politikai alkotását, a kiegyezés alapörvényét, amelyhez mi minden utógondolat nélkül rendíthetetlenül ragaszkodunk és amely alapörvényt a mi állami létünk és a monarkia hatalmi állásának legszilárdabb biztosítékául ismertünk és ismerünk el mindig. (Élénk helyeslés). Mi ugy vagyunk meggyőződve, hogy csak ez az irány az a termékeny erő, amely a legközelebb reánk váró nagy államszervezési munkában — a közigazgatás reformjában — megteremti az erős magyar nemzeti államot hatalmas magyar központi kormányával, de egyuttal biztosítja a közigazgatásban a legéletképebb önkormányzatot és tiszteletben tartja a közsabadság minden jogát. (Általános helyeslés).

Mi ugy vagyunk meggyőződve, hogy csak ez az irány az, melynek követése mellett elérjük, hogy a fajokra, felekezetre és osztályokra széttagolt társadalom helyébe az összes mult elveiben és törekvéseiben, eszméiben és eseményeiben egységes magyar állampolgári társadalom lép.

Ezekből a meggyőződésekéből tör elő a mi politikai irányunk.

Ez értelmünk hideg megfontolásában, sőt mélyebben észleltünk melegeben gyökerezik.

archa vagy magister, rex convivii, magister cenandi vagy cénae) — neveztek ki, akinek kötelessége volt az egész társaság jó hangulatát fenntartani — már a mennyiben töle függött: ép ugy a comissionál vagy megtartották ezen asztalkirályt vagy pedig legtöbb esetben ivó mestert választottak a sors által kocka utján. Ennek aztán teendője volt szabályokat osztogatni és bizonyos meghatározott büntetés terhe alatt megparancsolni, hogy mit kelljen minden egyes vendégnek cselekednie s e szerint majd innia majd énekelnie kellett a vendégnek, majd pedig beszédet tartani vagy más lildomos módon kellett a társaságot mulattatnia. Mások meg azt rendelte az asztalkirályt vagy az ivó-mester, hogy valakinek az egészségére igyanak.

Ha az egyiknek vagy másiknak az egészségére ittak, akkor annyi pohárral kellett az illetőnek meginnia, ahány betű foglaltatott annak a nevében, kinek az egészségére az ivás történt. Ha pl. Augustus császár egészségére ivott valaki, mi ezen szavakkal történhetett: Bene te Caesar! akkor 6 pohárral parancsolt neki az ivó-királyt vagy mester; — mert a Casasar szóban 6 betű foglaltatik. — Ha pedig valaki az ivókirályt rendelteit megszegte, büntetésül egy pohárral többet kellett innia. Cicero gunyosan mondja Verresről — act. II. I. 5. 11 — hogy ez bár a római nép törvényeit mind lábball taposá, az asztali törvényekhez mégis hiven ragaszkodék. De ily kedvtelések közepette nemcsak a császárnak, hanem a vendégek egymásnak, jó barátjaiknak, kedveseiknek vagy egyéb kedvelt egyének-

nek az egészségére is szoktak iddogálni. Az egészségüvásra szolgál legismertebb szólások: propino tibi, bene tibi, bene illi, bene tui. Vagy: Bibamus inquit — pro salute exercitum; — pro filionem sanitate stb. De e közönségesebb szólásokon kívül, melyekkel mások egészségére ittak, még mások is voltak, melyek részben a régi római ivópoharakon még most is olvashatók: „Clarissimus cum tuis felicitat; dulcissima vivus etc. A comissatio végén pedig különösen a háziur jólétéért mondták jó kívánságokat s ez alatt ittak az egészségére. A bucsu köszöntőt a jó Genius poharának (Szt.-János pohara!) neveztek, poculum boni Genii, melynél éljenti is, vivas, kiáltottak. Szokásban volt koszorukat is inni, vagy is oly bort, melybe koszorút mártottak vagy dobtak be. Poharakat is szoktak felköszönteni, midőn aztán az ivó-pohár kézről-kézre jár. Ez a szokás, mint sok egyéb, a görögöktől származott át a rómaiakhoz, mint Athenaeus és Pollux íróból is kitétni, akik állítják, hogy a görögök is körben és bujdosó poharat ittak. Plutarchos is nagyon szép dolgot beszél el erre vonatkozólag a hét bölcs lakmáján, (in convivio septem sapientum.) Egykor a hét bölcs sok más vendéggel Perianderhez volt hivatalos, aki szintén a hét bölcs egyike volt. Az első fölköszöntőt, mint háziur, Periander mondta. S midőn Periander pohara Chilo, Bias és Thalesnél kisé tovább időzik, egyik a vendégek közül keserű gunnyal megjegyzi: Ezek a bölcs urak ugy akarnak talán Periander poharával elbánni, mint egykor Bathyklesével; hogy hozzánk ne juthasson, szándéko-

san adogatják egymásnak. — Ez a Bathykles ugyanis egy igen drága ivó edényt örökölt ez azt Görögország legbőlcsebb fiának akára oda ajándékozni. Parancsára tehát elvittek Thaleshez. Ez azonban a másikhoz vitte, az ismét egy harmadikhoz, — és így tovább. Miután egyik sem foglalta el, ismét visszakérték Thaleshez, ki most a delphibeli Apollónak küldötte ezen fölírással: Thales, Examiass filii Miletusból, Apollónak szentelnie e poharat, melyre kétszer találtatott érdemének. E tetteik miatt a hét görög bölcsnek sokan igen becsmérelték, mások szerint meg éppen ez a körülmény szolgált arra okul, hogy e hét görög kiválóan hét bölcsnek nevezetett. De ama vendég gunyolódása Periander asztalánál az előbbire vonatkozik. Szóval a mondból kiviláglik, hogy már a görögöknél is járt kézről-kézre a pohár, — az elsőtől az utolsóig.

Nem is ez a rossz oldala a római szokásnak. Hanem igen az, hogy náluk lildogolt volt mindenkor az, hogy kiki egy huzamban, szentelés nélkül ürítse ki a poharat; továbbá hogy mivel az ebéd után szokott megtartatni a comissatio, hamarosan nagyon elterjedt a rómaiaknál az éjjeli ivás, amennyiben a rómaiaknál — mint tudjuk az ebéd ugyis későre esett, a kilencedik órára vagyis a mi számításunk szerint nyáron délután három órára, — mig télen délután két órára. Így aztán Romában igen sok iszákos ember képződött. Amely iszákosság a fényűzés korában már annyira ment, hogy megfélekedve erkölcsiekről, még a nőnemet is magával sodorta. Mennyiben különbözik — kiált fel Seneca epist. 95

Mi így tudunk, így akarunk a közügynek szolgálni és csak örvendőnk, ha minél szélesebb rétegekben nyerünk támogatást.

Ily eszmék és érzelmeink hatása alatt kérjük az új év első napján hazánkra, reád, politikai működésedre és magánéletedre, mely minden boldogságnak forrása, az ég áldását!

A „Szépitő-Egyesület“ köréből.

Jegyzőkönyv.

Felvéve Nagy-Kanizsán 1894. december hó 30-án a nagy-kanizsai „Szépitő Egyesület“ tisztválasztó közgyűléséből.

Ideiglenes elnök Dr. Bentzik Ferenc az alapszabályok 9. szakaszának 3. pontjára hivatkozással előterjeszti, hogy a tisztikar megválasztása céljából folyó évi december hó 16-ikára a közgyűlést összehívta, mintáig azonban akkor a tárgyak határozatképes számban meg nem jelentek, emiatt fogva a mai közgyűlés a megjelentek számára tekintet nélkül, érvényes határozathozatalra jogosult.

Bemutatta tehát a nagyméltóságú Belügyminisztérium jóváhagyó záradékával ellátott alapszabályokat, felhívja a jelenlevőket a tisztikar megválasztására.

Ezen előterjesztés folytán a közgyűlés közfelkiáltással megválasztja:

Elnökül: Plihai Ferencet

Alnelökül: Guzmán Vilmost

Pénztárosul: Grünhut Henriket

Jegyzőül: Kovács Károlyt

Intézőül: Tripammer Gyulát.

Válasz mányi tagokul: Bethlheim Győző, Ebenpanger Leo, Eperjessy Sándor, Dr. Löwe Emil, Oszterhuber László, Dr. S. Kereses József, Sommer Nathán, Dr. Gerő József, Varga Lajos, Blau Lajos, Wiener József, Koch Eda, Clement Lipót, Unger Ullmann Elek nagy-kanizsai lakosokat.

Számvetésülökül pedig: Székely Tivadart, Halphen Mórt, Rápoch Gyulát, Knortzer Györgyöt és Dauscha Ottót s amennyiben jelen nincsenek, őket a megválasztásról ezen jegyzőkönyvnek hirtelapi közlése által értesíteni rendeli, — kijelentvén egyúttal, hogy a fenti névsorban a nagykanizsai „Szépitő Egyesület“ tisztikara megalkotott.

Ideiglenes elnök előterjesztése folytán, mely szerint az alapszabályok 3. szakaszának 5-ik pontja értelmében a választmányának hivatalból tagja azon négy egyénül, kit a városképviselő testülete ezen célból kijelöl:

A közgyűlés az egyesületi tisztikar megalkotását ezen jegyzőkönyv közlésevel a város polgármesteri hivatalnak bejelenteni elhatározta és tisztelettel felkéri, hogy az említett 4 tag

megválasztása iránt intézkedni és azokat az Egyesület elnökségének tudomására hozni sziveskedjék.

A jegyzőkönyv hitelesítése-ére Szommer Nathán és dr. Tripammer Rezső kéretett fel.

K. m. f.

Kovács Károly
jegyző.

Dr. Bentzik Ferenc
ideiglenes elnök.

Örömmel konstatáljuk a fentebb közölt jegyzőkönyv adataiból, hogy közönségünk néhány lelkes tenyezője a Szépitő-Egyesület megalakítása illetőleg életre hozzászávaló hosszú évek munkáját hozta helyre.

A beszerzett alapszabály példányokból tapasztaljuk hogy a Szépitő-Egyesület a Dunántúl minden valamire való városában Sopronban, Győrben, Szombathelyen sőt még a szomszédos ki-Csáktornyan is évek óta gyakorolják a közrend-és közérdegre előmozdításra irányuló üdvös működésüket, s ezekkel szemben igazán a társadalmi tevékedés és az egyéni önzés uralmának szégyenletes jelensége, hogy nálunk még csak az alakulás stadiumáról beszélhetünk. — Nem kértelkedünk, hogy a nagy közönség pártfogásában fogja az egyesületet részesíteni, s ezerszer lehetővé tenni, hogy az annyi évnek mulatását mielőbb helyrehozassa.

H I R E K.

— **Az övezgy trónörököséé rajjal.** Stefánia főhercegnő Balaton-Füreden való tartózkodása idején lerajzolta a szigleteti várromot s a rajzot megküldte az Osztrák-Magyar Monarchia Irásban és Képban művészeti bizottságának. A gyönyörű rajzot fada metsztették s a főhercegnő védnöksége alatt álló irodalmi-vallati januáriusi füzetében fog megjelenni. Az övezgy trónörököséé megígérte a bizottságnak, hogy Pozsony vidékéről és Károly Lajos főherceg kisa-tapolcsányi birtokáról szintén küld néhány rajzot a válsalal műtgyar részének. Az eredeti képeket a művészbi bizottság albumba foglalja s valószínűleg valamelyik művészeti intézetben helyezi el.

— **Uj királyi tanácsos.** Ő fel-éze Hűvös József fővárosi ügyvédül, és bizottsági tagnak, a közügyek terén szerzett elismerésül a kir. tanácsosi címet adományozta. A-uj királyi tanácsos városunk szülötte, és Hirschler Ármán nagy-kanizsai lakó s a hoeskői birtokosnak testvéresége. Ezen elismerés adományozás a Budapesti Hirlap a következő kommentárral kíséri: „Hűvös József jól ismert miakja a fővárosnak, aki évek hosszú sora óta, mint bizottsági tag, élénk, és tevékeny részt vesz a fő-és székváros ügyeinek intézésében. Itt

valamint a társadalmi és jótékonyági terén kifejtett buzgó működése régóta megérdemelte neki polgártársai tiszteletét és becsülését, s mihas most a király kiáltatása is járult.

— **Uj ügyvéd.** Dr. Bród Tivadar köz-és váltó-ügyvéd, ki Nagy-Kanizsán már húszamosabb időn át mint ügyvédül szép tevékenységet fejtett ki, itt állandóan letelep dven, ügyvédi irodát nyitott.

— **Haldékozás.** Mrazslini Krisztián Sándor cs. és kir. százados Nagy-Kanizsán és nejét szűl. Fater Hermin urnót súlyos vesztéséé érte. 11 éves leánykajak S efánia néhány napi betegség után e hó 2-án éjjel elhunyt. A boldogult földi maradványai e hó 5-én délután buszenteltettek és vasúton Kaposvárra szállítottak, s ott örök nyugalomra fogtak helyezni.

— **Az I. r. Nőegylet vizsgálma érteülésünk szerint** február hó 16-án tartatik meg. A rendkívüli fényesség igérkedő estélyre az előkészületek már erőyesen folynak. Vidor Simoné, az egylet farsadhatlan tevékenységüé elnökének a lakassa valódi szándékúhely. Folyvasat jönnek mennek az estélyen közreműködők, hogy tanácsot kérjenek szerepük minél sikeresebb megoldására. A mint az előlejek mutatják, valódi Exer egy éj lesz az I. r. Nőegylet estélye, melyre a meghívók legközelebb hozzá-átatnak ki.

— **A Keresztelyező Egylet Nagy-Kanizsán ma vasárnap délelőt fél 12 órákor a Polgári Egylet földszinti helyiségében közgyűlést tart, melyen az évi zárszámadás és a jövő évi költségvetés kerülnek tárgyalás alá. Ezen két tárgy a megelőző közgyűlésen elintézhető nem volt, mert az egylet volt pénztárosa: ij. Deutsch Lajos, az időben Szegeden lélesezett.**

— **Védőtestelekek figyelme.** A Nagy-Kanizsán szűletett első korosztálybeli védőtestelekek felhivatnak, miszerint folyó évi január hó 15-én reggel 8 órákor a városban nagytéremben sorshuzásra övetlen megjeljenek.

— **Nyeremény.** A nagykanizsai Bankegyület a Duna gözhalózási társaság sorjegyjeinek e hó 2-án tartott huzásán 8000 forintot nyert. Nem érdeklődik azon körülmény, hogy a nyerd sorjegyvel rövid idő előtt valaki megvette, de néhány nap múlva azt a vételárul egy lrtal arakóban vászraadta, mert a sorjegy jelelegi órák utóbb drágának tartotta, pedig a mint látszik, nagyon is megérte az árat.

— **Rendelet.** Vécsy Zaligmond rendőrfőkapitány 18—1895. szam alati a következők rendeletét hirdatta ki: „A város területén egy veszett kutya köborolt s több kutyát megmarat. Ennek föltdn elrendelem, hogy a város területén lakó összes eb tulajdonosok kutyáikat az 1888. évi VII. t.-cz. 68. §-ának rendelkezéseihöz képest jelen rendelet keltétől számítandó 40 napig otthon megköltse tarták, avagy harapás elleni biztos szájkoszrral ellátva, pórázon (zsinogon, láncon) vezessék, mert a szabadon járó kutyák feltétlenül kifognak irtatni és ezenkijűl tulajdonosaik a fennidézett törvény 154. §-a) pontja alapján megfognak büntetelni. Felhivatnak egyszerűs mind azon eb tulajdonosok, kiknek kutyái vagy macskái a jelzett kutya által megmarattak, hogy ezt a kapitányságnál azonnal jelenték be.”

Ezzel kapcsolato-an megemlíjük, hogy Pévecz Lajos 15 éves cipészegedé e hó 4-én a rendőrségnél jelentést tett, hogy mult hó 31-én egy kutya labikrájába harapott, minek azonban ő semmi nagyobb jelentőséget nem tulajdonított mind addig, míg a főkapitányi rendelet őt figyelmezteté nem tette azon körülményre, hogy veszett kutva köborolt a város területén. A kutya leírása teljesen ráillett azon kutyára, mely lebun kosztván, nála a veszettség minden kitéseget kizárólag megá lapított. A megmarat cipészegedet dr. Gerő városi orvos megvizsgálván, a főkapitány-ág utján sürgős felterjesztést tett a városi tanácshoz, hogy Pévecz gyógykezelés végett haláldektalanul a Pasteur fele intézeibe Budapestre küldésék. — A fentebb közölt rendeletet kívül a városi állatorvos szigoron utasítottat, hogy az u eakban, melyekben veszetnek konstatált kutya latható volt, a kutyákat vegye vizsgáat alá, mert történetesen egyik vagy másik megmarva lehet.

— **Helygő lelkész.** Somogy megye Pötteud falujának volt leiki pástora Vámos Károly, a kit valami vétség miatt elmozdítottak állásától. A stoikus kedélyű pap azonban ó-ak az erőszaknak engedve hagyta el a parochiát, midőn Szigetvárról a szolgabíró s néhány esendő megjelent a lakásán, hogy őt onnét karhátsalonnal eltávolítsa. Vámos el is távozott s azóta kint

a mostani nők élete a hajdaniakétól! — Dicsőségrek tartják, ha a mértékelen bőrvásván a érfiakkal vetélkedhetnek. Hasonlóan azokhoz, egész éjeleket képesek ivással tölteni. Tele csészével ivásra hívják fel azokat és őket felülmulni törekednek. Marcus Antonius, az ivásban tanúsított mesterségéről és részegeskedéséről egész könyvet írt. Plinius megemlékezik az ifjabb Ciceróról, aki az által lón bíressé, hogy igen nagy mennyiségű bort tudott meginni és azt mondja, hogy ug viselkedett az az ifjabb Ciceró, mintha csak atyjának gyilkosától, az előbb említett Marcus Antoniusól, akarná elvitatni azon dicsőséget, mely szerint ő tartassék, a római birodalom első ivójának. De ugyancsak Plinius emlékezik meg (H. N. XIV. 8) azon bizonyos ivókról is, akik, ha egy mámort kialudtak nyomban képesek voltak több pohárral egymás után kiüríteni. Amit oly mohó vágygylal tettek, hogy azonnal ismét érezték, hogy szabadulniok kell a bortól; mindamelllet ezt egy úlhelyen többször is képesek valának megismételni.

Senecánál azt olvassuk, hogy Tiberius császár egész életében csak egyszer részegedett meg; mert azon időtől fogva, hogy először becsipett, sohasem józanodott ki. Az éjnek legnagyobb részét asztalnál töltötte; és aludt egész délig; ez volt korra reggel. Mondják, hogy egy alkalommal Pomponius Flaccus — és Lucius Pisoval két tel jes napot és éjjelt töltött, az asztal mellett. De meg is jutalmazta azután a két ivótársát a pohár mellett behibonyított állhatatoságukért. Az egyiket Syria helytartójává, a másikat meg Róma praefectusává tette. S mi több; nem restelte ki nevezési okmányaikban az okot feltüntetni, melyért őket kinevezé, mert ő vigkedélyű barátainak

nevezé őket és barátainak minden órában. Plutarch szerint Cato sok évig igen mértékletes volt és csak ebéd után szokott egyet inni. De la-sankint megszokta a hosszú vendégeskedéseket és nem ritkán reggeli időzött az asztal mellett. Barátai melegezték e tette miatt; mert egyébként egész nap farsadhatanul foglalkozott a kormány ügyekkel s így csak éjnek idején élvezhetett szórakozást jó barátainak társaságában.

Midőn Memmius Censor egy társaságban gancsolólag pndotta Catoról, hogy egész éjeleket képes ivás között tölteti, Cicero vállalkozott mentégetésére, azt válaszolván Censornak: Legalább nem mondhatod róla, hogy egész napokat kockajáték mellett tölti! De eze, már magában gyenge védelem. minden erejét elveszti, ha igaz, hogy csakugyan mégis lerészegedett.

Caesar ugyanis beszél, hogy Catot egyszer néhány szegényebb sorsu polgár ember, midőn ceter néhany előkelő rómainál, a reggeli tisztelgésüket akarták megtenni, — egy szegletház előtt itas állapotban találtak, mire ezek leginkább maguk restelvén a dolgot, arcát betakarták. Ugy tetszett nekik, mintha nem ők Catot, hanem Cato őket találta volna ilyen állapotban. Erre teszi Plinius (epist. III. 12) azon alapos megjegyzést, hogy Ceasar, midőn ellenségeinek ezen tettét föl- említi, őt ugyan kisebbítette, de egyúttal dicsérte, mert: „Potuitne plus auctoritatis Catoni tribui, quam si ebrius quoque tum venerabilis erat”. — De azért tulságig viszi Seneca, midőn Cato mentégetésére azt mondja: előbb lehetne a részegség bűnére énynek mondani, mint Catot bűnösnek föltüntetni: Catoni ebrietas obiecta est: facilius efficiet, quisquis obicerit, hoc crimen honestum, quam turpem Catonem!”

barangol az erdőben, a csikorgó hidegben. Legutóbb Tó-Ujfalu lakói látták az erdejükben, a mint egyik kiváasztottától a másiktól, meg vissza lépegettek. Már akkor több mint huszonegy órája nem volt földel alatt. Szokás az őrei jelét vetik észre rajta s becsalták Tó-Ujfaluba, hol a tanító megvendégelte, azután kocsit fogadva számára, elküldte Lakócsára, a jegyzőhöz, hogy intézkedjék a szerencsétlen ember további sorsáról.

— **Egy zsebóra története.** Zseng Géza nagyatádi cipészegédnek több évi kereseténél egyedüli maradványát egy zsebóra képezte. Midőn elhatározta, hogy Nagy-Atádról gyalogszerrrel eljön Nagy-Kanizsára, itt új helyet keresendő, rendkívül nagy gondot okozott neki, hogy miképpen helyezze egyedüli kincsét biztonságba, mert vándor utján ezt magával vinni nem találta igen tanácsosnak. Szinte felélezteti, midőn jó barátja Kovács Ferenc tudomására adta, hogy ő vonaton megy Kanizsára és szívesen vele viszi az órát és itt majd neki készíti. Zseng elfogadta az ajánlatot és könyvtelt szemekkel bucsút vett mielőbbi viszontlátásra barátjától és órájától. Kovács szerencsésen megérkezett a vasuton és néhány nap múlva itt volt Zseng is jó egészségben. Egyszer a vágtyól óráját mielőbb mellény zsebébe szoríthatni, csakhamar felkereste Kovácsot, ki nem késsé volt meglepve, midőn Zseng szívesen megköszönve, hogy az órát pártfogásába vette ezt tőle vissza követelte. „De hisz én az órát viszaküldtem Atádra” volt Kovács válasza és nyomban igazolta ezen állítást egy postai feladó vény átal; midőn pedig Kovács előmutatott egy Zseng nevében írt levelet, melyben arra kéri, hogy az órát küldje Hent Imre címére vissza Nagy-Atádra, majd hogy a guta meg nem ütötte szegény Zsenget, mert ő ezen levélről mit sem tudott. A rendőrségnek sikerült megtudni, hogy ezen levelet Bibics Imre cipészegéd írta és hogy Hent Imre tényleg át is adta neki karácsonykor az órát. Az óra megérkezésekor Zseng még Atádon volt és irigylkedve hivatott társaitól, hogy Bibicsnek valaki Nagy-Kanizsáról egy olyan ajándékot küldött karácsonyra, mely a szállító levél szerint 20 forint értékű képzés; de azt, hogy ezen megirigvelt ajándék az ő órája lehessen, ezt bizony megállmodni sem mert, mert csak Kanizsán ebédelt azon szomorú valóságára.

— **Vasúti közlekedés.** A hét elején beállt hófúvások csak a kanizsa-budai vonalon okoztak nagyobb közlekedési akadályt. A péntek és szombat közti hófúvás folytán a budai vonatot azelőtt délután 1^{1/2} órai, a rakányi vonatot pedig 20 perccel később érkezett Kanizsára. A Budára induló délutáni vonatot nem várva be az onnét jövő, néhány perccel később elindították, a többi irányban elinduló vonatot a budai vonatot később mérten hagyták el az állomást. A forgalom azonban ez idő szerint egy irányban sem szűntet.

— **A jószágvilág cselédje.** Egy fiatal író megházasodott. Boldog kedélyhangulatában az eszmék csak úgy dúlultak tőle alá: egész nap otthon volt és szorgalmasan dolgozott. A házaspár csak úgy uszott a boldogságban, hogy mindig együtt lehetnek. Egy szép napon a szakácsné pirulva lélt megcsólija urát:

— Megkövetem a nagyságát valamit szeretnék mondani.

— Csak rajta, mit kíván?

— De nem fog megharagudni reám a nagyság?

— Soh'se féljen, csak bátran ki vele!

A leány zavartalan gyűri össze a kőtenyéit, hallgat egy ideig, végre megszólal:

— Ugy-e bár en tiz forint károk 1 hónapra?

— Hisz, ha csak ez a baj, azon segíthetünk.

— In'ca men'ca — felel a leány — éppen azt akarom mondani, hogy így mondom no... szívesen eladólok én 8 forintért is, a mig... amíg a férje ... munkát kap.

— **Szerelmes volt a revolverbe.** A szerelem lélekében bizonyára a legrendkívülőbb eset annak a szerencsétlen siketnémának a története, akit Zala-Becehelyről emberölés-vétésé miatt vittek át a letényei büntető járás-bírószághoz. A megrendítő esetről a következőket írja tudósítónk: Kovács István siketnéma, akit különben egykedvű, csendes embernek ismertek. Szép Péter gazda ember családjával lakott egy fedél alatt. A siketnéma egyedüli gyönyörűségét szép revolverében találta. A kakas csattanását, a legyver dörrését bár nem hallotta, csókolta,

becszi, simogatta a fejevert és még az ágyba is vitte és boldog volt, ha csak maga közelében tudta. Szép Péter attól tartott, hogy még bajt okoz a fegyverrel, elvete tehát és ezarta. Kovács napokig melabus volt és csak akkor vidult fel, amikor újra visszalopta a legyvert. Nem is akarta többé kiadni a kezéből, de Szép szósakkal elragadta tőle. A néma sírva, összetett kezekkel, majd térdén állva könyörgött és mikor esdeklésének nem lett fogadtva, bős haraggal elrohant. Mikor besötétedett, lesbe állott vasvillával az udvaron és leste, mikor jön ki az, aki szerelme tárgyát, a revolvert elrabolta tőle. A szerencsétlen Szép Péter nem sokára ki is jött az udvarra, a néma rálamad! és a vasvillát teljes erejéből beszúrta az agyába. A boldogtalan ember nem sokára szörnyű kínok között meghalt.

— **Amerika legelső felfedezői.** Ismét azó van arról, hogy a génaui Kolombus Kri-tófi dicsőségéből valamit elvegyenek. Az első ilyen mű kísérlet — mint a középiskolák nyegyedik osztályából emlékszünk az esetre — az ismeretes tojással kapcsolatosan kész balul ütött ki a Kolombus érdemeinek ócsárlóira nézve. Most azonban ugyalszik bizonyítékokkal állunk szemben. Massachusetts államban, Cambridge város közelében ugyanis régiségre akadtak, amelyeken elmosódott feliratok azt bizonyítják, hogy a régi normannok, a középkor leghíresebb tenveresei, már ez századokkal Kolombus előtt Amerika földjén jártak. Ebben Norton Horsford, a cambridgei egyetem tanára különben már évekkal ezelőtti gyekezett ezt kikutatni, sőt a város határában emléktáblát is állított fel arra a helyre, ahol szerinte normannok ezer év előtt Amerika partjaira kikötöttek. A most talált régiségek szakértők állítása szerintek ugyan a normannok korából származnak.

— **Öregapám, már tizenegy óra.** Igal megomagyei helyiség mellett, a galoskéri szőlőhegyen meggyilkoltak egy házaspárt, Sós Vendelt és a feleséget, Sós Vendel, a község bírája volt még nemrég és akkor jobb napokat, is élt, de most a szegénység a szőlőbe üte ki, ahol szomorúan élte napjait feleségével és tizenegy éves kis leányukkal. Szomorúsága annál nagyobb volt, mert felesége kikapós öreg asszony hírében állt, s ezért, hogy a falu népe jobban szemmel tarthassa, be is akart költözni vele a faluba. De ezt a szándékát már nem válthatta be, mert minap késő este meggyilkolták őt is, feleségét is. A gyilkosság tanuja csak a kis leány lehetett volna, de ő csak éjféltájban rezzent fel álmából és télig ébren, télig álmódva így kiáltott az öreg apja felé:

— Öregapám, már tizenegy óra.

De azt sem Sós Vendel, sem a felesége nem hallotta többé. A kis leány ezután újra elaludt, s csak reggel látta, hogy elvesztette öreg apját és öreg anyját. Hogy mi történt, semmiről sem tudott, csak arra emlékezett, amit télig álmában, télig ébren kiáltott, hogy: öregapám, már tizenegy óra. A csendőrök nyomozták a tetteseket.

— **Egy betörő regénye.** Diadmant Adolf olyan ember a tolvajvilágban, akit a notabilitások közé szoktak sorolni. Testvére Diadmant József, a híres nemzetközi betörőnek, kinek nevét Nagy-Kanizsán is jól ismerik a Csemitsbolt betörése alkalmából. Érdekes és változatos multja van ennek az embernek, aki most ismét vizsgálói fogságban ül a bpesti főkapitányság fogházában. Ezelőtt hat évvel fogta el a fővárosi rendőrség, amikor Budán a Lovag-utcaban Lamirek Katarina prostituáltat meggyilkolták. Őt és bátyját, Diadmant Józsefet gyanúsították a gyilkosság elkövetésével, de a rendőrség nem tudott elegendő bizonyítékot gyűjteni s így szabadságra helyezték őket. Diadmant Adolf innen Grácha ment s egy grófnőhöz állott komornyiknak s az egész idő alatt a jámbor keresztényt játszotta. Ugyanott meggyilkolt egy szobaleányt, kirabolta és megszökött. Magyarországon folytatta azután eredményes munkáját, de két év előtt Nyiregyháza egy betörés alkalmával tetten érték, elfogták s azóta mint periodikus örülten bántak vele. Beszállították az angyalföldi örültek házába, a honnan egy ízben meg is szökött s a nyáron újra bevitték a Lápótmezőn levő örültek házába. Az igazgatóságól az az éresítés érkezett a főkapitányhoz, hogy „Diadmant Adolf nem elmebeteg s kérjük az intézetből való kivételt.” A megkeresés értelmében két detektív a híres betörőt az örültek

házából a főkapitányságra kísérte s most újra megindult a nyomozás régi bűnei ügyében, a melyekről most nem tudni, hogy mint elmebeteg követte-e el.

— **Sajtóhibák.** Ujévi óhajunk: „Ments meg Isten bennünket a sajtóhibáktól” úgy látszik nem fog teljesülni, mert már az ujévi első számba is több buszantó sajtóhiba csuszott be. A *hadisereg köréből* című ujdonságban a c. és kir. 48-ik gyalogezredből a hadtest-tiszti tanfolyamra vezényelt főhadnagyok száma 3 a helyes 6. Veszős hadnagy e'öveve pedig nem Bodadékeci, hanem *budakeszi*. A többi sajtóhibákat, ha az olvasó közönség nekünk megbocsátja, mi is megbocsátjuk szerzőinknek, tekintettel a közbejött ünnepnapra.

C S A R N O K

A fájdalom költői.

Írta: BABOSS LÁSZLÓ.

A melancholia, s az enni a századnak oly betegsége, amely el'ogja a leghatalmasabb külföldi zselémet is.

Miből származik ez?

Sokan azt hiszik, hogy a cél és eszköz, tehetőség és eszmény közötti nagy különbség okozza a fájdalmat; mások pedig azt vélik, hogy a régi hagyományok és intézmények, meg az új eszmék és törekvések között lemerülő küzdelem okozza az igazán átérző nagy szellemekben a fájdalmat.

Az bizonyos, ha végigtekintünk a század költőin, bármely nemzetnél meg'aljunk e fájdalmas skeptikus hangulatot. A franciáknál Tamennais skepticus, Chateaubriand elhagyottknak érzi magát; Lamartine kétségbe esik; Hugó levertséget tapasztal, a nyoma szellemét egy különös álom Musset resignál.

A sötét kétségbeesítő fájdalom hangjai szólnak meg a hatalmas angol költő: Byron lantján, sőt követi a borongó lelkületű olasz: Leopardi, aki lantban, önmagában, a világban elveszti hitét; a német: Heine, Lennu; az orosz: Puskin és Lermontoff.

Az emberi lét-hiabavalósága, a gonosz győzelme, a halál edősége az, a mi urálja lelküket; s a vége az, hogy nincs igaz boldogság a világon, csak nyomorúság, a csalódás és eltelés nyomora s fájdalom!

Chateaubriand, nő- és férfialkajai a bizartság a meghasonlottságot viselik magukon, s a miszantropia a az apátia lebel ki Átala s René minden sorából, sőt Istenkáromlás s az élet megvetés hangjai hatnak elmélkedéseikből huzának.

Lamartine elezia gyűjteménye telve töprengésekkel, melabus merengéssel, a mulandóság érzetével biztonságával, me'y nem ad reményt a a tulvilági életre, csak a megsemmisítőre.

Kell-e mondanunk, hogy költeményeie megérzik Byron hatása?

„A mázány”, a „Völgy”, a „Tó”, a „Kétségbeesés” tisztán mutatják azt. De Vigny e jeles költőjünkél, a franciáknak is találunk élet unt hűsöket, nagy-ágtól nyomott, fáradt alakokat „Páris” című költeményében, de még inkább a „Destinées”-ben: a hitetlenség a kétségbeesés a legnagyobb mérveket űti.

Hugó Victorra nem mondhatók éppen, hogy a magyar erkölcsi eszmékben, mint leten, világ, lélek hallhatatlan-ság vagy az emberiség nagy mozgató eszméiben, szilárdul nem bizik, de ő nála is találunk fájdalmas hangot.

Vegyük csak „A szamar” című költeményét, meggyőződhetünk tőle:

Ember, sirj! Te rád nézd titok átted célja,
Mondd, tudod mi veld? Bensődben mi él, a
Pokol mi, a menny mi? Találd rá szavakat?
Mondd mit értesz bíró, mit értesz pap alatt?
Tudod-e, látod-e: tévelyegsz, vergődöl,
S összerokszad végül.

Tán, mely rombol és öl,
Megsemmisít, elnyel, ami űlt talált,
Átkutattad-e a nagy titkot, a halált?

Sőt ha nem is vonjuk bele isten létét
(Vegyük, hogy ártják, fel'ogjuk mi lényét)
Nem e rut állatot, minék „ember” neve,
E' szokat: Haldt, Sors, Léteél, megérted-e?
Megtérted-e, amely elnyel majd: a Melyet?
A sir repedésén hat-e át fény-űlet?
Milyen volt kezdete ez iszonyu végnek?

Y E G Y E S.

— **Felhívás előfizetésre.** A Ország-Világ képes hetilap január havában XVI. évfolyamába lép. Az a tizenöt esztendő, melyen át az Ország világ elsőrendű magyar írók egész táborával lépett a külföldre, hogy győzelmet biztosítson magának a közönség annyit hanqoztatott közönységeével szemben, fényes biztosítéka jövőjének, melyben egyre fokozottabb mértékben törekszik kitűzött célját elérni. A külföldi lapok beáradó özénivel kellett felvenni a küzdelmet az Ország Világnak; hazafias missiót is teljesített, mikor ezeket kiszorította aival, hogy a legmagasabb nívón álló, elsőrangú művészek által illusztrált, legjobb nevű íróink által írt képes lapot adott a művelt magyar közönség kezébe. A lefolyt év, melyben az Országos Irodalmi Rézvény-Társaság kipróbált erőkből álló testülete vette kezébe a nap kiadását; végleg biztosította annak folyton növekvő terjedését A szerkesztőség járadhatatlan igyekezete, melylyel az alább közölt fényes írói névsort fűzte munkatársainak koszorujába, megerősítette a lapot a közönség szeretetében. A lefolyt évben dr. Vrádi Antal szerkesztőn kívül a következő írók nepeivel találkozunk az Ország-Világ hasábjain: Abrányi Emil, id. Abrányi Kornél, Abrányiné-K. Klementin, Adorján Sándor, Beniczkyné Bajza Lenke, Bársony István, Bartók Lajos, Beöthy László, Buday László, Dalmady Győző, Degré Alajos, Endrődi Sándor, Erney József, Erdélyi Zoltán, Falk Zeigmond dr., Fekete Ignác dr., Goll János, Gadl Ferenc, Hegyi Béla, Heresi Sándor, Horti Jenő dr., Jókai Mór, Kern Aurél, Kéri Gyula, Kozma Andor, Lukács Gusztáv, Léva Mihály, Makay Emil, Mikszáth Kálmán, Pap Zoltán, Pálgyi Lajos, Porzolt Kálmán, Rákosi Viktor, Sas Éde, Satanello, Szász Károly, Szabolcska Mihály, Szabóné Noyáll Janka, Szomaházy Istrón, Szokolay Kornél, Szomoróy Emil, Szöllősi Zeigmond, Szomoróy Dezső (Pírís), Tolnai Lajos, Vadnay Károly, Verő György, Vértes Gyula, B. Virág Géza, Wehner Gyula, J. gr. Zichy Géza stb. Megszívtattok törekvésünk leendő esztendő is ezzel az írói gárdával érdemelni ki a nagyközönség növekedő pártolását. Egyetlen képes lap sem ad annyi művészi képet oly gazdag szövegtartalmmal, annyi pompás zeneművel, gazdag karácsonyi és ünnepi mellékletekkel.

mint lapunk Az előfizetők között kiszorult Jókai-díszkiadás, elsőrangú művészeink rajzai, kitűnő íróink cikkei, összes zeneszerzőinknek általa közölt s lapunk részére írt zeneművei ennek fényes bizonyítékai. S a belső tartalomnak megfelel a páratlan kiállítás, melyről a Pesti könyvnyomda részvénytársaság gondoskodik s ez elsőrangú műintézet hangjegymetsző-műhelye szolgáltatja zeneműveleinket meiszeteit is. Mindezek mellett a lap előfizetési ára a régi marad: Negyedévre 2 frt, félre 4 frt, egész évre 8 frt. Kiadóhivatal, hová az előfizetési plázok küldendők: Budapest, V. ker., hold utca 7. sz. Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal.

— **Uj divatlap.** Lapunk előfizetőinek melegen ajánljuk az „Évszak” című divat- és kézimunka folyóiratot, mely melléklettel, melynek első száma Fayné Hentaller Mária szerkesztésében és Grill Károly ca. és kir. udvari könyvkereskedő kiadásában most jelent meg. A páratlanul szép kiállítású lap a legujabb divat- és kézimunka újdonságokon kívül hoz mulattató olvasmányokat, háztartás, kertészet körébe vágó cikkeket, állandó könyvszemlét tart fenn, mely rovatában kiválóan a nőket és anyákat érdeklő könyveket ismerteti, érdekes közleményeket nyújt a művészet, társaság élet köréből, továbbá különös figyelmet fordít a nők világában előforduló eseményekre. Vidéki előfizetőinek minden kérdésére legszívesebben válaszol és esetleges jó tanácsokkal szolgál. Az Évszak megjelenik minden hó 1-én és 16-án színes borítékban és színezett divatkép, valamint szabás-ív melléklettel. Előfizetési ára a sárga kiadásnak (évenként 28 színes divatképpel) 1 évre 6 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. A zöld kiadás (évenként 12 színes divatképpel) ára: 1 évre 4 frt, negyedévre 1 frt. Mutatványszámokat ingyen bármely hazai könyvkereskedés vagy a kiadó Grill Károly ca. és kir. udvari könyvkereskedésében. Budapest, V. Dorottya utca 2. sz. kaphatók.

— „Törvénytörési Csarnok” rovatunk a helyszűke miatt kiszorult!

Feloldó szerkesztő:
DR. LŐKEMÉIL.
Laptulajdonos és kiadó:
FINCHEL FÜLÖP.

És az ember, tükre a nagy mindenségnek, Amidőn irigylik mások létét, soradt, Nem kap-e dús gyümölcs helyett hitvány torzsát? Biztos e, hogy lénye lőn égi koraszóól, Tudhatja-e mint fűz egybe, mint kovásztól A nagy ismeretlen vegyész, miként forral Egy létűnt világot a jöendő korral, Az óriás lombikban, aminek neve: Sir. Bár mikor is élél, alakkal bárhol bír Lelked; szép. vagy undok voltál, te vagy fondák Habár ártatlanság dicősfénybe vonák A próbáltatások lelked; bárha fényed; E földön éltében mind tökélyesb lett, Habár a nagy napon isteni mezt öltesz, Csak sár e test, bilincs, mit őssze nem törhetsz, Anyag, mely ellen az idő folyton küzköd, Nem más mint egy kötés, mely régi sebet főd, S nem fejtik-e meg majd e készülté tikkát, Hogy minden csillagról és napról megtudják, Nem-egő kerék-e, mit változó fénybe Ugy van yindig az ég más-más tünevénye? S hogy végtelen éltünk nem-e eszökő épen, Majd feketén látunk az eget, majd kéken? ! Ember, az lehellen: így nem lehetek. nem. Krisztus, vallásodban, Kant, bölcsészetben!

Jóllehet kiértik abból is, hogy az ő bölcseslete nem a legzomorubb bölcseslet: a boldogság megtagadása, hite is, nem a megemmisülés, hanem a feltámadás, s hogy a jó, hogy az eszme nem áll a természet törvények hatalma alatt.

A leggyönyörűbb ér.ületű s hangulatu költője azonban a fajdalomnak: Alfred de Musset, aki vérző kebellet kintőlő marcanqolva, teljesen kiélten mindenben hiét veszte s a világtól megosóörűve dalol. A kinkok láza, lazán emésztődés minden sora, sőt hősei is olyan, akik megakoznak eget, földet, istent, embert, hazát és nemzetet.

Bizonyára ő nála is észreveszük Byron hatását. Leopardi az olvasó költő, tan mély nagyobb fajdalmat érez, mint a világtól dalmas Byron egyik előszavában írja Florenoi barátaihoz: Nektek ajánlom a könyvet, melyben fajdalmat megakarom szentelni, csönka fátörzs vagyok, a mely él és kinlódik. Ez emberi élet célja szerinte is a boldogság, — de

„A boldogság egyedüli tárgyat Minden haldokló esdekítésének Nem szerzi meg minékünk se másnak Akármí gond, virrasztás, vérsz, verejtek... Mindenütt a bánat él s uralkodik.”

Az ő keblében is ott ült mo-dulatban: az ennyi: az unalom, melyet le nem dönt ifjúi erő, se rózsaszájnak lágy hiselkédése, se reszkető édes gyöngéd tekintet; csak egyetlen boldogsága lehet az embernek a képzelet; ézenkívül az élet nem nyújt semmi jót:

A hír, dicsőség — árnykép, jól tudom Gyönyör meg ödv csak vágy marad örökké. Életünknek ninosen egy gyümölcse sem — Hasontalan nyomor.

„Az áz-iai pasztor” c. költeménye e kétségbeesés jankiállítás.

Lehet hogy Leopardit nagy merész hatalmas egyénisége kiemel a fájdalom költők közül, — vagy helyesebben azok főlé emeli, — De tény, hogy a fájdalom költője, tan annak, az iskolának, — mely e címen nevesítetik első költők főapótoja, Byron után.

Lensau és Heine boldogtalanságát is a tuláradó isteni erő okozta, nagy a szerelmi csalódás, — a mely önekik annyi fájdalmat, a közönségnek oly sok örömet, élvezetet okozott; — a sok tanulás undort kellett s a költészet adoit reá neki enyhülést.

Lensanál ugyanis a fájdalom kitör, — mert a a földigyönyör hiabavaló:

„Hü kérdés, hie törekvésök gyorsan emésztik föl életed, ugy is hiába minden, oclunkat el nem érhetjük; szabadság s vagy eszmék kivívása elérése absurdum, — mert a lét folytonos küzdelem új és új célokért ezért nincs nyugta, kóborol, mint Byron; mint Schelley és meg annyi, s keresi a teremtés titkát Faustjában, s hogy többet tudhasson elveti a hitet s midőn csak a s kétely az eredmény — öngyilkos lesz. Az ő véghelye is a döblngi tébofyda voli.

(Folyt köv.)

HIRDETÉSEK:

Este a CIRCUS, nagy Coaks kályhakkal fűtetik.

NAGY-KANIZSAN, a zárda-utczában

NAGY „SPORT” CIRCUS!

Igazgató: **CORRADINI FERENCZ.**

MA vasárnap 1895. január 6-án este 8 órakor

1! Nagy Ünnepélyes Előadás! tartatik,

amelyről bővebb felvilágosítással szolgálnak a falragaszok.

Ajtónyitás és hangverseny kezdete 7 órakor. — Az előadás kezdete pont 8 órakor este

Jegyárak:

Zártszék (számozott) hely	I. hely	70 kr.	II. hely	50 kr.	Karzat	25 kr.
Gyermekek 10 éven alul fizetnek	, ,	40 kr.	, ,	30 kr.	, ,	15 kr.
Katonák örmé-terttől lefelé	, ,	40 kr.	, ,	30 kr.	, ,	15 kr.
Családjegy: Zártszék (12 szem.)	10 frt	I. hely	7 frt.	II. hely	5 frt.	Karzat 2 frt 50 kr.

Jegyeket előre lehet váltani naponta d e. 8 órától esti 6 óráig Armuth Náthán fűszerkereskedésében és este 7 órakor az előadás végeig a Cirkuszjegypénztárosnál.

Kutyákat magával hozni tilos.

A Cirkus minden kedvezőtlen időjárás ellen véde van és este nagy Coaks kályhák által fűtetik.

Mély tisztelettel és alázattal **CORRADINI FERENCZ**

HIRDETÉSEK.

! Négy regény ingyen !

Felhívás

a művelt magyar olvasó községhez !

A „Képes Családi Lapok” jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házi barátja.

A „Regénymelléklet” évente négy díszes regénnyel ajándékozta meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint.

A „Boríték” tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyezével a „Képes Családi Lapok” a legizgalmasabb, a legérdekesebb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek ecetjének köszönik létüket. A „Höttyek Lapja” mellékletüknek dívatképei mindig a legjobb dívatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házmár és társa” regény Benicskyné Bajza Lenkétől; „Újév” költemény Ábrányi Emilől; „A befelé fordított kép” novella Muray Károlytól; „A nő feladata” dr. Turnoways Mórtól; „A sötét világ” Tolnay Lajostól; „Az ifjú anya” költemény dr. Feleki Sándortól; „Az álom” G. Diószegi Mórtól; „Bál után” Mézáros Sándortól; „Az időből” szatirikus Jámber Lajostól; „A szép színésznő” regény Rudnyánszky Gyulától

Előfizetési árak:

a „Höttyek Lapja” című dívat- s Regénymelléklettel együtt
Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 "
Negyed évre 1 "

A „Képes Családi Lapok” hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindaszonkák, a kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küldünk.

A ki egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényt küldünk elismerésül jelölés és a ki csak 1 frt 50 krajny negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

a „Képes Családi Lapok”

kiadóhivatala

Budapest, Vadász-utca 14. sz. sajtó házában.

3418. tkv. 1894. sz.

Póthirdetmény.

A letenyei kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a kir. kinstár végrehajtónak Zakál Mária, Molnár Lászlóné, osáktornyai lakos végrehajtást szenvedő elleni 40 írt 11 kr. s jár. iránti végrehajtási ügyében 32:4 szám alatt kibocsátott arverési hirdetményben a csőrnyszéki 425. számú telekjegyzőkönyvben A + 231. hrsz. a. Zakál Mária tulajdonul felvett ingatlanban 611 írt kikiáltási ártan

1895. évi február hó 4-ik napjának délelőtt 10 órája

kiúrti arverés az 1881. LX. t. 167. §-a alapján Zakál Zsigmond végrehajtó érdekében és 44 írt tőke követelése s járuléki kielégítése végett megtartatni fog.

Kelt Letenyén, a kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságnál 1894. évi december hó 9. napján.

NUNKOVICS

3418 1-1 kir. járásbiró.

!! URÁKNAK !!

Gyengült férfinél kiváló szolgálatot tesz a cs. kir. szabadalmazott „galvan- rillum-készülék” ónhaszánlára orvosok által egész Európában melegen ajánlva.

Volta tanár módszere.

Leírás boríték alatti 10 kr. levél levél beküldése ellen. Kapható: Augensfeld J. elektrotechnikus és cs. kir. szab. tulajdonosánál

78 — BÉCS, I.

Schuerstrasse 18 sz. a

2 arany. 13 ezüst érem.

9 díaz- és elismerő okmány

Kwizda-féle

Korneuburgi marha-táppor.

lovak, szarvasmarha és juhok számára. Egész dobozzal 70 kr., — fél dobozzal 35 kr.

40 év óta a legtöbb istállóban használatban, étvágyhiánytól, rossz emésztéstől, valamint teheneknél a tejjavítása s a tejelőképeség fokozása czéljából.

Fő letét:

Tessék a főnnebbi védjegyre ügyelni s a vételeül háziroztotlan kifejezési Kwizda féleKorneuburgi marha-táppor.

Kwizda Ferenc János osztrák cs. és kir. és román kir. udvari szállító kerületi gyógyszerárban Korneuburgban Héca mellett.

Valódi minőségben gyógyszerárban és drogistikánál kapható.

Egyedül valódi angol

Csodabalszam

THIERRY A. gyógyszerész-től PREGRADÁ-ban.

A legrégibb, legjobbnak bizonyult és valódi, mindamellett a legolcsóbb egyetemes, népszerű házi gyógyszer majdnem minden káros és baleset betegség ellen.

hasznokat tartalmaznak. Minden ilyenül balszam ne fogadjassék el Balszamon hamisított és utáni a védjegytervény alapján törvényesen, szigoruan üldöztenek, ugyanczint a hamisítványok ismét elárulói is. A magas kormány 5782. B. 6198. sz. a kelt végzetmény szakértői bizonyítvány alapján igazolva van, hogy készítményem semmineül tiltott vagy az egészségre káros hatásu anyagot nem tartalmaz. Oly helyről, hol balszamból raktár nincs, teakék megrendelést közvetlenül hozzám: Thierry A. Pregradában, Rohits-Sauerbrunn mellett inteni. Aus-tria-Magyarország bármely postahálóására bérmentve küldve 12 kis vagy 6 duplávég ára 4 korona, 60 kis vagy 30 duplávég ára 12 korona 6 fillér. Bosznia vagy Hercegovinába bérmentve: 12 kis vagy 6 duplávég ára 5 korona, 60 kis vagy 30 duplávég 15 korona. Megrendelésül csak a pénz előleges beküldése, vagy utánvétellel eszközöltenek. Thierry Adolf gyógyszerész Pregradában, Rohits-Sauerbrunn mellett.

Thierry A. gyógyszerész-től az „Orangyal”-hoz Pregradában.

A valódi angol

Csodakenőcs

hatása és ereje.

Hatóság. bejegyz. védjegy.

Az angol csodakenőcs, mely a legjobbnak eredményül használt szer a sebnvédő emberiségül a legvalóságos és leül bajokban. A sebek gyógyítása, ugyanczint a fájdalom enyhítésében féltlenül hatékony alkalmatás a piros rósa „rossa centifolia”-ban létező csodaszorú hatásu gyógyszerül anyamás kitűnően elismert gyógyszerárak készítői képezik.

Az angol csodakenőcs használható: A gyermekágyasné mellbajánál, tejgyömlésnél, mellkeményedésnél, Orbáncz (Stl.-Antal tize), mindennemű sérelmek, láb vagy csont sebesülések, sebek, gonyedség, dagadt lábak, sőt csonttörés ellen: Útás-, szurás-, lö-, vágás- és súsdálal sebek ellen. Használható minden idegen részak, u. m.: füveg-, faszálka-, homok-, szilánk- és tüskék eltávolítására. Mindennemű daganat, kintővés, pokolvar, ujjképződés, sőt rákbetegség ellen; szemölcs, körömdaganat, hólyg és feldagadt lábak gyógyítására. Mindennemű égési sebek, fagyott testrészek, betegeknél hosszas fekvés által támadt sebek, nyakdaganat, vértörődés, fulgus és a gyermekekül előforduló kisebesések ellen. stb. stb.

Az angol csodakenőcs minél régibb, annál kitűnőbb hatásában. Igen ajánlatos ezen egyedül álló elővigyázati szerből minden családnál készletben tartani.

Két doboznál kevesebb nem küldetik; a szállítókés kizárólag az egész előleges beküldése vagy pedig utánvétellel eszközöltenek. A legely csomagolás, szállítókés és bérmentes megküldésül 3 korona 6 fillér.

Számos bizonyítványok rendelkezésre állnak. Figyelmeztetek mindenkit hatástalan hamisítványok megvételé ellen. Kérem szigoruan arra ügyelni, hogy minden tégelyen a fenti védjegy és czegnek „Thierry A. Orangyal gyógyszerész-től Pregradában bejegyzve kell lenni és minden tégelynek egy használati utasításba ugyanolyan védjegygyel mint it l.tható kell közpompolva lenni.

Az egyedül és valódi angol csodakenőcsöm hamisított és utáni a védjegytervény alapján szigoruan üldöztenek, ugyanczint a hamisítványok ismét elárulói.

Egyedül közvetlen beszerzésül forrás THIERRY A. Orangyal gyógyszerész-től Pregradában, Rohits-Sauerbrunn mellett.

Egyedül foraktár Budapest és környéke részül TÖRÖK JÓSEF-nél Budapest, Király-utca 12. szám

Oly helyről, hol raktár nincs, tessék a megrendelést közvetlenül: Thierry Adolf Orangyal gyógyszerész-től Pregradában, Rohits-Sauerbrunn mellett címezni. Az Aus-tria-Magyarországi védjegy lajtom száma 4824.

9723.-1894. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kir. végrehajtó az 1881-ik évi LX. törv. cikk 102-ik §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagykanizsai kir. járásbírósg 1894. évi 5065. számú végzése következtében Dr. Hauser Janos nagy kanizsai ügyvéd által képviselt Zarka Maria leles előri lakos javára Pal Sándor nagy-kanizsai lakos ellen 465 írt és járuléki erejéül fogantatott hitosítási végrehajtás útján leoglalt és 621 írt 73 kr-ra becsült különféle borok, hordók, 3. südő, korszmai butorok és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a nagykanizsai kir. járásbírósg 9723-1894. számú végzése folytán 465 írt tőkekövetelés, ennek 1894. évi április 24-ik napjától járó 6 százaléki kamatai és eddigi bíróilag már megállapított költségek erejéül N. Kanizsán alperes lakásán leendő eszköz esére

1895. évi január hó 14 ik napján délután 2 órája

határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Nagy-Kanizsán, 1894. évi december hó 31 ik napján.

VARGA JÁNOS.

3 1-1 kir. jbiróságí végrehajtó.

Gróf Esterházy Géza-féle

Cognac gyár Budapest.

Dr. Neumann Zsigmond kir. kereskedelmi törvényszéki hites vegyész által hivatalosan megejtett és általunk tudomásul vett vizsgálatok alapján az

Esterházy-Cognac

ot betegeinknél alkalmaztuk és azt sikeresen használva, mint kitűnő minőségűt a francia cognacokkal vetekedő a legjobban ajánlhatjuk.

Dr. Angyán Béla Dr. Báron Jónás egyet. tanár. egyet. tanár. Dr. Kéty Károly Dr. Póor Imre egyet. tanár kir. tan. egy. tanár. Dr. Rédey Imre Dr. Tauffer Vilms. egyet. tanár. egyet. tanár.

„Karaván”

legfelsőbb helyen engedélyezett

orosz tea-kiviteli társulat Moszkvában.

Magyarország telepe:

BUDAPEST. Arany János-utca 30.

Tegünk, mely budapesti telepünk rövid fennállása után, már oly közkeveltségnek és általános elterjedésnek örvend és mely a bécsi neptáplási kiállításán a nagy arany-reimmel let kiün- tetve, Budapestén valamint az egész országban majdnem minden jobb fűszer, csemege és tea-kereskedésben és drogustánál kapható. Az orosz hivatalos vámszalagot és védjegyünket, melyiel eredeti csomagjaink és záles pliedobozaink el vaneti látva, különös figyelembe ajánljuk. Aug. 15. óta csak új természetű teát hozunk férgalomba.

Kapható Nagy-Kanizsán. Armuth Nátán. ifj. Fischer Ferenc, Fesselhoffer József, Neu és Klein, Rosenfeld Adolf és fia, ifj. Rosenberg Miksa és Strém és Klein fűszer és csemege kereskedőknél. — Zala-Egerszegén: Fangler Mihály, Gombás István, Gyarmati Vilmos Habinsky Adolf, Ján Ferenc, Rosenthal L. és Weiss Jónás unokaöccse fűszer és csemege kereskedőknél. Sármegyer: Isinger M. és Bödis M. fűszer és csemege kereskedőknél.

Üzlet-átvétel!

Tisztelettel alólirottak vagyunk bátrak a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a „Polgári Egylet“ vendéglőjét átvettük.

Főtörekvésünk oda irányul, hogy t. vendégeinknek mindenben a legjobbat nyujthassuk. — Kiválóan ajánljuk magyar konyhánkat és hamisítatlan tiszta borainkat.

Mindennap friss Pilseni- és Kanizsai sör! — Nyáron kőbányai is!

Kisebb- vagy nagyobb társaságok részére — kívánatra külön helyiségben — ebédek ozsonnák és vacsorák, — továbbá havi abonemák is a legutányosabb áron.

A konyhára különösen nagy gondot fordítunk, amennyiben sikerült is egy elismert szakácsnét — aki helyben a „Koronában“ több évig sikeresen működött — megnyernünk!

Ünnepélyes megnyitás holnap — hétfőn — a híres kaposvári Simplicius zenekar közreműködése mellett.

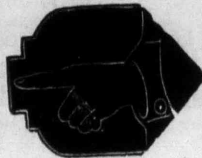
! Terítve lesz a nagyteremben!

Magunkat a n. é. közönség jóindulatába ajánlv.

Mély tisztelettel

**TIVOLT ÉS RUMPOLD,
BÉRLÖK.**

A **Haldek** féle
magvak

Hirdetések felvé-
tetnek
Fischel Fülöp könyvkeres-
kedésében
Nagy-Kanizsán.

A legizetesebb, egyedül egészséges és egyszerű a legolcsóbb pótlék a bab- szemű kávéhoz.

Egyedül egészséges pótszer a bab szemű kávé helyett. Nőknek, gyermekeknek, betegeknek orvosilag van ajánlv.

KATHREINER FÉLE

KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ.

Legisztább természetes gyártmány egész szemekben. Hozzávegyítések általi hamisítás től ki van zárva.

DISZOKLEVÉL 1891-1894 8 ARANY ÉREM

VEDŐJELE!

Óvatosság: Csak a „Kathreiner“- nével ellátott eredeti-csomagokat kárjuk és fogadjuk el.

Mindenütt kapható: ½ kiló 25 kr.

WEISS JAKAB

≡ BUTOR ≡

GYÁRI RAKTÁRA.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

NAGY-KANIZSÁN

Blau Pál-tele ház, előbb „Hein”-féle kávéház helyiségében

BUTOR ÜZLETET

nyitottam,

és bátorkodom a nagyérdemű közönséget ezen raktáram megtekintésére meghívni, a mely alkalommal meggyőződhetik arról, hogy raktáram minden faju és minőségű butorral, a legfinomabb berendezéstől kezdve egyszerű árukig — dúsan van felszerelve.

Bevásárlásaimat közvetlen a legkiválóbb bécsi műasztalosoknál eszközölöm és ennek következtében azon kellemes helyzetben vagyok, hogy nemcsak a legmodernebb ízlést kielégíthetem, hanem egyuttal kiváló jót is nyújthatok a legolcsóbb áron, úgy, hogy nálam bárki is a legmegfelelőbbben vásárolhat.

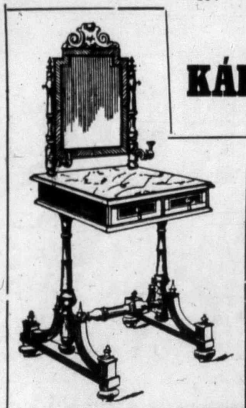
Ezenkívül berendeztem egy műhelyt

KÁRPITOS és DISZITÓ-MUNKÁKRA

és ezen irányban is képes vagyok a legmesszebb menő igényeknek megfelelni.

Mély tisztelettel

WEISS JAKAB

Szerkesztőség:

F. ú t c s a Ollóp-füle ház.

Ide intézendő a lap szellemi részére
vonalkód minden közlemény.Bármentetlen levelek csak ismeri kezek
ből fogadtak el.

Késiratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára: 10 krajcár.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A Nagy-Kanizsai- és dél-zalai takarékpénztárak, a Bankegyesület, az Ipar- és kereskedelmi bank, a Nagy-kanizsai segélyegylet-szövetkezet és a letényei takarékpénztár, a „nagy-kanizsai malágyár és sertiüzeme r. t.” hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:

Városház-épület: Fischei Pál
könyvkereskedés.

KIÖFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 korona (6 frt — kr.)
Félévre 6 korona (3 frt — kr.)
Negyedévre 3 korona (1 frt 50 kr.)

Hirdetések juttatásosan számítatnak.

Nyitólátó petizora 10 kr.

Előfizetők, valamint a hirdetőkre
vonatkozó Fischei Pál könyv-
kereskedésbe intézendők.Az idegenforgalom emelése
Magyarországon.

Az idegen forgalom emeléséhez és egyáltalán a magyar idegenipar gyakorlati szervezéséhez egyes magyar fürdők, mint pl. Siófok a Balaton mellett, sokkal többel járulnak, mint maga a főváros. Budapest, a melynek gyógyforrásokban és forró fürdőkben saját gazdagsága van, amelyet azonban teljesen elégtelenül használ ki, oktató példát vehetne és okulna azokon a nagyszerű modern teljesítményeken, melyeket a »Siófok« Balatonfürdő-részvénytársaság aránylag igen rövid idő alatt véghez vitt. Ez a társaság, egy kitűnő, általánosan kedvelt szakembernek, Glatz Henrik igazgatónak az erélyes és mindig sikeres vezetése alatt, és a magyar arisztokracia és a vagyonos polgári osztály társadalmi istápolása által támogatva, Siófokon oly nemzetközi gyógyhelyet teremtett, amely ma nemcsak a magyar közönség igényeit elégíti ki, hanem teljesíti a magas követelményeket is, melyeket a nemzetközi utazóközönség emel. Az ilyen kitűnően, a legkorszerűbb értelemben vezetett vállalatoknak, mint a »Siófok« Balatonfürdő-részvénytársaság, kell köszönni, hogy az idegenforgalom árama mindnagyobb rendszerességgel látogatja páratlan természeti szép

segei és a tóviz gyógyereje által kitűnő Balatonvidékünket. A »Siófok« Balatonfürdő-részvénytársaság közgyűlése, mely f. é. január 13-án, d. e. 11 órakor lesz Budapesten a Hungária-szállodában, igen fontos határozatokat fog hozni ennek az egész Balatonvidék jólétére hasznos vállalatnak a további előmozdítására. A szokásos napirenden kívül az alapszabályok módosítása és egy nagy jelzőkölcson felvétele lesz a közgyűlés által elhatározandó. A társaság, amely már most igen jelentékeny tőkét fektetett be és értékében évenként emelkedő földbirtok felett rendelkezik, már ma is bírja a biztos jövedelmezőségnek minden alapfelvételeit. A jövedelmező képesség növekedése a legközelebbi jövőben minden kétségen kívül áll. A nagyobb pénzeszközök, melyekhez a társaság a felveendő jelzőkölcson utján jut, — fokozott mértékben hozzájárulnak egyrészt egy internacionális gyógyhely kényelmi berendezéseinek kiegészítéséhez, másrészt pedig a megszilárdabb módon működő egész vállalat jövedelmezőségének a legbiztosabb alapon való gyarapításához.

(—) Miklós cár látogatása Berlinben és Bécsben. Egy berlini, diplomáciai körökből eredő tudósítás megerősíti, hogy úgy a berlini, mint a bécsi udvarnál az a bizonyosság létezik, hogy Miklós cár nemcsak a legbiztosabb békepolitikát képviseli, hanem Vilmos császárral és Ferenc József császárral és királlyal Ő Felségével is főleg a barátságos viszonyt ápolni és még benyújtott körökből eredő tudósítások tehát hivatalos megerősítést foglalják magukban azoknak az információknak, melyeket a sajtó Miklós cár békeszerető és lovasias jelleméről közölt még trónra lépte előtt. Az orosz politikai körökkel kellemesen érintette az, hogy éppen a magyar sajtó volt a felől legelőször és legjobban értesítve és hogy ennek folytán éppen a magyar sajtó részérette legelőször és a legloyálisabb igazságszeretettel — a jól megérdemelt elismerésben a fiatal Miklós cárnak az európai béke ügyére is fontos és nemes emberszeretettel áthatott, sokat ígérő uralkodói erőit. A szt.-pétervári híreknek továbbá, hogy Miklós cár 1895-ben a német császárral és Ferenc József császárral és királlyal Ő Felségét meglátogatni szándékozik, valószínűleg a carevna kíséretében, — mindenesetre nagy politikai fontosságú van, ha hivatalos hírek vagy határozatok nem is érkeztek e tárgyban.

XIII. Leó pápa és Ferenc József király.

A »Pester Correspondenz«-nek egy római tudósítása, a mely vatikáni körökből ered, — megerősíti a nevezett Correspondenz által hónapokkal ezelőtt közzétett azt a hivatalos értesítést, a

XIII. Leó pápa és Ferenc József király.

A »Pester Correspondenz«-nek egy római tudósítása, a mely vatikáni körökből ered, — megerősíti a nevezett Correspondenz által hónapokkal ezelőtt közzétett azt a hivatalos értesítést, a

A „ZALA” tárcája.

A gardiusi esomé.

— A „ZALA” eredeti tárcája. —

Irt: Angelus.

Nemes nemzetes és vitélő Bogdánfalvi Imre egy délután, mikor irt — büszkén felemelve fejét nagyot ütött az asztalra, — s tollát az öreg „kalamaris” mellé dobta. — Szerelmes, epedő levelet irt, — már pedig az ily munka közepette o hatalmas, határozott ütés nem kis jelentőségű. Nem bizony, nagyot jelentett az nemes Bogdánfalvi Imre életében. Ez ütessel széjelrombolta a mult emlékét, — az illuziót, a szerelem építette légvárakat — s végre azt a kapcsolatot, mely őt Malvinhoz fűzte, de a melyet Malvin sehogysem akart szívéhez fűzni.

Van még több leány is a világon, miért bolyduljak tehát ő utánna, miért epepszem magamat, hisz jutalmam ugysa a megvetés; nem, elfeledem őt, megmutatom, hogy él a tudom feledni; igen, — hadd lássa, hogy nélkül is van boldogság, — szólt Bogdánfalvi s Malvinnak irt levelet darabokra tépve, a kandallóba vetette. — Így; vége .. adieu .. tovább ..

Bogdánfalvi megtartotta szavát; csakugyan elfeledte Malvint; a nő egyleti bálon már Luizikának igyekezett kegyét megnyerni, ki egy gazdag „szép” özvegy asszonynak volt egyetlen leánya.

Bogdánfalvi nem azért volt nemes nemzetes és vitélő, hogy ne tudja: hol kell megkezdeni a csatát; nagyon jól tudta ő, — s mig Luizikát egyik Don Juan a másik után vitte táncolni, addig ő a szalonban felkereste a mamát, mert ő nagyon jól tudta azt a közmondást: »nézd meg az anyját, vedd el a lányát.«

Bogdánfalvi szellemes udvarias társalgása — de meg szép férfias külseje által, nagyon megnyerte kegyét a szép özvegyasszonynak.

— Valóban örvendek, hogy Bogdánfalvi urat szerencsém van ismerhetni; szólt — edesen mosolygva Havasiné.

— Bocsánat nagyság, de a szerencse szerény személyemet illeti, — felelt Bogdánfalvi.

— Igaz, ön nem szeret táncolni? kérdé a szép asszony másfelé terelve a beszédet.

— Nem; valóban ilyenkor nem; szívesen feláldozom a tánc röpke mámorát, midőn nagyság szellemes társalgásával ennyire lekötölez.

— Úgy? különös... ha! ha! ha! Bogdánfalvi ur-téhat jobban szeret az asszonyokkal, mint a leányokkal mulatni? szólt nevetve Havasiné.

— Vannak percek, mikor igen.

— S e perc az?

— Valóban.

— Bogdánfalvi ur önt most szaván fogom; — látja azt a hölgyet?

— Igen!

— Tudja, ki az? kérdé célzó mosolylyal.

— Malvin.

— Látja, hogy táncos nélkül van; kérje fel őt egy tourra!

— Bocsánat; de nem kérem fel.

— Nem? csodálkodott Havasiné.

— Már nem; felelt mosolygva de határozottan Bogdánfalvi.

— Havasiné e két szóból mindent megértett. Elég volt ennyi, más nem.

Nögyesre harangoztak be. — Bogdánfalvi felkereste Luizikát, mivel vele volt foglalkozva.

A tánc alatt sok mindenről csvegetek — s e sokból azt magyarázta ki Bogdánfalvi, hogy a közmondást így kellene megváltoztatni: »nézd meg a lányát, vedd el az anyját.«

Mindamellett tette a szépet Luizikának, hogy Malvint boszantás — pedig akkor már a szerelem politikáját kidöngölte, megalkotta agyában.

Másnap azt suttogták Bogdánfalviról, hogy a szép Luizika lesz a neje.

Bogdánfalvi cynikusan mosolygott a hirre; megpödröve bajuszát csak ennyit mondott:

— Elválik!

Bogdánfalvi mind gyakoribb vendég lett Havasinéknál, s minden látogatás után derültebb, sügárzóbb arccal lebetett őt kijönni látni.

— Csak lassan... lassan... így biztosabban célt érnék — mormogta vidáman.

Havasiné azt hitte, tisztában van az ügygyel — pedig dehogyan, nagyon sűrű lepel takarta azt meg el.

Azt hitte: Bogdánfalvi elveszi Luizikát; csalódott. Nem egyforma mindig a szerelem politikája.

Egy napon nemesen Bogdánfalvi — erősen pödrögve bajuszát, izgatottan járt fel és alá szobájában.

melyet most bécsi lapok is mint új tudósítást közölnek, — hogy t. i. XIII. Leó pápa ő szentsége Rampolla államtitkárral közölt határozott parancsokban elrendelte, miszerint a magyar egyházpolitikai törvények királyi szentesítése után a római Curia részéről további akció egyáltalán nem történik. Ellenkezőleg, — a legkövetkezőbb összhangban van Vaszary Kolozs bíboros hercegprímás nézeteivel Leó pápának az a határozott kívánata és akarata, hogy most a királyi szentesítés után, a legmesszebbmenő kimélet tartassék szem előtt Ferenc József császár és apostoli király személyes érzelmeit és nézeteit illetőleg, — minthogy a pápa ő szentsége Magyarország apostoli királya, mint a szívbéli vallásosság és a legnemesebb uralkodói erények által kitűnő katolikus uralkodó iránt kiváló szeretettel és hálás nagyrabecsüléssel viseltetik azért, hogy királyunk, mint a katolikus egyház leghűbbs fia, a habsburgi monárchia egész hatalmával és tekintélyével mindig a legbecesebb szolgálatokat teljesítette a szent szék és a katolikus egyház legmagasabb érdekeinek. Vatikáni körökben különösen hálás elismeréssel hangsúlyozzák azt, hogy az osztrák-magyar diplomácia katalmas befolyása a keleti egyházak uniójának, valamint a Vatikán és az orosz kormány közti viszony javításának ügyében a pápa politikájának bekeszerző intencióit mindenkor előmozdította s azokra hasznos volt. Tökéletesen biztos tehát, — hogy Leó pápa akaratának és Vaszary Kolozs bíboros hercegprímás irányadó példájának megfelelően, a magyar magas klerus az egyházpolitikai reformtörvények királyi szentesítésének megmásíthatlan tényével szemben mostantól fogva az új jogerős állami törvények iránt a keresztény engedelmség és az engesztelékeny, bekeszerző megnyugvás és megnyugtató politikáját fogja követni.

A magyar nemzet növekedő gazdagsága.

A magyar nemzet növekedő gazdagságát illetőleg az állampénzügyi haladásokon kívül első sorban azok a pénzügyi tényezők jönnek figyelembe, a melyek, mint a magyar biztosító intézetek és takarékpénztárak pro-perálása, tisztán képet adnak a felől, hogy a magyar nemzet mennyit rakott felre megtakarított összegekben sikerrel megáldott szorgalmas munkája után. Ha megfontoljuk, hogy a magyar pénzpiac az utolsó évben új magyar értékpapírosok kibocsátásai által majdnem 160 millió forintnak megfelelő igényt emelt a magyar közönség megtakarításai iránt, szinte bámulatra méltó az, hogy legrégebb és legnagyobb magyar biztosító-intézetünk, az első magyar általános biztosító-társaság az idegen társaságok versenyé, és az értékpapíros-piacnak a közönségre nézve gyakran csábító versenyé dacára 1894-ben és úgy az

életbiztosítási üléseben, mint a többi biztosítási ágakban további rendkívüli emelkedést és fejlődést ért el.

Az első magyar általános biztosító-társaság, a melynek menüiségétől megbizható szoliditása nemcsak Magyarországon, hanem az egész világ minden biztosítási szaktekintélyénél is közműködőssé lett, — a magyarországi életbiztosítás terén mindig fentartott nagyszerű sikerei által nagy politikai és gazdasági érdemet is szerzett Magyarország körül. Ez pedig az a gyakorlati érdem, hogy éppen akkor, mikor a közönség naponta ki volt téve a bűzjejték csábításainak, az „első magyar általános” egész Magyarországon mindennap növekedő sikerrel folytatta a propagandát a legokosabb, legóvatosabb, és a legszentebb családi közeledéseknek legmegtehetőbb takarékoság: az életbiztosítás érdekében. Ezt az örvendő ténnyt a vidéki közönség érdekében is konstataálni kell azért, mert a legáldásosabb takarékoság, az életbiztosítás körül, midőn a társaság, megválasztásáról van szó, éppen a legrégebbi, legzárkózottabb és legszolidabb társaságot, minő az „első magyar általános,” mindig első sorban kell figyelembe venni.

Tollfuttában.

A sűrű, álláhatatlan köd lomhán kavarog ide oda, benyomul az utcák közeibe, az épületek mellé aztán lesimul szépen az egész város fölött, mint hideg takaró a forró, lüktető vérű alvóra. Majd egyszerre valami ismeretlen operett dallamot füttyörszere, dudorászva, jön az indiszkrét gavallér: a szél, és ellebbenti a takarót..... Milyen arcátlanul tud aztán a fölött kacagni az élethellen sivákja!

A tisztább, magasabb, regiokban lebegő hópelyhek megröstelit ezt az indiszkréciót, meglébbentik parányi kis ezüstös szárnyait és előbb egyenkint, aztán százankint, majd beláthatatlan seregben szállanak le a város fölé: a tél költészetének kedves kis ártatlan fehér pillangói.

A sivák szél elvorné, elűzné ezeket is; hajtja, vadálja, kavarja szegénykéket, de ők azért mégis csak szállnak-szállnak, a földre vágó szerelem bámulatos kitarásával s pici szárnyaikkal betakarják a fekete földet.

(Ezek a föld állhatatos pillangói!)

Benn a báltermekben könnyű lebbenéssel kavarog, árad szét az átlátszó, illatos párdzat, elkábitva,

mámorba szédítő, káprázatokba ragadva a megcirógatott agyakat.

A megharsanó zene ütemére, mint megannyi fekete szárnyú pillangó, libbegnek tova a frakkos táncolók s az indiszkrét szél ledérsgével ragadják karból karba azokat a bámulatosan türelmes virágokat: szívják, pusztítják az ártatlan lelkek aranyos himpordát.

Nem lehet elűzni őket. Ilyenkor szabadalmuk van erre azoknak a fekete pillangóknak. Abban a kavargó, illatos párdzatban joguk van, szabadalmuk van megrészegedni a még érintetlen virágok himpordán.

Aztán szérbene, kialuszzák az éjszakai pillangó-élet mómorát; egy-egy pillanat ködös emléken talán még kacagnak egyet; s két-három nap alatt a feledés minden.

Szegény jó, ártatlan viráglelkek, ez a ti sorsotok!

(Ezek a fekete pillangók a föld legálhatatlanabb pillangói!)

A kályhában vígan pattog a tűz. Nyugodtan hallgatom a künn kacagó szelet, nézem a hópelyhek sűrű hullását.

Ez az én időm.

A medítőlélek ilyenkor úgy el tud merülni gondolataiba.

„Felelőnk”: a nagymogul, éppen a legutóbbi bál mómorát aluszsza.

„Ciceróunk”, aki mindig ébren van, komoly képpel kombinálja össze a kabinetet.

„Hiresünk”, aki mindig fut, szítja a farsangot s azt az örült riportert, a ki a báli referádkba beczempeszte az ott voltak-ot.

Én pedig, a „tárcás”, olyan nyugalommal ülök itt, mint egy kínai császár, aki tuvan a kabinet-alakításán.

Ez az én évadom.

Illatos cigarett-füst mellett várom a redakció farsangi pillangóit: a tárcákat. Ezek is téli és különösen farsangi pillangók. Most teremnek, most kelnek ki, most öltének szárnyakat, ott, abban a bolondosan kavargó, illatos báltermi levegőben, ahol ilyenkor olyan könnyen varázslatba esnek a szívek s azután egy-egy melankolikus hangu tárcában olvadnak föl.

Valahányszor ilyen tárcákon kell végezni lelkemnek, legvidámabb farsangban a legszomorúbb

Az igaz eredeti egy mulatság lesz ez; Luizika miatt kihívny párba, — pedig én Havasinét szeretem, — az meg lehet Havasiné miatt áll ki a pisztoly elé — s Luizikát szereti.

Hm! az igaz: könnyen ellehetne békés uton intézni a lovagias ügyet, de a leendő sógor széles, sangvinicus — el van kaptatva ostoba gondolatától; — nem látja saját szemében a gerendát — Legyen akarata.

Másnap az ellenfelek s a segítők új megállapodása folytán amerikai párbajt választottak. A fekete golyós Hajós Pál, Bogánfalvi ellenfele húzta ki. — Egy heti határidőt adtak, az őnmaga által halálra ítélnék.

Hajós mereven bámult magá elé, hisz vége vége boldogságának.

Bogánfalvi jelentős mosoly között mondá: — Legyen nyugodt mindenki..... hátha a pisztoly csütörtököt mond. — Távozáskor Bogánfalvi valamit sugott a segítőknek, mire azok hangosan felkacagtak.

— Ez igazán pompás — mondogatták.

Hajós hazament, magára zárta szobáját, — s elcsüggedve bámult az ablakon keresztül a szürke egyhangú égboltra....Vége... vége... morgogta... Leült papírt vett elő s elkezdte írni a hucsuzó leveleket.

Sohogy sem ment neki! nem bírt, nem tudott elbucszni attól, kit gyermekkorától fogva oly forrón, örülten szeretett, s kit, — hogy néhány hónapig távol volt, — örökre elvesztett. — Oly lázas, oly ostoba sentimentális gondolatok, érzelmei vették körül, — nem bírt kibontakozni nyo-

masztó karjaik közül... Szeme megakadt a forgópisztolyon, mely irásztala fölött függött; hosszán nezte a kis gyilkos jószágot, s úgy érezte, hogy szemei könnyel telnek meg.

— Vége... vége... sóhajtott fel s fejét kezébe hajtva, mereven bámult a félig megirt levele —

Bogánfalvi a szokottnál hegyesebbre pödörte ki bajuszát, s báliasan felöltözve sietett Havasinékhöz.

— Luizika nincs itthon nagysád? — szolt Bogánfalvi midőn helyet foglalt a szép özvegy aszszonyynyal szemközt.

— Barátnőjéhez ment, de rövid idő alatt visszajön.

Bogánfalvi egyet köhintett, aztán így szolt: — E rövid idő elegendő arra, hogy a homályt szertelebbszemem, mely oly nyomasztólóg hatott idegeimre.

— Hogy érti ezt kedves Bogánfalvi ur? — kérdé érdesen mosolyogva Havasiné.

— Engedje meg kedves nagysád, — hogy most ünnepélyesen megkérhessem a kezét.

Havasiné arca örömtől sugárzott e szavakra, — majd reszketve felelt:

— Megengedem.

Bogánfalvi mélyen meghajtolta magát, majd így szolt diadalmas mosollyal:

— Most pedig legyen kegyes megengedni, hogy a rég óhajtott édes csók mómorát szívembe szívhasam mosolygó ajkairól, s ezzel megpecsételhessük lánoló szerelmünket; — szolt s kitérta karjait, hogy Havasinét átölelje.

Havasiné csodálkozva, ijedten ugrott fel.....

— Bogánfalvi ur — az istenért... mi baja....

— Ah nagysád! — csodálkozva, félve, ijedten húzódik el tőlem?

— Hisz ön Luizika kezét kérte az előbb?

— Nagysád téved; az ön kezét, igen az ön kezét, mert forrón, örülten szeretem önt — szolt reszketve Bogánfalvi, s gyöngéden megragadta Havasiné kezét...

— Nagysád szóljon: megvet, visszautasítja: szerelmemet?

— Havasiné habozva csodálkozva tekintett Bogánfalvira e váratlan fordulat confusióba ejtette. Leült kezébe hajtá fejét s igyekezett gondolatait összeszedni.

Minél tovább füzte gondolatait, annál erősebb lett az a meggyőződése, hogy hiszen ő is szereti Bogánfalvit, — de ő anya — neki az érzelmét el kell fojtani, hisz ellenkező esetben leánya boldogságát tépi szét.

Majd egy gondolat villant meg agyában, — oly jól esett neki a mentő gondolat.

— Bogánfalvi ur, — tehát valóban nem szereti Luizikát?

— Nem; mert önt szeretem; a Luizikának való udvarlás csak eszköz volt, hogy nagysád szerelmét megnyerjem.

— Eszköz... eszköz... hátha Luizika azt biztos, boldog célnak veszi?

— Legyen nyugodt nagysád, nekem az ellenkezőről volt alkalmam meggyőződni.

— Valóban?

— Igen.

nagybójt kereszttutját, mindig elgondolkozom: miért van az, hogy a megbűvölt szürű ember a kalapja helyett rendszeren a fejét veszti el?

Miért van az, hogy az ilyen ember szokta elkövetni a házasságot is? Talán csupa desperatióból, hogy posztiót biztosítson megmaradt kalapjának az asszony fején!

Szegény vesztett feji fekete pillangók, kik még a századévi bílok után is tudók ábrázolni és illuziókban élni! De hisz ti nem vagytok annak okai, hogy egy félszázaddal később születettek!

Azért hát: „Legyen a dal bánatos, merengő!
Fiaim, csak énekeljétek!”

H I R E K.

Egy piarista halála. A kegyes tanítórendnek egy derék, tevékeny tagja halt meg: Alleker Lajos, a nyitrai kegyesrendi társaság tagja s az ottani főgymnasium tanára. Az elhunyt Nagy-Kanizsán született s városunk társadalmi köreiből is jól ismerték a szelid-lelkű és jó kedélyű piaristát, ki a szünidőnek nagy részét minden évben itt töltötte s városunk intelligenciája tagjainak legnagyobb részéhez baráti kötetléssel fűződött. A ki a firta, 40 éves, jó külsejű papot ismerte, bizonyára mély részvételt fogadja korai halálának hírére. — Leginkább leszjajta azonban évek óta ágyban fekvő beteg özvegy édes-anyját és beteges nővérét, — kiknek ő volt főtartófogó, mindenök. Elhunytával tehetőseges munkáit veszített a tanúgy, lelkes barátot az irodalom, melyen nagy szeretettel csüngött. Maga is írt néhány történelmi művet és szünidői nagyobb utazásai alkalmával Olaszországban szerzett tapasztalatait és élményeit egy-egy kötet utirajzban bocsátotta közre. Mint hírlapíró is működött, a vidéki hírlapok hasábjain jelentek meg vezér- és tárcacikkei. A társadalmi életben valódi fölkel, szelid apostola volt a szeretetnek. Lelke nem is mert gyűlöletet. Szavai, tettei szeretetet leheltak. Eztette őt olyan általánosan szeretett egyéné mindenütt s ez fogja sokáig a kegyelet nimbuszával övezni emlékezetét.

A „Nagykanizsai Társaság” 1895. január hó 20-án délután 3 órakor tartja rendes közgyűlését, a következő tárgysorozattal:

1. A választmány jelentése.
2. A számvizsgálók jelentése.
3. A költségek megállapítása.
4. A választmány és számvizsgálók választása.
5. Netáni indítványok.

(Indítványok az alapszabályok értelmében a közgyűlést megelőző 24 órával az elnöknek be-

jelentendők.) Este 8 órakor társasavacsora, melyre nézve aláírási ív fog a tagok közt körözteni.

Közgyűlések. A kögyárberki lecsapoló társaság i. é. január 30-án d. u. 10 órakor Gelsen a nagyvendéglőben tartja közgyűlését. — A Szévíz lecsapoló társulat január hó 31-én d. e. fél 9 órakor Bucsú-Sz. Lászlón választmányi és utána évi rendes közgyűlést tart.

A Keresztény Nőegylet e hó 6-án tartott közgyűlésében tudomásul vette a múlt évi zársummadásokat és a számvizsgáló bizottság jelentése alapján ifj. Deutsch Lajos lelépett egyesületi pénztárnoknak a felmentvényt nemcsak megadta, hanem Clement Lipót egyf. elnök indítványára sok évi fáradozásaiért jegyzőkönyvi köszönetet is szavazott. A költségvetést a választmány előterjesztése szerint a közgyűlés elfogadta, és örömmel vette tudomásul, hogy a jégpálya már legközelebb négy ilylámpa által esléként fényesen világítva leend, úgy hogy a jégsport az esti órákban is üzhelő lesz. Szóba került még a tagsági díjak felemelése, mi azonban ez évre, tekintettel az idény előrehaladottságára — mellőzendőnek mondatott ki.

Halálozások. Deutsch Bernátné szül. Goldstein Teréz urnó, ki sok éven át családjával Nagy-Kanizsán lakott, január hó 6-án reggel hosszas szenvedés után élte 69. évében elhunyt Szombathelyen. Hüll tetemei Nagy-Kanizsára szállítottak és az itteni ir. temetőben e hó 8-án délután örök nyugalomra helyeztetek. Az elhunytban Deutsch Felix ur a „Gresham” életbiztosító társaság szombathelyi vezérigazgatójának főnöke, édes anyját gyászolja. A vidéki hírlap-irodalom egy munkása halt meg Mura-Szombaton hirtelen halállal. Halála alkalmából a „Mura-Szomb. és Vidék” a következő jelentést adta ki: „Fajdalomelt szívvél értésitjük tisztelt olvasóinkat, hogy lapunknak újév volt fel. szerkesztője Horváth György muraszombati ügyvéd, a „Dél-vas megyei takarékpénztár”-nak fennállása óta igazgatója stb. jan. 5-én este 7/7 órakor, agyszélhűdés következtében, élte 43. évében elhunyt. Legyen neki könnyű a föld!”

A keresztény jótékony nőegylet estélye. Szokatlan fényvel tartotta a nagykanizsai keresztény nőegylet e hó 5-én vialimat a „Polgári Egylet” nagylérmében. — A szokatlan fényt nemcsak a diszterem újonnan berendezett gyönyörű villamos lusterjei araszták szét, hanem fényben uszott álta'iban minden és mindenki. De ezen fénynek sajnálatunkra bizonyos árnyoldalát is kelte tapasztaltunk. Nem láttuk az estélyen a keresztény nőegylet tagjainak azon részét, mely jó szíve mellett csak egyszerűséggel tud tündökölni. Ezen rész képezi a nőegylet tagjainak többségét és ezen többség tette a nőegylet estélyeit népszerűvé és látogatottá. — Hogy a rendezés körül most nem olyan irány követelt, mely a nőegylet vialimat a szokotti színvonalon megtartotta volna, azt mind az egy-

let, mind az általa gyakorolt jótékonyág érdekében s a j n á l j u k. — A diszterem négy-sarkában a szokásos sálrakban a szokotti szép hölgyek árulgtatták a pezsgőt, a citromlé, theát és kávét, a kis teremben pedig gyöngéd kezek édes adományából a cukrászda volt felállítva. — Az egyik pezsgős sdtorban igen elmésen bevezetett villamosáram működött, mi azonban nem volt a legkisebb befolyással sem a pezsgő minőségére, melyről egy elismert szakértő úgy vélekedett, hogy „savanyúbb a citromlé” és ezen estélyen a páini gyártmány határozottan az első díjat nyeri; ha Back uraság jóvoltából kapható lett volna. Az ezen estélyen felszolgált pezsgő teljesen rehabilitálta az oly sokat ócsárolt pezsgőt, melynek egyedüli hibája ez esetben csak az volt, hogy nem volt. Ilyen pezsgő élet mellett sokan célszerűbbnek találták pezsgő helyett citromlé inni, mert ehhez olcsóbban hozzáfűthetők az ember és a hatás is a nagyobb mérvbeni élvezetnél egy és ugyanaz volt. A mulatság mindezek és annak dacára is, hogy aránylag kevés volt a táncos, vig hangulatban reggeli 6 óráig tartott. Az első négyest 48 pár táncolta. A szép hölgyek szorult képezék: Bartos Béláné, dr. Beniczky Ferencné; Bogay Ödöné, Clement Lipótné, Czérna Vilmosné, Darás Guztávné, Dau-cha Ottóné, dr. Fülöp Kázmélné, Franz Lajosné, Fasciáné, Gözöny Sandorné, Györffy Jánosné, Grunner Ernőné [Eger-Arac-], dr. Hauser Jánosné, Hertelendy Béláné, Hein Kristófné, Janda Károlyné, Kálivoda Jánosné, Knortzer Györgyné, Kovács Károlyné, Lázár Józsefné, Mair Józsefné, Makara Ivánné, Mikos Gézáné, dr. Nussidler Antané, Nyuly Györgyné, Nábráczky Lalosné, Palkó Zsigmondné, Pikéty Ferencné, Pongrác Adolfné, Phoredus Antalné, Rosenberg Izraelné, Roth Mikásné, Schott Adolfné, Sebestény Lajosné, Saller Lajosné; dr. Trippammer Rezsőné, Tóth Lászlóné, dr. Tuboly Gyu'áné, Unger Ulmann Elekné, Varga Lajosné, Veber Pálné, Vidor Samuné, Wallenstein Frigyesné. Waligurszkykné stb. asszonyok. — Bartos Irén, Bogay Mirza, Clement Hermancs, Darás Malvin, Darás Vilma, Griesbach Gabriel a, Grunner Erzsike, [Egeraracs], Hertelendy Irma, Janda Margit, Jszil Rozs és Anna [Marcali], Kaán Irma, Kálivoda Magda és Kata, Kolibasch Adel [Novigrad], Mair Hermina és Tinka, Mikos Melani és Hedvig, Manhart Malvin, Matosch Gizella, Nyuly Gizella, Hein Aranka és Rozs, Pikéty Iona, Pongrácz nővérek, Rosenberg Emma, Szalay Irma és Erzsike, Sebestény Magda, Tóth Mariska és Kamilla, Uhr Blanka, Varga Gizike, Wallenstein Malvin, Wagner Mariska stb. leányok.

Kürty Klára Nagy-Kanizsán. A keresk. ifjak önképző egylete január hó 19-én szombaton a „Casino” disztertermében saját segélyalapja javára Kürty Klára urhölgy a népszínház művésznője és Kürthy Emil ur szíves közreműködésével jótékonycélu estélyt rendez. Kezdete

— Ugy engedje meg kedves Bogdánfalvi ur, hogy én is meggyőződhessem arról, s azután nyílatkozhassam.

Bogdánfalvi félig diadalmas arccal távozott el.

Midőn Luizika hazajött, édes anyja magához hivatta.

— Luizika örömhírt mondok.

— Valóban, nagyon kíváncsi vagyok reá édes anyám, szolt mosolyogva Luizika.

— Bogdánfalvy ur most volt itt — s ünnepélyesen megkérte tőlem kezdetet...

— Az én kezemet, szolt csodálkozva Luizika, mialatt egész arca halavány lett — s édes anyám megígérte neki?

— Luizikám hát nem szereted Bogdánfalvi urat? szolt titkolt örömmel Havasiné.

— Nem — soha sem szerettem őt; ah! édes anyám, ne tépje szét boldogságomat. — esdekelt Luiza s sirva borult anyja keblére...

— Ne sirj te bohó... hisz...

— Nos? Hisz Bogdánfalvy ur... — többit sugva mondta.

— S édes anyám megígérte?

— Még nem; de most, hogy tudom, hogy nem szereted Bogdánfalvit — megígérem neki.

— ...

Ejlt a hét utolsó napja is: Hajós ismét szobájába zárkózott s várta a végzetes óra ütéseket. A bucsuzó levelek fekete pecséttel borítva, ott heverték íróasztalán.

— Szegény drága Luizikám, hogy örült, mikor találkoztunk, pedig akkor utolszor tekintetem szemembe utolszor... Vége... vége...

— ...

Az óra-hármat ütött. — Hajós idegesen nyult pisztolya után, felhuzta s mereven tekintett sötét csövébe.

Majd homlokának szegeste a gyilkos jószágot; egyszerre erősen zörgetnek ajtaján.

Letette pisztolyt, — hát! a Luizika üzen valamit?...

Kinyitotta az ajtót, Bogdánfalvy lépett be.

— Talán jókor jöttem még; szolt cinikus mosolylyal; — jöjjön Hajós ur, a bohóságból elég ennyi. — Jöjjön!

— Hová?

— Havasiékhoz!

— Ön elfeledi, hogy becsületbeli kötelességet kell teljesítenem ez órában.

— Ugyan ne mókázzék, — mondom, hogy jöjjön, az ön szemén hályog van, azt akarom lelépni — aztán elvégezheti becsületbeli kötelességét... ha éppen akarja.

— Legyen; ön kívánja ezt, mint ellenfelem.

— Eltávoztak.

Midőn Havasiékhoz betértek, Luizika zokogva borult Hajós keblére.

— Pali... Pali... mit akart tenni, hisz én nagyon... nagyon szeretem.

Hajós csodálkozva tekintett Bogdánfalvira, ki mosolyogva mondta:

— Nos?... ugy-e jókor érkeztem még?

— És ön Bogdánfalvi ur? kérdé még mindig csodálkozva Hajós.

— Én is, — szolt tréfás mosolylyal — ugy hiszem mindketten boldogok vagyunk édes sógor! Ezzel átölelte Havasinét — s megcsókolta homlokát...

— Hajós örömkönyvek közt ölelte át Luizikát — s reszketve mondá...

— Boldogok vagyunk, boldogok — ah! csak-hogy meglelt oldva a gordiusi csomót.

— Ön bonyolította össze, önnek kellett meg is oldani, — szolt Bogdánfalvi s átölelte leendő sógorát.

Majd fülebe sugta:

— Mäskor higgadtabb vérű legyen édes sógor, s nem kerül sor az amerikai párbajra, — remélem, most már szét fogja lépni a fekete pecsétes leveleket?

— Szét... kegyetlenül szét...

— ...

A váratlan fordulat fölött egy ideig nagyon csodálkoztak a városbeliek, — később azonban napirendre tértek.

Malvin, ki ezalatt szintén nőül ment régi ideáljához, mosolyogva mondá férjének.

— Igazán eredeti, szeretetreméltó férfi az a uemes nemzetes vitéző Bogdánfalvy Imre, ugyan-csak megoldatta a gordiusi csomót, sógorával.

ponban 8 $\frac{1}{2}$ óraker. *Helyárak:* I hely frt 2.50 II hely 2 frt III hely frt 1.50, többi sor 1 frt állóhely 80 kr. Karzai üdülőhely frt 1.50 Jegyek előre válthatók *Belus* Lajos ur gyógyszerárban. Műsor az estélyen adatik ki.

— **Gyászlap.** Özv. dr. Horváth Antané szül. Stóber Mária és gyermekei dr. Horváth Kálmán ügyvéd, Horváth Irma férj, Fűhring Rudoliné és Horváth Fáni az összes rokonság nevében mély fájdalommal jelentik, szeretett férje, illetve atyjoknak: *dr. Horváth Antal* köz- és váltó-ügyvédnek 1895. évi január hó 7-én esti fél 9 óraker szávszéhhűdés következtében, életének 64-ik, házasságának 29-ik évében történt gyászos elhunytá. A boldogoltatnak hűlt teteme folyó hó 9-én d. u. a helybeli róm. kath. temetőben örök nyugalomra helyezettek.

— **A „Polgári-Egyet”** új bérli a vendéglői helyiségek megnyitása alkalmával, e hó 7-én Simplicius előnyösen ismeri kaposvári zenekarával közönszítették a vendégeket, kik teljesen megtöltötték az egyetli nagytermet. A vendégek nemcsak a zenével, hanem az ételek- és italokkal, valamint a kiszolgálással egyaránt meg voltak elégedve.

— **Jótekonyság.** *Plachte* Sándorné szül. Strém Ilmína unó Varasrdó igen gyakran megemlékezik Nagy-Kanizsa, illetve szülővárosa humanus intézményeiről. Legutóbb a Népkönyvháza lépett be 25 frt tagsági díjjal, mint örökös tag, mit ez uton is köszönettel nyugtáz a Népkönyvha elnökege.

— **Eljegyzések.** Czukelter Gábor államvasúli hivatalnok (Gátán) és ca. és kir. tartalékos hadnagy f. hó 1. én eljegyzte hűtőtí Nagy Sándor zala-egerszegi kir. járásbíróági végrehajtó leányát Ilonkát. — *Gross Albert* ur leányát Olga kisasszonyt Nagykanizsán eljegyezte *Stoss Rudolf* ur Budapestről.

— **Elhalasztott közigazgatási bizottsági ülés.** Tekintettel az időjárás viszonyokra és azon körülményre is, hogy a folyó évi január hónapban a második kedd ezen hónap elejére esik, a vármegyei közigazgatási bizottság rendes havi ülése folyó január hó 15-ik napjára elhalasztatott.

— **Tűz.** Z.-Eggerszegen új év napján tűz volt. A város tulajdonát képező „Fehérkepi korcsma” installója gyújtódott ki úgy reggel 2 óra tájban, azonban az óriási kőd miatt a tűzet alig lehetett látni s habár a rendőrség s ennek nyomán a tűzoltók a vészjelzést megtették csak kevesen mentek a tűzhöz, mert nem lehetett átni merre van; a toronyból is csak kevés ideig harangoztak. Ledgett az istálló padlása, tetőzete s egyik kamarában ledgett egy vidéki kőrhintás teljes felszerelése. A kár 3200 forintra becsültetett; az épület 2900 frt erejéig biztosítva volt. Hogy a tűzoltóság szerei mily elhagyott helyen vannak, ennek legfényesebb bizonyítéka, hogy a tűzhöz vitt hydrophor és feckendőben a víz be volt fogyva.

— **Tűzoltó mulatság.** A nagy-kanizsai VI-ik és VII-ik ker. önk. tűzoltó-egyet kebeleből alakult vizgalm rendező bizottság a kis-kanizsai „Nagy vendéglőben” 1895. évi január hó 12-én Horváth Laci zenekara közreműködésével zárkörű táncvizgalmat rendez. Belépti díj: személyenkint 40 kr, családijegy 1 frt. Kezdető fél 8 óraker. A megívó másra át nem ruházható és kívánatra előmutatandó. A tiszta jövedelem a VI-ik és VII-ik ker. önk. tűz. egyt. öntanyájának felszerelésére fordítatik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Jó ételekről és italokról gond skodva van. A kocsi a nagykanizsaiak részére a Bettilheim & Guth urak üzlethelyisége előtt ingyen rendelkezésre állanak.

— **Öngyilkosság.** Temil Kristóf olasz állampolgár, aki egy idő óta Z.-Eggerszegen közsörts, Szilveszter napján magát felakasztani akarta, amiben azonban jókor megakadályozták. Újév napján déntán kiment a temetőbe és egy kőszörfűs végett hozzavitit nagy konyhakéssel nyakát átmeteszte, s pár óra mulva a kórházban ahová időközben viteti, meghalt. Végzetes tetének elkövetése előtt olasz nyelven levelet írt 5 gyermekének, melyben figyelmeztette őket, hogy tartsanak össze, Olaszországban levő anyjukat be hagyják el s a hátrahagyott 130 frtot és hat lírát fordítsák tartozásuk törlesztésére. — Egyik fia kórházban fekvik betegesen s állítólag e miatti bánatában lett öngyilkossá.

— **Megölte a veszettség.** Breier József ihárosberényi vendégőst a veszett kutya meg-

marta. Breier azonnal Budapestre ment, — hol főgyes egyetemi tanár Pasteur-intézetében kezelték s a veszettség ellen beoltották. — Két heti gyógykezelés és megfigyelés után teljesen gyógytalan tért haza Breier s azóta semmi baja nem volt. December 28-án még a berencei országos vásárra is elment. A mint a vásárról hazajött, hírtelen rosszul lett, a veszettség újból kifőrt rajta s 24 órai kínos szenvedés után elhalt. Az esetről jelentést tettek a Pasteur-intézetnél, hol a beoltottakat 30 napig nyilván tartják. Megjegyzendő, hogy Breier az intézetből történt elbocsátása után éppen 30. nap mulva halt el.

— **Veszett kutyák** rémítgetik még mindig városunk lakosságát. E hó 8-án több egyén maradt meg, közöttük Kutner cipész 5 éves fiacskája, ki másnap szintén Budapestre szállított a Pasteur-féle intézetben, mert a kutya, mely őt megmarta agyonlővetvén felboncoltatott és ezen a veszettség legnagyobb fokán konstaltatott. Muhatlan szükségesség tartjuk, hogy a kiadott főkapitányi rendelet megszigoríttassék olyképen, hogy zsinegen vezetett vadaskutyán kívül általában ne szabadjon kutyát az utcára bocsátani. Ajánlás továbbá, hogy a gyepmester főleg este cirkáljon a városban, mert a nappal otthon tartott kutyák az esti órákban legőbnyire szabadon bocsátatnak. — *Bajcsán* — mint értesülünk — szintén kitört az ebdűh és a főszolgabírószag azon igen helyes utasítást ad a közönségi előjáróságnak, hogy minden kutya haladéktalanul kiirtandó.

— **Sport cirkus.** Kedden látványosságot mutatott be Corradini, mely oly erővel vonzotta a közönséget, hogy bátran mondhatjuk, hogy ily számú néző egy helyen városunkban még nem gyűlt össze. De viszont meg kell vallanunk, hogy *Corradini* teljes mértékben ki is érdemelte a közönségnek későn de mégis megnyilatkozott pártolását, mert nemcsak a fáradozásnak de a kölségeknél is nagy summáját fordította az est sikerére. A circus köröndjét, melynek porában fetrengtek még percek eőtött a bohócok, mint egy varázsütéssel *tőrd* változtatta, melynek partjait hid fogja át, és melynek hullámaiban furdózó nők usznak, ludak evickélnek, és melynek hajbajt pítárosok csinálnak szelik át. A tréfas némajátéktól — mely szintén igen derült hatást idéz elő, el is tekintve, — *Corradini* ezen mutatványa a legfeltűnőbb dicséretet érdemli meg, és megérdemli azt is, hogy megnézzék mindazok, akik még nem látták.

CSARNOK.

A fájdalom költői.

Írta: BABOSS LÁSZLÓ.

— (Folytatás) —

Az orosz költők között Puskin és Lermontoffot nevezhetjük fájdalomköltőknek. Puskin egyike a legjelesebb, sőt Anyegin verses regénye révén, mely legkiválóbb alkotása, — s legmintaszerűbb az egész világirodalomban: a nagy költők közt foglal helyet. Az ő Anyeginje azonban ha blazirt világfi is, az előkelő orosz típusa — ki életuntta, fásultta lesz, mert hivatást nem talál; azért

„Kedélyt mela buskomorság
Széllotta meg: sulyos baj ez
Erkölcsi öröm, dicakörtség,
Mit az angol „splen” nek nevez.

Elhagyták őt a szenvedélyek,
De véget vetni életének —
Megunta bár mint bajt s teher . . .
Ő hát: az Egnek meg se mert.

Éppen mint Childe Harold sőtlen
Járt-kelt és nyugtát nem félt,
Gyöngéd pillantás, mely félt
Epedce szállt vagy érzékeny
Sóhaj, köny meg nem indíták
Üres volt neki a világ

Puskin maga énekl meg magát Anyeginjában, s ez hasonlítja Child Haroldhoz s erről tudjuk, hogy milyen volt s azt is, hogy Byron volt.

Puskin lyrája és gondolkozása egy Byronéval. Lermontoffot a byronismus még jobban elfogta, mint Puskin, de e pesszimizmus igazabb s nála mint bármelyiknél, s ezt igazolják költeményei s leginkább jelleme.

Lermontoff gúnyos, élcés, sarcasticus jelleme, mely satyrára, az élet s minden kigunyolására volt teremtve. Mint Puskin, s Byron ő is rohan az élvezetekbe s Byronnal, még abban is rokon, — hogy az egyik lábára sánta. — A német nyelvet ismerve, ismerte Göthét, — Schillert eredetben, sőt a francia s angol irodalmat is, s bár ezek befolyásolták szellemét, igazi hatást Byron költészetere gyakorolt rá. Az élet rá nézve pusztá tréfa volt, s egy golyó vetett véget kiu életének; mely ugy is csak siralom, gyötrellem, átja az emberre, mint az „Unalmas élet”-ben énekl:

Unom magam, búsulok, nincs kinek
Odanyújtani a kezem,
Örökké vágyom, hasztalan: minék
Szeretni? Kit? néhány órára csak?
Nem érdemes — s örökké: nem lehet!
Szemléljem önmagam? hisz nem maradt
Sem öröm, sem bánat szívembe meg.
A szenvedélyek? hisz előbb-utóbb
Megszűnteti őket a józan ész
S hogy az élet csak pusztá tréfa volt . . .
Beldőt, csak figyelve szertelenz.

„A halál”, „Az éj” mind ily sötét hangulatú költemények, s bár azt valjia a költő, — hogy ő nem Byron, jól lehet kivál, de orosz szívvvel lélekkel, mégis beismeri, hogy szive megtört, reménye nincs, s kérdezi, ki fogja megérteni, — ki fog szívében olvasni?

Mickievicz Adám a lenyeleok jeles sonett-s ballada költője se ment e felfogás-s hangulattól, bár megőrizte családias életében, szerelmében nyugodt kedélyét. S így nem is állíthatjuk, hogy a fájdalom költője, de ha a *Diadyl*-t olvasuk, megérezzük költeményén, különösen leírásain Byron hatását. „A nyugodt tenger”, „Kedvező szél”, „A balaklavai vár romjai”, „Ajudag” bizonyítják ezt.

A költő maga feltárja, — hogy Byron a Childe Harold költője, adta meg a kulcsot hivatásához, ő azonban kikerült szerencséjére a Scyllát és é Charibdist, melyben Byron elmerült, azért, hogy a keresztény hitben s idealismusában megálalta nyugalmához az Ariadne tonalat. „A halott ünnepe”, „*Diadyl*”-ben is az a fel-emelő s magasztos a költeményben, hogy saját nemzetet, majd az összes emberiség fájdalomhoz emelkedett; Konrad a hőse: Faust-Manfred s ezzel eleget jellemeztek.

A legutolsóinak hagytuk azt, akit legelőször kell vala említenünk, Byront, az angolok nagy költőjét, akiről a fájdalmas költészetet byronismusnak nevezik, de őt nincs szándékunk jellemezni, mert csak legutóbb ismertettük életét, korát, jellemét, költeményei szépségét, költészetere nagyságát, s fájdalomának alapokait; — feleslegesnek tartjuk tehát ismételn azokat.

Tény az, hogy két részre oszlik a költők serege; — tény, hogy mindegyik elismeri az erkölcsi bizomást is, de azzal a különbséggel, hogy az egyik hiszi, hogy megvalósulhatnak, az embert boldogítva, szabadabb tőve, megelégedetté, — nyugodttá, jóvá s erkölcsössé, valóságosá tehetik; — a másik pedig az lsten örökkévalóságát, a lélek hallhatatlanságát, az örök igazságokat elismerve, abban, hogy azok a végzetet, az emberi sorsot megváltoztatnak, erőt adnának a boldogság tudatához, vagy a kételyek legyőzésére, s reményt egy jobb erkölcsi létre: tagadják; azok az optimisták, akik látják az Eget, az Istent s a természet jóságában gondoskodó kezét: a mennyet; — ezek az ember nyomorát, bánatát, fájdalmait véve alapul az egész világot pokolnak nézik. Az egyik demonokat, kint ad az emberi szívnek vigasztalásul s ezt mondja öröknek; a másik pedig anygalokkal népesíti a földet, hogy felejtjük szenvedéseinket, mely bölcsönktől sirunkig kísér.

A romantikus költészet, mely kibékíti a multat a jelenel, s elringat a dajkamesék világába, tán kibékíti a költők világába betört meghasonlást s s talál-írt, hogy az idealismust és realismust s az optimizmus s pesszimizmus tanait s elveit összeegyeztesse. Ha egyesíteni tudja a tragicumot a comikummal, a groteszket a modernnal, a költészetet a philosophiával, van reményünk, hogy a ma még fejlődő romanticismus ki fogja békíteni a meghasonlott kedélyeket.

A mi újabb versírónk között is találunk elég fájdalmas lelkeűtű költőket és pedig legjobb költőink között, ott van a régebbiek között Anyos Pál pesszimizmus költő, forrongó sötét szellem s költészetere főjellevonása a fájdalom, bántja őt az élet, a mulandóság, a világ örmei, hiúsága,

óhajtása a feledést, — szereine szabadulni kínos gondolataitól, de nem tud. Lelkének bánata keresztülvonul összes költeményein. „Az elenyészendő rózsza”, „A lenyugvó nap”, „Fohászkodás”, „Tűnődés”, „Bucsuvét”. Az ifjúság telvék elegikus hanggal.

Sőt mi több Anyos nem marad meg az egyéni fájdalomnál, magáéva teszi az emberiség fájdalmát, — eszével is érez és sok helyt a világfájdalom magaslatára emelkedik. Keresi a gondviselést, hogy megnyugvást találjon, keresi a vigaszt a hitben, de lelkét csak kételyek gyötrik s a békét, az összhangot, mely kiengesztel, kibékít a világgal, mit nem talál föl. Tudomány, történet nem ad neki enyhét, mert azt látja, — hogy mindennek, a mi szép és jó meg kell semmisülni.

Vajda János is sötétnek látja a világot, melynek örömei mulók, fájdalma, szenvedései, örökkévalók, a való előtte komédia, az igaz: álarc alá bujlik, s ember eszköze, egy ismeretlen célnak eszköze. s e fájdalom terhe lenyomja, elveszti hatását előtte illat, virág, természet.

A magány elmékedővé teszi őt is, s az élet halálrejtelmét keresi, mint a többi byronisták, s kérdi: mi értelme a születés-és elmulásnak? — Viv a végtelennel, a mindenséggel s ennek nagysága teszi boldogtalanná, elhagyottá.

A művészet, a költészet, az élet, a való eszményítése, egyik oldalán van a fény, hit, dicsőség, öröm, derű, mosoly; — a másikon a bánat, a fájdalom, az elmulás, kín, szenvedés; — Homer örök dertje elbűvöl, bennünket Schelley megvigasztal, de Byron fájdalma és szenvedése megindít, meghat, érzékenyít és felmagasztal, — mert nagy és fenséges!

Folytatás következik.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

Egy köveszélyes betörő.

Filák László hadogos segébi büntető ügyében hozott a kir. törvényszék marasztaló ítéletet, kinek ro-sz szelleme különösen Bognereder Károly helybeli vendéglosti szerelte ki áldozatul. Még 1890-ben történt, hogy Filák a nevezettnek karára egy bundát tulajdonított el, melyért két évi fegyházzal fenyeztetett. Alig szenvedte ki a büntetést, midőn a mult év őszén egy alkalommal a vasuti vendéglo körül ácsorogva, észrevette, hogy a vendéglo telején munkások dolgoznak, s e célból a ház oldalához óriási létra van támasztva. — A terv csakhamar készen volt, s október 17-én virradóra a padláson száradni kiterített ruháknak nagy része emelve lett. A károsultak csak bámultak a vakmerőségen, amely a furfangos tetes leleményességében megnyilatkozott, anélkül, hogy annak bármilyen nyomára juthattak volna.

Pár hét alatt a véletlen jött segítségükre. — Ugyanis a megkárosított család szolgálatában állott Jóna Róza cseléd egyik vasárnapon a koresmában felismerve egy lovasjával enyelgő baka-comessen ugyanazokat a ruhadarabokat, amelyek a főhősnemükkel együtt, mint az ő tulajdonai ellopattak, s a damát a rendőrség által ele-ipte.

A vizsgálat szigoruan megindítván, a kátyuban rekedt Syren: Kollar Czike Anna beismerie, hogy a gyanus ruhadarabokat néhány idylli óra emlékeül Filák Lászlótól kapta, minek fojtán Filák László mint ismert csavargó vizsgálati togságba került — Az ítélet ezt 3 évi fegyházzal, amaz pedig orvadáság vétsége miatt 3 havi fegyházzal sújtotta.

A városi hatóság eljárásáról ez alkalomból ismét a megérdemelt kritika hangján kell megemlékeznünk; a közbeszítéseket ismét oly későn teljesítette, hogy emiatt a tárgyalás elhalasztása lón kilitásba helyezve; a vádolt erkölcsi és vagyoni bizonyítványát, amelynek kiállítását november 2-án lón megkeresve, csak december 31-én adta ki; az egyik rendőrtanunak a kézbesítését a tárgyalás előestéjén teljesítette. Az ismételt szabálytalanságok következtében, amint halljuk, a büntető törvényszék az elnökhöz jelentést fog tenni, hogy ezen tarthatlan helyzet orvoslása iránt saját hatáskörében lépéseket tegyen.

Felolós szerkesztő:

Dr. LÓKE EMIL.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

HIRDETÉSEK:

Előfizetési felhívás

A HÉT

POLITIKAI ÉS IRODALMI SZEMLE ~~XXXXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXXXX~~ HATODIK ÉVFOLYAMARA

SZERKESZTI és KIADJA

KISS JOZSEF.

Főmunkatárs: KÓBOR TAMÁS.

Belső dolgozóitársak: Ambrus Zoltán, Heltal Jenő, Jgnotus, Kozma Andor, Tóth Béla.

Tíz választékos, gazdag tartalmu kötetben fekszik a A HÉT az olvasó közönség előtt. Új eszmékör, új irányok és új írók adják meg neki a maga különleges színét és zamatját. Új csapások jelölik útját az irodalomban. Nem műveltünk nagy dolgokat; de nagyot akartunk is érdelem. A szabad gondolatnak voltunk eddig fiákyavivői és a szabad szó lesz legmagasabb ambiczióink a jövőben. Politikában és irodalomban egyaránt.

Könnyű tetszetős formában adunk számot a hét eseményeiről és a domináló mozzanatokkat külön „Kronikák”-ban foglalkozunk. Ezt a műfajt mi honosítottuk meg a magyar irodalomban. A HÉT journalisztikai tizparancsolatának egyik sarkalatos tétele ez: Ne adj soha programot, mert a program unalmas és szülő anyja a chabloneak, ami ő; de bizd magad a pillanat impressiójára, mert abban van a közvetlenség, az igazság és a megfújódás.

Egyébiránt, akik olvassák A Het-et, azok ugy is ismerik; akik nem olvassák, azok egy rövid ismertetés nyomán ugy sem fogják megismerni. Ezeknek azt ajánljuk, hogy fizessenek elő A HÉT-re.

Budapest, 1894. december havában.

Kiss József.

Előfizetés: Egész évre 10 frt. — Félévre 5 forint. Negyedévre 2 forint 50 kr.

Mutatványszámok ingyen!

A „HÉT” kiadóhivatala BUDAPEST, VII., Erzsébet körút 6. szám.

Este a CIRCUS, nagy Coaks kályhakkal fűtetik.

NAGY-KANIZSAN, a zárda-utczában

NAGY „SPORT” CIRCUS!

Igazgató: CORRADINI FERENCZ.

MA c.üörtökön 1895. január 10-én este 8 órakor

Nagy Brilláns Előadás! tartatik, 1 Cirkus a viz miatt!

amelyről bővebb felvilágosítással szolgálnak a falragaszok.

Ajlónyítás és hangverseny kezdete 7 órakor. — Az előadás kezdete pont 8 órakor este

Jegyárak:

Zártszék (számozott hely)	1 frt. I. hely 70 kr. II. hely 50 kr.	Karzat 25 kr.
Gyermekek 10 éven alul fizetnek	» » 40 kr. » » 30 kr.	» 15 kr.
Katonák örme-terétől lefelé	» » 40 kr. » » 30 kr.	» 15 kr.
Családjegy: Zártszék (12 szem.)	10 frt. I. hely 7 frt. II. hely 5 frt.	Karzat 2 frt 50 kr.

Jegyeket előre lehet váltani naponta d e. 8 órától esti 6 óráig Armuth Náhan fűszerkereskedésében és este 7 órakor az előadás végeig a Cirkuszjegy-pénztárosnál.

Kutyákat magával hozni tilos.

A Cirkus minden kedvezőtlen időjárás ellen védeve van és este nagy Coaks kályhák által fűtetik.

Mély tisztelettel és alázattal **CORRADINI FERENCZ.**

HIRDETÉSEK

felvétetnek Fischel Fülöp könyvkereskedésében

Nagy-Kanizsán.

3023-3033/1894. sz.

Vélemény.

Folyó évi szeptember hó 26-án személyesen jelentem meg a

Gróf Esterházy Géza-féle cognagyár részv.-társ.

budapesti gyártelepén, hogy ott a megejtendő kémiai vizsgálatra cognac-mintákat vegyek.

E csálból a nagy udvari raktárba és gyárhelyiségbe mentem, a melyek berendezése a technikai újabb követelményeknek minden tekintetben megfelelő és tisztasága mintaszerű. A raktárban körülbelül 40,000 (negyvenezer) palack cognac volt elküldésre készen elhelyezve, a melyek közül minden minőségből tetszőleg sorsoltam egy-egy palackot magamhoz. A raktárból a nagy és tágas pinczébe kísérték, a hol körülbelül

300,000 (kétszázezer) liter cognac

fekszik hordókban, minden hordó számozva és csillagokkal jelölve van. Miután azt a felvilágosítást nyertem, hogy a csillagjelzés a minőséget jelenti, innét minden minőségből személyesen vettem mintát, a melyeket külön-külön szakemberrel vizsgáltam. E vizsgálat eredménye, hogy az Esterházy-Cognac tiszta bordestillátum és minőségre nézve a forgalomban levő jobb fajta cognacokkal egy színvonalon áll.

Budapest, 1894. október 9-én.

Nyilvános kémiai laboratórium

Dr. Neumann Zsigmond,

kereskedelmi törvényszéki hites vegyész Budapest

P. H.

P SERHOFER J.-féle

gyógyszertár

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. A.

12-

„zum goldenen Reichsapfel.“

480

Vértisztító labdacsook, exelott Általános labdacsook neve alatt; ez utóbbi

nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsook csodás hatásként egyszerűen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacsook általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziájszerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacsook háziájszerül ajánlatnak és ajánlattak minden oly bajknál melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértóulások aranyér, béltilétség s hasonló betegségek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérzségyenségre s az abból eredő bajknál is: így sápkórtnál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacsook oly könnyen hatnak, hogy a legcsékélyebb fájdalmakat sem okozzák, s ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacsook fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hoznának intétek, ezen helyen csakis néhányat említnék azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. Április hó 3-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legszívesebben és küldjön nekem ismét 15 tekercset az Ön föltűnőhatatlan vértisztító labdacsoiból utánvéttel. Fogadjon ez uton is a legnégyebb köszönetemet labdacsoi csodálatáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik F. János, Köln, Lindenthal.

Hra-che, Püdnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes Üri!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdacsoi kezelm kórá kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekkoromban meghűltem clyanyszer, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az Ön-csoadlatra méltó labdacsoi engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg Önt ezért egyszerűen. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsook engem is tökéletesen ki fogják gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Kulfész Teréz.

Bécs-Újhegy, 1887. nov. 9-én.

Milyen tisztelt Üri!

A legfőbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 80 éves egészségem nevében. Az illető 5 éves át szenvedett gyomorhurutban és vízkórásban, már életét is meguntá, melyből gyógyként le is mondott, midőn véletlen egy doboz kapott Ön kitűnő vértisztító labdacsoiból s azoknak állandó használatát folytán tökéletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel Weinzelet Jozsef.

Eichengraberamt, Góhli mellett, 1878. márcs. 27-én.

Tekintetes Üri!

Alulírott ismételtén kér 4 csomagot az Ön valóban hatásos és kitűnő labdacsoiból. El nem mulasztatom leg-nygyobb elismerésémet kifejezni ezen labdacsook értéke fellett és azok, a hol csak alkalomam nyílik, a szenvedőknek legnégyebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszésé-remre használatára Önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gutschhof, Kolbach mellett, Szilézia 1874 okt. 8-án

T. Üri!

Felkértem, miszerint az Ön vértisztító labdacsoiból 1 csomagot 6 dobozzal küldjék szíveskedjék. Csakis az Ön csodálatos labdacsoinak közvültem, hogy egy gyomor bajom, melytől épen 6 év óta gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsook nálam sohasem fogtak kifogyoi, s midőn legfőbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel

Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacsook csakis a Pserhofer J.-féle, az „arany birodalmi almához“ csomagolt gyógyszerárban, Bécsben I., Singerstrasse 15. sz. a. közzitottnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacso tartalmazó doboz ára 2 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, 1 fnt 0 krba körül; bármintetle utánvétellel küldésnél 1 fnt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az őszeg előbbeni beküldésénél (mi legelőbb postautóványával csaközöttetik) bármintet küldésnél együtt; 1 csomag 1 fnt 25 kr., 2 csomag 2 fnt 30 kr., 3 csomag 3 fnt 35 kr., 4 csomag 4 fnt 40 kr., 5 csomag 5 fnt 20 kr. és 10 csomag 9 fnt 20 krba körül.

M.B. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacsook a legkülönbözőbb nevű betegségek ellen hasznosítottak; csakis bármintetben követik hatásukat.

Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használatát; utasítása a Pserhofer J. névaláírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Amerikai köszvénykénőcs, gyors és biztos szor minden köszvényes és csúszos bajok. u. m.: gorincez agy-bántalom, tagszagattás ischias, migraine ideges fogfájás, ízfájás, félzsagattás stb. stb. ellen 1 forint 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs Pserhofer J.-féle. Egek hosszú sora óta valamennyi hajájszerítő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelencsével 2 forint.

Általános tapasz Stendel samáról. Utós és szárazságtól okozott sebektől, mérgező daganatoktól, ujjkacs, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajknál, mint kitűnő szer 16a kipróbálva. 1 tárgy 50 kr. Bármintente 75 kr.

Fagybalszam Pserhofer J.-féle. Sok év óta a fagyos tagokra minden idült sebre, mint legelőbb szor elismerve. Egy köcsöggel 40 kr. Bármintente 85 kr.

Útifüvedv, egy általánosan ismert kitűnő szer hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen, 1 üvegcske ára 50 krajc. 2 üvegcske bármintente 1 fnt 50 krajczár.

Élet-esszencia (prágai csöppök), megromlott gyomor, rossz emésztés és mindenemü altesti bajok ellen kitűnő háziájszer. 1 üvegcske 22 kr. 12 üveg 2 fnt.

Általános tisztító só Hüllerich A. W. 1861. Kitűnő háziájszer a rossz emésztés minden következményei, u. m. ízfájás, székülés gyomorgörzés, gyomorhív, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 forint.

Angol csodabalszam, Egy üveg 50 krajczár.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az általt képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bármintente 75 kr.

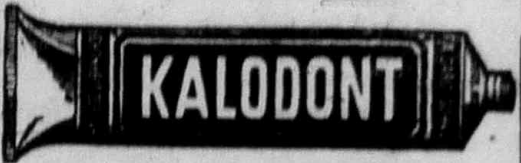
Golyva-balszam, kitűnő szergolyva ellen. Egy üveg 40 krajczár bármintente küldésnél 65 kr.

Helsó vagy egész ség só kitűnő gyomorszer, gyomorhurut és minden a rendszeren emésztésből származó bajknál. Egy csomag 1 fnt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett őszeg bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerelhetők. — Postai megrendelések a leggyorsabban csaközöttetik, ha a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. — Bármintente csakis oly esetben történik a küldés, ha az üvegcske előre beküldetik, mely esetben a postaköltségek székkel mérsékeltebbek.

SARG-féle orvoshatóságilag megvizsgált

(Bizonylat Bécs, 1887. júl. 3.)

sok MILLIÓ szor

kipróbált és kiűnőnek bizonyult, fogorvosilag ajánlva, egyszerűs mind a legolcsóbb fogtisztító- és ópségben tartó szer.

Mindenütt kapható

Ezen Horgony-Pain-Expeller néven is ismeretes, igazán népszerű háziájszer most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapító bedörzsölésnek fényesen bebizonyított közzvényes, csúszás, tagszagattásnál stb. nél. A föld őszeg országában nagy elterjedést és biztos hatása következtében minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A Tinct. capsici compos. (Horgony-Pain-Expeller)

kimagasló állását a fájdalomcsillapító bedörzsölések között diadalmasan megtartotta, különféle felbujtás és utánzatok dacára; ez bizonyára a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség igen jól meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéktelen utánzatot ne kapjunk, bevásárlás alkalmával vedjünk, a vörös horgonyra figyelendő és minden üveg ezen jegy nélkül, mint nem valódi visszautasítandó. A gyógyszerárakban kapható 40 kr., 70 kr. vagy 1 fnt. 20 krnyi árbau üvegeket; Budapeston **Török József** gyógyszerésznél.

Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüringiában.

! Négy regény ingyen !

Felhívás

a művelt magyar olvasó közönséghez !

A „Képes Családi Lapok“ jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendszer háziájszer. Köszönetet és elterjedést az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák anyák és nagynyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A „Hölgyek Lapja“ című melléklet, a nő há tanácsadója és szellemi titkára. A „Regénymelléklet“ évente négy díszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép szines borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 fnt, tehát őszegben négy forint.

A „Boríték“ tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyszerűen a „Képes Családi Lapok“ a legartalomdúsabb, a legelőbb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek ecsetének köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja“ mellékletünknek dívatképei mindig a legelőbb dívatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házamár és társam“ regény Bonicakyné Bajza Lenkétől; „Ujév“ költemény Ábrányi Emilől; „A befelé fordított kép“ novella Muray Károlytól; „A nő feladata“ dr. Tarnowsky Mórtól; „A sötét világ“ Tolnay Lajostól; „Az ifjú anya“ költemény dr. Feleki Sándortól; „Az álom“ G. Diószeghy Mórtól; „Bál után“ Mészáros Sándortól; „Az időről“ szatirik Jámor Lajostól; „A szép színésznő“ regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

a „Hölgyek Lapja“ című dívat- s Regénymelléklettel együtt
Egész évre 6 fnt.
Fél évre 3 „
Negyed évre 1 „

A „Képes Családi Lapok“ hetilapból mutatványszámokat ingyen és bármintente küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési őszegét utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küldünk.

A ki egész évre szóló hat frtyai előfizetési őszegét 80 kr. csomagolással és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 fnt előfizetési őszegét 40 kr. csomagolással és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényt küldünk elismerésül jelöl és a ki csak 1 fnt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolással és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

a „Képes Családi Lapok“

kiadóhivatala

Budapest, Vadász-utca 14. sz. saját házában.

Szerkesztőség:

Fő-utca a Ollopfőle ház.

Ide intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Bármentetlen levelek csak ismert kezekből fogadtnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára: 10 krajcár.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A Nagy-Kanizsai- és dél-zalai takarékpénztárak, a Bankegyesület, az Ipar- és kereskedelmi bank, a Nagy-kanizsai segélyegylet-szövetkezet és a letenyei takarékpénztár, a „nagy-kanizsai malátagyár és serfőződe r. t.” hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:

Városház-épület: Fischel Fülöp könyvkereskedése.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 korona (6 frt — kr.)
Félévre 6 korona (3 frt — kr.)
Negyedévre 3 korona (1 frt 50 kr.)

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Nyitlár pettaora 10 kr.

Előfizetések, valamint a hirdetésekre vonatkozóak Fischel Fülöp könyvkereskedésbe intézendők.

Szerelmes párok.

(—n.) A szives olvasó joggal kérdezi: hogyan kerül ez a cím a vonal fölé, mikor inkább a vonal alatt volna helye, hol még tél közepén is meg van engedve a tavaszról regélni, az illatos virágról, a csevegő patakról, a bokorban zengő énekes madárról; a hol szabad szóni az illúziók gyengéd szövevényét, a hol az ábrándozó fiatal lélek mesét költ az élet varázsáról, a szerelem boldogságáról; azokról az édes órákról, a melyekről oly szép rimekben énekelnek a poéták . . .

Az igaz, hogy a szerelmes párok a vonal alá valók; de azok, a melyekről én szólok, azok csak hadd kerüljenek a vonal fölé; ezeknek nincsenek illúziók, — a nirvánát keresik, a hol az ember már nem tud semmiről, már nem érez semmit.

De olcsó lett korunkban az élet!

A társadalom nagy és alig gyógyítható betegségére mutat az a szomorú jelenség, hogy nem mulik el nap, a melyen a napi krónika hirt nem hozna egy-egy szerelmes pár, vagy a mi még elszomorítóbb, egy serdülő gyermek öngyilkosságáról. Még serdülő gyermekek, sokszor azok, kik egy önfelédtt pillanatban, megfedekezve szüleikről, s mindazokról, kik őket szeretik, maguk

felé irányítják a pisztoly csövét, s kioltják fiatal életüket, mely előtt még nyitva volt a jövő . . .

Mily gyöngye jellemű végtelen rossz nevelésű, megdölgötlanul könnyelmű ez a modern fiataltság.

Olyanok, a kik az életet még nem ismerik, vagy elég baj, hogy oly fiatal korban ismerik már, a mikor még előttük a jövő az ő reményeivel és csalódásaival: már elég sivár lélekkel, kiélt szívvvel bírnak, hogy az élet küzdelme elől meneküljenek a halálba, a megsemmisülésbe.

Minő eszeveszett, boldogtalan, erkölcstelen irány ez, mely ebből a zsenge korból követeli áldozatait?!

Nem is a szerelem az minden esetben; a mely miatt a halálba mennek az ugy nevezett szerelmi drámák szánandó hősei, hanem az erkölcsei erő és érzés teljes hiánya, egy kis ostoba romantikus hajlam, melyet haszontalan rossz könyvek olvasása még jobban kifejlesztett, s a melynek mételeyező hatása alatt bizonyos hősiességet látnak abban, ha eldobják maguktól az életet, a melynek becsét sremeik elől tévesztették s meglehet, hogy előre is kéjelegnek abban a gondolatban, hogy szerelmi históriájukat a sajtó világgá fogja kürtölni s egy két napra magukra irányíthatják az olvasó figyelmét.

A tény maga elszomorító, mert jellemző korunk társadalmi irányára; de egyszerűs mind oly beteges tünet, mely komoly gondolkodásra kész. Nem is szerelem az, hanem a koraérettségnek, a korai erkölcsei romlottságnak, melyre az élvezetvágy kifejlesztő halással van, legszomorúbb kinövése. Sokszor maguk a szerencsétlen szereplők nem is képesek részvétet ébreszteni, mikor az ember az inscenirozást olvassa, amelylyel öngyilkosságukat előkészítették. Gyakran az ilyen szerelmi dráma nincs híjával a komikai vonásoknak sem.

Mintha valami fojtó köd borult volna az élet fel fogására; mintha az a rohamos fejlődés, amelynek mindennapi tanui vagyunk, életalapjait támadná meg a társadalomnak, mely megfordított képét mutatja annak, mint a milyennek lennie kellene.

És nemcsak a szerelmes párok öngyilkossága szolgáltatja megijesztő számát ennek a szomorú statisztikának; amott egy felserdült fiu, kire érzékenyen hat a gondos apa jóakaró feddése; emitt egy gyermekelány, ki közvetlen öngyilkossága előtt vidáman kacag, ki boldog gyermekkorban nőtt fel, szeretettől környezve, ki gyermekálmaiban csak igézőnek, fényesnek, ragyogónak láthatta az életet, s ki ezt eldobja magától, oly könnyedén, hogy órák előtt

A „ZALA” tárcája.

Bolygófény.

— A „ZALA” eredeti tárcája —

A kályhában egyhangú, szomorú bűgással lohog a tűz.

Az egymásra rakott apró fahasábok máglyáját zizzogva, sustergeve nyaldossák a kavargó játszó sárgás lángok. Aztán, hogy az alsó hasábokat lassan-lassan parázsszá emésztették, a máglya tompa zubbánással halomba omlik s a kályha rostelyzatos szádán át sürün pattognak ki a szikracsillagok és ives repüléssel hullanak le a tűzfogó hamurétegebe: meghalni, elenyészni.

A kiáradó meleg áthatja a szoba csendes, pihegő levegőjét s megmozdul, megrebben az, mint fázó, didergő szív a szerető forró karok ölelésére.

A fenyő-illatos lég parányi atomjai meglibbennek szárnyaikat és csendesen szállnak, röpködnek szerte; viszik az illatot; viszik az édes, átható meleget; leröppennek az ablak jégvirágaira és meleg ajkakkal lecsókolják, magukba szívják a jégvirágok lelkét. Aztán kíváncsian, gondatlanul tekintenek ki a hamvas, szürke üvegtáblákon át a szabadba, hol a nepleten utcákon süvöltve, határozva, bugya tombol a tél mulató „rossza”: a vihar; muzsikálta magát, egész orchestrummal kíséri a szelvény. Föl-fölkap egy hatalmas nyalab hópelyhet s oda csapja a jégvirágos ablakokhoz: „Ide nézzetek! most én mulatok!

Künn a mulató, szilaján orgiázó vihar. Bean a fenyő-illatos, meleg szobában a hallgatag, esendes, sápadt költő.

Ott ül egy párnás fotelben a kályha bugó pattogó, szikrázó tüze mellett.

Előtte fákó, reszkető iratok: a ragyogóbb, forróbb, lélekperzselő napok elmosódó, meghalványult emlékei.

Beseett melléből kinosan vergődve tör fel a nehéz lélekzet, fuldokló köhögéssel. Reszkető kézzel összebb vonja magán a könnyű gyapotplaidet. — Fázik, megreszkett szegény abban az enyhe tavaszi melegben is

Az előszobából szelidképpel tekint be az ápolónő; látja a reszkető fázó költőt amint jobban plaidjébe burkolódik; leteszi kötését, esendes lép tekkel megy a kályhához s néhány hasábról elészli a hamvadó tüzet.

A költő bágyadtan fordítja lecsüngő, sápadt fejét az ápolónő felé és alig-hallható, rekedtes, sutogó hangon kérdi:

— Senki sem volt itt?

Az ápolónő némán rázza fejét; így akar példát adni a nehéz tüdőbetegnek a hallgatásra. Az tán a beég is csak némán int neki, hogy adja oda az iratcsomót.

Átveszi remegő kézzel s oda fekteti ölébe.

Mintha roppant nagy munkát végzett volna ezzel a mozdulattal, feje hátrahanyatlik, majd oldalról dől és fénytelen, réveteg szemekkel nézi a kavargó, sustergeve, pattogva játszó lángokat.

A tűz zengése, a kémény kürtőjén besüvöltő szél síró, bűgő dallama sajátságos harmoniává ol-

vadnak kezd, mintha rég hallott keringő bódító ütemei zendülének meg vértüzelő kejes melódiaival. . .

A villamos csillarak szemvakító kékes fénye reszket a suhanó párok fölött, a pihegő alabástróm-kebleken. A tündökli terem idebódító parfüm-illatát levegő-hullámok ragadják, viszik tovább. Édes izgalom, gondolatemető mámor, mindent feledő érzelmek, a rohanó élet gyönyörűsége ragadják a megszüdült lelket a pillanatok világának forró elemzési forgatagába.

Ugy el lehet ott feledni multat, jövőt, megalkotott nagyra törő terveket, fenkölt álmakat, a lelket magasabb régiókba hívó eszményeket, mindent, mind a pillanatnyi gyönyörök gondolatnemtő szédületében.

Ott van újra káprázó lelkelvel a rohanó élet lábában, lüktető verrel, égő, úszkös szemekkel, bódult, kavargó aggyal.

Érzi a puha, meleg keblek pihegését; a bársnyos, forró kezek delejes érintését. A lágy, sima sürtök halántékához, lüktető erehöz simulnak. Szívja a szobor-vállak forró, illatos páráit. Eretn végig iramlík a felzaklatott vér; gondolatai megkuszálódnak; agyára borul az édes, elbódító, velő égető mámor és nem gondolkozik csak él, és nem mérleghi az életet, jövőt, csak érez, égi a lázasan verő szív mindent feledő gyönyörével.

Milyen édesen el lehetne feledni, hamvadni; milyen gyönyör volna megsemmisülni itt, a léleknek ebben a semmire nem emlékező, minden rideg gondolatot eltemető mámorában!

észre sem veszik rajta: minő kínos gondolatokban tépelődik lelke.

Ki fejti meg lélektanilag ezt a jelenséget, melynek páriát alig találjuk fel az elmúlt időkben, vagy ha itt-ott igen, ugy csak elenyészőleg ritkán.

Ki szolgáltatja a kulcsot a lélek ily aberációjának megfejtéséhez? Hiszen korunk nem érzélgős, mint volt a 18. század vége, hiszen kinevetik az érzélgősséget, mikor a színpadról látják, s letűntnek látszik a »siránkozó drámák« kora. Nem is az érzélgősség és az érzékenység játszik ezekben a szerelmes drámákban; hanem inkább a lélek sivársága, a szív romlottsága, az élet megvetése; mert talán kevesebbet nyujt az élvezetekből, mint a mennyire az illetők számot tartanak, s többet kíván a munkából, melynek az egészséges elme csak örül.

Elfajulása ez az erkölcsi érzésnek, elpuhult test, gyöngye szív és gyöngye jellem, ezért pusztul.

A magyar orvosi tudomány haladása.

Az utolsó budapesti közegészségügyi kongresszus alkalmával a *külföld legjelentékenyebb tudományos notabilitásai* elismerték, hogy a budapesti orvosi egyetem a tudomány magas európai színvonalán áll és különösen más egyetemek felett az általánosan ki, hogy az orvosi tudomány minden *külön szakát* tekintélyes és elsőrangú tanerők képviselik. A mi a külön szakok e kitűnő képviselőit illeti, a német és angol tudósok különösen dicséretileg elismerték, hogy egész Európában egyedül a budapesti egyetem van a *homeopathia* külön szakja is tudományosan tökéletes rendszere oly elismert európai jelentőségű, érdemes orvos tudós által képviselve, mint *Bakody Tivadar dr.* professzor. Annál örövendesebb ez, mert éppen most a professzor Behring-, Koch-, Pasteur-, Roux tettei terapeutika szerencsés sikere alapján a valóban homeopáthice alkalmazott *vérszűrő* befejezőkészekkel, valamint az antitoxin-medicinacion tudományosan régibb homeopáthikus eszméje alapján a tudományos homeopathia uttörő, ezen tudományos vívmányokra felelt becses régibb közreműködésének meg kell adni az ennekölte jogtalanul megtagadott elismerést.

Magyarország és a magyar orvosi tudomány

tekintélyének becsületére válik, hogy ma Bakody professzor rendkívüli és hervadhatlan érdemei e tudományok kutatások terén a külföldi tekintélyek részéről is jól megérdemelt elismerésre talál. Szerencsés eszméje tehát Bakody Tivadar professzornak az, hogy mint *főszerkesztő*, egy előtűnő fekvő, kitűnő *magyar orvosi szaklappal*, a „Homeopáthia“-val, a tudományosság által kitűnő, legjobb tanítványa: *Balogh Tihamér* professzor közreműködése mellett, a tudományos homeopathia eszméi javára megcsinálja a nélkülözhetetlen publicisztikai propagandát is. A dus tartalma, kitűnő szakcikkelyei által telette érdekes szaklap kiadójának, az országos központi homeopáthikus gyógyászterület tulajdonosának: *Hasslinszky Károlynak* személye is kezesség azért, hogy a lap elterjedése érdekében az egész országban kielégítő propagandát legyen csinálni. Kivánatos, hogy lehetőleg sok orvos, tanító és tudományosan képzett laikus rendszerint olvassa ezt a kitűnő, Magyarország közegészségügyére fontos magyar szaklapot.

A IX. izr. községkerület köréből.

A IX. izr. községkerület folyó hó 8-án Nagykanizsa, gelsei Gutmann Vilmos kir. tanácsos, kerületi elnök emlékléle alatt több rendbeli ülést tartott, melyeken több nagyfontosságú, következményeikben a felekezetre üdvösen befolyó ügyet elintézt. A délelőtti órákban három bizottság ülésezett és ezek között első sorban főlemlitendő az egyöntetű hitoktatás tantervének kidolgozására kiküldött — lelkészek, hitoktatók tanfőlkéből álló — bizottság értekezése, melynek határozata egy régóta észlelt visszássághelyzetben való javítást céloz. — Ugyanis már mult évi kerületi ülésen dr. Neumann Ede törábbi azon indítványa, mely szerint a hitoktatás egyöntetűvé tétele iránt intézkedés történnék, helytelen tárgyalatván, a képviselőség határozatképen kimondotta, hogy a megfelelő tanterv kidolgozására megégy kerületből egy többtagu bizottság kiküldendő és a kidolgozott tantervek az országos irada-utján a többi kerületekkel közlendők. A több rendbeli tanterv összeegyeztetésére pedig egy országos bizottság egyelőre abban állapotodt meg, hogy a tanterv valamennyi izr. felekezeti iskolára, illetve izr. tanulóira irányadó legyen. E ha ározat folytán gyűlt egybe a bizottság. De miután ily nagy horderejű ügyben breviman dönteni nem lehet, a bizottság egyelőre abban állapotodt meg, — hogy a tanterv ne csupán az elemi iskolákra szorítkozzék, hanem a polgári és középiskolák látogató izr. tanulóit hitoktatására is kiterjesztessék. Ezután a pesti izraelita hitközség megbízásából kidolgozott tantervet vévén alapul, a munkát egyes tagok között felosztotta olyképen, hogy az elemi iskolák, polgári iskolák, és a gimnasiumok vagy keresk. középiskolák számára külön-külön tanterv kidolgozandó, a mun-

kálátok mielőbb befejezendők, úgy, hogy a jövő tanév elején — a IX. kerületben legalább — ez egységes hitoktatás behozható legyen.

Az iskolalátogatók kerületének kijelölésére ki-rendelt bizottság a közgyűlés határozata értelmében járván el, a köröket anyakönyvi kerületek szerint osztotta be, úgy, hogy egyes iskolalátogató Somogy megyében három, Zalamegyében négy anyakönyvi kerület fölügyeletével bízott meg.

Nem kevésbé fontos a kerület új alkotására vonatkozó intézkedés, mely a 3. bizottság teendői közé tartozik.

A mult évi közgyűlés alkalmával ugyanis Kunfi Adolt kerületi képviselő indítványára egy kerületi izr. iskolaegyesület létesítettek oly rendelkezéssel, hogy az egyesületi vagyon kamatából szegény sorsu izr. felekezeti tanulókat, támogatásra szorult felekezeti iskolák és arra érdemes tanítók segélyeztessenek. Ez eszmét a képviselőség rendkívüli lelkesedéssel fölkarolta oly annyira, hogy a jelen voltak közül többen mint alapítók 20. korona járulékkal, sokan pedig mint pártolók 100 korona járulékkal beiratkoztak. Egyben az alapszabályok kidolgozására, valamint az egyesület életbe léptetése körül teendők végzésére háromtagu bizottság küldött ki, és a bizottság most számolt be ebbeli működéséről, a mennyiben az elkészített alapszabályokat bémutatta, melyek az előjárás részéről némi lényegtelen módosítással elfogadattak. Melleleg főlemlítjük, hogy az egyesület az alapító- és pártoló tagokon kívül már 300-nál több reudes tagot számlál és mintegy 4000 korona vagyonnal rendelkezik.

A délután 3 órakor megnyílt előjárásági-ülés a bizottságok elő érjesztéseit jóváhagyólag tudomásul vette, azután tekintve, hogy a jelenlegi képviselők mandátuma ez évi ápril havában lejár, új választások kiírása iránt intézkedett. A legközelebbi képviselő ülés május havában lesz tartandó.

Tekintettel továbbá a mult évi közgyűlésnek a hitköz egy hivatalnokok számára létesítendő országos nyugdíjintézet tárgyában hozott határozatára, úgy intézkedett az előjárásról, hogy az egyes hitközségeknek alkalmazásban álló fizetéses hivatalnokokra vonatkozó statisztikai adatok mielőbb beszerzessenek.

Mi, kik a kerület tevékenységét melegen érdeklődő figyelemmel kísérjük, teljes meglepéssel konstátáljuk a mondottakból, hogy az ügyek élén állók működésökben nemcsak a felekezet érdekeit tartják szem előtt, hanem a közművelődés és a viágosság terjesztése és a felebaráti szeretet gyakorlása által közvetve a hazát is szolgálják.

Este gelsei Gutmann Vilmos vendégszerető házában estebéd volt, melyen szellemes felköszönők a vidám hangulatot egyre fokozták.

Ha ő még egyszer visszamehetne abba a ragyogó, káprázatosan szép világba: elégni, meghalni!

Bágyadt szemeiben újra fölcillámlik az élet láza. Aszott, sárgás kezével fardatán simítja végig domboru szép homlokát, ahol annyi nagy, anynyi magasztos gondolat született meg.

Azokért a szép gondolatokért, azért a magasan szárnyaló lélekért szeretlek, imádták őt annyira az asszonyok; azért röpökédtek, rajongtak körül abban a mámoros légkörben.

Hogy ő ettől a rajongó szeretettől ilyen hamar elégtl, összereszkadt!

Arcán megrebben a mosoly futó, halvány fénye.

Megjelen előtte az a szépséges szép asszony, olyvatag, nagy fekete szemével, melyre átható sugarainak érintésére — annyiszor megreszkett mintegy delejes erőtől az ő elbűvölt lelke.

Mintha magához ölelné edes, üdvözítő odaadásával a mindent átható szerelemnek.

Mintha odatapadnának ajkára azok az életet szívó és életre csókoló, üdvösségre vágyó és üdvösség osztó ajkak.

Mintha a remek-szép halvány fő oda simulna mellére s fölragyognának reá a boldogságtól tündöklő könyes szemek s megcsendülne a reszkető ajkakon az edes szó: »Olyan boldog vagyok! Úgy szeretlek! Meg tudnék halni érted!»

Hol van az a delejes szép teremtés?

Kinek lelkét ejtik meg? kinek vértét hevítik elemészto lángokra azok a csodásan bűvös fekete szemek?

Es hol vannak mind, azok a gyönyörűséges

bűnös asszonyok, akik olyan edes, olyan üdvözítő önteleddel tudtak övele rohanni a kéjes pokol perzselő tűzébe?

Hol vannak a lélekvesztő, ragyogó kárhozat világának fuó meteorjai, akik egymásután átrohantak az ő, lángokra, lázas elhamvadásra vágyó szívére?

Főlemli bágyadt szempilláit s oda tapad tekintetével az előszoba ajtajára, mintha a fantáziájában rajzó alakok belépését várna. Úgy sötételemek azok a fénytelen, telhős szemek fekete-gyűrűs üregükből, mint a kialudt vulkán hamvas szádája.

Szegény fölő! Hiába várod őket. Hiába vársz csak egyet is közülök!

Mit csinálnának azok itt nálad, hol a halál angyala várja a te életed utolsó szikrájának kialvasát?

Hisz te már csak rom vagy, lassan-lassan szerzteomló romja az erőszakkal, a pokol edes gyönyörével elhamvasztott fiatalágnak.

Az a megmaradt néhány sepp vért már csak a halálnak lesz jó.

Kiégteél, elhamvadtal.

Te is csak meteor voltál; átrohantál lángokra vágyó szívdön; szerzteomlottál; el mehetsz aludni a föld keblébe. A kihűlt szívek, a vértelen emberek oda, való.....

Minden, minden csak bolygófény volt: káprázatos illúzió. És ő mégis milyen megbomlott, örült aggyal futott ez után a bolygófény után, a biztos elpusztulás örvénye felé!

Még azt a szelid-lényű csillagot is elfeledte,

ahhoz is hűtlen lett, aki őt olyan hűségesen vezette az eszmények világa felé.

Pedig milyen szép, milyen nemes ambícióval indult meg a nem mindennapi lelkek ösvényén: a dicsőség útján...

Kezebe veszi cgyenkint a megakult kéziratokat: az eszmények felé szárnyalt lélek teremtesének töredékeit. Van közöttük egy kisebb papírlap is.

Egy régi kiadatlan költemény, abból az időből, mikor először lépett a nagyváros kábitó zájába s feltárult előtte az a mindent elnyelő, kavargó, örvénylő élet. Akkor írta otthon hagyott »csillaghoz« azt a költeményt. Most (évek múlva) elolvassa megint s úgy tűnik föl az neki, mint egy gyermekkori, ártatlan, sugártiszta álom.

Lázás élet! Szerzteomló álmatk
Innen mind a semmisségbe szállnak.
Elni kell itt gyönyörbe szédülni,
S leroskadni, ha majdan kihűlne:
Rommá lesz a szív.

Káprázat ez! Nem szédít meg engem.
Szellemed véd — sugárlelkű szemem,
Örvény kavarg. Főnn ragyog a csillag.
Ha szédülnék, segítségül hívlak
És szirtt lesz szívem.

Jer, jer vezess tiszta sugaraddal!
Lelkemből csak feléd törjön a dal.
Mig feléd száll tiszta lánggal égve,
Az eszmények fényes aetherébe:
Nem lesz rommá szívem.

H I R E K.

— **Az új miniszterium.** A király Bánfy Dezső bárót, a képviselőház elnökét bizta meg a kabinet alakítással. — Január 12-én érkezett távirati tudósítások szerint Bánfy Dezső báró a miniszterelnökség mellett a belügyi tárcát is át fogja venni; igazságügyminiszter: Czorda Bódog; pénzügyi: Lukács László; kereskedelmi: Hieronymi lesz. Eötvös báró és Fehérvári báró megmaradnak eddigi tárcájoknál. Az ő felsége körüli és a földmívelési miniszterség betöltése iránt még e pillanatig határozott megállapodás nincs. A képviselőház megüresült elnöki székébe biztos hír szerint Szilágyi Dezső főgájk ültené.

— **Tanügyi kluzvezések.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a X-ik fivétési osztályba Griessbach Gabriella nagykanizsai polgáriszkola segédtanítónéi rendes tanítónővé és Szakonyi Géza alsórendű polg. iskola segédtanítónéi rendes tanítónő, továbbá Madarász Lajos áll. el. isk. tanítóné a XI-ik fivétési osztályba Zalavármegye tanfelügyelőségéhez tolnokká nevezte ki.

— **Thea-estély.** A Casino legközelebbi thea-estélyét e hó 26-án tartja.

— **A kereskedő ifjak önképző egylete** e hó 19-én tartandó estélyére, melyen Kürv Klára a népszínház bajos primadonnája és Kürthy Emil íróné műköltés-kőze, a meghívókat már szétküldé. Az igen szépen kiállított meghívók élen Kürv jól sikerült fényképfotómata ékeskedik. Igen szépek az ezen mulatságot hirdető felirások is.

— **Időjárás.** A lefolyt héten az időjárás több ízben meglepő fordulatot vett. A keddi nap igen kelles volt; szerdán reggeltől egész délutánig csak úgy zuhogott az eső és már azt veltük, hogy az eső elviszi a temérdek havat. A délutáni órákban az e fölből hős lett, az idő meghidegült, az est pedig oly hatalmas fergeget hozott, hogy a vasúti közlekedés másnap majdnem teljesen szünetelt. Pénteken csendes, hideg időnk volt és ennek köszönhető, hogy a vasúti forgalom most már minden irányban teljesen helyre van állítva. László az akorismét szeles, hűvös idő keletkezett, mely újabb forgalmi akadályokat helyez kilátásba.

— **Népkönyha.** A múlt héten uralgó télies napok szokatlan élenkké tették a népkönyha helyiségeit. Volt nap, melyen 70-80 felüőt szegény vette igénybe a népkönyha által nyújtott jótéteményt, melyet az ehez iskolás gyermekek serege folytonosságban élvez. Ezekkel együttesen nemely napon 220-240 egyén etkezett a népkönyhában.

Mig a költeményt olvassa, lelke elszáll messze, messze, egy csendes kis faluba, hol az eső álmak ébredtek benne. Ott ragyogott egykor az ő szelid szép csillaga: az a kekszemű, ártatlan angyal, aki nem ismerte soha ezt az illatos, kábitó, festői világot; akinek üdösség, tisztaság, mennyei volt szerelme; aki igazán csak lelkét, az eszménység tisztá régióban röpködő szellemét szerette égből emelő szerelmmel, — vért forraló vázzyakat nem ismerő szive napusgaras ártatlanságával. Milyen tiszta szép álmakat hozott ő egykor magával attól a szelid jóságos teremtestől, akinek ártatlan szívét olyan glóriá-lényével övezte a hit, a bizalom; aki sejtelmelen lelkével nem tudott mást: csak hinni, bizni és szeretni végtelenül.

Ott van a költemény mellett utolsó levele is: az égi szerelem tüzeben fölmagasztosult, megdicsőült lélek végső szárnylebbenése.

Mikor fölemeli, kinos sóhaj szakad től lassan pihegő melléből s fuldokolva szoritja kiszikkadt halvány ajkaihoz Szerelem siri, keservesen siri. De már nincsenek könyei. Kiegték azok is utolsó cseppig abból a rommá lett szivből. Olvassa a fakó sorokat:

„Édes Egyetlenem! Olyan régen, olyan igen régen nem kaptam már tőled levelet. — Nem veszem tőled rossz néven Tudom, hogy lelkedet elfoglalják teljesen azok a nagy munkák, mikkél jövő, hírt, nevet akarsz magadnak teremteni. A te lelkednek ez a küldetése; jól tesszed, ha enné: élsz egész odaadással. Én bele-nyugszom, sőt így akarom. Ismerlek: hiszek

— **A ker. jótékony nőegylet köréből.** A január hó 5-én tartott estély jövedelmeit illetőleg a következőket vesszük át a „Z. K.”-ben, mint a kereszény jótékony nőegylet hivatalos lapjában közzétett részletes kimutatásból. Gyűjtés utján befolyt 186 frt 50 kr. Felülfizeléséből 130 frt 50 kr. Belépti díjából 185 frt 50 kr. Kiszolgált italok és süteményekért 245 frt 05 kr. Összes bevétele 747 frt 55 kr. A kiadások még összeállítva nincsenek, tehát ezek később lesznek a tiszta jövedelem összegével együtt kitüntetve:

— **Vadászat.** A gyurgyánci vadásztársaság e hó 9-én tartotta évad-vadászatát, melynek sikerében nem valami sokan bíztak, mert azt hitték, hogy ezen vadászterületen található minden, csak éppen vad nem. Az otthon maradtok irigykedve vettek tudomásul azon meglepő szép eredményt, melyet 17 elszánt puskás dacolva a zord idővel, ezen vadászaton elért. Hét hajtsában esett összesen 58 nyul, 7 ózvak és 3 róka. Az utolsó hajtsa a murakeresztúri csárdában a megszokott levidámabb hangulában folyt le. A vadászaton részt vettek: Baranyay Béla, Belus Lajos Csemeté Lipót, dr. Kiss István, Lumnitzer Béla, dr. Máyer Ferenc, Mikos Géza, dr. Nosiedler Antal, Pandúr Ferenc, dr. Pihál Viktor, Prack Endre, dr. Szigethy Károly, dr. Szegő Hugó, Sümegi Kálmán, Véber Károly, Vizlendvay József és Unger Uilmann Elek.

— **Az I. r. Irodalmi Társulat** most megjelent vasok és tartalomdu: évkönyve élénk tanúságot tesz arról, hogy ezen társulat már fennállása első évében is igen szép tevékenységet fejtett ki. Az évkönyv magas irodalmi színvonalú áll és azért legközelebb bővebben fogunk vele foglalkozni. A társulat legutóbb tartott választmányi ülésében dr. Neumann Ede a nagykanizsai I. r. hitközség tudós főorvbját a bíráló bizottság tagjául választotta.

— **Felülfizetések kimutatása.** A Letenyén megtartott pasztor-játék rendezése alkalmából felülfizetni kegyeskedtek: Grót Andrásy Aladar 10 frt, Stern Zsigmond 5 frt özv. Foly Berné 3 frt, Thassy Lajos 2 frt; — Málies Janos 2 frt, Mayer István 1 frt 84 kr., Dr. Csempe Kálmán 1 frt 50 kr. Ravk Bálint 1 frt 60 kr. Gazdag Adam 1 frt, Filpich János 1 frt, Nunkovics Sándor 1 frt. Zóka Gyula 1 frt, Tamás Gyula 1 frt, Aslingen Miria 1 frt, Csifrai Károly 60 kr, Sulyok Ignác 60 kr, Tamás István, özv. Horváth Istváné, Lesnyák János, Vajda Jakab, Eppinger László, Rechnitzer Samu, Polák Ignác, Horváth József, Laskaics Ferenc, Kapossy Antal, Toth Sándor, Kreml József, Rechnitzer Vilmos, Plank Ferenc, Keszer György, Vizmathy Sándor 50-50 kr.; — Strasser János, Vajda Jakab, Adoll, Stegmüller János, Bauer Paulina 30 kr, Hliffi Lajosné, Lomanics Viktor és Gyergyák Pálné 20-20 hrt. Minden a fenti nemes szívű adakozóknak a szegény gyer-

mekek nevében e helyen köszönetet mondunk nem mulasztathjuk el, hogy Glósz Géza urnak — ki az előadás alkalmára a szép függöny, időt és fáradságot nem kímélve oly művészmódon megkésztetni sziveskedett — köszönetünket nyilvánítsuk. A rendezőség.

— **A melegség és az erő.** Két egyedutai ember a napokban megállt a corsón s az ott levő ivlappak láttára nagy csodálkozásba esett, annál inkább is, mert ők még sohasem láttak villamos fénnyel. A mint a levegőbe bámulnak, az egyik a tudatlanabb forma, megkérdezte társát, hogy mi a csuda lehet az a fényesség, s kérte, hogy magyarázza meg neki e nappali fényesség okát, mert ő illyent még sohasem ért, noha az I-ten kegyelméből a negyvenedik évet tiporja. Tarsa, ki csak nem régen jött haza katonáktól, nem akarta, hogy a dologhoz hozzá szólni nem tudás következtében reputációján a kérdezősködő keresztökna és ennek révén az egész Egyeduta előtt csorbba essék, a városon kívül tudományos fejtegetésekre kezdett bosszatközni, melyekből a a kíváncsi utiárrs csupán azt érte meg, hogy az a fényesség semmi más, mint melegség és erő, melyek közül az első a deróthán, a második pedig abban a nagy cölinderben „gün-mey.” A koma a nyert szives felvilágosítást illemtudó n megröszönte, azonban azon alázatos nézetének adott tiszteletteljes kifejezést, hogy ő szerinte a melegség van a cölinderben az erő pedig a deróthán nem pedig megfordítva, a mint azt a koma állítja. Együttal pedig kinyilvánította, hogy a felvilágosító óriási tévedésben leledik. A kiszolgált katonák szavának helyben nem hagyása szörnyen bántotta, s minden további kapacitás nélkül odavevetté kísérelőnek, hogy az Isten szabad ege alatt ezennel kijelenti, miszerint a szeretet komája illyesemkhez is bétesz hatókör, tehát jó lesz, ha szavaiban nem telededik és befogja a száját, mert amit ő egyszer kimond az — szent. Erre a nem éppen tárgyilagos válaszadásra a komám uram is dühbe jött s anélkül, hogy tovább érvet volna, előtérbe lépett nála az a hagyományos zalamegyei virtus, felfogta ólmos botját, s azzal jól előngötte a tudós felületét. minek következtében azután, egymást egész Letenyéig püfölték, s hol az egyik az egyiket, hol a másik a másikat lökötte az utemelti nyattörő árkokba. Végre a nagy tüdelmekben elfáradva, beértek a letenei nagyvendéglőbe, hol a barátságos felkerésre a tulajdonos az ő szokott alapos előadásával meggyőzte az egymással ellenfélbe jött polgártársakat, hogy egyik állítása sem való s egyuttal szakszerűen megmagyarázta a villamos fény előállítás módját. Erre a két vendég köteleességének tartotta, egymással kibékülni és ez alkalommal egy jó alomást csapni a vendég-ur tiszteletére, melynek végrehajtása közben nem azou kezdettek snajnálkzni, hogy egymást edngötték, hanem csak azon, hogy nem igaz állítások miatt kel-

porszem, hozzád simulva imádkozom érted.

„Most a távolban is sokat, nagyon sokat imádkozik érted és imádkozni fog utolsó lehetéig:

ETELKA.

„U. i. Nem akartam megírni, de még se tudom megállni, hogy ne tudassam veled: milyen nagy beteg voltam. Hetekig nem tudtam semmiről. Most már — hála Isten! — semmi bajom nincs, csak kissé erősen köhögök. De azt mondják, hogy majd elmúlik.”

Hogyan el tudta ő felejtetni ezt a jóságos, angyalt, akinek lelke olyan tiszta volt, mint az égből szökkenő sugár, aki csak hinni tudott és szeretni végtelenül; aki ha szenvedett is érte, magába temette epedő fájdalmát, hogy meg ne szomorítsa vele a költő lelkét és egy pillanatra se rántsa le álmának magasából. Milyen óriási megtagadásával járhatott ez a női szerelem féltő aggodásának!

És ezt a tiszta lelket felelte ő el azok között a perselő, elemésző karok között, a pokol illatos orgiában, észvesztő szépségek vérgyújtó párazatától megrészegülten!

Valami rettenetes kábitó undort érez lelkében maga iránt.

Érdemes volt azokért a ledér pillangókért, akik most valahol kacagnak, élnek, gyönyörbe sédülnek, csak egy pillanatra is elfeledni ezt az ártatlan szentet!?

és bízom benned, mert szeretlek, nagyon szeretlek. Tudom, meg vagyok győződve, hogy jó, hűséges szellemed azért sokszor itt van nálam. Érzem ezt az én sejtő lelkem. Es engem végtelenül boldoggá tesz az a gondolat is, hogy te rám gondolsz. Lelked szerelmének nagyobb részét szenteld a költészet szellemének, mely téged a mindennapi emberek sorából kiemelt, nagygyá tett. Nekem elég lesz, hogy üdözöljék, nemesen érező szivednek egy egy dobbanása is.

„Ebből láthatod, édesem, hogy én mennyire bízom a te jó lelkedben, férfias jellemvedben. Azt a szép költeményt, amit legelőben megküldtél nekem, sokszor, nagyon sokszor elolvasom. Aki így ír, így érez, így gondolkozik: annak szíve nem kell félteni; az a kavargó örengyek közül is fellőr az eszmények világába. De mitől, kitől is féltenelek? Mikor tudom, hogy őszinte igaz szeretettel emeltesz az én érdemellen kis parányi lelkemet a te magasan szárnyaló nagy lelkedhez! Olyan igen boldog (s talán nem vétek ve'e?) büszke is vagyok a te fölemelő szerelmedre. Hisz oly kevésnek járhat ily drága szerencse, hogy álmjai jogosan jüzdödhessenek egy szentebb lángokkal égő költő nemes szivéhez!”

„Azért ha ritkán írsz is én nyugodt vagyok, bízom benned és remélő szerelmmel adom át lelkemet annak az édes gondolatnak, hogy majd eljő a pillanat, mikor örökre egymásé leszünk s nem kell tőled elvádnom többé.”

„Alkora majd ott leszek szakadatlanul melletted. Lábaidhoz omlom s míg a te nagy lelked fönn jár a szellemek végtelen világában, én a

lött egymás fején rövidebb, és hosszabb időn át gyógyuló kisebb nagyobb bőr-folytonossági hibáit ejteni, melyek szemlélés közben azsal a példa bezárddal vigasztalták egymást, melyszert az a bizonyos csont majd csak behéged.

— Veszett kutyák. Az utóbbi napokban ismét fordultak elő ebmarasi esetek, melyek folytán a kutyák kiirtása a legnagyobb erélyűek folyik. Eddig a város belterületén 63 kutya és 4 macska iratott ki, 46 kutya pedig gyepmentes hurokja alá került. Harom kutyan a veszettség konstataltatott. A Pasteur-féle intézetbe eddig 3 gyermek szállítottatott, a 4 ik elszállítása iránt most folynak a tárgyalások. Fizikalmesterejük az ebujadonosságát, hogy a főkapitány rendelkezését szigorúan betartanak, mert ellenesében a törvény egész szigorával sújtatnak.

— A gyógyító szérum értéke. Körülbelül négy hónap tel el már azóta, hogy Behring gyógyító szérumát a difteritisz ellen alkalmazták. A négy hónap eredményei most már minden kétséget kizárólag azt bizonyították, hogy Behring találománya az eddig gyógyíthatatlannak tartott gyermekbetegség pusztításának véget vetett. Amíg például Budapesten 1891. október havában az elhaltaknak tíz százalékát a difteritiszben elpusztultak teték ki, addig 1894. október havában az az arány 23 százalékra szállott alá. Tekintettel arra, hogy a difteri isz-betegnek csak egy részét kezelik szérummal, az eredmény oly fényes, hogy a Behring-féle szer felállítását méltán tekinthetjük nemcsak az elmúlt év, de az orvosi tudomány utolsó három évtizede legkimagaslóbb eredményének.

— Szerencsétlen férveszelés. Bóha János egy jómódú letenyei polgár fia az elmúlt nyolc évtizeden kiment a közéleti erődbe, hogy ott az általuk megvett latörzset hasznokra metse egyik társával. A törzs domb oldalán feküdt, s nem elégé megköve, s így történt, hogy meggördült, amit Bóha János látva megakadályozni avari. Ez nem sikerült, minek folytán a nevezettnek, — ki a domb alsó részén a fát látrészelté, lábára fordult úgy, hogy a szerencsétlennék az egész alá lábára etarótt. Úgy kellett hazaszállítani szüleikhez.

— Kosuth emlék. Elkészült Letenyén is a Kosuth-emlék, melynek felállítását a város közönsége már a nagy hazafi halálakor halasztotta el. A meztelenti gyűjtésnek csakhamar szép eredménye lett, ami lehetővé tette, hogy az 1800 lélekkel bíró községben egy 650 forintba kerülő emléket állítsanak fel a templom előtti téren, a mivel pedig sokkal nagyobb varosok sem dicsekedhetnek. Az emlék egy mesterséges dombon áll, díszes kerítéssel övezve, a következő felirattal: „Kosuth-Lajos 1801—1894. A szabadság atyjának — Letenye szabad népe. — Laboral a nemzet a te nagyságod előtt.” — Az emléket a szoborhizittaság a képv. elős ület

által egybehívott diszgyűlésen adta át a közönségnek. Sylvester este bankett volt, melyen részt vett a város színe-java. Felköszöntött dr. Csécs: Kálmán mondott a királyra, melyet a jelen voltak állva hallgattak végig, Zsalki Gyula Kosuth szellemét elítelte. Feisz Imre segédjegyző pedig elszavalt az általa ez alkalomra irt szép adát.

— Malőr. Lipeipolban furcsa eset történt a minap. Egy ház két szomszédos laká-ában egy azon órában jelent meg a sólya ikreket hozott az egyik lakásba, egy gyermeket a másikba. Az ikrek papája a szállékor távol volt, s mire hazajött, kölcsöntérték a szomszédoktól a harmadik gyermeket is, hogy rájesszenek. A rájesszés sikerült is, de nem sikerült a tréfa után a kölcsönvett gyermeket a három közül kiválasztani. Kész volt a malőr, amely egyenesen kihívja a drámaírók érdeklődését.

— A legújabb csoda. A new-yorki orvosok körében nagy izgatottságot és érdeklődést kelt egy többször megvakult és vakaságából ugyan csak többször kigyógyult kis leány esete. A kis leány Zimmerman Emma, négy esztendő s az a tulajdonsága van, hogy ha törtát, vagy más süteményi eszik, idegenesen megvakul. Nehány hónappal ezelőtt, az utcán jázatott a kis Emma s ekkor egy kis darabkát tortát kapott egy másik kis leánytól. Miután megette, szemében heves fájdalmat érzett, amelyre az orvosok bizonyos időre csillapítottak, de valahányszor újra téstátneműt vett a kis leány, az tapasztalta az édes anyja, hogy fehér hólyag képződik a szemén, mely bizonyos időre elveszi szemévilágát. Végre elhívták a ki Emmahoz dr. Knapp new-yorki híres szemészspeciálitát, aki hosszas megfigyelése alapján, megerősítette, hogy az időleges vakaságot téstátneműek fogyasztása okozta. Próbát is tartott ezutóbb a kis leánnyal, megetett vele egy kis darab almás tortát és csakugyan ott volt a szemén a fehér hólyag, amely a szemévilágától újra megfosztotta. A kis Emma külsőben nem is tudja a baját. Vidám szöke baba, ék szemű kis gyermek, aki a doktor bácsi pirancsa dicára is nagyon szereti a süteményeket.

— Jótékony főpárok. Annak a hókezeszőnek, melyet főpárpálk mindíg támozták a magyar kulturális ügyeért, újabb ismét fényes tanu et adtak Sama a J. szel egri érsek, Schuster Konstantin váci és Banda Imre nyírai püspökök. Sama érsek ugyanis háromszor forint költséggel iskolát építtetett az uradalomhoz tartozó Szik-zó pusztán és egyuttal biztosította a tanítói állás kedő javadalmazását. Schuster váci püspök Pusza-Basenyó állított fel iskolát, mely negyór forintra került. Banda Iure nyírai püspök pedig az ottani főznanómi szegény tanulókat elnevelésre adott négyezer forintot. Az adakos főpárok bíró Eötvös László ránt közeletásgyi miniszter elismerését és köszönetét fejezte ki áldozatkészügekér.

— Nincs többé bilicezés. A főcsó pincéreknel, kik sok esetben tényleg a főcsó bizonyára nagy örömet fog okozni azon hír, hogy Markus Jenő az Arany-Szerviz szálloda kávéházának értelmes főpincére egy igen elme szerkesztő és hamar áttekinthető „Főcsó ellen-örző” táblázatot állított össze. A táblázatban első sorban is a vendégek nevei vannak felülíve és minden név mellett a hó össze napjaira egy-egy koktékos van, melyek fölé a kellő van írva. Ha már most valamelyik vendég véletlenségből vagy esetleg anagóva nem figetne, hacsak kávéval van szó a megfelelő kokta fölösen hagyatik, nagyobb összeg pedig ez illeto nap koktájába heitatik. Ha pedig a főcsó később eszközöltetik, a koktékosban az egy ponttal jelestetik illeto az illeto összeg áthuzatik. Ezen táblázat mely bizonyára rövid idő alatt a pincérek főkönyvét fogja képezni, egészenben egy negyed iv terjedelmű és összehajlva könnyen zsebben hordozható.

— A német muzsa Kassán. Most, hogy a kassai közönség s a tanács karöltött bölcseséggel utat mutatott Rakodoy direktor személyében a tisztesség magyar művészeinek bevonult a kuruc városba a kifestett arcu, konyos német muzsa, a melyet négy ortuemi diva és három Sänger képvisel. Érdekes, hogy a művészársaság igazgatójának Magyar — a neve. Már most csak az a kérdés, vajon a derék magyar szintársulatnak azért kellett elhagynia Kassát, hogy helyet engedjen a német zengerájának?

— Az ellopott gyermek. Vas megyében, Sótóny községben huszonkét esztendővel ezelőtt ellopták a szatmari cigányok Szakos Ferenc földművesnek egy kis leányát. A gyermeket ország-szerre keresztelték, de nem akadnak rá. Anyját a nagy bánat ágyba döntötte s rövid szenvedés után elpusztította, apja az idők folyamán megöregedett s csaknem tehetetlen volt. Az öreg embert most nagy meglepetés érte. Két órával érkeztet nőt a postán Amerikától egy levéllel, a melyet leendő leánya, az ellopott gyermek irt s a melyben az édes apját magához hívja. Az öreg ember, akinek öröme leírha nlan volt, rövid uton utlevelt eszközöltetett ki magának s már elindult elveszett gyermeke fölkeresésére.

— Heroldus tolvaj. Sokszor mondják már, hogy valamennyi kenyérkereseti foglalkozásokot legnehézebb és legveszélyesebb foglalkozás a tolvajoké. De soha senki sem iparkodott még olyan vakmerő önfeláldozásra jutni a kenyérré valóhoz, mint mostanában egy roueni tolvaj. A város egyik szobrászának ugyanis mintegy husz kisebb tolvajok szobrát kinalak megverésére. Az alku nagynehezen megkötődött, de ki irhatja le a szobrász meglepetését, a midőn konstataiták, hogy a megvett műdarabok a székesegyházról voltak. A szobrászokak mintegy hatvan méternyi magasságban állottak a székesegyház portál de la Cécile-névű oromzaton. A tolvajnak elsőrendű és páratlanul vakmerő kuszó művészetnek kellett lennie. Mert hogy a szobrokhoz jutás-szon az egyenes falon kellett fölmászni az oromra, mialatt csak egy kiálló köbe, vagy bemélyesztett díszítőnyelbe fogózkodhatott. Minden egyes mozdulata életveszéllyel járt, a legkisebb megoszaszamlas, njának a meggyőzőbülése halált okozhatta. S ezt a készei veszedelmes utat a tolvajnak ezjank, sőtöben kellett megtennie, ne hogy meglássák. Segítőjének miudenesetre kellett lennie, mert valakinek várnia kellett lenni a szobrokat, amiket alkalmas-int kötetlen eregetett le. A tolvajról, illetoleg a szobrok eszdőjaról csak annyit tudnak, hogy elhíjzót Madagaszkár szigetére.

— Esztétikus kálifogó. Furcsa kis jubileum volt a napokban Berthelen. Egy derék ur ember és egy szeretőreméltó hölgy nagy lakomával ünnepeleék meg mátkaságuk huszonöt éves évfordulóját. 1869. decemberében váltottak jegyet a jubilánok, de nem léphettek házasságra, mert a menyasszony egy duszagdag nagynénre elleszözte az egyheketést és kitagadással lenyegette menyasszonyhuzát. A mátkapár tehát vár. Vártak arra, hogy az öreg nénike meghaljon. S vártak, vártak; de a nénike nem akart meghalni. Most, december elején végre lehunyta szeméit, közel száz éves korában. S a mátkapár, amely huszonötgy esztendőn túl várt az esküvőre, föllette, hogy most már várnak még egy darabig, amig megülhetik az ezüst kálifogót.

— Göt sírok. Tarcalon (Zemplénmegyében) a boufoglalás előtti időkbeli való göt sírokat ástak föl. A tarcali hegyoldalban talált sírok

Érdemes volt magasra törő lelkének szárnyait elpfezselni, elhamvasztani abban a mennyországban festett pokolban, ahol ha valakiből kicszókolták az életet, elfeledik, nem gondolnak rá többé soha; ahol a pi lanat gyönyőrei mellett a tegnap-üdvössége már csak beködösült, elmosódott emléke a lázas lelkeknek?!

Sapadt, lázas feje hátrahanyatlak; az öneléket máró gúny vonásait vonagatlanak fakó ajkai körül. Arcára fekete tollakat fest a fejébe torlódo enervált vér...

Elfeledték, nem gondolnak rá többé. Talán kacagnak mindnyájan lelketlenül a le-rokadtt, összeesett rom emberen.

Amint a tomboló vihar huhogva, habotázva süvölt el ablakánál, mintha a szalonok zsongásából felszendülő kacajokkal rohanna tova.

— Elni fogok. Elnem kell! Elni akarok! — suttogja reszketve a költő és kínosan pihegő mellébe szorítja iratait: az eszmény felé tört lélek feokt álmainak töredékét.

Átszellemült arccal néz a magasba, mintha annak a szelid csillagnak tiszta sugarát várna ködösülő lelkébe

Az a szelid csillag az ő titkon szenvedő lelkével elsuhant, visszaszökkenett oda től, abba a beláthatatlan világba. Itt lenn már csak egy eszendes s rhalom beszél róla, hogy volt, hogy szeretőt és meghalt szerelmében. Csak bolygófény volt sugar-élete.

A haldokló költő onnan a magasból várja az

elrebbent madonna lélek tiszta sugarát, hogy vezesse az eszmények ragyogó magasába, mint ahogy évek előtt álmodta.....

És megnyíl az aether csodás, ragyogó világa, szemfárszót messzeségben. Aranyos felhők valnak azét gomolygva. Kiragogy közőlök a kis szelid csillag. mennyországba hívó, tündöklő szemével.

Homlokán a megdicsőülés gloria-fényével biztató, édes mosolylyal száll, száll a haldokló költő felé.

Hallja édesen zengő szózatát:

— Hivtál. Megyek. En itt is a tied vagyok. Örökké szerettek. Jer, az eszmények fényes aetherébe!

A költő arcát beragyogja a megdicsőítés fénye. Kitarja karjait a mennyei vizio felé.

— Megyek, angyal megyek! — suttogja. Mély sohaj szakad től melléből. Karjai lehulnak. Feje lehanyatlak.

Lelke, mint a bolygófény, száll, száll az aether végtelenségébe, a ragyogó mennyei csillag-vizio felé.

— — — — —

A kálifalúz máglyája tompa zubbansással omlik össze.

A kipattogó szikra-csillagok ives röpüléssel hullanak a parázsfogó hamu-rétegebe: meghalni elenyészni.

CSARNOK.

A fájdalom költői.

Irta: BABOSS LÁSZLÓ.

—(Folytatás)—

Ismerjük a fájdalom költőit, látjuk, hogy mily hangulat, mily sötét bánat bújta őket, kiérezte költeményeikből alaperzésüket, az emberi lét hiábavalóságát, a gonosz győzelmét, a halál edesességét; megtudtuk, hogy a vak sors, a végzet, uralkodik a világ fölött, s az ember nem az isteni gondviselés, hanem a természet hajthatatlan törvényei alá van helyezve, s ezeket az ember ki nem kerülheti; akinek végzete a boldogság a jölét, annak az élet paradicsom; a szegénynek és szenvedésre predestinálnak pedig pokol, tele kínban bánattal. Ezek a költők, maguk is csalódásokon, társadalmuk forrongásán mentek keresztül, s ettől indítva sem bíznak az emberiség s az ember jövőjében. Érti mindenki, hogy a szerelmi bánat: életundort; a nemzet bukása egy magasabb embergyűlölet s az emberiség a tömeges örömtől elzarkozottság; világlajdalmat szül; de ami legjobban képes mégis megérteni a fájdalom költők disharmoniáját a világgal, azok éppen azok a nagy problémák, amelyek felé a talány megfejtés: végett fordultak, ott keresve megnyugvást, békét, örök igazságot, amely örök, igaz és változhatatlan; a nagy mindenségben az élet és halálban; kérdve mi a teremtő célja az emberrel, aki születik és meghal? Eszköz-e a sors kezében vagy pedig öncél, akarral a boldogságra, a feltámaszra vagy a földre csak is a szenvedésre teremtve? És melyik nagy költő nem küzd e nagy problémákkal vagy költő-e az, aki azt nem érzi, és nem fejtegeti. A mindenséggel a végtelenséggel az örök léttel, az Istennel vívott e küzdelem a titán küzdelme, hof a Titán magára hagyatva a meglepetik, elveszi az embereket, s Istent sem képes feltalálni. Így volt Byron is.

Mennyivel könnyebb és edesebb azoknak, akik nem ismerik e lázangást, e harcot, a nagyság ez átkát, az isteni erő túlaradása nem okozott bánatot, hanem megelégedtek, az élet apró örömeivel, csendes boldogságával. E cikkben végig tekintünk azokon a jeléseken, akik a legrégebb kortól a legújabbig a nem fájdalom költők, között is kimagaslának. Ezek a hitet, a vallást, a lélek hallhatatlanságát, a kinyilatkoztatott igazságokat elismerik, azok előtt leborulnak, elgondolják, szívükbe vesik és imádják, míg a pessimisták megátkozzák, kigúnyolják, megtagadják.

Es mégis, ki tagadhatná, hogy Homér költészete az örökre mintaszere s utóérhetetlen költészet? s miért? mert ő az emberiség ifjú korát eszteli ifju, őszinte, egyszerű igaz érzéssel üdén, bájo ön, természetesen. — Homérnál nincs sötétség, nincs hatásvadászat, az ember egyenlően megegyező él a természettel, társalog az istennel, szereti a családot, az élete ugy a mint van, amint a kottától, elégti ki. Ezért hallhatatlan érdeme Homérosnak, azért becsüljük, mert költeményei visszavisznek bennünket Göröghon kék ege alá, az ember ifjúsorába, a természet ölébe, midőn még minden apró öröm boldogságot lehel.

Horatius nem költő csupan, mint életírói mondják, hanem az erkölcs papja, ki a szűzeknek s a ifjaknak ígér: sohá nem hallott égből hozott énekeket, s csakugyan oktatja is az ifjakat, hogy a vész ellen edzzék magukat, majd a férfiakat, hogy legyenek erősek szándékaikban, megelégedettnek kelle lenni, mert még sat. rában is megcsendül a trefa, a vidám hang, s a bölcs, derült világnézetet verőfényt vet rájuk.

Virgil a georgikákban elragadó versekkel magasztalja a földmives boldogságát, — mely Cicero szerint is a szabad embert egy legmoltóbb foglalkozás, s inkább szeretni, ha ismerünk s becsülünk ez egyszerű, de mégis élvezetes élet biztos nyugalmat. Bajos idyllben festi, mint talál a földmives megelégedést mezeiben nyájainak áldásában; örömet a becsületes munkában; kényelmet és ünneplést meghitt családi körben.

Dante a nagy költő is megtalálta nyugalmát és kiengesztelődését egy alapszemében, a melyben a modern vjv egységét kereste: a kereszténységben, a megiljítő erőben, mely az emberi és felebarátai szeretetből táplálva, irt csepeget a a buslakodó emberi szívre, megváltja a világot s üdvöt ad az emberiségnek.

egy része gót származásu, a más része meg a török hódoltság korából való, amit az is bizonyít, hogy a csontvázak arccal lefelé fordítva fekszenek. A két gót eredetű sír egyike va'ami előkelő vezrembernek a sírja lehetett, mert a csontmaradványok mellett tsálát kard markolatán ezüst díszítet, ezekben drága gyöngyszemek is voltak. Alul a ló csontváza, fölötte pedig az ember csontmaradványa fekszik. Sajnos, hogy ezek az értékes leletek sok más egyébbel együtt elkallódtak. A másik ilyen gót sír még nincs feltárva. Az íreg bejáratát súlyos márvány-közpalarja el. Hogy mi rejtegettek a sírban, azt majd csak a műregész tudja megmondani, ha ugyan addig, míg oda valódik, ennek a sírnak is hült helyet nem találja. A nemzeti múzeum igazgatósága, hárbar a lelet immár köztudomásu, idáig semmit sem tett a nagyértékű régi kincsek megmentésére. A külföldről azonban a H. H. értesülése szerint máris nagy érdeklődés mutatkozik a leletek iránt.

(—) **Utazó felhívások** kerestetnek fix-fizetéssel az „Első biztosító intézet, katonai szolgálat estére József főherceg védnöksége alatt m. szövetkezeti” részére. Az eddigi logakörzök felülnetés és fényképpel ellátott ajánlatok t. e. január 25-ikéig nyújtandók be nevezett igazgatósághoz (Budapest, Erzsébet tér 1-as szám.)

— **Közhírdő, reklamátió és elnyálkásodás** mai napra ajánljuk t. olvasóink figyelmébe Egger díjtalanul szót biztos határu orvospaszilát. Kapható 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és toveebb drogus üzletben, valamint Egger A. fia gyógyyszerkülönlegességi gyárában **Bécs-Nuszdorf**.

PÉNZÜGY.

Magyarország megtakarított tőkét.

A magyar államkincstár ma 140 millió frtra rugó pénztári *felcsig* lelett rendelkezik. Magyarország anyagi gazdagságát azonban nemcsak az állampénzügyi, most mintaszerevő ltti rendes haladás, hanem az életbiztosító-társaságok és takarékpénztárak intenzív működése is növelte. A takarékbetétök, mint a „Pester Correspondenz” írja, az összes magyar bankokkal, hitelintézetekkel, takarékpénztárakkal közel egy milliárd koronára szaporodtak és 700-nál több hitelintézet, bank, népbank és takarékpénztár dolgozik ma oly tökéletesen, a mely a törzsvagyonnal együtt 1 milliárd és 300 millió frton felül emelkedik. Ehez jönnek még azok a roppant összegre rugó megtakarítások, melyeket az életbiztosítási genális, a legszentebb családi érdekekre áldásos szervezése által gyűjtöttek. A permanens és kötelező takarékossg e bámulatos és praktikus szervezésének behozatala Magyarország, mint a kontinens minden állama, Angliá pénzügyi lángszének és konzervatív szolidaritásának köszönheti. Magyarországon az életbiztosítási eszme szigoruan konzervatív szolidaritás a legregibb és a legelőkelőbb, legmagasabb angol társaság, a Gresham vezette be legelőször. E mellett külföndön örvendetes, hogy ezt a tematikai előrelátással, szolidaritással és egyszerűsággal vezetett angol társaságot, mely 125 millió frankot meghaladó vagyon felett rendelkezik, épp oly joggal lehetne a magyar Greshamnak is nevezni, mert a legjelentékenyebb és legkedveltebb magyar biztosítási szakterfák egyikének, a Gresham magyar fiókja főnökének, *Feld S.* urnak erőyes és sikeres vezetése alatt ez a legelőkelőbb angol társaság Magyarországon teljesen magyar Gresham-mé lett, melyet a magyar közönség teljes joggal, ugyan oly korlátlan bizalommal ajándékoz meg, mint a legregibb belöldi társaságokat. Ha minden társaságot azzal a mintaszerevő fináncialis konzervatív előrelátással vezetnénk, mint a Gresham-ot és ha minden társaság épp ugy, mint a Gresham, az egész magyar üzletéből eredő tőkét elsőrangú magyar ériek papírosokban helyezné el, akkor kevésbé lett volna szükség a magyar biztosítási jog reformjára. Ennek a Magyarországon megmagyarosított Greshamnak a mérlegeben előrduló számok magukban véve meggyőző és a legnagyobb bizalmat kelítő nyelven beszélnek, ha meggondoljuk, hogy ez a mintaszerevő életbiztosító-társaság közel felcsázados fennállása óta egy milliárd 853,916, 605 frankra rugó biztosítási ajánlatot intézett el és mintegy 272 millió frank esedékes életbiztosítást fizetett ki.

Allegorikus költeménye nemcsak saját meglepetését, a büntető megtisztulását fejezi ki, — de az emberiségét is, mely megtisztulva a szerszet által, a mennyet nyeri el örök lakóhelyül, hol béke és örök boldogság honol.

Shakespeare is megtalálja az összhangot a való és eszmény között, a közsiker és a saját kora között, mert ő az idealismust beleolvaszta műveiben a realismus talajába, s az embert szabad akarata erőszava, mesterévé, bírójává teszi saját sorsának a küzdelemben, melyet a végzet, a sors és környezettel kell megküzdenie. Ez szabadság azonban csak ugy tehet boldoggá, erkölcsössé, ha az emberi szenvedélyektől nem vitetik s ha az isteni, az öröktörvénynyel megegyezik, mert különben, ha sérti az erkölcsi vagy fizikai törvényt, megöli a jót, a nagyot, a a kiváló jstet is. Ez az erkölcsi alap az igazi feusséggal, az igazi igazságszággal telrházva, oly jellegű ad műveinek, melyben megnyugvás, kiengesztelődés mutatkozik s a mely a keresztény religóra s az isteni bölcsőtörvényekre van fektetve.

De itt van az új kor leghatalmasabb költője: Góthé. Az ő fejlődése, az ő költészete, a költészet, az irodalom fejlődése, története is.

Életírói kifejtik fejlődése egész láncolatát. Wertherjében megérezzük a világlajdalmat, az ellentéteket; Faust kétségbeesik, töprengedik, kételkedik, de már feltűnik a derű; a Wilhelm Meister Lebrjateis meg a nyugtalan lélek hanykódása, aki nem találja az istent, de a „Westörtlicher Diván” s a Faust második része jelzi a békét, hova e költő csudálatos lélek jutott.

Folytatás következik.

TORVÉNYSZEKI CSARNOK.

Fel-sőbb bíróságoktól leérkeztek.

Vurus József a neje felpereseknek — Kunyák János alperes elleni pere a Curiatól helybenhagyó ítélettel.

Vosoncz Mihály és neje felpereseknek — Marinyás József alperes elleni pere a Curiatól helybenhagyó ítélettel.

Höhn Frigyes felpereseknek — Fülöp Joad flandriai gróf beiga kir. herceg a peres elleni pere a Curiatól helybenhagyó ítélettel.

Közokirat-hamisítás büntette miatt vadolt Krizsován József, Major István és Domján Ferenc elleni bűnügy a Curiatól helybenhagyó ítélettel.

Czerpán György és neje Póka Anna felpereseknek Vargi Ferenc a peres elleni ingatlan birtoka s jár. iránti pere a Curiatól helybenhagyó ítélettel.

Tamási István felpereseknek — Buzsák János alperes elleni ingatlan tulajdonjoga s jár. iránti pere a Curiatól helybenhagyó ítélettel.

Lipcs büntette miatt vadolt Hertelendi Lajos elleni bűnügy a Curiatól helybenhagyó ítélettel.

Hivatali sikkasztás és magánokirat hamisítás büntette miatt terhelt Peterics József elleni bűnügy a Curiatól helybenhagyó ítélettel.

Sulyos testi sértás büntetével vadolt ifju Farkas János és ifju Horváth Ferenc elleni bűnügy a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Sikkasztás vádjával vadolt Bartokovics Imre és neje Novák Anna elleni bűnügy a kir. táblától megváltozató ítélettel.

Hamis okú büntette miatt panaszoit Szencsák József elleni bűnügy a táblától helybenhagyó ítélettel.

Szőlő Istvánnak — özv. Sajtos Kis Jánosné st. elleni rendes pere a táblától helybenhagyó ítélettel.

Teperics István stnak — Takács Teréz st. elleni pere a táblától helybenhagyó ítélettel.

Öreg Éri Józsefnek — Ifju József elleni pere a táblától megváltozató végzésre.

Kuzma Bara férj. Rozsák R. második felpereseknek — özv. Kuzma Józsefné szül. Vajcsics Apollonia alperes elleni birtokpere a táblától helybenhagyó ítélettel.

Lopás kísérletének büntette miatt vadolt Kovacs István elleni bűnügy a Curiatól helybenhagyó ítélettel.

Hamis vád büntetével vadolt Steiner Leóárd elleni bűnügy a kir. táblától helybenhagyó végzésel.

Lakatos Mihálynak Lakatos János elleni pere a táblától megváltozató ítélettel.

Sebestyén Lajos felpereinek Kollerich Pál alperes elleni 26458 frt 10 kr. tőke a jár. iránti pere a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Tóth Erzsé. Sz. Simon Lászlóné stnak — Szv. Tóth Jánosé, st. elleni örökösödési pere a curiától részben helybenhagyó ítélettel.

Lopás büntette miatt vádolt Rédel Lajosné eleni bűnügy a táblától helybenhagyó ítélettel.

Lopás büntette miatt vádolt Müller [Lakatos] Adam eleni bűnügy a táblától helybenhagyó ítélettel.

Sulyos testi sértés büntette miatt vádolt Pozsedi József elleni bűnügy a táblától helybenhagyó ítélettel.

Lopás büntette és vétőége miatt vádolt Brutki-Maria eleni bűnügy a táblától helybenhagyó ítélettel.

Közgazdaság.

Vetőmagvak. (Haldek Ignác magnagykereskedő jelentése a „Zala” számára.)

Leher: Franciaország Boroszlóban nagyobb vetőeket eszközölt, miáltal nemcsak a hangulat megszűrdült, hanem a németországi vetők részéről is történtek nálunk vásárlások, melyekből — noha az elért árak alacsonyok — mégis következtethető, hogy az üzlet szilárdabb mederbe jött. Jevészetük: nagyszemű violaszínű aru 65—70 frton, közepes minőség 60—63 frton és silányabb minőség 55—58 frton.

Lucerna. A vetelkegy mindinkább jó minőségeire irányul és egy 50 métermáz-ás tétel 44 frt a elkelt. A nagy mennyiségben előforduló silány minőség vevőre nem talált.

Répmag. A jó csiraképes magvak árai szilárdultak és áremelkedés van kijátsában. Az idén igen sok megbízhatóan, nevezetesen Oroszországból importált répmag forgalmaztatik, a miért igen tanácsos a legnesszebb menő szavatolást kérni.

Baltacim iránt nagyobb érdeklődés mutatkozott, de nem volt lényeges forgalom, mivel az árakak magasan tartják. Ara 11—12 frt.

Bükköny és muhar. A napokban nem forgalmaztatott.

Röviddel ezelőtt adatot át a budapesti **Walser Ferenc-féle részvénytársaság** által épített nagyváradi vízmű a közhasználatnak.

E műnél a víz a Körösvidéken elhelyezett kombinált kúttelep után nyerveik, mely naponta 4000 köbméter talajvizet szolgáltatására van berendezve; ezen talajvizet az ismételt megjelölt vagyis a bakteriológiai kísérletek szerint kitűnő ivóvíznek bizonyított. A szükséges vízmennyiséget 2 szivattyú van hivatva szállítani, melyek mindegyike naponta 3300 köbméter vizet képes a város feletti 60 m. magasságban fekvő víztartányban emelni, ezen teljesen betonból készült víztartány kihasználható tartalmára 2100 köbméter; a városi csőhálózat hossza csaknem 50-kilóméter; a csövek átméretei 80—303 mm. között váltakoznak. A csőhálózat 318 utcai hydránussal, 189 tolatynyesppal és 13 nyilvános kúttal van összekapcsolva s a csőhálózat már eddig is 900 házba lett bevezetve.

Az Oslován bécsi tanár által készített s 500.000 firtal contemplált terv szolgált a kivitelnek alapjául, ez alapon lettek a munkálatok nyilvános pályázat után fentemlített **Walser Ferenc** féle részvénytársaságnak kiadva, mely vállalat az építkezést a rendelkezésre álló tervek szerint végezte, kivéve a víztartányt és a gépházat, melyek a vállalkozó részvénytársaság saját tervei szerint készültek.

A munkálatok, melyek csak ez év május 5-én kezdődtek meg, már november 13-án szerződés szerűleg be is fejezték, december elején pedig a mű átvétele és üzembe helyezése a város által Farkas kir. nérnök ur közbejöttével történt szakkereső felülvizsgálás után meg is történtetett.

Ez idő óta a vízmű folyton használatban áll és megajlitandó azon a kivétel gondosságára valló körülmény, hogy sem csőrepedések, sem egyéb hiányok nem mutatkoznak, hanem a vízmű a nagyváradi közönség legnagyobb megelégedésére akadálytalan funkcionál.

Örömmel és büszkeséggel közlhatjuk, hogy ezen nagyszabású mű, mely rövid 6 hó alatt teljesen elkészült, üzembe helyeztetett és melynek szakkereső, gondos és lelkiismeretes kivitele ugy egé zben, mint részeiben, szakértőleg megállapított, teljesen hazai készítmény, mely újlag tanujelét szolgáltatja rohamosan fejlődő iparunknak, valamint a jó hírnevű **Walser Ferenc** féle részvénytársaság versenyképességének.

VEGETES.

— Divat tudósítás. 1895. év tavasz/nyár. **Henneberg G.** ismert selyem gyára közlése szerint. Tiszta össze övvel köpél, szilárd és hangversenyre való öltőcékekkel, damasz mellett beugulni és szatin lennek előnyben részesülni. Már két év óta tetteik kísérletek a Fencaline szövés hásonstani, de hiába, míg végre most a hőgyiság belátva, hogy alig van selyem szövés mely nemesebb, teljesebb és bájosyszerűbb ráncokat vetne, mint éppen a bengáin. Ezen cikk

nemcsak a legközelebbi, de a jövő őszi idényben is nagy szerepet fog játszani, miután Páris, London és Amerika részére, changeant, mintázott és gazdag szín változatokban lett megrendelve. Továbbá az 1895-ik év a taffet-szővésű-chines-szővőket, csikok a rendkívüli mennyiségű kockázottakat a legparányibb kockától a legnagyobbikig minden lehet színben és elragadó kombinációban hozza, a taffet szövés damasz és bro-heben is előnyben részesül, mennyi időre? azt senki sem tudja, mert ép az osztrák hölgyek nem barátói a taffet selyemnek (a párisiakkal ellentétben, kik előszeretettel választják a taffet) Ők a puha sübraht, satin-merveileut részesítik előnyben, ezekből is nagyon sok lett rendelve, nevezetesen changnant (szinját-szó) szövöttek. A chottisch selyem szövöttek alig lüntek el, már ismét felmerülnek a legújabb szín kompositiókban és főképp b'ousokria és u jakra alkalmaztatnak. Japáni és chinai foulardok, egyzindűek és mintázottak, valamint nyers selyem b'asótruhák, shantung és usorok maradnak, de nem is fognak sosem eltűnni, mert ezek a legcélszerűbb utazó és társas megjelenéshez való ruhák. A legdivatosabb színek, fa barna (világos-estétig) tiszta claud, türkiz, a piroská, fraise, serpent, homokárge és nevezetesen a kékes violet a legesetebbtől a legvilágosabb árnyalatig.

— A jó újság ököllekei: függetlenség minden irányban; az igazság bátor keresése és kimondása; gazdag és változatos tartalom, melyben a mulató elem a tanulsággal helyes arányban váltakozzik; gyors értesülés a világ minden tájáról. Mindezen jó tulajdonságokkal dicsekedhetik a magyar olvasó közönség régi kedvence, a Pesti Hirlap. Független minden irányban s már előszer-megelőzta azt a ráfogást, mintha a kormányval vagy bármelyik politikai párttal bármint összekötetésben állana. Jól megválogatott gazdag tartalmáról előrendű írók gondoskodnak, kiknek sorában maga Jókai Mór, a korsorus költő és Mikszáth Kálmán is helyet foglal, a legjobb tárczírók egész táborának élén. De a jószág mellett a tartalom gazdagsága is szembeszökő. A Pesti Hirlap ma az összes lapokat felülmúlja e tekintetben, mert naponkint 20—24, vasárnapokon rendszeren 32 oldal terjedelmű. S még folyton új és új kedvezményekben részesíteti előfizetőit. Ilyen a Pesti Hirlap nagy képes naptára, melyet még a hónapok előfizetői is ingyen kap, karácsonyi ajándéknak. S rendkívüli kedvezmény az is, hogy a Pesti hirlap előfizetői a Légrády Testvérek kiadásában megjelenő Párisi Divat című, fényes kiállítású divatlapot rendkívül olcsó áron megrendelhetik. Mig ugyanis a Pesti Hirlap előfizetési ára egy óra 1 frt 20 kr., a Párisi Divattal együtt mely minden héten megjelenik, szintén csak 1 frt 60 kr. 3 óra a Pesti Hirlap 3 frt 50 kr., a divatlappal együtt 4 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pesti Hirlap kiadóhivatalába (Budapest, V. Váci-körut 78. sz.) küldendők. Onnan mutatványszámokat is lehet kérni.

Előző szerkesztő:

Dr. LÖKE EMIL.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

NYILTTÉR.

Henneberg-selyem csak akkor valódi, — ha gyárából rendelik, **sekte, fehére és szineseket 35 krtól 14 frt 65 krig** méterenként, sima, csik, kockázott, mintázottakat, damaszot s a t. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző mintázatban) s. a. t. postabér és vámtmentesen a h'enneberg szállítva és mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (es kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svajzba címzett levelekre 10 kros, és levelezőlapokra 5 kros b'elyez ragasztandó. — Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. (5 52—1)

HIRDETÉSEK.

3%-OS

Magyar Jelzálog-sorsjegyeket

Evente 4 huzás

Első huzás f. é január 25-én

Főnyeremény 200 000 korona

vadunk havi részletfizetésre, és pedig:

1 darabot 27 havi 5 frtos részletre
5 " 33 " 20 " "

Már egy részlet befizetése után a vevőnek megküldjük a sorozat és számmal ellátott részletivel.

Közvetítők jövedelmező foglalkozást találnak.

A magyar általános Takarékpénztár r. t.
sorsjegyesztálya Budapestben.

Téglaégető-telepek,

agyagáruk,
Chamott- és Keramitgyárak

cementégetők,

mészégetők,

teljes tervek, égető kemenczék minden mű szerkezetben, berendezések és gépezetek minden a legújabb jónak bizonyult kivitelben.

Hotop Ernő,

221+ agyagiparmézők.

BUDAPEST. BERLIN.

Kül-ó váci ut. 70. | Kurfilstenstrasse 122

RRÜNN.

O műturgosse 9 ik sz.

Prospectusok és felvilágosítások ingyen és bérmentve.

!!URAKNAK!!

Gyengült férflerónél kiváló szolgálatot tesz a cs. kir. szabadalmazott „galeanrillan-készülék” önhasználatra orvosok által egész Európában melegen ajánlva.

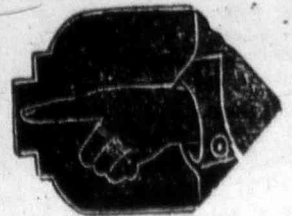
Volta tanár módszere.

Leiras boríték alatt 10 kr. levéjegy beküldése ellen. Kapható: **Augenfeld J.** elektro-technikus és cs. kir. szab. tulajdonosánál

76 — BÉCN, L.

Schuerstrasse 18 sz. a.

A Haldek fele magvak

SARG-féle orvoshatóságilag megvizsgált
223 40—
(Bizonyslat Bécs, 1887. júl. 3.)

sok MILLIÓ szór

kipróbált és kiűnőnek bizonyult, fogorvosilag ajánlva, egy-zersmind a legolcsóbb fogtisztító- és épségben tartó szer.

Mindenütt kapható

Tinct. capsici comp.
Ezen **Horgony-Pain-Expeller** néven is ismeretes, igazán népszerű háziszor most már **25 év óta legjobb fájdalomcsillapító be-dörzsölésnek fényesen bebizonyult** küszvényéni, csúznál, tag-szagatásnál stb. nél. A föld összes országában nagy elterjedést és biztos hatása következtében minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A Tinct. capsici compos.
(Horgony-Pain-Expeller)

kimagasló állását a fájdalomcsillapító be-dörzsölések között diadalmasan megtartotta, különféle felbujtás és utáztatok dacára; ez bizonyára a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség igen jól meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéktelen utáztatot ne kapjunk, bevásárlás alkalmával védjegyükre, a **vörös horgonyra** figyelendő és minden üveg ezen jegy nélkül, mint nem valódi visszautasítandó. A gyógyszerárakban kapható 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 krnyi árban üvegben; Budapestben **Török József** gyógyszerésznél.

Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüringiában.

! Négy regény ingyen !

Felhívás

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A **„Képes Családi Lapok”** jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házi lapja. Köszönetet és elismerést az által ért el, hogy mindig hasznos irányban a úgy van szerkesztve, hogy a nevelő leányának is hátrán a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A **„Hölgyek Lapja”** című melléklet, a női tanácsa és szellemi titkára.

A **„Regénymelléklet”** évente négy díszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti holt ára 1 frt, tehát összesen négy forint.

A **„Boríték”** tele van szórakoztató talányokkal a mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyszóval a **„Képes Családi Lapok”** a legizgalmasabb, a legelőkeltebb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek ecsetének köszönik létüket. A **„Hölgyek Lapja”** mellékletének dívatképei mindig a legjobb dívatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:
„Házmár és társa” regény Beniczkykné Bajza Lenkétől; „Ujév” költemény Ábrányi Emiltől; „A befelé fordított kép” novella Muray Károlytól; „A nő feladata” dr. Turnowsy Móról; „A sötét világ” Tolnay Lajostól; „Az ifjú auya” költemény dr. Feleki Sándortól; „Az álom” G. Diószegi Móról; „Bál után” Mészáros Sándortól; „Az időről” szatirikus Jámber Lajostól; „A szép színésznő” regény Rudnyánszky Gyulától

Előfizetési árak:

a **„Hölgyek Lapja”** című dívat- s Regénymelléklettel együtt
Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 „
Negyed évre 1 „

A **„Képes Családi Lapok”** hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küldünk.

A ki egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényt küldünk elismerésünk jeléül és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási- és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

a **„Képes Családi Lapok”**

kiadóhivatala

Budapest, Vadász-utca 14. sz. saját házában.

Csúz és köszvény

csúzos fej- és fogszagatások, ütési és fúzamodási, valamint fagydagatok ellen meglepő gyorsan és biztosan hat a

REPARATOR

nevű gyógyszer, melynek üvege 30 kr. vagy egy frtért minden gyógyszerárban kapható. A Reparatorral a Rökus-kórházban 135 esetben tétett kísérlet, melyeknél 7 esetben javulás, 129 esetben teljes gyógyulás éretett el.

Vérszegénység és sápkór

továbbá gyenge gyermekek erősítésére kitűnő hatású és pompás ízű szer a **Tokaji China vasbor**, mely az országos egészségügyi tanács javaslatára belügymin. engedéllyel látatott el. Sok rossz utáztat létezik, miért is kérem vételnél névalírástomat követelni. Kis üveg 1 frt 60 kr., nagy 3 frt.

ACATIA-SZAPPAN

kedves illata, kellemes habzása és rendkívüli tartóságánál fogva lett rövid időn kedvelté. 1 darab 50 kr. 3 darab egy dobozban 1 frt 40 kr.

Acatia arcz-crème

rövid pár heti alkalmazásnál pompás üde, gyermeked arczbőr nyerhető. Az arczbőr mindennemű éktelenségét biztos eltávolítja. 1 üveg ára 1 frt.

A „crème de Marguerite”

az arczbőr táplálására üdén tartására szolgál. Előkelő körökben igen kedvelt. Egy köcsög ára 2 frt.

Ezek gyógyszerárak kiválóbb specialitásai, melyek főváros- és országsserte a legjobb hírnévnek örvendenek, a postán is küldetnek.

KRIEGNER GYÖRGY

gyógyszerára a „Magyar Koronához”

Budapest, Calvin-tér.

Este a **CIRCUS**, nagy Coaks kályhakkal fűtetik.

NAGY-KANIZSAN, a zárda-utcában

NAGY „SPORT” CIRCUS!

Igazgató: **CORRADINI FERENCZ.**

MA vasárnap 1895. január 13-án este 8 órakor

Nagy Brilláns Előadás! tartatik, 1 **Cirkus a viz alatt!**

amelyről bővebb felvilágosítással szolgálnak a falragaszok.

Ajtónyitás és hangverseny kezdete 7 órakor. — Az előadás kezdete pont 8 órakor este

Jegyárak:

Zártszék (számozott hely) 1 frt. I. hely 70 kr. II. hely 50 kr. Karzat 25 kr.
Gyermekek 10 éves alul fizetnek „ „ 40 kr. „ „ 30 kr. „ „ 15 kr.
Katonák örme-terétől lefelé „ „ 40 kr. „ „ 30 kr. „ „ 15 kr.
Családjegy: Zártszék (12 szem.) 10 frt I. hely 7 frt. II. hely 5 frt. Karzat 2 frt 50 kr.

J gyeket előre lehet váltani naponta d e. 8 órától esti 6 óráig Armuth Ná hán fűszerkereskedésében és este 7 órakor az előadás végeig a Cirkuszjegy-pénztárosnál.

Kutyákat magával hozni tilos.

A Cirkus minden kedvezőtlen időjárás ellen védve van és este nagy Coaks kályhák által fűtetik.

Mély tisztelettel és alázattal **CORRADINI FERENCZ.**

IRDETÉSEK
felvételnek Fischel Fülöp könyvkereskedésében
Nagy-Kanizsán.

WEISS JAKAB

BUTOR

GYÁRI RAKTÁRA.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

NAGY-KANIZSÁN

Blau Pál-téle ház, előbb „Hein”-féle kávéház helyiségében

BUTOR ÜZLETET

nyitottam,

és bátorkodom a nagyérdemű közönséget ezen raktáram megtekintésére meghívni, a mely alkalommal meggyőződhetik arról, hogy raktáram minden faju és minőségű butorral, a legfinomabb berendezéstől kezdve egyszerű árukig — dúsán van felszerelve.

Bevásárlásaimat közvetlen a legkiválóbb bécsi műasztalosoknál eszközölöm és ennek következtében azon kellemes helyzetben vagyok, hogy nemcsak a legmodernebb ízlést kielégíthetem, hanem egyuttal kiváló jót is nyújthatok a legolcsóbb áron, úgy, hogy nálam bárki is a legmegfelelőbbben vásárolhat.

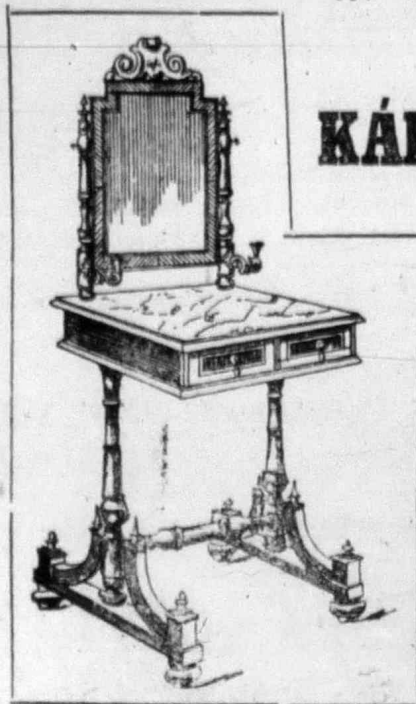
Ezenkívül berendeztem egy műhelyt

KÁRPITOS és DISZITÓ-MUNKÁKRA

és ezen irányban is képes vagyok a legmesszebb menő igényeknek megfelelni.

Mély tisztelettel

WEISS JAKAB

Szerkesztőség:

Fő-titkosa: Olló-Félszék.

Ide intézendő a lap szemléli részére vonatkozó minden közlemény.

Bírságmentes levelek csak ismeri közlésből fogadhatók el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A Nagy-Kanizsai- és dél-zalai takarékpénztárak, a Bankegyesület, az Ipar- és kereskedelmi bank, a Nagy-kanizsai segélyegylet-szervezetek és a letényei takarékpénztár, a „nagy-kanizsai malátagyár és serfőzde r. t.” hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:

Városház-épület: Fischer Fülöp könyvtarokodása.

KLÓPIELETÉNI ÁRAK:

Egyes évre 12 korona (6 frt — kr.)
Félévre 6 korona (3 frt — kr.)
Negyedévre 3 korona (1 frt 50 kr.)

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Nyitlétér petizora 10 kr.

Közléseinek, valamint a hirdetésekre vonatkozó Fischer Fülöp könyvtarokodásba intézendők.

Könyvek.

(—) Irodalmunk az újabb időben nagy lendületnek örvend. Nagyobb számmal jelennek meg az új könyvek évről-évre a karácsonyi könyvpiacra s a nagy megnyugvással mondhatjuk, hogy jó könyvek is vannak közöttük; a szépirodalmi- és divatlapok pedig az utolsó években oly lendületnek örvendenek, s mind külalak, mind pedig tartalom tekintetében egy színvonalon állanak, a mit a hatvanas évek „Családi-kör” és „Netelejtés”-ei mellett akkoriban álmodni sem mertünk volna. A nagy általános fejlődés észlelhető, dacára annak, hogy nálunk még sok idegen irodalmi termék (különösen németet s azután franciát) fogyasztanak az olvasók. Ámde meg lehetünk elégedve így is irodalmi termékeink számával, hogyha egybe hasonlítjuk a negyedszázad előtti állapottal, amikor Arany János — bizonyosan pártolás hiányában — kénytelen volt beszűntetni szépirodalmi lapját. Azóta hatalmasan növekedett számban a magyar olvasóközönség, s míg az előtt egy-két jóvaló lapnak nem volt elegendő előfizetője, hogy a szerkesztő tisztességesen honorálmi is tudta volna munkatársait most egy-egy jobb szépirodalmi lap előfizetőinek száma ezekre is felrug, eltekintve a politikai lapok nagy olvasóközönségétől.

Hogy azok a könyvek, melyek minden esztendőben megjelennek, nem mind jelesek, hogy jó részök még a közepszerűségeen is alul van, az nagyon természetes. — A napi

szükséglet nem kíván klasszikus termékeket, s nagyon sok könyvvel azt kellene tenni, a mit Napoleonnól mondanak, hogy mikor egy könyvet elolvasott, ha utközben is volt, azt rendesen eldobta. Az olvasóközönség nagyobb része tényleg nem keres egyebet a könyvben, mint egy pár órai szórakozást, — s tényleg nem is olvas más célból, mint hogy néhány órát szép szerével eltöltse; csak mentül érdekesebb legyen az olvasható, s érdekessége mellett egy kissé ideghorizontgató, a mi hát a modern irodalmi termékekben, a mik egy kissé talán túlságosan is magukon viselik a kozmopolitizmus bélyegét, rendesen megvan, s ritkán is lépnek fel nagyobb igényekkel.

Az évenként megjelenő könyvek nagyobb részét tehát regények teszik; ezek között talán több a fordított, mint az eredeti, — mert írónk nem képesek egyedül a szükségleteket kielégíteni; ha tekintjük, hogy minden politikai lap évenként szintén egy csomó regényt közöl, s így a kereslet már ennél fogva is nagyobb a kínálatnál. Sőt tekintve a regényolvasók nagy számát, keveselnünk kell az eredeti regényeket, melyek egy esztendőben nálunk napvilágot látnak. Sokkal több a rövidebb rajz, novella, elbeszélés, melyek nagy számmal jelennek meg eredetiben s prózai írónk nagy része újabb időben tényleg inkább e rövidebb műfaj írásával foglalkozik, mely kisebb feladatot ró az íróra a lélektani problémák megfajtására vonatkozólag. Csak hogy kevés az e nembe írók is, aki eredeti csapáson ha-

ladna. Nagyon is meglátszik dolgozataikon a francia irányok befolyása, melyek ez idő szerint a francia irodalmat dominálják, s befolyásukat éreztetik folyton a magyar irodalommal. Zola naturalismusa és Paul Bourget boncoló szelleme látszik meg a legtöbb e nemű terméken, melyek érdekesség tekintetében elég érdekesek, de nem mindig elégitik ki a figyelmesebb olvasót. Sőt vannak írónk, a kik a problémát csak felvetik; s az elbeszélés fonálát ott hagyják félbe, a hol a kifejtésre kíváncsi volna az olvasó, — de hát az író ezt amarra bizza, boldoguljon vele, ha tud. Ez kétségtelenül szerkezeti hiba, mert nem megoldás az, a hol több megoldás lehetséges az előzmények fejleményéből. — Játéknak szép is, meg szellemes is lehet.

Verses könyv is jelenik meg elég szép számmal; jele annak, hogy a materializmus nem rontotta meg a poésist; s a posták utolsója sem halt meg. A régiebb nevekhez új nevek jönnek még mindig, — s nem egy olyan, mely idővel számot fog tenni a magyar parnassuson. — Altalában azonban kevesebb a számot tevő költői mű, s különösen a nagyobb szabású költői művek, a melyek egyike, Jakab Ödönnek: „Argirus”-a szépséges költői alkotás, mely megérdemelte az akadémia koszorúját, s a kritika lelkes méltatását. Csak hogy az a baj, hogy ez a kis könyvecske, [az egész költői elbeszélés 4 énekből áll] egy nagy és drága könyv alakjában jelent meg [3 és 5 frt], s így éppen oda nem juthat, ahová jutnia

A „ZALA” tárcája.

A szegény költő.

— MESS —

(Írta: ALTHOF PÁL.)

Fordította: . . .

Volt egyszer egy szegény költő, akinek nem akadt kiadója. Azért padlásszobájában iszonyúan kellett koplalnia.

Nem volt neki más semmije, csak egy Rembrandt-kalapja, egy bő művész-köpenye és egy tele üveg olaja, melylyel naponként kente hosszú haját, mert ezt föltétlenül szükségesnek tartotta.

Kabátját már igen régen zálogházba vitte. A tintát, melylyel írt, oly gyakran vizezte, hogy majdnem olyan halavány, fakó volt, — mint ő maga.

Igy köszöntött be hozzá Szilveszterest.

A szegény költő görbe székén ült, melyről a szakadozott szalmafonat szomorúan csüngött le.

A felkelő hold éppen orra hegyére világított. Ó egy nagyszerű tragédiát írt, melynek „Adelgunde” vagy az „Erény győzelme” volt a címe.

Ekkor egyszerre megcsendült a csengő. A szegény költő, ki azt hitte, hogy legalább Szilveszterestén nem háborgatják hiteltelőségi, rosszkedvűen cammogott az ajtóhoz, hogy a nyugtalanítót be bocsássa.

Milyen nagy volt meglepetése, midőn egy igen előkelő idegen ur lépett eléje, ki irodalmi ügyekben akart vele beszélni.

A költőnek szive feldobogott a sokat ígérő kijelentésre. Megkínálta az elegáns idegent, hogy foglaljon helyet a rozszant széken, ő maga pedig egy második szék hiányában leült az ágyra, melynek recsegő, nyikorgó hangja szegényírt kergette arcába.

Az elegáns idegen monokliját bal-szemére csipette és elkezdte a piruló költőt élesen fixirozni.

— „Erdő! le kell szokni”; — mondá az idegen.

— Miről? — dadogá a költő.

Az elpirulásról, és sok másról, például a hosszú hajzatról is. Mai időben így nem szabad a közönség elé lépni. Azután meg az olajnak is, melyet őn használ, imperlinens szaga van.

Legmélyebben megsértődve pattant fel a költő. Ezt az embert meg kell fenytetni.

— Kibőz van szerencsém tulajdonképpen, — kérdé éles hangon.

— Kiadó vagyok, — felelt hidegen a másik — a nevem: Erdőgh.

A szegény költő lesujtottan ágyába dült.

Ez az ember kiadó és úgy akart vele banni, mint egy agarral! — „Kiadó! Csak képzelje az ember!

Az idegen a szegény költőnek levertségét észre vévén, mentegette mondá:

— Csak ideges volt. — Minden költő ideges.

Megbocsájtom és tisztán áttérek üzletünkre. Ambar nem divik az idevaló országokban Sylvester estén áztrolról beszélni, de én ment vagyok az

előítéletől és sietek. Tehát én a kegyed műveit akarom kiadni. — — —

Lyrai tehetségétől, melyet kétségbevonni nem lehet, nagyon keveset vagy inkább semmit sem remélek, és drámai nem akadnak olvasóra, mert a régi tárgyak, melyekhez őn ragaszkodik, elavultak. Önnek a közönség ízlésével számolnival és más tétre kell lépnie. „Az erény győzelméről” az emberek nem akarnak tudni semmit sem. — „A vétek büve” már pikánsabb. — Vagy „A büvös bűn”. Ebben mindjárt betérim is van, és a dolog ingelömben hangzik.

— Sokszor köszönöm... izé... Ur.

— „Erdőgh!” — egészít ki az idegen.

— Tehát Erdőgh ur! •A büvös bűn” tüstént munkába akarom venni.

— Jól van, — mondá a kiadó. A nyomtatást természetesen kegyed fizeti, a papirt és a bekötést szintén. Szép illusztrációk a művet nagyon emelnék. — A rajzokat szintén fizeti. A reklamárd pedig ezer koronát adjon nekem.

— Hagyja abban az istenért! — kiáltott a költő. Hisz egy fillérem sincs.

— Akkor adósságba kell verődni! — mondá a kiadó, vállat vonva. — — —

A pénz három évre előlegezem. — Ha aztán azt visszaadja nekem, minden rendben lesz. Ha nem? ..

— Mi lesz akkor?

— Ő hagyjuk azt egyelőre, mondá a kiadó s köhögni kezdett.

— Ugy látszik, hogy meg van hűlve, — mondá sajnálkozva a költő.

kellene: azon ifjuság körébe, mely ennyi pénzt nem adhat egy könyvért.

Pedig ez többet érne ott, mint 50 botrányos magyarsággal írt és fordított mese-könyv, melyeknek olvasása semmi haszonnal sem jár. Az ily könyveket 50 kros kiadásban is közre kellene bocsátani, — hogy mindenki megszerezhesse magának, s különösen az ifjusági- és népkönyvtárak szerezhesék be.

Nagy lendületet vett újabb időben az ifjusági irodalom is; vannak gyermek- és ifjusági lapok, mindkét nembeli serdülők részére is irnak. Ezek a termékek bizonyára nem ütnek meg a mértéket, mert az ifjuság részére másképen kell írni, mint a felnőttnek, s az ifjusági elbeszélőnek figyelembe kellene venni azt, hogy ott ahol a felnőtt elméje ki bírja tölteni a hézagokat, melyeket az író már az érdekesség szempontjából annak kitalálására biz: ott az ifju olvasó megakad, unatkozik, és ott hagyja a könyvet. Abból, hogy valaki a boudoir számára érdekesen tud mesélni, még nem következik az, hogy a gyermekszobában is megértsek. S ha mégis beleviszik az ily olvasmányokat a gyermekszobába, ne csodálkozzanak azon, ha oly gyakorta mutatkoznak a koraérettség szomorú kinövésai, ha a fiatal lélek korán foglalkozik, oly problémákkal, melyektől neki még távol kellene állnia; hogyha a gyermeket és ifjat annyira diszitó szerénység helyett oly gyakran találkozunk arcátlan pökeniséggel, kotnyelességgel, s azzal a blazirtsággal, mely már mindennel jóllakott.

De mentül nagyobb számmal jelennek meg az ifjusági iratok, annál nagyobb lelki ismeretességgel kell ügyelni az ifjuság olvasmányaira; csak olyant juttatván neki, mely testén, lelkén, érzésén, erkölcsén semmi kárt nem tesz.

(—) **Ő felsége aláírta** a Bánffy Dezső báró által eléje terjesztett miniszteri névsort, a mit az egész ország a legörvendesebb megnyugvással üdvözöl. Az új sza-

badelvi miniszterium tagjai: **Bánffy Dezső** báró miniszterelnök. **Perczel Dezső**, belügy-miniszter. **Lukács László** pénzügyminiszter. **Dániel Ernő** kereskedelemügyi miniszter. **Erdélyi Sándor** igazságügyminiszter. **Wlassics Gyula** vallás- és közoktatásügyi miniszter. **Fejérváry Géza** honvédelmi és ideiglenesen a felség személye körüli miniszter. **Josipovich Imre** horvát miniszter. **Bánffy** egész munkaejét a miniszter-elnökség, nehéz állásának szenteli. *Államférfias okosság!*

A Bánffy-miniszterium és a magyar udvartartás.

„Bánffy Dezső báró, az új magyar miniszterelnök a magyar udvartartás ügyében is mindenestre ki fogja eszközölni oly elvileg már engedélyezett kívánatok teljesítését, amelyeknek megvalósítása eddig késett. Ennek magyarázata abban van, hogy Ő Felsége már régóta különös bizalmával tünteti ki Bánffy bárót, mert ő a korona jogainak és érzelmeinek hagyományos magyar lovasig tisztelbentartás mellett, miként Fejérváry báró is, mindig bátran fellépett a népszerség pillanatnyi hangulataival szemben. Nagy előny a magyar-zabadelvi kormánypártra, hogy Bánffy bárónak elvhűség és következetesség által feltétlenül megbízható politikai nézeteit a korona alkotmányos prerogatíváinak megvédéséért, valamint a király és a nemzet közti szeretetteljes bizalom és összhang szükségességét illetőleg épp úgy minden körülmények közt bizalomra méltónak tartják. mint Fejérváry báró ismeretes politikai felfogását, akinek hivatalban maradása szintén nagyon előnyös az új szabadelvi miniszteriumra. A közös külügyminiszteriumban tehát, szigorú fenntartása mellett amaz elvnek a magyar belügyekbe való avatkozásnak még lát-zatát is kerülni kell, — valamint osztrák kormánykörökben is rokon-szennvel üdvözlik Bánffy kinevezését magyar miniszterelnökké és hiszik, hogy az ő miniszterelnöksége alatt a szabadelvi pártnak kormányzati célokra, most is elegendő ereje be ső egyetértésre és a tagok számára gyarapodni fog a pártonkívüli, de szabadelvi program alapján választott képviselők belépése, illetve csatlakozása által.

Külügyminiszterium és magyar államügyek.

Bécsből jelentik, erre felhatalmazott oldalról: Állítólag a külügyminiszteriumból eredő nyilat-

— Kérem, kérem, mondá a költő leereszkedéssel:

— Tintatartómat szeretném ezuttal magammal vinni, — magyarázá Eördög ur. Szép számú lelket hódított meg nekem és azért szívesen lemondok az önről. De könyveit, sajnos, nálam otthon is olvassák és azok annyira frivolak, hogy egész személyzetemet elrontják és nagyanyám előtt, ki rendkívül erkölcsös asszony, szegyenkez-nem kell. Tehát véget vetek írni tevékenységének.

E szavakkal megfogta a tintatartót. Heves küzdelemre keltek érte. Eördög urnak hatalmas öklei voltak és a költőt egy erős lökessel egyszerre a földre teperte. Különös érzés fogta el. Fölebredt.

Megint padlásszobájában ült a rozoga széken és az üveget görcsösen tartotta kezében. De ott a sarokban magas sötét alak állt, — egy kalaptól b-árnykolva. — Eördög ur, vagy inkább az ördög maga.

A szegény költő reszketett. Aztán eszébe jutott Luther Márton, ki valamikor az ördög után dobta a tintatartót. Hatalmas lökessel a sarokba vágta az üveget, mely ott darabokra zúzott. A zaj teljesen magához térítette.

Ovatosan a sarokba világított és akkor látta, hogy az olajos üveget dobta saját kalapja és könyve felé, s azok most olajtól csepegvő függtek a fogason.

Vigasztalanul tántorgott az asztalhoz.

Ott fellapozva, gunyosan hevert — „Az erény győzelme.”

kozatokról, melyeket a magyar miniszter válságának Bánffy Dezső báró miniszterelnökké való kinevezése által történő megoldását illetőleg tettek volna, — a Budapesti Hírlap és más magyar lapok bécsi leveleket közölnek, melyeknek az igazsággal és a tényleges viszonyokkal ellenkező tartalma csak az illető bécsi lapudósítók önkéntes kohl mányain alapul. Különösen fantasztikus képtelenségnek kell kijelentünk azt a hirt, hogy Kalnoky gróf és Bánffy báró közt véleménykülönbség lenne s fenyegetne tovább is, mert a román kormánynak az a ráfogott lehetetlen szándéka lenne, hogy báró Bánffy báró miniszterelnökké való kinevezése miatt a magyar államnak és monarchiának diplomáciai nehézségeket okozzon.

Egyes magyar lapokban megjelent téves véleményekkel szemben, mintha a »Fremdenblatt« utolsó cikkei felhivatalos jelleggel, vagy irányadó osztrák politikusokéval egyező nézetet bírnának, — illetékes helyen konstatálják, hogy ugy a külügyminiszteriumban, mint az összes osztrák miniszteriumokban határozottan visszautasítanak minden eszmeközösséget és felelősséget a »Fremdenblatt« szerkesztőségének eme privátmunkáját illetőleg.

Tollfuttában.

Mikor múlt év tavaszán föltüntünk Budapestre: tüntetni a liberális eszmék mellett, a »Hungaria« szállóban volt a gyülekezési helyünk.

Ott tüztük mellünkre azt a bádög-jelvényt, mely a szírekben gyökereselt arany igazságokat szimbolizálta.

Zászlónk nem volt, csak egy kis fehér szalag aranyos betűi adták tudtul a világnak, hogy abban a végeláthatlan ember áradatban mi képviseljük Nagy-Kanizsát.

Hát mi bizony szép szerényen meghuzódunk volna a csodásan nagy emberhullámdzásban, mely fölött fonséges erővel viharzott végig a néparakat dörgő szözeata: az Isten szava. Hanem közeink dlott, nagy-kanizsainak dr. Wlassits Gyula is; feltűzte városunk jelvényt. Akkor azután kihuztuk a mellünket mi is, mintha az egész liberális törény-javaslat a mi vallainkon pihent volna. Nem volt loogóunk, de ott volt Wlassits Gyula kimagasló feje. Büszkén lépegettünk utána és olyan hatalmas tudó-erővel szólunk bele a néparakat zúgó orchestrumába, hogy utoljára majdnem minket éljenetnek az elvonulásban gyönyörködő pestiek.

Indulás előtt a Hungária fehér-asztala mellett sokat beszélünk arról is: hogyan lehetne lendíteni valamit ezen a mi csendesen, ártatlanul alzó városunkon?

Wlassits Gyula sok jó tanácsot adott nekünk, s kierzelt minden szavából, elbádaása bensőségéből, hogy milyen ószinte érdeklődéssel és szeretettel csüng ennek a városnak sorsán, melyhöz őt az ifjuság arany-s emlékei fűzik.

Jóakaratu szavain a tüntetés után is sokáig gondolkoztunk. Még mos: is azok fölött gondolkozunk. Mert mi nagykanizsaiak nagyszerűen és bámulatos kitarással tudunk gondolkozni. Nem mi vagyunk az okai, hogy az idő olyan bolond, örületes sebeséggel rohan, és nem áll meg a jámbor gondolkozók fölött. Mi még egyre gondolkozunk Wlassits Gyula szavain; belőle pedig már miniszter lett.

Teljes önérettel elmondhatjuk, hogy a haladásban tisztességesen elmaradtunk tőle. Ő tüneményes gyorsasággal felszókkent a polgári posztiook legmagasbikóra, mi pedig ott vagyunk most is, ahol voltunk: ama bizonyos sült galambot váró poszturdban.

Medítáló természetünknek azonban megvan az a nagy előnye, hogy minket semmi sem lep meg valósi erősen.

Figyelünk és gondolkozunk.

Mikor a lapokból olvastuk, hogy a szabadelvi párt dr. Wlassits Gyulát bízza meg a képviselő-ház elnökének újvi üdvözléssel, mindjárt azt mondtuk, hogy most már nem kerülheti ki a miniszterséget.

— A temperatura változása az oka válaszóla a kiadó egykedvűen. Lakásom folytonosan erősen van fűtve és mihelyt a szabadba jövök.....
Lángvörös zsebkendőt húzott ki zsebjéből és prüszentelt.

— Kérem, volna — mondá a költő némi zavarral. Mivel már különben is adósa vagyok, egy kis előlegért esedezném.

— Ha egyéb óhaja nincs!? Azzal Eördög ur egy halom aranyat dobott az asztalra, hogy a költőnek szeméi kidüledtek.

— Es még valamit. Itt van egy üveg tinta! — mondá a kiadó. — Ezzel sziveskedjék írni. Igen kitűnő minőségű. Magam találtam fel a vegyjüket: méreg, — vér, — és opponax.

A költő sejtelmes borzongást érzett.

— Es ha három év alatt képtelen lesznek kegyednek megfizetni, mit fog tőlem kérni?

— Lelkét! — mondá az idegen. Nevem: Eördög. Most írjon!...

— Es ő iri. Megírta. »A bűvös bűnt.« és még egész sereg ilyen művet.

Gyorsan hirre vergődött, mert könyvei annyira pikánsak voltak, hogy csak posta útján vette szoktat mindenki.

Most már monoklit hordott, felsültött haját és a legdivatosabb öltönyöket.

— Az asszonyok bálványozták és elhalmozták kegyekkel.

Egyre gazdagabb lett.

Midőn a harmadik év elmúlt, kiadójának gunyosan vetette oda a pénzt.

Ez igen udvariasan meghajolt és megjegyezte, hogy volna még egy kis követelése.

apám családjában, mint szintén jóra való, tisztességesebb családjában, ott volt a nagyapám, a nagyanyja, a gyermekek, tudniillik spám meg a nagybátyám; de nem volt — szerelem gyermeke. De amikor aztán nagyapám övegy ember lett, megjött a szerelem gyermeke is és a család teljes lett. A szerelem gyermeke egy szép nap elment katonának és azután nem látták többé. Nagyapám azonban végrendeletében hátezer frankot hagyott neki.

Egyszer a maillanei hidon egy deli katona jött elém, s azt kérdezte:

— Ki fia vagy?

— A Mistralké, feleltem.

— Szép; nohát eredd haza apádhoz és mond meg neki, hogy én vagyok a szerelem gyermeke.

Apám elősietett, megölelte az öcsöcsét, meghívta vacsorára, leolvasott neki három ezer frankot és azt mondta:

— Eredj most Beaucairebe; a bátyám is annyit fog adni.

A katona három napig maradt Avignonban s elmulatta a három ezer frankot. Azután elment Beaucairebe. Nagybátyám azt mondta neki:

— Ugy? te a szerelem gyermeke vagy? Nohát csak hordd el magad, egy, kettő!

A katona azt mondta:

— Adj három ezer frankot, mert különben lefőtök.

S megtörtötte a pisztolyát. Nagybátyám azt mondta:

— Hát löjj!

A katona a levegőbe lött. Erre nagybátyám kiadta neki a három ezer frankját.

A szerelem gyermeke elment s azóta nem láttuk. Én azt gondolom, hogy visszatért Arikába és hogy ott isten tudja mitéle király vagy azután lett. Elég daliás és vitész volt hozzá!

— **Letartóztatott szocialista vezér.**

Mohácsról írják, hogy Treikli János lakatos segéde, a kit két hónap óta szemmel tartottak, szocialista üzemelmei miatt letartóztatott. A letartóztatás közvetlen oka az volt, hogy a rendőrség Treikli lakásán házkutatást tartott és ez alkalommal számos lázító iratra akadt. A városban, bár a letartóztatás nem történt váratlanul, mégis nagy izgatottság támadt, a hogy híre ment, hogy Treiklit elfogták. Treikli két hónap előtt, állítólag a budapesti szocialdemokrata párt megbízásából ment Mohácsra, hogy ott szocialista eszméket terjesszen és párhiveket szervezen, a hikkel aztán a mohácsi szocialista szövetkezetet megalakítsa. Törekvését siker koronázta, mert a szövetkezet megalakult s ma már 32 tag hirdeti Mohácsra a szocialisták tanait. Gyűléseket napoként tartottak a Lorentz-féle vendéglőben, a hol rendszerint a Treikli vitte a szót, és izgatott a munka adók ellen. A szolgabíró Lorentz ellen is megindította az eljárását mert a nála lefolyt munkás gyűléseket nem jelentette be a közigazgatási hatóságoknak.

— **A halottak feltámadásán.** Amerikában a hafiabüntetés villamosággal hajtják végre olyan módon, hogy az elítéltek testét erős villamos árammal járatták át. Gibbons amerikai orvos most azt állítja, hogy az így kivégzettek csak tetszelottak és fel lehet őket támasztani. Valami folyadékot készítet, a melyet befecskendez a kivégzettek ereibe, a mi mesterseges lélekzést idéz elő és a bűnösbe lasscskán visszahozza az élet. Az orvos azt mondja, hogy módszerét már kipróbálta állatokon, a melyeket 1500—2000 voltányi árammal kivégezt és azután ismét felelevenített. A legközelebbi kivégzésnél módszerét a büntetésen is ki fogja próbálni és s sikert biztosra veszi.

— **Érők és művészek otthona a vidéken.** Még a tavaszszal a Kolozsvárt lefolyt memorandum tárgyalása alkalmával lemerült a kolozsvári írók és művészek körében az az eszme, hogy egy kört alakítsanak, a hol írók és művészek emberek és pártolók összejöhözének és alkalmazottak vendégeiket fogadhatnák. Ez az eszme most a megvalósulás stádiuma felé közeledik. A kolozsvári napilapok szerkesztői ugyanis értékesletet tartottak, amelyen elhatározták, hogy a farsang előtt több estélyt fognak rendezni az alapító kör javára. Mint értesülünk, a kolozsvári társadalom élénk rokonszenvvel fogadja ezt az elhatározást, és minden oldalról támogatást ígérnek a terv kivételére. — Debrecenből szintén hasonló mozgalomról értesítettek bennünket amennyiben ott is fáradozunk egy író és művész otthon létesítésén. — Nagy-

Kanizsán szintén tervben van egy írói „otthon” alakítása. Most dolgozik rajta egy bizottság.

— **Meghalt a hóban.** Plander György magyar szerdaihegyi 46 éves földmives é hó 11 én több nagykanizsai és korpavári korcsában megkóstolhatta az ideit karcsót. A sok kicsi azonban sokra ment és Plander alaposan becsipett. Illuminált állapotban hazafelé ballagott, de lábai egyszerre csak felmondák a szolgálatot Plander beledől a hóba és elaludt. Ezen álmomból többé nem is ébredt fel. Megdermedve találták meg másnap és a megejtett boncolás kiderítette, hogy a halál oka közvetlen megfúlás volt. Plander ugyanis arccal borult a hóba, melybe feje a szájából kiömlő forró lehelet folytán mind inkább jobban bemélyedte és így a megfúlás által meghalt, — még nielőtt megfagyott volna. A fagyknak nem volt sok teendője, ez mar csak egy kibűlt testet dermedtet meg, keményebbé.

— **A legérdekesebb lapszerkesztő.** Így, év eleje táján, mindenkor egy sereg új lap s egy csapat friss szerkesztő lepi meg a bálmatulos úrlelmi olvasó közönséget. Az ideit sajtótermés közt a legérdekesebb produktum kétségkívül Simli Mariska, lapszerkesztő. Újévkor egy szépirodalmi lapot indított meg. Simli Mariska néhány évvel ezelőt annyira restelte leányváltat, hogy reveréndat öltve magára, a budapesti egyetemen folytatta tanulmányait a filologia és történettudomány terén. Simli Mariska kissaszony most dicsőségre vágyik és elhatározta, hogy a H a l d á s cím alatt szépirodalmi hetilapot indít meg. A szerkesztőség és kiadóhivatal székhelye Sárbovárd, a honnan tehát hetenkint egy csomó „Haladás” fogja bejárni az országot. Haladunk!

— **Anglia szellemi aratása 1894-ben.**

A múlt esztendőben — mint a Times írja — Angliában 1165 könyv jelent meg. Ebből theologiai könyv 80, pedagógiai és filozófiai 127, ifjúsági iratok 29, regények, elbeszélések 337, jogi 23, politikai és gazdasági 21, művészeti és esztétikai 30, utleírások, földrajzi munkák 68, történelmi 58, verkek és drámák 21, évkönyvek 2, orvosi 59, esayk, monografiák 116, vegyesek, röpiratok 215. Ezen kívül 5300 régebbi könyv jelent meg új kiadásban, úgy, hogy sajtó aól a múlt évben kikerült összesen 6485 mű, 103-al több, mint a múlt esztendőben, köztük sok igen jeles munka. Ilyen összeállítás érdekes volna Magyarországra nézve is.

— **Nagy lopás** fogta kezétja rendőrségünket, mely egy helybeli nagy fűszerkereskedő cég kárára követtetett el. A lopás, mely hosszú időn át rendszeresen üzelelt és mely több ezer forint értékű árut ölel fel, ugyan már kiderítve van, minthogy azonban a rendőrség még néhány bűnrészt nyomoz, a részleteket ez idő szerint még nem hozhatjuk nyilvánosságra.

— **Élvégitalanság és mindenemű gyomorhajoknál** melegen ajánljuk ti-zteli olvasóink figyelmébe Egger azoda pasztilláit. Kaphatók 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb drogua üzleiben, valamint Egger A. fia gyógyszer különlegességi gyárában Bécs-Nussdorf.

A rehabilitált pezsgő.

Kedves Szerkesztő barátom!

Nem tudom ajánlották-e máhelyetekbe azok a hullámok, miket a keresztény négyelet mulatságáról hozott tudósítások pezsgős réme vort föl?

Hát egy kissé elhibáztatok a dolgot.

Először is: mikor a humanitás érdekében kell valamit enni, inni, oda jól eszett gyomru és szakavatatlan torku tudósított kell küldeni, aki — ha jótékony, anyall kesek nyújtják neki — a citromlé is pezsgő gyánánt issza. Nem pedig afféle kényes torku szakértőt, aki — ha azalább fajta pezsgőt iszik — azt mondja, hogy citromlé volt.

Mádszor: ha tudósítók esetleg elrontotta a gyomrát a vele a közönség egy része: ezt nem kellett volna ki publikálni; ezzel tallították a célon; mert a sajtónak számolnia kell ugyan minden forradalommal, de a gyomrok forradalma fölött egyszerűen napirendre tér.

Hogy mindezt szem elől tévesztették, magatokra tudósítottak azoknak a kedves, jótékony anyagoknak a haragját. Pedig ez veszedelmes dolog.

Én is szoktam az angolokkal tartanék és anathémát mondanék tudósítottok fejére, ha nem tudnám, hogy csak egy kis ártatlan tréfát akart csinálni a Bach-féle pálni pezsgővel. Tudni kell, hogy Bach az idén azért nem küldte el az ő elmaradhatlan 25 évig pezsgőjét, mivel tavaly orősen

megkritizálták. A ti tudósítottok bizonyosan azt akarta, hogy kénytelen legyen megbánni ezt a mulatságot; azért írta (persze csak tréfából!) hogy most az ő nagybíró vergődött pálni pezsgője föltételül díszalmában került volna ki a pezsgő-versenyből. No és akkor annyi igazságérzetnek és lelkiismereteségnek mégis okvetlenül kellett lenni a tudósítónak, — hogy a tényleg versenyítés nélkül maradt pezsgőt máshoz, mint a citromlé sőt sém hasonlíthatta.

Jóakarátával azonban azt nyerte, hogy megkaragadtak rá a jótékony nők; a jótékony nők pedig azt nyerték vele, hogy jövőre ismét elmaradhatatlanul be fog rakkolni a 25 évig pálni pezsgő.

Igy azután az egész dolognak mégint csak a közönség issza meg a levét.

„Zala Közlöny” lapírástok tudósítója praktikussában csokelkedett: az egyenesen a pezsgő-szállító Marton és Huber céget apostrofálta. — Egy céggel még is csak könnyebb végeznél, — mint egy egész négyelettel!

Hallom, hogy lapírástok ellen meg a Marton-Huber cég gerjedt haragra és nagy ölgerjedésben homáttok küldött egy üveg pezsgőt kóstolóul, hogy rehabilitáljátok az ő pezsgő-szállítványát. De ti a pezsgőt nem fogadtátok el, nem kóstoltátok meg. Kihittétek blináré is, hogy jó.

No és ezzel teljesen gentlemán módon rehabilitáltátok a keresztény négyelet estélyén gyűngyűzött pezsgőt is.

Pezsés a döntő véleményadást a közönségre bíztátok?!

A közönség pedig, — ha jövőre, a diadal reményében Bach-oráság elmaradhatatlan 25 évig csak egy bérrel, majd azt fogja mondani: „Látnak hár két a citromlével versenyző pálni pezsgőt!”

Sapientia pauci!

Tiszteelő barátod:

Piprier.

CSARNOK

A fájdalom költői.

Írta: BABOSS LÁSZLÓ.

— (Folytatás.) —

Göthe élete, költészetét megtanít az élet legmélyebb titkaira, meg ama különös eszmévilág átérzésére, melyet csak a költő, a hit és szeretet varázsolhat elő, melyet érezhetővé, felfoghatóvá a költő tud, tenni egyedül, de s a melyet megérteni, meglátni és megfogni nem bír senki. Ez igazi izis-fátol fellebbentése, e nagy titok megmagyarázása: maga a kibékítés, ez az idealizmus összeegyeztetése az étellel, melyre a földal kelbel soha sem jöhet, — de a melyre Göthe az élet legszebb, legnemesebb oldalmának festése, a szív az érzemények, indulatok ecsetelése által visz, hogy az élet, a boldogság sáinhelye. A természet nagysága, szépsége, az Isten bölcsesége, az ember szellemi képességei, nem a kétségbeesést csopogtatik az emberi lélekbe, — hanem a megnyugvást, mely felé az élet, a történet vezet, mint a haladás útja, s a melynek végén, mint kitáztott cél fekszik az emberi hivatás: a küzdes nagyszerűsége a boldogság: a menny.

Küzdes és bizalom, küzdes és hit, küzdes és szeretet: ez ad megnyugvást.

Az élet így egy eszményített valóság lesz, — melyben a szeretet, a hit, az ís'enség dominál; de az új keresztényi világnézet új álláspontot tár fel, amely mint Faust második részében, a kétkedő Faustot kiragadja a kételey, a bűn, — a kétségbeesés karmaiból s megnyugvást adva neki és bocsánatot, a tulvilágban jobbélre vezet.

A szeretetet csak gyakorolva s a hitét csak szerelve s követve tanulhatjuk meg; s Göthe megtanít szeretni az életet, megtanít hinni, mert lehetsége által meggyőz, hogy az ember hivatása, kötelessége: a hit, s az ember így van teremtvé, nem pedig arra, hogy elvesztve hifét, bizalmát, erőt, eldobjuk az életet magunktól, mikor a mindenség összhangja, mely oly összeegyezőn, összhangban működik is, arra tanít bennünket.

„Megnyugvás Isten akaratában” jelszava és ez ídöleml az embert, mert az Isten és akaratja, a világ az élet: örök, s az lehet csak boldog, aki ezt tudja, a végtelen időben és térben megelegszik egy rövid, de boldog pillanattal, a kevés örömmel, a mit kínál; megelegszik avval a kevéssé, amit a nagyból, a fényesből kiblvashat, megfelfelhet, ha az nem éryébb is, mint egy édes mosoly, egy szerelmes pillantás, mely kedvesünk szeméből reánk sugárzik.

Oh görög Istenek vidám köre, mosolygó tenger,

A zalamegyei tarisznyákban duzzadt a sejtelen, hogy ott fenn a magasabb régiókban újabb fényugár accundulódik a tarisznya számára.

Bánffy Dezso báróhoz intézett remek szép üdvözlő beszédét le is nyomattuk egész terjedelmében, mert megértettük, hogy abban a tarisznyás testvér miniszteri program-beszéde rejtezik.

Bátran alá is irtuk volna Wlassits Gyula kiemelését, ha Seregély tiszteletes ur, aki nélkül Nagy-Kanizsán kissé bajos dolog a kabinet-alakítás, mindentudó kételkedéssel nem várta volna a mosolygó ábrázatját.

Akkor talán még se egészen bizonyos!

És azon még most is tündököm (mint afele gondolkodó tarisznyás nagy-kanizsai) hogy hogyan is lehetett Wlassits Gyulából kultusz miniszter Seregély tiszteletes ur tudta nélkül?!

Már akárhogy történt is uraim, a vármegye klenodiuma: — a tarisznya előtt ismét le a kappal!

Ez az az ősi klenodium diadala!

Hanem mit csinálunk most a zala-egerszegi tarisznyás-testvérekkel?

Miénk vagy az övék lesz e a tarisznyából kiűtött és magasra szállott talentum?

Wlassits Gyulán már évek előtt sem tudtunk testvériesen megosztani. Őrének tartotta Zala-egerszeg, mert ott született; nagyobb jogot formált hozzá Nagy-Kanizsa, mert itt nevelkedett.

Ezt a testvéri versenyt — ha jól emlékezem — olyanféle okoskodással simítottuk el, hogy Zala-egerszegen született, de ez nem látszik meg Wlassits Gyulán; Nagy-Kanizsán nevelkedett, ez pedig nem látszik meg Nagy-Kanizsán.

Hát akkor még könnyen ment az eféle kompromisszum, mert a mi talentumos tarisznyás testvérünk nem volt miniszter.

Hanem most már aligha megy ez olyan simán.

Egy tárcátlan emberen még csak meg lehet osztani atyafiságosan, mert egyik osztózó fél sem sandíthat a tárcájára. De már akinek tárcája van, a fölött több kildással lehet veszekedni.

No de mi gondolkodó nagy-kanizsai mohamedanusok majd csak valahogy megosztotunk kellő tarisznyás rezignációval és bölcsességgel.

Hamár a mi magas polcra jutott tarisznyás testvérünk tárcájából a tudomány, a világosság áldása fog áradni: ám legyen a tárcája Zala-egerszegé! Maga pedig lángoló szívével, munkás, magasra törő elméjével legyen Nagy Kanizsáé!

Igy mindégyi: megkapja belőle azt, amire leginkább szüksége van.

H I R E K.

— **Tanító-választás.** A keszthelyi községi iskolaszék ülésében Révai Miksa nyugdíjba vonulása folytán megválasztott rendes tanító állásra Bérczi Bódog segédtanító leplettett elő. Az ennek folytán úresedésbe jött segédtanítói állásra Mondschein Lajos okl. tanító hivatott meg.

— **A hatás.** A tiszteendő ur fölment a szó székbe, s elkezdett prédikálni. Miről is beszéltetett volna ebben a hideg időben egyébről, mint polgári házasságról, vagy az iszákosságról? Az utóbbit választotta. A pálinkaivás rejteneves hatásáról prédikált. Allatja teszi az embert, bestíává, amely nem ismer jogot, törvényt, emberiséget. Vagyoni és erkölcsi pusztulást okoz, feladja a családi békét, megrontja a jó erkölcsöket. Nagy hatása volt a derek aszónoklatnak, s a közhangulatot híven fejezte ki egy becüleles hívőnek a következő nyilatkozata:

— Igazán szépen beszélt a tiszteendő ur, álója meg az Isten! De azért mégis kár volt az a finom italt így legyalázni.

— **Hangverseny.** Keszthelyen az idei farsangi bálók egygyel szaporodtak. A főgymnázium ifjúsága azon kérelemmel járult igazgatóhoz, hogy engedje meg már az idei farsangon az ifjúságnak, hogy február hónapban koncerttel egybekötött tancmulatságot rendezhessen. Az

igazgató szívesen helyt adott az ifjúság kérésének s már lázas izgalomsággal fáradoznak a tanulók a műsor összeállításán.

— **Bánffy gyermekkorából.** Az erdélyi Besztercéről írja ezt az érdekes apróságot az új miniszterelnök egy gyermekkori iskolatársa. Bánffy Dezso vagyonos, előkelő szülőtől származott, a kik első gondot fordítottak az éles esű fiu neveltetésére. Már az elemi iskolákban nagyon kitüntette magát, de korántsem vaszorgalmával, hanem elhatározó bátorságával. Különösen gyűlölte a „német nyelvtant” s a tanítónak ezeken a tanórákon sok keserűséget okozott. Egyszer például a tanító „Erlkönig”-ből két strófát adott fel betanulásra. A következő előadásban Bánffy Dezsőt szőlőtőre a tanító, az azonban szótlanul állott helyén és ismételt figyelmeztetésre sem felelt „Erlkönigből” egy szót sem. A tanító maga is restelte a dolgot mert sokat adott a Bánffy-család jó indulatára mindazonáltal hivatalos szigorral szólott Bánffynak, a ki mereven nézett maga elé:

— Ugy látszik — ipse — hogy semmit sem tanultál „Erlkönigből”, hiszen meg sem tudsz mukkanni belőle.

Az önértékben sértett báró-diák dacosan felelte:

— Ha egy strófát kellett volna csak betanulni, akkor hozzáfogtam volna, de minek erőlködjem, hogy ha az egész feladatot úgy sem bírom megtanulni. Inkább így kapjak secundát, mint akkor, ha még tanulmam volna is.

— Jó! van, leülhetsz.

— Ez a secunda nem faj nekem szót a hegyes diák társaihoz.

— **Kinevezés és áthelyezés.** Dr. Grün Gyula zalaegerszegi törvényszéki jegyző a tapolcai járásbíróshoz albiróvá nevezetett ki; dr. Gombás Adár tapolcai aljárásbíró pedig saját kérelmére a zalaegerszegi járásbíróshoz helyeztetett át.

— **Új választások.** A kormány kinevezése folytán hat választókerületben lesz új-választás, mert a kinevezett miniszterek mandatumaikról kötelesek lemondani. Új választás lesz a szilágysomló (br. Bánffy Dezso) a magyarigeti (Lukács László) a csáktornyai (Wlassits Gyula), a bonyhádi (Percei Dezső), a dunaszerdahelyi (Erdélyi Sándor) és a panosovai (Daniel Ernő) kerületekben.

— **A nagykanizsai Társaskör** január hó 26-án saját helyiségében könyvtára javára táncestélyt rendez. Kezdeté 9 órákor. Jegyárak: személyjegy 4 korona, családjegy 3 személyre 10 korona, 4 személyre 12 korona. Meghívók csupán a tagoknak köldettek, de az ezek által bevezetett vendégek is szívesen látotnak.

— **Diáz-orvos.** Mint a fővárosi napilapokban olvassuk, a budapesti tudomány-egyetem tanácsa dr. Dittrichstein Dávid helybeli gyakorló orvos, tiszteletbeli megyei főorvosnak, a ki ötven évvel ezelőtt a pesti egyetemen nyerte el az orvosi diplomát, díszdoktori oklevelet fog küldeni.

— **Táncmulatság.** A Zalamegyei Aggharcos Testület vigalomrendező bizottsága február 3-án a Polgári-Egyetel dísztermében Torma Antal zenekara közreműködésével zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté este 8 órákor. Belépti díj személyenkint 1 forint; családjegy (3 személy) 2 forint 50 krajcár. Felülvezetések köszönettel fogadtatnak. A meghívó másra át nem ruházható és kívánatra felmutatandó. Jegyek előre válthatók Balus Lajos és Prager Béa gyógyszeriarában és este a pénztárnál. A költségek kéretnek minél egyszerűbb öltözetben megjelenni.

— **Katonák élelméze átvonulás idején.** A honvédelemügyi miniszter a cs. és kir. közös hadsereg és a magyar kir. honvédség legénységének, őrmestertől és hasonló rendfokozatu altisztől lefelé, átvonulás alkalmával a szállás adók által kiszolgáltató élelmézet, a katonai (honvédségi) javadalmaszából fizetendő térítési összegei — az 1879. XXXVI. törvény-cikk 51 §-a alapján — az 1895-ik évre a du-nántúli részben huszonegy és fél krajcárban állapította meg. A térítési összeg legkisebb a Királyhágón túli részekben: 17½ krajcár, a legmagasabb Pozsony városában 30½ krajcár.

— **Kereskedők mulatsága.** A keszthelyi kereskedők Társulata 1895. január hó 26-án az „Amazon szálloda” nagytermében zártkörű táncestélyt rendez. A rendező bizottság: Breyer Arnold, Götz Ede, Hochsiedler Mór, Hoffmann Arnold, Holman Béa, Hofmann Gusztáv, Hofmann

Miksa, Kovács Mór, Krausz Lajos, Lázár József, Mandl Pál, Manovill Mór, Marton Mór, Mérei Ignác, Müller Ede, Nagy István, Pető Vilmos, Puly János, Prager Tivadár, Patzner Ede, Radó Vilmos, Rosenberg Jakab, Schleifer Izidor, Schleifer Lajos, Stieder Kálmán, Vajda János, Mondschein-L. ker. t. jegyző. Kezdeté esti 8 és fél órákor. Belépti díj: személyenkint 3 kor., családjegy (2 személyre) 5 kor., minden további személy 2 korona. — A tiszta jövedelem a keszthelyi kereskedők társulata beteg-egylező pénztárának javára fordítatik. Felülvezetések köszönettel fogadtatnak, és hírlapilap nyugtáztatnak.

— **Wekerle új névjegyei.** A „Hétfői Hirdető” egyik barátja érdekes meglepetésben részesítette. Egy névjegygyel ajándékozta meg, a melynek hű másolata ez:

Dr. Wekerle Sándor,
Nagy-Bányaváros országgyűlési
képviselője.

A volt miniszterelnök már újjékor teljesen el volt készülve az egyszerű polgári életre, sőt a mint ebből a névjegyből kiűnik a hatalomtól megvaló államférfiaknál rendszeres tapasztaljuk, tüntetőleg keresi az egyszerűséget.

— **Étkezde véletlenségéből.** A gyékényesi hírhedt új állomáson éltén szomjan várakozó utasok a legutóbbi szombaton váratlan módon jutottak egy restaurációhoz. A budapest-flúmei gyorsvonat étkezési salon-kocsija nevezett napon a gyékényesi állomáson ugyanis kisziklott. Az étkezési kocsi lekapcsolatván, a gyorsvonat rohant tovább, az utasok pedig, kiknek az állomáson még várakozniok kellett, felhasználva a ritka alkalmat, hogy ezen állomáson a gyomor kívánságainak is megfelelhessenek, megrohanták a kisziklott restaurációt és alaposan hozzá láttak, hogy ez minél könnyebben folytathassa megszokott útját. Az utazó közönségre valódi áldás lenne, ha a gyékényesi állomáson az ilyen balesetek állandóan napirenden lennének.

— **Thea-estély.** A „Casinó” vigalomrendező bizottsága ez uton értesíti a közönséget, hogy a folyó hó 26-án tartandó thea-estélyre meghívók nem bocsátatnak ki. A tagok (családjaikkal) és az ezek által bevezetett vendégek szívesen látotnak.

— **Az önk. tüzelő egylet Fityehánás.** A hó 13-án tartotta évi rendes közgyűlést, melyen a testület elnöke: Söveggyártó Mór szepetneki plébános, főparancsnokká pedig Varga Ferenc tanító választott meg.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Oszlószy Jenő csikszereadi törvényszéki joggyakornokot a nagy-kanizsai kir. járásbíróshoz aljegyzővé nevezte ki.

— **Országgyűlési képviselő választók névjegyzéke 1895. évre.** A megyei központi választmány az egyes kerületekből beérkezett adatok alapján már egybeállította vármegyénkben az összes kerületekben az országgyűlési képviselői választók névjegyzékét, az 1895-ik évre. E jegyzék szerint a tapolcai választókerületben 2 328, a keszthelyiben 2 822, a szentgróthiban 2 329, a nagy-kanizsaiiban 3 464, a zalaegerszegiben 3 434, az alsó-lendvaiiban 2 535, a bakonyiban 3 671, letenyeiben 2 660, a csáktornyaiiban 2 834 s így az egész vármegyében 26 277 választó van, akik közül 225 a régi jog alapján, 463 házas, 24 671 jövedelmi adó alapján, 1 351 pedig értelmiség címén vételetti fel a választók jegyzékébe.

— **Esküvő és nyugdíjazás.** Ge, a Comédie Française 73 éves „spaszinész” — mint Párisból írják, nyugdíjba vonult. Az agy művészi felvezni Hymen rószaláncát. Megesküszik egy fiatal színész növendékkel, volt tanítványával.

— **A szerelem gyermeke.** Mistrál, a provençoi költő-író, a következő kedves történet-két beszéte el a napokban egy lakomán, a melyet a provençoi írók társasága az ő tiszteletére rendezett:

Minden tiszteséges, jóra való provençoi családban van nagypapa, nagyanya, apa, anya, gyermekek és — a szerelem gyermeke. Az én nagy-

bajos vidékek, te nagy Homer derűs eggeddel, képes volna-e sziveinkbe csepegtetni a hit, a szeretet tanait, ma, mikor az emberiség maga egy nagy kétely s egy jalkiáltás.

Horác, a te kedves foglalkozásod, önthetne-e bátorságot, megelégedést sziveinkbe, elcsüggedt lelkeinkbe, kik érezzük a lét terheit, s kerülnék önmagunkat s gondolatainkat?

Dante! s te nagy, legnagyobb Shakespeare, — aki első s felülmulhatatlan vagy a legelső között is, — ti is megbottlottatok, kételkedtetek „a lenni és nem lenni fölött” — ti nagyok vagytok, de a legnagyobb mégis köztetek, aki a költő hivatását legmagasabban s legszebben fogva fel, nemcsak kibékít az étellel, meggyőz a hit erejéről, szerelem isteni eredetéről, hanem kiveszi a fulánkot lelkünkől, üdvöt ígér, s bájjal vonja be a világot.

Byron, Lenau, Leopardi, ti világfájdalmasok jertek el Góthéhez, rakjátok le koszorútokat sirjára, mert a fájdalom nem örök a szenvedés, nem tart el a sirig, van egy fr, egy csodabálszam, — mely meggyógyítja a vérző sziveket s ez a hit, s ez a szeretet!

E kétfő kell a szivre és akkor a lét nem lesz hiábavaló, a szeretet legyen a gonoszúságot s megédesíti a halált; aki szereti Istenét, hazáját, nemzetét és családját, az könnyen túri a sors csapásait; s az nem fogja átkozni a természet és vakvezérelt hajthatlan törvényeit, mely egyiknek poklot, másinak paradicsomot teremt e földön, s nem ostromozza az eget s az örök igazság törvényeit, melyek az emberiség jövőjét irányozzák; mert belátja, hogy van még véghetetlenebb a fájdalomnál, s örökebb s ez a véghetetlen isteni szeretet, mely magaszosabb, felemelőbb, istenibb mint a véghetetlen gyűlölet.

Ne vegyétek azért körül lelketeket kéteylekkel, ne adjátok át magatokat a vad kétségbeesésnek; hisz minden ember bölcsesjénél ott áll az angyal, aki reményt, vigaszt csöpögtet a fásult ledeybe; s ez az angyal a költészet, mely elűzi a bánatot, búbájossá teszi a poklot, — s az aki ebben elmerül, bizonyára felemelkedik a menybe, a hit és szeretet szárnyain.

Arany Jánost, nagy eposz költőket szeretik ugy odaállítani, mint, aki byronista volt, s idézik Katalinját, s Toldi-végőrszét, hol Byron stíljét, mozgalmat, lázas gyorsaságot utánozza: ugy tüntetik fel költésze ét, melyet elénk varázsol, mint az eszmény muló világát, melynek csillaga egyenkint hullanak le, virágai egymásután hervadnak el, s ha a pillanat búbája szélfoszlik, a fényes kastélyok eltűnnek, a szyrénhangok elmúlnak, a fényes kastély, mi marad, a mit látunk: árteke, s nem a tündérvilág; s bivatkoznak, hogy már gyermekkorában „fáj-virág” volt. magába vonult természet, kit „ez élet jól meghányt, — de Arany, családja körében boldogságot talált, kedélyét az igaz levérte, a honfű, a „Világos” sajnálta jobbrájai elvesztet, a jövőben nem látott reményt, — de ez nem világlájdalom, ő vigaszt is talál mindjárt sebeire: hogy más is szenved, hogy hány kapott a sorstól rongyos hitvány életet; s hogy iszik a szenvedő emberemért, mely várva túr. családva hisz s hogy elvesztette volna hitét a világláhdadásában, s elfordult az egész emberiségtől s az önző embert meggyűlölte volna, — s a mulandóság érzete ütött volna lelkében tanyát ez mind nem tagadható, de hisz Góthe is világlájdalmas kezdetben s hová fejlődik? „Az elhagyottak”, „A pusztai fű” kinos nyugései, sőt a világlájdalmas költők által elfogadott forma sem bizonyít világlájdalmas költészet mellett, mert a nagyvilági blazirtság hiányzik az ő alakjainál. Arany kigyógyul a pessimismusból, ugy, mint Góthe, az enyelgő kis, családi körben reménye viszatér, s bu, bánatot felejtve, a gondviselésben is hinn kezd, hisz maga mondja:

„Oh! remélj, remélj egy szebb hazát
S benne az erény diadalát:
Mert különben sorsod és a föld,
Isten ellen zúgolódní költ.”

Nem-e a megtérés, kibékülés, kiengesztelés hangja ez? — Az ő sötét bánata csak percekig tartott s nála a fájdalom csak egy része volt a boldogságnak s mint ő maga mondá: „Nem túrik a szenvedő szív oly könnyen darabba, csak ellágyul s az öröme lesz fogékonyabb.”

Arany, öregségében a „Bolond Istók” második énekén már a keserűségnek semmi nyoma, sőt a derült fantasia, s vig humor ragyog át költészetén, megtisztult, lecsendesedett, sőt a Toldi trilo-

giában az, aki szerelmet addig soha nem énekel, szerelemre hangolja lantját.

Ez Arany s Góthe fejlődésének története, világa és költészete.

(Vége)

IRODALOM.

Lapunk e rovatában ismertett művek, lapunk kiadójánál: Fischel Fülöp könyvkereskedésében megrendelhetők:

— Verne Gyula munkáiból ismét egy újabb kötetet kaptunk, mely az Eisler G. kiadásában megjelenő és Zempléni P. Gyula által fordított gyűjtmányos vállalatnak most már 15-dik kötetét képezi. Ára 80 kr. A kötet a Grant kapitány gyermekei című regénynek második és befejező része. Míg az első részben szinte néhó kíváncsisággal lestük és figyel-tük, mint valósul meg a nemesalkú angol four terve, mely-lyel a világhírt utazó feltedezésére indul, a mig jókat ne-vettünk a regénynek sorjában bemutatkozó hősein és min-denek felett az örökké szórakoztató Paganal geografszon, a kinek szeleburdiága volt tulajdonképen az igazi mentő eszköz, addig most a második részben még lélegzetünket is visszatartjuk és ugy fohászunk az apjukat kereső gyer-mekekkel, hogy baj ne érje a vállalatot és biztos révbe jusson nem csak a hajó, hanem a regénynek mindvégig csak említett és csak az utolsó fejezetekben szereplő hőse is. Verne lángessét, melyvel a szövénnyt bonyolítja, mig az-án egy szerencsés fordulattal kivazet a tömkelegből, feles-leges ujra dicőrnünk.

— A magyar nemzeti ezer éves története. Az egész ország közvéleményének magasztaló nyilvánulása kö-zött, mely az Athenaeum r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tíz kötetes illusztrált nagy munka első füzetének megjelenése alkalmából a sajtó-ban és közbeszédben mindenfelé nyilvánult, ime az első füzetet nyolcban követi a második fűzet, mely folytatása Marczali Henrik „a vezérek kora” kötetének. Ezt a második fűzetből küő ősen érdekesse teszi a legérgebb írott magyar történeti emlékeink egyik legbecesebbikének, a szent galleni kódex egy lapjának szines könyvmagyar előállított haso-núma szövegeivel. továbbá a magyar nemzeti múzeum-ban örözt kelta fegyverek sikerült rajza, valamint a szö-vegbe nyomtatott számos csinos kisebb metszet. Ez az eddig megjelent két fűzet most már megközelítő fogalmat ad annak a nagyszabású történeti munkának alakjáról és imponas kiállításáról, mely a magyar nemzet ezeréves főnnállása emlékeinek maradvány megörökítője is. Egy hét múlva a harmadik fűzet következik. Előfizetés negyedévre (12 fűzet) 3 frt 60 kr. Egy fűzet ára 30 kr.

— Egy gyönyörű munkával gazdagodott a magyar irodalom, első sorban a magyar zsidó költészet: Gerő Attila jeles fővárosi író „Pálmák” című könyvében, mely a zsidó vallásos irodalom terén hiányt pótol, amennyiben Dávid ki-rály örökség szövegeit, a zsidók mindennap imáit a leg-remekbbs verses fordításokkal nyújtja, melyek nemcsak győ-nyörkötözt olvasmányul, hanem igaz hűvel ésimondható imák gyűjteményeül is szolgálhatnak minden nemesebb gon-dolkozón magyar zsidónak. A könyv nemcsak szerzőjét dicőéri, hanem a budapesti hitközség ideális gondolkozá-su elnökét, Kohner Zeigmondot is, ki felismerve a fiatal poé-ta költő hivatottságát és művelnek nagy becsét, azt a zsidóság érdekében saját költségén nyomatta ki. A Hungaria nyomda remek kiállításában megjelent könyv kapható szerzőnél Nádor-utca 15. a „Külöld” szerkesztőségében és minden könyvárus utján. Ára 3 korona.

— Új borászati lap. Rombay Dezső ismert gazdasági író, a legjelesebb szakérők közreműködésével „Magyar Bor-termők Lapja” cím alatt szőlőművelési és borászati szak-lapot indít meg. A lap előfizetési ára: egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 frt. Az előfizetési díjak a lap kiadóhivatásába Budapest. Kerespet-ut 44. sz. küldendők. Mutatványzatot kívánatar bárkinek küld a kiadóhivatalt.

— Új könyv Jókairól. Az ún. pelt regényíróról új könyvet írt dr. Körösy László fővárosi író. A terjedelmes tanulmá y Jókai körül, életrajzát és művei jellemzését any-nyi készültséggel dolgozta ki, mint eddig egyetlen Jókai-életrajza sem. A tetszetős könyv telve van életrajzából éle-tkebb fejezetekkel. Száznál több forrásból merített adatai azonban nem teszik a kiváló tanulmányt nehézkesé, mert az épn olyan vonzó olvasmány, mint egy jó regény. Va-lóban örvendetes hogy a nemzeti kiadás kiegészítésére meg-jelent Jókai terjedelmes biográfiája is Dr. Körösy László „kít egy látszik Jókai nem csak inspirált, de sokszor utbaigazgatótt, három részbe foglalja össze a rendkívül gazdag anyagot. Az első rész Jókai életrajza, a második Jókai munkássága, a harmadik Jókai jubileumára. Nemcsak az esztetikuss, de a jónéví novellista keze is meglátszik ezen a valóban sikerült munkán, mely számot tesz irodal-munkban Ára 90 kr. minden könyvkereskedésben. Meg-rendelhető Bpest. Andrássy-ut 26. sz. alatt a monographia író címén.

REGYES.

— Gróf Esterházy Géza-féle cognagyár részvénytársaság Budapestben, mint értesülünk megkapta a magy. kir. pénzügyigazgatóságtól a kivitel engedményt jutalommal együtt és a tár-saság máris nagy mennyiségű cognacot szállított Németországba. Ez a körülmény is bizonyítja, hogy nevezett vállalat mind nagyobb területre terjeszkedik; és hogy az Esterházy cognac kedveltebb lesz a közönség körében. A társaság ezen kedvező fejlődését legjobban bizonyítja az a körülmény, hogy a nagy fokú leírások és a tar-talékalap növelése daczára a társaság mégis 8% osztalékot fizet és hogy ez év első fele még

nagyobb jüvedelemmel zárult le, daczára vagy éppen azért, mert a társaság elsőrendű minőségű cognacot bocsát a piacra és bevásárlásait csakis készpénzfizetés mellett eszközli. Kiváló tisztelettel Gróf Esterházy Géza-féle cognagyár részv-társ,

— Dívat tudósítás. 1895. év tavasz/nyár. Henneberg G. ismert selyem gyára közlése szer-int. Társaság összejöveteleknél, színházi és hang-versenyhez való öltözékekél, damasz mellett bengalin és szatin fognak előnben részesülni. Már két év óta tetteket kísérletek a bengaline szövést honosítani, de hiába, mig végre most a hölgyvilág belátta, hogy alig van selyem szövet mely nemesebb, teljesebb és báronszerűbb ráncokot vetne, mint éppen a bengaline. Ezen cikk nemcsak a legközelebbi, de a jövő ősz idényben is nagy szerepet fog játszani, miután Paris, Lon-don és Amerika részére, changeant, mintazott és gazdag szin változatokban leti megrendelve. Továbbá az 1895-ik év a taffet-szövésű-chines-szöveteket, csikok s rendkívüli mennyiségű kok-kázottakat a legparányibb kockától a legna-gyobbikig minden lehető színben és elragadó combinációban hozza, a taffét szövés damasz és broshében is előnyben részesül, mennyi időre? azt senki sem tudja, mert ép az osztrák hölgyek nem barátói a taffet selyemnek (a parisiakkal ellentétben, kik előszeretettel választják a taffet-t) Ők a puha sührahi, satin-merveilleut ré-szesítik előnyben, ezekből is nagyon sok lett rendelve, nevezetesen chagnant (szinjátzó) szö-vetek. A schottisch selyem szövetek alig tüntek el, már ismét felmerülnek a legujabb szin kom-positókban és főkép blouskai és ujkra alkalmartatnak. Japáni és chinai foulardok, egyzi-nűek és mintázottak, valamint nyera selyem basótruhák, shantung és tussorok maradnak, de nem is fognak sosem eltűnni, mert ezek a leg-célsezerűbb utazó es társas megjelenéshez való ruhák. A legdivatosabb színek, fu barna (világos-setétig) tiszta claud, türkis, a piroskák, fraise, serpent, homokszarga és nevezetesen a kékes vio-lett a legsetétebbtől a legvilágosabb árnyatig.

Felelős szerkesztő:
Dr. LÓKE ENIL.
Laptulajdonos és kiadó:
FISCHEL FÜLÖP.

NYILTÉR.
Henneberg-selyem csakis akkor valódi, — ha gyárból rendelik, fekete, fehér és szineseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként, sima, csik-os, kokkázott, mintázottakat, damasztot s a. t. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző mintázatban) s. a. t. postabér és vámmentesen a hán-hoz szállítva és mintázt postafordulattal küld: Hen-neberg G. (ex kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, Svajcaba címzett levelekre 10 kros, és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. — Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. (5 52-1)

(7) **3%-os Magyar Jelzálogsorsjegyeket**
Evente 4 huzás
Első huzás f. é. január 25-én
Főnyeremény 200 000 korona
eladunk havi részletfizetésre, és pedig:
I darabot 27 havi 5 frtos részletre,
5 „ 33 „ 20 „ „
Már egy részlet befizetése után a vevőnek megküldjük a sorozat és számlát ellátott részletivel.
Közvetítők jüvedelmező foglalkozást találnak.
A magyar általános Takarékpénztár r. t. sorsjegyszálya Budapestben.

A legízletesebb, egyedül egészséges és egyszerűsége a legolcsóbb pótlék a babszemű kávéhoz.

Egyedül egészséges pótlék a babszemű kávé helyett. Nőknek, gyermekeknek, betegeknek orvosilag van ajánlva.

KATHREINER FÉLE

KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ.

Legisztább természetes gyártmány egész szemében.
Hozzávegyítések általi hamisítás tehát ki van zárva.

Mindenütt kapható: 1/2 kiló 25 kr.

DISZOKLEVÉL
1891-1894
8 ARANY ÉREM

Óvatosság: Csak a „Kathreiner”-nével ellátott eredeti-csomagokat kérjük és fogadjuk el.

Egészséget Erőt
„Kathreiner” Ad.

Védjegy.

2 arany, 13 ezüst-érem.
9 dísz- és elismerő okmány.

Kwizda Ferencz János

Kwizda-féle

Restitutionsfluid

cs. és k. kiv. szab. mosóvíz lovaknak.
Egy palackkal frt 1.40 o. é.
8) év óta udv. istállóban valamint katonai és polgári nagyobb istállóban is, használatban nagyobb erőfeszítések előtt és után erősítőül; továbbá ficzomodások, rándulások, az inak merevsége más ily alkalmaknál; képezi a lovat kiváló teljesítményekre idomításnál.

64) Fő letét: ker. gyógyszer-tárban. Korneuburgban.

64

Védjegy.

Védjegy.

Római kir. udv. szállító.

Kapható a gyógyszer-tárakban, és drogistáknál

Magyar, német, francia és angol kepekkel ékített

Munkák.

—+—

Kő-, acél- s réznyomati diszművek.

Magyar, német, francia és angol remekírók művei

Ujjasági iratok, képeskönyvek

minden kör és nem számára,

minden nyelven, a legdúsabb választékban.

—+—

Szótárak.

Iskolai és oktatási könyvek minden nyelven

Népies naptárak, almanachok, zsebkönyvek.

Az irodalom bármely ágában s bármely nyelven megjelent kötött és kötetlen könyveknek legdúsabban felszerelt raktárát.

Alólról könyvkereskedés bármely szerző által írott, bárhol megjelent és hirdett könyveknek leggyorsabb és árfelemlés nélküli megszerzéséről gondoskodik

Az irodalmi termékeket illetőleg a legzavosabb kézzel nyújtjuk fölvilágosítás

ALAPITTATOTT 1850. ÉVBEN.

FISCHEL FÜLÖP

KÖNYVKERESKEDÉSE, KÖNYVKIADÓ-HIVATALA, PAPIR- ÉS IRÓSZERRAKTÁRA NAGY-KANIZSÁN.

Az összes irodalom termékei a könyvkereskedés raktárában megtekintés végett készen állanak a kívánatra, gondosabb megvizsgálhatás végett legnagyobb készséggel küldetnek mind helybe, mind vidékre

Vidékről érkező megbízások kellő készséggel és gyorsasággal teljesíttetnek.

Irodalmi közönyök és jelentések ingyen szolgáltatnak ki a könyvkereskedés által.

Utazói kézi könyvek, földrajzok, tervrajzok, föld- és éggömbök.

Ma- és általánosági könyvek egyszerűen és legkevesebben kötve a legdagabb választékban.

Minta-könyvek a rajzok női munkákhoz.

Szakács-könyvek.

Előfizetés elfogadtatik: minden bel- és külföldi folyó-iratok, napi s divatlapokra, a szállítás mind helyben, mind vidékre a leggyorsabban eszközöltetik.

—+—

A „ZALA” politikai hetilap kiadóhivatala

Hirdetmény.

A Széchenyi-téren 3-ik szám alatti házban, egy lakás, mely 3 utcza, 1 udvari szobából, pincze és padlásból, éléskamrából áll, — február elsejére kiadó; esetleg a ház elis adatik.

Bővebb értesítést Baboss László, ügyvéd ad.

(12-1)

Egy doboz ára: 1 forint 20 krajczár.

Utánvétellel vagy az üzvegk előleges beküldése után küldetik.

KLYTHIA a bőr ápolására, szópétésére és finomítására Puder.

Legelőkelőbb Sztócski, bál és társalgó PUDER.

— Fehér, rózsaszín, és sárga —

vegyileg analizált és ajánlva Dr. Fehér J. J. cs. kir. tanár által Németben.

Elismerő levelek a legjobb körökből minden dobozhoz mellékelve vannak.

TAUSSIG GOTTLIEB

Szom Sztócski szappan és illatszert-gyáros. Főraktár: Sztócs, L. Wollnille s. Kapható a legtöbb illatszert-, gyógyszer kereskedésben és gyógyszer-tárban.

10

Szerkesztőség:

F. Ö. U. S. Z. A. Olasz-újság.

Ide intézendő a lap szellemi részére

vonatközlő minden külső részre.

Bemutatott levelek csak ismert köztársasági fogadtatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A Nagy-Kanizsai- és dél-zalai takarékpénztárak, a Bankegyesület, az Ipar- és kereskedelmi bank, a Nagy-kanizsai segélyegylet-szövetkezet és a letenyei takarékpénztár, a „nagy-kanizsai malátagyár és serfőződe r. t.” hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:

Városbelső-utca: Ficski Fülöp könyvtárközlő.

KLÓPIKÉRTÉSI ÁRAK:

Egy évre 12 korona (6 frt — kr.)
Félre 6 korona (3 frt — kr.)
Negyedre 3 korona (1 frt 50 kr.)

Hirdetéseket jutányosan számítatnak.

Nyilatkozó poltikára 10 kr.

Előfizetők, valamint a hirdetőkhöz vonatközlő Ficski Fülöp könyvtárközlőnek is intézendők.

FARSANG.

(—) Azt vélik sokan, hogy az igazán jóízű mulatságok ideje lejárt. Nemcsak az idő, a szád vénült volna meg, hanem az emberek is; s nemcsak az idősebbjei, hanem a fiataljai is. Sokan azt gondolják, — hogy mégis egészen más volt a mulatság még egy 30 esztendő előtt, zajosabb, fesztelegőbb, a kiéltségnek a kimerültségnek kevesebb nyomával; a blazirtságnak, a kritikának és a — rüpkéségnek kevesebb jeleivel. Csodálatos, hogy ilyen kritikát különösen az asszonyok részéről hallani, kik azt hajtják, hogy leánykorukban sokkal jobban lehetett mulatni, s az akkori időben egy fiatal leánynak igazán élvezetes volt a farsang, míg most, különösen a vidéki fiatal leánynak igen kevés alkalma van farsangmulatni, s ha van is némelykor egy-egy bál, vagy egy estély, — azt is a legtöbb esetben unatkozva tölti el, s ha táncol is, szellemi szórakozása, élvezete nincsen, mert — s ezt gyakran hallani — a fiatal-ság üres, léha, szellemtelen, s ha nem is mind, a legnagyobb része. Nem igen keresi a tánctermet, hanem a báli időt is inkább poharazás között tölti el; táncosát viszi és leteszi, a szórakozó, szellemes discursusra nem nyílik alkalom, s azt az egy pár elcsépelet frázist, a mit hallani alkalmuk van, minden táncosnő már betéve tudja.

Hát van ezekben a panaszokban egy kis igazság, sőt talán nagy igazság, is, habár megiehet, hogy olyan általánosságban meg-

sem mondható; nagyjában azonban rátalál társadalmunk egy nyílt sebére, — melynek gyógyítása azonban nem olyan könnyű; — már azért sem, mert nem olyan igen egyszerű a dolog, a hogy ezt talán sokan képzelik.

Vannak olyan időszakok, mikor a társadalom egyes osztályainak egybekeveredése mintegy magától jön, a viszonyok alakulása folytán, minden mesterséges próbálgatás, minden kényszer nélkül. Felkeresik egymást, akik érzik, hogy nincs természetes válasszal köztük, hogy együvé tartoznak, s így tehát legalább is helytelenség, ha együvé nem mennek, ha nem találkoznak, mikor csak lehet, ha nem érintkeznek, mikor erre alkalmas hely és idő van.

Ilyenkor aztán jó mulatságok esnek, nincs feszélyezés, az érintkezés, a társalgás természetes, s úgy tűnik fel, mintha ez mindig úgy lett volna, mintha nem is lehetne ez másképpen. Az ily társas együttlétben van azután kellő szórakozás; a szellem, az élt és jókedv csatornáit önként megnyitnak, s mindenki kivétel nélkül a mulatságból is, a szellemi szórakozásból is.

Az idő azonban változik, az egyik nemzedék felváltja a másikat, s a mi amannál erény volt, emennél már nem az; az idővel együtt változnak az emberek is, az emberekkel a társadalom.

Más felfogás hatja át az elméket, más érzés a sziveket; s így változik meg a mulatságok képe. — Az egy darabig egygyé olvadt társadalom ismét külön osztályokra

oszik; azok, akik még az előbbi nemzedékben egymást jól ismerték, akik egymással jól megfértek: most távol állnak egymástól, s ha az élet piacán a mindennapi élet érdeke össze is hozza őket, a mulatozás terén nem találják fel egymást, — szűletés, rang — a legtöbb esetben nem is annyira elűtő, különböző egymástól — válszafalat emel köztük, — s ezt a felfogást egy egész nemzedék osztja, sőt az egyiknél, másikkal ez a felfogás tulságosan merevvé is válik.

Van ebben valami komikus vonás, mely különösen a vidéki társaságokban tűnik fel leginkább, ahol egyáltalán nincsen komikus vonás nélkül bármilyen exclusivitás. — Ahhoz, hogy ennek találja az ember, nem kell valami magas filozofia, csak egészséges élet-bölcsélet és jobb érzék; mert nincs természetlenebb, mint az exclusivitás, melynek létalapja és oka nincsen, s mely voltaképpen csak a ferde felfogásban, a helytelen gondolkodásban gyökerezik.

De hát nem lehet mindent helyes okokra visszavezetni, a mit az emberek tesznek, — mert akkor nagyon boldog életet élne mindenki; s azért nem is lehet az olyan bajt, mely tulajdonképpen csak az emberi félszégnek eredménye, gyogyítani.

Hogy a társadalomra üdvösebb volna, ha egyszer a demokratikus felfogásnak hódolni, s azt az életbe is átvinni tudná, az nem is képezheti kérdés tárgyát; — de ez egyike azoknak az utópiáknak, a melyeket ideálisták kergetnek, de elérni nem tudnak.

A „ZALA” tárcája.

Az ó-keri rémalak beratról.

— A „ZALA” eredeti tárcája. —

Az ó-keriban Italia volt a világ legelső borteremelő országa. Mai nap Franciaország az, ahol kitűnő borok teremnek, még a szőlőtöke legészakabb határára is (burgundi, jánoshegyi). Vele csak Magyarország versenyzett eddig az elsőség pálmájáért; mert tudvalevő dolog, hogy a tokaji aszabort a „borok királyának” neveztek világszerte. De a történet tanúsága szerint nemcsak a jelenért, hanem a mult miatt is megérdemelt érdeklődésünket az ó kori rómaiak bora és ennek kezelése, mert Probus utján Italia volt a magyarországi borászat megalapítója is az által, hogy legioival a Kárpátok lejtőin, valamint a Szerém-ségben Alma-hegyen (Mitrovic mellett) szőlőt ültetett, ugy hogy száz évvel későbbben Elandianus már megénekli a „szőlő hegyektől beárnyélt Duna” (V. ó. Bozók: „Római világ” 453 l.). De nemcsak Magyarország, hanem Francia és Spanyolország is Probus császárnak köszönhetik a szőlő-művelést. Ugyanis, midőn a szőlőtöket a legelső görög tengeri hajósok behozták Italiába és midőn Alsó-Italia hegyoldalain oly buján tenyészett, hogy már az V. században, Róma városának építésétől számítva, Sophokles Italiát Bacchus kedvenc hazájának nevezhette: akkor mindenki arra törekedett, hogy nyereségvágyból minél több bort adhasson el; ezért igen sok szőlőt

ültettek Italiában anélkül, hogy a bor javítására is törekedtek volna. Ez a körülmény, amelyhez járult a földművelés elhanyagolása is, arra bírta Domitian császárt, hogy meghagyta, miszerint a provinciákban a szőlőhegyek felét szüntessék meg, Italiában pedig ujakat ne ültessenek. Állítólag több szerző szerint Domitian emiatt ekkor egész Probus császárig érvényben maradt legtöbb nyugati provinciában De változtatott a helyzeten ez a Probus császár, aki éppen úgy mint Hannibal, — ki katonáinak Afrikában meghagyta, hogy olajfákat ültessenek, nehogy analomból lazádat szítsanak, — nemcsak szőlőt ültetett katonáival Gália, Pannonia és Moesia magaslatain, amelyeket azután a lakóknak ajándékozott, hogy tovább műveljék, hanem a gallusoknak, ezenkívül még azt is megengedé, hogy ujakat ültethetnek, amennyit csak akarnak. Amiből tehát kitűnik, hogy nemcsak Magyarország, hanem Francia- és Spanyolország is az ó kori rómaiaknak köszönhetik szőlő művelésüket.

De bár a borteremelés Alsó-Italiában felhat a legrégebb korig, még is Latiumban jó formán csak a földművelés hanyatlásával kezdett igazán meghonosodni. Hírnévre még akkor sem vergődtek, mikor Campania már Róma alá jutott. Így Cineas, Pyrrhus király követre trefásan, nyilatkozik Albano szőlő kertjeinek sávanya borairól (Plinius. Hist. nat. XIV. 3); míg Livius szerint (Liv. V. 33) már Camillus idejében oda edesgették a gallusokat az itáliai borok és azt eszközölték, hogy hazájokat elhagyták, hogy ezen előttük egészen új italban gyönyörködhesse-

Az bizonyos, hogy sem Plautus, sem Cato nem ismerik a falernumi bort, hanem Plautus Leucas, Lesbos, Thasos, Cos és Chios borát dicséret, míg Cato a különféle hazai borjait meghatározott mennyiségének összevegyítése által utánozza a görög bort (vinum graecum), névleg Cos szigetének a borát. Valószínű, hogy kezdetben inkább a mennyiségre, mint a minőségre fektették a főszűlyt s így föl is van jegyezve, hogy Lucius Opimius consul alatt, Roma építésének 633-ik évében, rengeteg termés volt. Ragaszkodásukat a szőlőműveléshez bizonyítja az a körülmény, hogy midőn Domitian császár, előbb említett rendeletét kiadta, oly sok fenyegető levelet irtak, hogy köztük egy, — melyben állított az ezen erőszakos halálra célzó két görög vers volt: „A császár minden erőlködésének ellenére is, mindenkor leendő elég bor az áldozatra, melynél ő föl fog áldoztatni” — arra bírta, hogy rendeletét, ha nem is vonta egészen vissza, de legalább is enyhítette.

Boruk a rómaiaknak igen sokféle fajta volt Plinius a Historia Naturalis című könyvében legalább nyolcvanféle borról tesz említést, amelyeket árultak és amelyek két harmada magában Italiában termelt. S ezen itáliai borok sorrendje jószágukat illetőleg Plinius szerint a következő volt: 1) Legjobb a caecubus és setinus. a) A vinum Caecubum, amely Augustus előtt is az itáliai borok között, az első helyet foglalta el, az aeger Caecubuson termelt, Latiumban, Campania határára, Amyclae vidékén. Igen gyakran megemlékszik róla Horatius is. b) A setinus, a vi-

S kérdés, vajjon-ejőn-e valamikor annak a társadalmi felfogásnak az ideje, a meddig emberek leszünk? Aligha! Rang és osztálykülönbségek mindig lesznek, de talán az általános műveltség folytonos terjedésével kevésbé kirívó lesz idővel a társas érintkezésben még mai nap is nyilatkozó feszély, mely azt nem igen kedvessé, nem igen kellemessé teszi.

Addig pedig vegye ki a fiatalság a maga részét a farsangból, s bármily kevés legyen az, mégis csak jobb, mint a semmi. S habár a mai bálók után kevesebb az illuzió, s több a boszúság, se baj, — a farsang mégis csak farsang, s a bál, mégis csak bál, habár a kevés, s mindinkább kevesbedő táncossal szemben az egyik-másik ártatlan teremtés „virrasztással egybekötött kényszerű petrezselyemáru-lás”-nak nevezhetné.

Külföldi vélemény vasuti szak- oktatásunkról.

Hazai viszonyaink vajmi ritkán részesülnek a külföldön tárgyilagossá megítélésben. S habár újabb időben ez irányban is a helyzet fokozatos javulása észlelhető, főleg kulturális törekvéseink még mindig nehezen képesek kivívni a külföld elfogulatlan és méltató bírálatát.

Ily körülmények között csak annál örvedetesebb az a tény, hogy vasuti szakoktatásunkról, egymás után két külföldi szaklap is a legnagyobb elismerés hangján emlékezik meg.

A Bécsben megjelenő „Eisenbahn Zeitung” ugyanis mult évi 46. számában a vasuti szakoktatás kérdéséről írván, ezen a téren Magyarországot állítja oda követendő példa gyanánt, mint ahol, először történt gondoskodás a vasuti hivatalnokai kar rendszeres és magasabb színvonalra törekvő kiképzéséről.

A Berlinben megjelenő „Deutsche Verkehrszeitung”, pedig érdemesnek találta az „Eisenbahnzeitung” ezen cikkét m. é. 52. számában egész terjedelmében reprodukálni. De adjuk át a szót az említett lapnak. Az „Eisenbahn Zeitung” cikkének általánosabb érdekű részében így elmélkedik: „Mindinkább terjed a meggyőződés, hogy a vasuti szolgálatba lépő hivatalnokok, különösen azok, kik a külső forgalmi szolgálat ellátására hivatvák, az e célból szükséges elméleti és gyakorlati ismereteket külön szakiskolában szerezzék meg. Leszámlítva többnyire a központi igazgatásnál alkalmazott azon hivatalnokokat, kik techni-

kai, jogi vagy kereskedelmi kiképzetésüket az illető felső tanintézetekben nyerték, a vasuti alkalmazottak még mindig igen nagy, sőt túlnyomó része marad fenn, kik az államban és társadalomban oly jelentékeny contingenst képeznek, hogy iskolai kiképzetésüknek kérdése napról-napra időszerűbbé és sürgetőbbé válik. Ma még csaknem általános az a gyakorlat, hogy a szóban levő élet hivatás emberei, oly ifjakból kerülnek ki kik legjobban eszben valamiféle középiskolát végeztek, kik tehát kénytelenek a gyakorlati ismereteket a szolgálat közben megszerezni, kiknek különös buzgalomtól eltekintve, egyáltalán alig nyílik alkalmuk arra, hogy azon elméleti ismereteket is elsajátíthassák, melyek a vasuti szolgálattal szoros kapcsolatban állnak, a melyek elengedhetetlenül szükségesek hivatásuk átértéséhez és feladatuk kellő színvonalon álló betöltéséhez. Az alsóbb hivatalnoki osztály kiképzetésének kérdése mellett a felsőbb fokú üzleti szolgálatra hivatott szakértő kiképzése sincs még tisztázva. Ennek a kérdésnek a megoldása még hehezebb, mert a feladat abban állana, hogy ezen funtionáriusok, oly egyöntetű magasabb kiképzést nyerneének, mely kiképzetés a legkülönbözőbb szaktanulmányok alapján volna felépítendő.

Ez a kérdés különben-ugy értekezleteken, mint a szakirodalomban ismételtelen képezte már azóta értekezők tárgyát, ugy látszik azonban, hogy egységes megoldásra alig van kilátás. Ellenben az újonnan belépő üzleti hivatalnokok iskolai kiképzésének kérdése egészen világos és határozatlan szigorúan megvonható. Ez nem szolgál és nem szolgálhatott vitás fejtegetések tárgyául, mert itt biztosan megállapíthatók azok a célok, melyeket az ily iskolának maga elé tűznie kell. Éppen azért csodálkozni lehet azon, miért halad az ily iskolák felállítása mégis oly lassu léptekkel előre.

E tekintetben dicsőreire méltó példával járt elő Magyarország.....”

És azután következik az 1887 ben Budapesten felállított vasuti tisztiképző tanfolyam szervezésének és tantervének rövid ismeretése, mely cikk-irő szerint is a felsőfokú tanintézetek közé soroztatik.

Minden esetre örvedetes, hogy Magyarország haladási törekvései már a vasutügy terén is a külföld elismerésével találkozhatnak, ahol csak sokkal később mint más szerencsésebb országokban vált lehetővé a küzdők sorába lépni s csak rohamos sietséggel és nagy áldozatok árán sikerült pótolni a mulasztottakat.

Az a körülmény, hogy a vasuti szakoktatás előbbre vitele körül hazánkat illeti meg a kezdeményezés dicsősége, csak buzdításul szolgálhat az illetékes tényezőknél a tekintetben, hogy a még fiatal tanintézet megerősödését lehetőleg elősegítsék és ez uton a vasuti szakoktatás ügyét fejlesszék és előmozdítsák.

num Setinum (Setia-Latiumban). Ezt Plinius szerint Augustus császár leginkább kedvelte. Sokra becsülték: II) a falernusa bort, a vinum Falernumot. Ez az ager Falernumon terem, mely Campaniában, a Massicus hegy alján fekszik, a Volturnus folyótól északra és Sirmessa városától keletre 6 mérföldnyire. E bornak a szőlő kertek fekvése szerint három faját lehet megkülönböztetni: a) a Gaurus hegyit, mely lanyar (austerum) volt; b) a faustius vidékét, az ager Faustianuson, mely édes (dulce) volt és színre nézve sárga; és c) a falernusi, mely könnyű és kellemes volt az ivásra (tenue) és színe nézve fekete volt (nigra Falerna). Legjobb volt a falernusi bor 15 éves korában. Ismeretes dolog ugyanis a rómaiak ama szokása, hogy boraitak igen sokáig szokták eltartogatni. Horatius egyszer 44 éves bort emlit, máskor meg 46 éveset. Így az öregebb Plinius idejében (23—74 Kr. u.) voltak még borok Opimius consul idejéből (635. Róma építése után), a vinum opimianum, amely alatt mindig Opimius consul alatt termelt bort kell érteni. De mivel az a bor majdnem 200 évig felelt, már oly sűrű volt Plinius leírása szerint (Plin. Hist. nat. XIV. b), mint a méz, ize pedig keserű, úgy hogy csak vízzel elegyítve lehetett meginni. Elvétve nálunk is találhatni néha 80 éves borokat is. Így a Zirchiek pincéjében 1813 évtől kezdve minden évből van néhány akó pro memoria félre téve. Az ilyen soká tartott borokat aztán rendszeren arra használták föl, hogy velük a silányabb nemű borokat megjavították, amiért is méreg drágák voltak. Egyáltalán a bort termé-

sének idején nem igen becsülték, úgy hogy csak-ugyan későn tudták az előző évben termelt borokat kellőleg méltányolni. Ez különösen állott a falernusi borra, mely azonban az egészségnek kevésbé használható és igen hevített, miért is sokszor ardeus, forte, severum és vehemens jelzőkkel használják (Plin. Hist. Nat. XXII 20: Falernum nec in novitate nec in nimia vetustate corpori salubre est, media eius aetas a quinto decimo anno incipit). — Ezért Cicero nem is dicséri Damasippus 40 éves borát, melyet nek feladott, midőn egy alkalommal nála ebédelt. Bibite — így szolt Damasippus az összegyülekezett vendégekhez — Falernum hoc annorum quadraginta est! Amire aztán elmesélni felelt neki Cicero: „Bene setatem fert!” Vagyis: Jól tartja magát. Általában pedig megkülönböztettek első rendű, egy évesnél régebb ó-borokat (vinum vetus primi gustus) és másodrendű, közönséges, silányabb fajta borokat (vinum justicum, vinum vetus sequentis gustus). Ez után következtek Plinius szerint a harmadrendű borok, mint a formiai, calesi, massicusai, albai és surrentumai. De lássuk sorban! III. A formiai, a vinum Formianum, Latiumban Formiae mellett termelt.

IV. A calesi és massicusai bor. a) A calesi bor vagyis a vinum Calenum Cales mellett, míg b) a massicusai vagyis a vinum Massicum a Massicus hegyen termelt s mindkettő Campaniában s mindkettőt Horatius, mint elsőrendű borokat emlit. Hasonló minőségű ezekhez V. a vinum Albanum vagyis az albaniai bor, mely különösen a falernusival volt hasonló értékű termés, vagy a Ca-

H I R E K.

A „Zala” naplára

- Január 26-án: A „Tarsas-Kör” táncestélye saját helyiségében.
 „ „ 27-én: A „Nagy-kanizsai Keresztény Jótékony Nő-Egylet” közgyűlése d. u. 3 órákor.
 „ „ 27-án: A „Nagy-kanizsai Tisztai Önségélyző Szövetkezet” évi rendes közgyűlése d. u. 2 órákor.
 Február 2-án: A „Polgári-Egylet” közgyűlése, délelőtt 10 órákor. — Este társasvacsora.
 „ „ 3-án: A „Zalamegyei Aggharcos-Társulat” táncmulatsága.
 „ „ 10-én: Az „Ipartestület” vigalma.
 „ „ 16-án: A „Nagy-kanizsai Izraelita Nő-Egylet” estélye.
 „ „ 17-én: A „Nagy-kanizsai Kereskedelmi és Iparbank” részvénytársaságának évi rendes közgyűlése délelőtt 10 órákor.

— **Megbízás.** Az igazságügyminiszter dr. Szigethy Károly törvényszéki orvosi vizsgat tét gyakorló orvost a nagykanizsai törvényszéki területén felmerülő törvényszéki orvosi teendők rendes ellátásával bízta meg.

— **Jubileum.** A tapolcai szr. jdi. ölfu nőegylet ma, vasárnap ünnepli meg fennállásának 25-ik évfordulóját. Az ünnepély sorrendje a következő: 1) Halaadó istentisztelet! Diszgyűlés. 3) Felolvasás, melyet Maklai Emil ismert író és költő tart. A felolvasás tá. c. köveit.

— **Társasvacsora.** A „Polgári Egylet” február hó 2-án évi rendes közgyűlésének napján, este 8 órákor társasvacsorát rendez. Egy teríték ára 1 frt 20 kr.

— **Tisztai szövetkezeti közgyűlés.** A nagykanizsai tisztai önségélyző szövetkezet 1895. évi január hó 27-én déntán 2 órákor Nagy-Kanizsán, a polgári iskola helyiségében, fogja tartani évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgyai: 1. Titkári jelentés a lefolyt üzleti év eseményeiről. 2. A felügyelő bizottságnak az évi számadások és mérleg iránti jelentése s ennek kapcsán határozat a nyereségnek miképeni felosztására vonatkozólag. 3. Az elnök és a sor szerinti kilépő 3 igazgatósági tag, s p. Erdődy Lajos, Gózon Sándor és Knorz György urak helyett újak, vagy ugyanezok, ugyántén 3 felügyelő bizottsági tag megválasztása. 4. Netani indítványok a közgyűlésen előterjesztendő indítványok — A közgyűlést 24 órával megelőzőleg — írásbelileg a szövetkezeti elnökök benyújtandók.

busival. Mint silányabb fajtát hozza föl Horatius a sabinumit és a frejbelit, továbbá a surrentumit, melyeket azonban más időben többre becsülték. Így VI. a vinum Sabinum. vagy is a sabinusi bor, kedvence itala volt Maecenasnak s gyenge volta miatt a betegeknek is ajánlották. Horatiusnak Carm. I. 20 költeményében ilyen fajta borról van szó. A bort ugyanis, melylyel Horatius magas vendéget: Maecenust, itt megakarja vendégelni, könnyű sabinuminak nevezi. Ez pedig Horatius idejében a negyedrendű borok közé tartozott. Ugyanis a sabin föld magasan fekszik és az ottani éghajlat a campaniai és a latiumihoz képest sord és hűvös, úgy hogy ott a déli gyümölcsök sem teremnek meg. Úgy hogy e bor Athenaeus görög nyelvész (Deipnos I. 21) megjegyzése szerint a legkönnyebb itáliai bor és oly lanyar, hogy csak a 7-ik évben lesz élvezhetővé. De ez a megjegyzés a Carm. I. 9, 7. szerint tulzás, amennyiben itt az van mondva, hogy a negyedéves sabinumi bor is megiható (Deprome quadrum sabinum.....merum diota). De azért a campaniaival összehasonlítva, a sabinumi mindenesre olcsóknak, azaz könnyűnek volt mondható. Megemlíthetjük még VII. a vinum Signinum (Signia), melyet keserű és lanyar ízénél fogva gyógyszerül használtak. Hires volt Nápoly vidékéről VIII. a vinum Trifolinum, mely Martialis szerint rangra nézve a hetedik helyen áll és IX. még a maig is jó hírben álló vinum Vesuvianum, vagy is a vesuvi bor, az ugy nevezett lacrima Christi, Végre X. a vinum Surrentinum (Surrentum, Nápolytól nem messze), mely ecetes

— **Képviselet-tesztületi községi ülése.** Nagy-Kanizsa város képviselő-testülete a hó 18-án d. után községi ülést tartott a következő tárgysorozattal:

1. Földbérleti szerződés bejelentése.

2. A magyar történelmi társulatba alapító-tagul leendő belépés.

3. „Bak Károly” ajánlata városi ingatlan vételre tárgyában.

4. „Nagys. és főispán Peller Pál murakeresztúri apát-plebános urnak” a város közönsége nevében a fogynasium segélyezésére iránt történt felszólításra adott válasz.

Babóchay György előző polgármester a tárgysorozat megkezdése előtt megemlekezik a legutóbbi kormányválságról, melynek szerencsés megoldását látja abban, hogy ismét elvált szabadelvű férfiakból alakított meg a kormányt és örömeinek ad kifejezést, hogy ebben Wlassits Gyula — klt magunknak vallunk — szintén helyet foglal. — A közgyűlés a kormányválság ilykénti megoldása felett örömeinek jegyzőkönyvéleg ad kifejezést, — az ősszeminisiterium és Wlassits k. u. z. minisztert külön feliratban üdvözölni határozza.

A bejelentett kisebb földbérleti szerződések tudomásul vételét.

A magyar történelmi társulatba a város közönsége — a pénzügyi bizottság ajánlata szerint — 100 forint tagnagi díjra, — mint alapító tag belép.

„Bak Károly” ajánlatát, hogy neki a város réhány földdarabot elad, on a közgyűlés elutasította, mert a tanács véleménye szerint a közvagyon lehetőleg emelendő, nem pedig csökkentendő, tehát az eladáshoz nem járulhat, de még azért sem, mert a kérdésben forgó fekvőség jelenlegi jövedelménél nagyobb jövedelem az eladásból nem várható.

„Nagys. és főispán Peller Pál murakeresztúri apát-plebános urnak”, a város közönsége azon kérelemmel fordult, hogy úgy mint elődje ő is szíveskedjék a fogynasiumot segélyezni, mely kérelemre az apát ur azon választ adta, hogy amenny nyílen lehetséges lesz, ő sem fogja megvonni az eddigi segélyösszeget (ugy hisszük évi 40 forint), de ez iránt kötelezettséget nem vállalhat. A közgyűlés a választ tudomásul vette.

— **A tüzoltóság Csáktornyaán.** A csáktornyai tüzoltóegyesület ez ideig rendszeres közgyűlést f. hó 13-án tartotta meg. Nuzsy Mátyás elnök jelentést tudomásul vettek, ugyszintén a pénztárosnak is megadták a fölmentvényt. A jelentésből megtudjuk, hogy az egyesület tüzoltóinak száma 65, a rendfőnököké 15. Az egyesület lettára 3847 frt 60 kr. értéket képvisel; a segélyegylet 2975 frt 39 kr. tökével rendelkezik; az egyesület költsége 1007 frt 26 kr. ra rug. Az egyesület a múlt évben 3 kőz és 2 vált. a 2 segélyegyleti gyűlést tartott; gyakorlaton 8 szor volt a tüzoltóság, ilvel azonban

egyszer sem oltott, mert tüszet nem fordult elő a múlt évben. — A költségvetés bevételi rovata a jövő évre 1426 frt 42 lrral irányoztatik elő; adományokban tavaly 250, tagadójikban 136 frt folyt be. Eökönek Nusay Mátyás, alelnöknek Ziegler-Kálmán, jegyzőnek Alszegy Alajos, pénztárosnak Deák Józsefet, ügyésznek Wollák Keszöt, orvosnak Schwartz Albert drt, parancsoznak Szeivert Antalt, alparancsoznak Morandini Balintot, a tüszetesset parancsoknak Wolák Rózdó, a segélyegylet pénztárosnak Godina Miklóst választották meg. A választmány 12 tagból áll. — Az egylet a nyáron örömlünnepet rendez 20 éves főnállásának emlékeztetére.

— **Wekerle, Szilágyi, Csáky.** Ebben a mi világunkban, ahol sok mindenféle ambició legyeztetésére rengeteg gyümölcsöt kell termelni a kitüntetések láján: az érdemek is sok szág fajtája támad. Vannak díszesnek, elismerő érdmek, emlékérdmek, erényérdmek, házassági érdmek, bevouási érdmek, koronázási érdmek, katonai érdmek, cöllyő érdmek, regutárdérmek. Csak egy nem volt még: a lemondott miniszterek érdme. Az a kivételes helyzet, amelynek a szabadelvű kabinet örveidex megteremtette az érdmeknek ezt a nemét is. Egy iparos ember, Rózsa V. Farkas készítette ezzel a felirattal:

Emléklül a szabadelvű eszmék és a vallás-szabadság tántorithatatlan bajnokainak.

Ez van az érdem egyik oldala. A másikon: Wekerle, Szilágyi, és Csáky képe. Az egész valóságban ez az egyetlen érdem, amelynek látni mindkét oldalát.

— **Tüzoltók mulatsága.** A VI. VII. ker. önk. tüzoltóegylet kebelében alakult rendszeres bizottság által f. hó 12-én rendezett mulatság, dacára a rossz időnek, szépen sikerült. Nagyszámú közönség gyűlt össze, mely csak a késő reggeli órákban kezdett oszladozni, magukkal vivén egy kellemes est szép emlékeit. A festelen jókedv általános volt, miért a buzgó rendezőkön kívül Kovács Lajos védőelőt is dicséret illeti. Felüliszteni szivesek voltak: Utó László 1 frt 60 kr., Baudis János Veber J. 1—1 frt. Weisz Lázló, Lichtschein Pál, Thurn Lipót, Szitár Ferenc és Venczel János 60—60 kr., Stár Ignác és Stern Henrik 50—50 kr., Merkly Lajos, N. N. 40—40 kr., Dávidovics Lútván 30 kr., Herman József 40 kr., Singer Lipót 50 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., Weiszfeld Mór 20 kr., Matesdorfer N. 20 kr., Grünbaum N. 10 kr. Összesen 10 frt 70 kr. Fogadják a szives felü fizetők a rendezőség hálát köszönetül.

— **Megült a hóban.** Csak a napokban adunk hírt egy magyar szerdahelyi nyafáról, ki becsipett állapotban a hóba dűt és abba bele is fult. Ugyanilyen körülmények közt lelte halálát Bagarics Ferenc bakónaki földmives, ki e hó 12-én, midőn már a kanizsai borfajtákat

megkóstolta, elment hátyja látogatására Csapra, hol — mint képzeltető — az ivás folytatott. A testvérek becsut vettek egymástól, Bagarics elindult hazra, hová azonban nem érkezett meg. A bakónaki határban be dűlt a hóba és itt találatolt meg e hó 15-én reggel élettelenül, megdermedve. A megsejti honcolás szerint Bagarics halálát szintén megülás okozta.

— **A „Népkönyha” által birt Zöldja-kerti helyiség 1895. aprilis 1-től 1895. november 1-ig terjedő idő-tartamra sábréltetbe adatik.** A feltételek megtudhatók Vidor Samuész urnóval a Népkönyha elnökénél.

— **Calico-bál.** A zalaezerségi társaság folyó évi lehrulát hó 1-én saját helyiségében (Zöldja-száló nagyertermében) zártkörű Calico-estélyt rendez. Belépti díj személyenkint 1 frt. családjegy 2 frt 50 kr. Kezdeté 9 órákor. Hölgyek kértetnek calico öltözékben megjeleneni. Az öltözékhez szükséges a rendezőség által megválasztott szövet k és a megfelelő Alarc Schütz Sándor urnál — a meghívó előmutatása mellett kaphatók.

— **A két jó barát.** Érdekes jelenetnek voltak tanúi a múlt napok egyikén Keszthelyen a korcsyázásra sietők a balatoni fasorban, hol két fiatal halász-legény egymással találkozott. Az egyik rögtön constatálta, hogy régen volt szerencsése a rendszeres körülmények közt kedvesnek nevezett barátjához, a ki hosszú idő alatt bizony jól önzemelt és egészen úgy néz ki, mint egy beteg ökor. Az önzertes legényt ez, az általa határozott szemtelenségnek nyilvánított kifejezés szörnyen bántotta, dűbbe lött, ölemelte hegyes jégvágóját és a korcsyázásra menők nagy rémületére megforgatta hatalmas karjával a levegőben, miközben szándékát megváltoztatni látszott, mert karjait leeresztette, megvetőleg végig nézte a teteletlenül ott állott collegáját a kicsinylő mosolygás közepette önnepélyesen kijelentette, hogy egy ilyen nyomorult gyzembert, ki a betegségéből felépült társát ki gunyolni tész — nem tart érdemesnek agyon ötni. A rossz nyelvek azonban az beszélik — mert azok mindig beszélnek — hogy a társa egészségi állapotát nem éppen szépen megkritizáló tudó halásznak tartozott a másik néhány forintjával s ezt az öszzeget, de nem ám az adóst sajnálta a jégvágót igénybe venni akár hiteles halász-legény a másvilágra küldeni. Mégis csak jó, ha valaki tartozik!

— **Megváltoztatott községnev.** A belügyminiszter Zalavármegyéhez tartozó Dióskál-Palkonya községnek Dióskál-ra leendő megváltoztatását megengedte.

— **Az elszegényedett iparok jávára.** A nagykanizsai Ipartestület kebelében megalakult vizalom rendező bizottság (e b r u r hó 10-én a „Polgári-Egylet” nagyertermében zártkörű tanácskozásokát rendez. A meghívók ugyan még csak a legközelebbi napokban bocsá-

mészes borok, a fűszeres borok és gyümölcs borok: a) A tiszta boryártmányról bőven szól Varro De vita pop. Románi című munkájában. E szerint: 1) a passum: aszúbor, amely nem egyéb, mint szárazított szőlőléből készült bor. 2) A folt vagy sürtűre lözött mustok, melyek közül, ha a mustot 1/2-ig engedték elforrni, kapták a caroenum-ot; ha 1/2-ig, akkor Varro szerint a sapa-t; ha 1/2-ig, akkor a defretum-ot vagy defrutumot.

b) A mézes borok osztályába tartoznak a mulsum és mellites, mézzel kevert borok, melyeket a keverés mértéke valamint a must minőség szerint különböztettek meg.

c) A fűszeres boroknak, melyek a mi szeszies italaink közül a liqueuróknak helyét pótolták, — talán több mint ötven faját lehet megkülönböztetni. Ezeket növényekből, virágokból vagy illatozó fanekekéből párolták le; vagy olajokkal és másféle bonyolult mesterséges uton készítették. Ilyenek voltak: 1) v. rosatum: rózsabor; 2) V. myrtidanum: myrtus bogyból készült bor; 3) V. violatum: ibolya bor; 4) absinthites: üröm; 5) a hyssopites: izsóppor; 6) vinum piperatum: mézből és borsból készített bor; 7) murhina potio: mirhával készített bor.

Továbbá mondja Plinius Hist. nat. XIV. 19: fit vinum e radice asparago; cumila (egy kerti növény); origano (murvapikk); apii semine (zellerlarmag); abrotano (abrut öröm); mentastro (menta); ruta; nepeta (csipkepity); serpyllo (deputka, kakukfű); marrubio (pemefű) etc.

d) Gyümölcs borok. Ezek között a legközségesebben előfordulók voltak, melyek datolyából (palma, palmae pomum), fügeből (ficus), hüvelyes veteményekből (siliqua); kőrtéből (pirum), almából, gránát almából: malum punicum, (amiből a bor neve: rhoites); somból (cornum), naspolyából (mespilum); berkenyéből (sorbum); szederből (morum siccum); fenyő magból (nuclei) stb. Valóban joggal mondhatta Plinius: Mira vitium natura, saporem alienum in se trahendi.

De voltak a rómaiaknak e különféle borsikon kívül más italaik is. Sőt Plinius serfete italokról is tesz említést, amelyek különféle gabonamekből készültek a vízbe való erjedés által: Heu, mira vitiorum seletertia! inventum est, quem admodum aqua quoque inebriaret! Mily élmés élvezet után való vagy! Kísérletet tettek a vizet is úgy elkészíteni, hogy a bor hatásával birjon. Ide tartoznak: 1) a camum serfete ital, 2) cervisia vagy cerevisia: buza vagy árpalé; 3) celia: buzale; 4) ceria: spanyol ital gabonából, 5) vinum cydnum! birsbor, birsalmából; e malis cydoniis. 6) hydromeli: mézből és vízből; 7) Zythum: ital árpából. Legkedveltebb volt mégis 8) vinum myrtatum! mirsabor, melyből mirhát lehetett kiérézni. De még ecetből is készítették italt, melyet mézzel keverték és 9) Oximeli-nek neveztek. De Plinius szerint mindezen italok többnyire csak a provinciákban voltak elterjedve.

ugyan; de az orvosok gyógyszerül használták. Jó borok voltak még a sicíliai borok, különösen a Messana vidékiek, amelyek különben jó hírtület Jul. Caesarnak köszönik. Ellenben a leggyengébb borok közé tartoztak: a vinum Allifanum; vinum Tuscum, vinum Punicum, mely utóbbi Plinius szerint (XIV. 8) nem messze Timavus folyótól termelt Triest és Aquileja között. A följegyzések szerint Julia Augusta ezen bor használatának köszönte, hogy 82 éves lett.

De bár a rómaiaknak ily nagy mennyiségű és különféle minőségű belföldi boraik voltak, még sem elégedtek meg ezekkel, hanem különösen a fényűzés idejében még külföldi, különösen görög borokat is fogyasztottak. Ezek közül különösen kiűnt a Chios szigetéről való: vinum Chium; azután a Lesbos, Myconos, Cos stb. szigetek borai: vina Lesbia, Coa, Myconia. Mindezek azonban drága pénzbe kerültek, úgy hogy kezdetben a legényesebb ebédeknél is csak annak végén kapott mindenki egy pohárral.

De volt a rómaiaknak a természetes, szüretelt és külföldi boraikon kívül még mesterségesen csinált műboraik is (vina fictitia), amelyek száma majdnem meghaladta a természetes borok számát. Ily mesterséges borokat rendszeren az előasztalnál, a gustational szoktak feladni vagy pedig gyógyszerül használták. Aruk a valódi borénál valamint az értékük is jóval csekélyebb volt s így a szegényebbek is hozzá juthattak.

A mesterséges borok között első helyen áll: a tiszta bor gyártmány, ezután következnek a

tasnak ki, de tekintve az ország szép célját, már eleve is ajánljuk ezt a község rokonosvételéért.

Méltóságos Palibban Január hó 17-én tartatott meg a palini mentelep-ostálynál az időnyre a szokások és i. méltóságos. S az érdekelte Zala- és Vasvármegyei megjelent nagy számú és előkelő községei az alkalommal ismételve bebizonyította, hogy a lényegesen gazdasági nagy fontosságának teljes tudatával bír. Ez alkalomra megjelentek a földmívelési miniszterium képviselőiben: Schmidt József, miniszteri tanácsos és Fridrich Sándor titkár, továbbá Komposcht Alfons alezredes-parancnok, Horváthy Géza főhadnagy és Janich József allatorvos; Zalamegye részéről: Svasits Benő főispán, lőt. biz. elnök, Farkas József, Kolcsár István, Karczag Béla, Clement Lipót, Bogay Gyula, Beszeredy László, Raiky Lajos, Somogyi Máté, Burányi Ödön, Vencsey László, Ekenpanger Ernő, dr. Mayer Ferenc, Honoria Herman, Jessenyik Arpad stb.; földbirtokosok Vas megyéből: Reissig Alajos lőt. biz. elnök, Chernel György, báró Seebach Rezső, Rupprecht Tassilo, Nagy Ferenc stb. Fedezési állomás megállapított Zalában 38, 106 ménlőval, Vas megyében 18, 43 ménlőval, bérmen van 7 db., tartalékban maradt 13 s az összes állomány 169 db. ménlő. A fentemlélt urakon kívül jelen volt a két vármegye 56 községéből két-két kiküldött képviselő. A ménlovak kitűnő kondíciója és ápolása, a mindenütt tapasztalt gond és tisztaság valóságos meglepés a megjelent társaságot s a földmívelési elismerésnek Schmidt min. tanácsos meleg szavakban adott kifejezését Horváthy Géza hely. parancsnoknak, ki teljes mértékben részvevővel a dicsekedés. A hivatalos ténykedés befejezése után kitűnően sikerült bankett volt a palini vendéglő éttermében, hol számos szellemes pohárköszöntő mellett az egész társaság sajnálkozva emlékezett meg Parcsolcs Ottó osztály parancsnokról, ki a nyáron történt balesete miatt a hó végeig a hadeni fűrdőben kénytelen magát pyógykezeltetni.

A közvédelmi hadsereg jövődjéről fegyverrel. A bécsi Armeeblied érdekes cikket közöl az ötmilliméteres imetlőfegyverekkel tett kísérletekről. A hadügyek vezetője ugyanis ezek az új fegyverekkel akarná felszerelni a gyalogságot, s ha egyelőre pénzügyi és egyéb akadályok állanak az útjában a terv keresztülvitele előtt, a jövő fegyvere kétségkívül ez az ötmilliméteres lesz, amelylyel a kísérletek állítólag meglehetősen sikerrel tette meg az a célra kiküldött technikai bizottság. A cikk elmondja, hogy Vuica ezredes a legnagyobb elragadtatással nyilatkozott az új fegyver előnyeiről, amelyek a legjobban megközelítik egy igazán jó fegyver ideálját. A gyalogság fegyverének az ideálja, mondja a cikk, az volna, ha a fegyver egyaránt minden távolságra lehetne használható. Minthogy ez elérhetetlen, meg kell elégedni azzal, amely az ideál a legjobban megközelíti, s ez az ötmilliméteres imetlőfegyver. Különös becsé a fegyvernek, hogy a legtovább távolságokra is kitűnő sikerrel alkalmazható, ami főleg erődítések védelmének nagy fontossággal bír. Minderről igen szépen és élénken írja le az Armeeblied, csak arról nem tesz említést, hogy hány millióval terhelné meg a budgetet, ha az új fegyvert csakugyan meg akarnák honosítani a hadseregben.

Konkuráló haditudósok. Egy amerikai lapban Gildor a hírvessző haditudósait a következőket írja: „New York Herald” tulajdonosa engem 1883-ban mint harctéri tudósítót küldött ki Tonkingba. Ott találtam a „Times” részéről Cölghunt és a „Standard” részéről Cameron. Mindkettő veszedelmes konkurrens volt. Egy alkalommal Cameron a következőket beszélt el nekem, ami énlőnk tanúsítja, hogy mennyire veszedelmes konkurrens volt ő: Dél-Afrikaiban Caetevaját az angolok legyőzték és ő a mi táborunkba jött, hogy magának a béke feltételeit diktálthassa. Az angol tábornok megtiltotta a táviró hivataloknak, hogy a lapok számára oly táviratokat továbbítsanak, a melyeket hivatalosan alá nem írnak. Mi persze készen voltunk a sürgőnsyünkkel és csak a továbbítást vártuk. Ekkor nekem eszembe jutott, hogy 25 angol mértődnnyire van egy más táviró hivatal; rögtön nyergeltem tehát és oda lovagoltam. Szolgáimnak megmondtam, hogy csak bizonyos idő elteltével mondja meg, hogy hová mentem. A szerencse kedvezett és eljutam sürgőnyömet. Mikor visszatértem, magam beszéltem el az ese-

tet a kollégáknak, s kik persze szintén „bóhalálban” voltak odalovagolni. Csányómet: persze a generalis ja megtudta, az rögtön oda telegráfírozott a szomszédos táviró államára, hogy nem szabad többé a lapoknak továbbítani a sürgőnyöket. Mire tehát a kollégák odaértek, már meg is tudták, hogy az ut kárba veszett, mert távirataikat el nem fogadták, ellenben a központonban e közben a hivatalos táviratokat is azonnal küldték már és így meg volt engedve a táviratozás. Ez persze e joggal étem és elküldtem bő táviratimat a lapoknak, a többiek pedig még nem tértek vissza a hiabavaló utról.

Öngyilkosság Barcstelenen. Leisching Viktor b. cs. hivatalnok — mint a M-g barcsteleni levelezője írja — a Drávába ölte magát. F. hó 7-én Leisching Mihály, Lippe harcog birtokainak bérlelője levelet kapott. Bécsben lakó Viktor öcsésétől, amelyben jelelti, hogy 9-én Barcra érkezik és kéri hatyját, hogy a vonatához köcsit küldjön. Leisching maga ment a vonatához öcsésé elé, az azonban nem érkezett meg. Miután még 10-én sem érkezett meg, de értesítést sem kapott, mely elmaradását okadatlán, Leisching aggodni kezdett és táviratilag kérdést intézett öcsésé felé, hogy az honnan azonban azt a választ kapta, hogy öcsésé már 8-án elutazott. A legnagyobb aggodalommal kutatnak és kérdőkördtek az ottani állomáson, de hiába, senki sem tudott róla. Most azonban váratlan fordulat volt az ügy. Egy munkás a Drávaparton járván, egy csinos kézibőröndöt pillantott meg. A bőrönd egy aranyórát, lánczot, 3 gyűrűt, 1 pénztárczát, amelyben 360 frt volt, 4 levelet és többféle ruhat tartalmazott. A munkás bevitté azt a rendőrséghez, a hol már értesítve voltak Leisching öccséről és ott konstátálták, hogy azok Leisching tárgyai. A levelek nevének, anyjának és btyjának voltak az címeze és azt írja bennök, hogy gyógyíthatlan fej- és elmebaja kergette a halálba. Lelvéleben érzékenyen bucsuzik el nejeitől és egy éves kis fiacskájától. A bőröndökben volt Leisching végrendelete is, a melyben mintegy 45-50 ezer frtnyi vagyont nejeinek hagyja. Btyjának azt írja, hogy azért jött Barcs vidékére meghalni, mert itt közel van a sírhelyéhez. Leisching minden valószínűség szerint a Drávába ölte magát, bár még holtsétést nem álltát meg.

Nemzetközi választott bíróság. Az Egyesült Államok részéről olyan diplomáciai akció van kiindulóban, a mely bizonyára kétséges fogadtatásra fog találni az összes európai kormányoknál. Mint egy washingtoni távirat jelenti, a szenátusban Scherman javaslatot terjesztett elő, amely szerint az első a kongresszus 1900. április 3-iki határozatához képest felhatalmaztatik, hogy az Egyesült-Államok diplomácia képviselői által tárgyalások folytatáson, vagy bizottságot küldjön ki a külföldi kormányokhoz azzal a javaslattal, hogy nemzetközi választott bíróságot állítsanak fel, vagy más eszközök köznyuljanak, hogy a nemzetek közt előforduló viszályokat békésen kiegyenlítsék és a háború elkerülése céljából rendezőhatályokat alkossanak.

A nemzetközi levélforgalom könynyítése. Bernből írják, hogy a svájci közársaság postafőosztályosága részletesen megokolt és nagy statisztikai materiával felszerelt indítványt fog benyújtani az 1896-ban megtartandó világposta-kongresszus elé, amelyben a nemzetközi levélforgalomban jelenleg érvényben levő 15 grammos súlyegységétől 20 grammra való felemelést javasolja. Az indítvány érdekében felsorolandó okok közül a svájci postaiszgatóság azt fogja kiválképpen kiemelni, hogy a Magyarország, Ausztria és Németország közötti forgalomban érvényben levő 20 grammos egyegségétől mellett a postakiosztár bevételei sehol sem csökkentek.

Az elkerült tizenhárom szám. Szabadkán valami szórakozott gólyamadár tulajdonos bökészen tejesítette köteleességét. Van ugyanis Szabadkán egy asszony, aki eddigelé már tizenkét gyermekkel ajándékozta meg a férjét. A derek családja véghetetlenül megőrült, a mikor a tuat szerencsésen együtt volt a mindnyájan jó egészségnek örvendtek. Annál kellemetlenebbül volt meglepetve azonban, a mikor egy szép napon — hiszen minden kellemetlen dolgot egy szép napon szokott megőrdénni, — a felesége édes szót sugott a fülébe. Tizenhárom, tizenhárom — folyást járt a fejében. Micsoda szerencsétlen szám ez a tizenhárom s nincs mód banna, hogy el lehessen kerülni! A bölcs természet ugyanis gondoskodott arról, hogy a tizen-

hétől után konok következettséggel a tizenhárom következzék. A valóságos pillanati végre bekövetkezett a szórakozott gólyamadár — nyilván tévedésből — három kis legényt tett a bőlcsöbe. „Hármas ikrek!” kiáltott fel lelkesülten a sae femme. Tizenhárom, tizenegy, tízpöt, száználta renigáltata a sokszoros családapa a mellénye gombjait, ha ugyan volna a világon mellyen ennyi gombbal. Az eset családanyai körökben kínos felünes kellett.

Gróf Erdődy Gyula mint életmentő. Gróf Erdődy Gyula mint vasárnap a Vas-Vörövárhoz tartó Antigraben-nök nevezett erdőrdőrdőben járván, a hóval borított hegyoldalon egyszerre csak valami fekete foltot látott. Lelelt az utról megnézni, hogy mi az. Nagy volt meglepetése, mikor egy a hotól félig eltemezett férfit pillantott meg. A gróf hamarosan eltalálította a havat az ember fejéről és elesztgetni kezdte. Mire azonban kissé magához térítette, esteledni kezdett s így nem akarta őt magára hagyni, amíg segítségért a legközelebbi faluba megy. Főlkapta tehát a magával tehetetlen, félig meulagott embert és vállán vitte be a legközelebbi faluba. Utja harmonyed óráig tartott, miközben maga is többször elesett a mely hóban, míg végre elérte a legközelebbi házat. Itt gondos ápolásban részesítették a hitos halálától megmentett embert, aki Ohojkovic János, dobrai illető-évv gazda volt. Felelő-Éorból hazatérése mentében Vörösváron a kellelőnél többet ivott s így történt azután, hogy a hegyoldalon levő utról legurult. Gróf Erdődy most már hatodiszor mentett meg emberi életet a pusztulástól.

Auszonyháború Cefra utójátékot rendeztek a tanítványokhoz H. Hetényen — az auszonyok. A bukott tanító pártja a választási aktus és az iskolások ellen panaszt emelt ennek megvizsgálására jelent meg Szuly József kerületi esperes a községben. Midőn az esperes a vizsgálat után kijelentette, hogy szabálytalanságot nem talált az eljárás körül, a felizzott tömeg, különösen pedig az auszonyok ostromzár alá veték a községhez. A szorongatott iskolázottak tagok az esperessel együtt csak ugy menekülhettek az életveszélyes fenyegetések elől, hogy az ott összegyűlt nép előtt a jegyzőkönyvbe írtettek egy passzus, mely szerint a lakosság az októberben tartott iskolások-választás megsemmisítését követeli. Az előjáróság testületileg kért oltalmat a járási főszolgabirtól, mert a fanatizált nép azt hajtoztajta, hogy a megvalósított új tanító: Probst, állásának elfoglalását az iskolások, az előjáróság meg nem éli.

Tetem-rabálás. A tudomány nevében! Ezzel a jelzővel borzalkító viszályléleket követnek el világszerre az orvosok. Az állatkisérletek meg a legkisebb bűnök. Baudet „genialis” fia, Morticolores című regényében Ales-en rámutatott a viszálylélekre, melyek sok élő ember halálát okozták. Most azonban az orvosi tudomány, a a kísérletező módszer abba a cinikus túlszába esik, hogy viszály- az ember legdöcsibb alapérzései: a halott-kultusz-zal. Erre vonatkozólag tényeket olvashatunk amerikai lapokban. Greenwood községben halott-rabálás nyomára jöttek. A rokonok a tetem után kutatót és a szomszéd városban, Franklinban megtudták, hogy a tetem oda került. Kitűnt hogy a tetemet az indiai orvosi kollégium számára rabolták el. A kollégium ugyanis nemrég leegott, a most ujonnan épült. Hogy a megnyitásra elegendő tetemük legyen, tetemetek raboltattak a tudó orvosok s az új épület pincéjében immár husz tetemet találtak, a legkülönbözőbb kor- és nembeli, fiukat, leányokat, férfiakat és asszonyokat. Hogy épen maradhassanak, méshordókba voltak elrakva. Mind- ezek a tetemetek a környék temetőiből lopták össze. A lakosság közti e hír nagy izgalmat keltett. Sokan felásatták szeretteik sírját, hogy meggyőződjenek, vajjon nem lopták-e el az ő kedves halottjukat is.

A néma Reichenbergből sajtószegés esetét táviratoznak. A szomszéd Reiche község temetőjében egy vasárnap eltemetett hűs családosa sírját nyitva találtak. A koporó hiány volt fenizve, s a halott cipői és harisnyái felvontak. Másnap egy munkás sírját találták felbontva. A síról vérvonások vesettek T h y n szocialista lakásáig, akit letartóztatnak. T h y n bevallotta, hogy a sírokat azért bontotta fel, mert meg akart győződni arról, vajjon a szocialista munkásból vörös ruhában temették-e el s az alkalommal kezeim megőrdült. Thynt átadták a kerületi járásbírósnak.

— Öváltó Wlaszta Gyula halálának emlékeztetői. Már bucsut vett hallgatónól az új kultuszminiszter. Beléptekor a szufolásig megtöltött tanteremben perechig tartó ajándék és taps hangzott fel. Az eljövendő leendő öváltó Wlaszta Gyula dr. szép beszéddel, magasztaltan vett bucsut hallgatónól. — Beszédében elmondta, hogy eddigi legszebb hivatalától: a tanári pályától, elszakítja a felsége ur akaratára. Neheze-eik elhúszni tanítványaitól, kiknek körében annyi kellemes órák töltöt, kikben mindig legjobb hatást látta. Azonban reméli, ez a bucsu nem leletle hosszú időre fog szólni, mivel ha új hivatásában majd megfelelt kötelességének, újra vissza fog térni a katedrára, melyen mindig szeretettel és lelkesedéssel csüngött. Végre felkérvén hallgatónól, hogy tartsák meg iránta tovább is jóakarukat, riadó eljövendők közt tavozott az új kultuszminiszter a tanteremből.

— Egy szolgabíró s husz farkas. Hatborzongató vadaskalandja akadt a napokban Bihar megye legvadmerőbb jagerának, Bige György belényesi szolgabírónak. A budarászi hegyek közt cserkészett farkasokra, mikor azon veszi észre magát, hogy egy csorda farkas tártott szájjal, csattogó logakkal közlekedik felé. — Először kedé yesen fűtőréz-zni kezdett az ordásoknak, de azok sehog y sem akartak megjuszodni s a szolgabíró jónak látta hamarosan felugrani a búktátra. Puskáját azonban a földön felejtette s így másképp nem tudta figyelmeztetni a hajtókat a rágyarkodó csordára, — minthogy torokszakadtából elkezdett kialtozni a fa tején. A segély meg is jött. Körner jegyző és egy óráh hajtó személyben, — a kik közöz duranótak a farkasnak s leterítettek egy ordást. A többi elszal. A farkast megnyuzták, a szolgabíró pedig kierte a hideg.

— Magyarok Scharája. Gróf Zichy Jenő volt az, aki az utolsó esteudókban azaz ijestegette barátait és különösen barátait, — hogy hosszú időre itt hagyja Magyarországot és emegy idegen világra, telkeresni a magyarok Scharáját. A Zichy-féle expedíció azonban egyre kézik, s a nemcs grófol alkalmasint lefozi baró Vay Miklós, aki hasonlóan arra adta a fejét, — hogy felkutassa a magyarok származása helyét. A báró, aki már több világgrében megtordult, nagyobb expedíció nélkül, egyedül akarja a nagy utat megtenni. Először a Kaukaszba, onnan pedig Ázsiába megy, ahol különösen segítségére fog szolgálni a Teck herceggel való ismeretsége, annyival inkább, mert utazását, illetőleg kintatát Nagy-Británia gyarmatain s különösen Indiában fogja megtenni.

— A hindu szerelme. Koppenhágából exotikus szerelmi történetet írnak. Egy gazdag hindu s egy koppenhági ékező család leánya, az oltar előtt végezdött szerelmi történetnek a hősei. Londonban történt, hogy a hindu kereskedőnek és leánynak „egymást megpillantani és megszeretni egy pillanatnak műve volt”. A leány szülei azonban, amint az manapság egy gazdag kereskedő-kérővel szemben nem igen szokott megtörténni, nem akartak beleegyezni a házasságba, s hogy a szerelmeseket elválasszák egymástól, Londonból Koppenhágába költöztek. — A szegény szerelmes hindu, — miután megátkozta Európát, utra kelt s az indiai rengeteg őien kereste a leendő forrásvizét. Nem találta meg, s engedve szivő-öztökülésének, visszatért Európába, Koppenhágába ment s ott megtelepedett. A hindu imadottja, akit a szülők időközben kolosorba adtak, megudta, — hogy kedvese Koppenhágában van, s a zárdából a hindu lakására szökött. A szülők ezután az epizód után, a mely a szerelmi regényekben tudvalevőleg a befejezést ténny jelentőségével bír, letettek a további ellenszögüléáról és beleegyeztek a házasságba. Csak azt az egyet kötötték ki, hogy a hindu térjen át a keresztény hitre és telepedjék meg Londonban. A szerelmes hindu természetesen mégis inkább a nagy Brámának fordított hátat, semhogy az imadottjának kelljen hátat fordítania.

— Küry Klára Nagy-Kanizsán. A népszínház bájos dívdja szombaton déli órákban Nagy Kanizsára érkezett, hogy a Kereskedő ifjak önképző egylete estélyén magát a kanizsai közönségnek bemutassa. A művésznővel együtt megérkezett Kürty Emil író, Tarnay Alajos zongoraművész és Küry Oskár a művésznő édes atyja. A vendégeket a pályaudvarban Unger-Ullmann Elekgyűlési elnökkel az élen egy nagyobb bizottság és nagyszámú díszes közönség egy szívélyesen fogadta. Unger Ullmann egyletéi elnök rövid szavakban üdvözlés

a művésznő, örömeinek adott kifejezést, hogy őt városunkban tisztelhetjük, gyönyörű érvénybokrétát nyújtott neki st. A művésznő az ő szokott kedves-séggel kijelenté, hogy igen szívesen jött Kanizsára, melynek közönségét már régen óhajtotta megismereni. A többi vendég üdvözlés után a művésznő az egy. elnökkel felzárult a rá várakozó négyes fogatra, a többi vendégek pedig nagy kísértéssel egybe magán-fogatokon vonultak be a „Szarvas szállodába”, hol szűkebb körű jénys ebéd volt. Az estély iránt, melyről jöv számunkban fogunk beszámolni, rendkívül nagy érdeklődés nyilvánult, a Casino díszterme alig bírta befogadni a nagyszámú díszes közönséget, mely lelkes ordásokban részvétel a művésznő, kinek sok szép virágadomány mellett egy gyönyörű ezüst-babékoszoru is nyújtott át.

— Hideg labak ellen ismetelve dicsegni halottuk a Pain-Expeller envezés alatti Altalanosan ismert Tinc. Cap. comp. val való bedörzsöléseket; már az első bedörzsölés után melegség all be. Meghűlések ellen, melyeket nevezetesen oly időben mikor járványok pusztitnak, nem szabad elhanyagolni, ezek ellen biztos és gyors hatásokat bizonyitak a Pain-Expellerrel való bedörzsölések. Epen így fájdalom-csillapító hatásukat cuzznál és közhívenyöl. A Pain-Expeller, melyről iten szólnuk „Horgony” védjeggyel el van látva, a miert is ezen bedörzsölés h-várára alkalmával, a „Horgony” védjegyre ügyelendő és másféle üveg visszautasítandó. Ára igen olcsó, 40 kr., 70 kr., vagy 1 f. 20 kr. üvegekben.

— Közhíre, rekedtség és elnyálkásodás ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe Egger díjjutalmazott biztos hatású mell-pasztillát. Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb drogua üzletben, valamint Egger A. Na gyógy-szerkülönlegességi gyárában Bécs-Nussdorf.

CSARNOK.

Alleker Lajos.

(1851. — 1895.)

Városunk szülöttének, Alleker Lajosnak halála alkalmával megemlékeztünk röviden arról az általános szeretet- és tiszteletéről, mely őt mindenütt környezte. Mi azonban, az ő működési terétől távol, nem méltathattuk az érdem nagyságához méltóan rövid életében kifejtett szép buzgalmát.

Kezünkbe jutott a „Nyitrai megyei Közöny” f. é. január 13-iki száma, melyben a lap szerkesztője: dr. Tóth János, igazán szépen, az elhunythoz méltóan emlékezik meg a korán megszakadt életpálya hatásáról.

A közlemény egész terjedelmében így hangzik:

A kulturának nagy művelőjét, az ifjúságnak testestől-lekestől odaadó hártját kísértük örök nyugalomra. Városszerzte messze vidéken is, hol nevet ismertek, osztatlan tisztelet fűződik emlé kéhez: jóllehet nem volt sem kitüntetés, sem magas társadalmi állása, hanem csak egyszerű közkatonája volt a civilizációnak. Dárius persa király, midőn Nagy Sándornak tovságába került s elővezették a világhódító elé, tévedésből a Nagy Sándor mellett álló Hephaistion hadvezér előtt bókolt. Midőn észrevette tévedését, nagy bosszánatkérés közt akarta helyrehozni hibáját. Sándor megnyugtatta szolt hozzá: Nem tesz semmit, ez is Nagy Sándor.

Ha nem is mosolygott a megboldogult felé a szerencse, mint sok más szerencsésebbeknek, ha nem is toltá fel magas polcra, ha nem is adott neki előkelő állást, nem tesz semmit, ez is kiváló jellem, — mely előtt nem hajolunk meg érde-metlendl.

Az az acéljellel, az a mely keresztény meggyőződés, az a nemes, mindenkit megnyerő meleg baráti szív: most hirtelen váratlan romba dől, megszűnt dobogni mindörökre. A jellemet, a meleg baráti szívet a tudományokat, azokat születés által nem lehet örökölni: azokat fáradsággal, erős erkölcsi érzülettel (tevékenységgel) kell megszerezni: szegénynek gazdagnak egyaránt, az, kinek-kinek lehet

személyes érdeme. Az egy kincs, melyet mindenki ömaganak gyűjt s az egyedül, amit sírba vissz magával vánkösul

Oly váratlan volt elköltözése, hogy még nem is érem rá bucsujobbot nyujtani neki; mi előtt elindult volna örök útjára. Igaz, hogy már rég óálkodott körüle a szivtelen halál. Két-három év óta viaskodott az erőteljes térfuval, de reméltük hogy az élete delén levő tanár s az erős szervezet ellent fog állani romboló kaszájának. Hasztalan. Egy vigyázatlan pillanat s leteríté az embert. kit annyian és oly nagyon szerettünk.

Alig ju'ott fölünkbe a hír, hogy beteg, már is sietett a Hiób posta, hogy haldoklik, s még nem volt időnk felocsndni megdöbb-nésünkben, midőn megkondult teteme felett a halálharang.

Alleker Lajos, nemcsak a nyitrai piaristáknak, de az egész városi papságnak egyik legkedveltebb alakja volt. Az a modor, az az örök mosoly ajkain, az a mondhatni gyermeket kedély, egyenes öszinteség, az a minden hátdogolatt nélküli való nyíltság, mindjárt első találkozásra belibiccselték az embert, s így behatolt az ember szívének legmélyebb rejtekébe s ott vert magának állandó tanyát, mint jó barát. Igazán mondhatni, hogy Allekernek nem volt ellensége, neki csak tisztelője lehetett, aki valaha vele érintkezésbe jutott.

A Roskoványi-könyvtárban ismerkedtem meg vele bensőbbben. Itt kutatott keresztül-kasul a történelmi források között, mert ő munkában pihente ki fáradsáimait. Itt tanultam becsülési szokatlan ismereteit. Ha az ember csak némileg telemelkedett a köznapi beszéd színvonaláról, azonnal feltűnt történelmi ismereteinek s általános műveltségének roppant láthatára. Ő ezeket nem vitte vásárra, nem rakta le vaskos kötetekbe, mert hiszen még alig volt ideje reá, hanem velők fűszerezte napi előadásait, hogy tárgyat az ifjúságnak minél élvezhetőbbé tegye. A tanulóék egy, csak nagy nehezen pótolható atyai mentort veszítettek el benne.

Nemcsak mint páratlan pedagógus kiváló szakértelemmel sajátította el tárgyát, de még a gyengébb tehetségekkel minden jutalom nélküli sokszor órákig is elvesződött a iskolán kívül, csak hogy kedvező eredményt érjen el velők, csak hogy megmentse a tanulókat a műveltségnek, hogy megkímélje a szülőket a fájdalomtól. Egyedüli jutalmát az ifju sikerében, boldogságát a mások boldogulásában kereste.

Innét van az a szokatlan részvét, mely városzerzte mindenütt nyilvánult. Az az impozáns néptömeg, mely a tomboló hólöföregyet közt is szufolásig megtöltötte Nyitra legnagyobb templomát: fel-emelő lehet a rendre nézve is, mert az emberek még mindig megbecsülük az erényt, még mindig meghajolnak a jellem előtt, ha a véletlen nem is toltá magasra. Nem tesz semmit, ez is Nagy Sándor!

Es az a szerető szív, mely vele sírba szállott! — Es minő szív! Onmagával tehetlen anyja 17 óv óta ágyban fekvő beteg Nagy-Kanizsán, egyedül leánya ápolására utalva; a megboldogult utolsó garasát osztotta meg velők. Nem megosztotta, de megvonta magától, hogy nekik legyen. Ő szenvedett szükségét, hogy azok szükségét ne szenvedjenek.

Ez jogosít fel arra, hogy a szokotnál tovább foglalkozzam emlékével; ez kényszerít arra, hogy könyekkel feleresztett tollal írjam meg hozzá utolsó levelemet.

Az Isten, jó barát, kinek szolgálatában állottál, kinek tiszteletére annyi sok ifjut tanítottál, legyen jutalmad a mennyekben s nyujtson vigaszt itt a földön, vigasztalhatlan tiédnek.

Dr. Tóth János.

TORVÉNYSZÉKI CSARNOK.

Felsőbb hírságoktól leérkeztek.

Szándékos emberölés kísérletének büntette és súlyos testi sértés vétségével vádolt Balassa József elleni bűnügy a Curától helybenhagyó ítélettel.

Lopás büntette miatt vádolt Tompa István elleni bűnügy a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Köz és magánokirat hamisítás büntetével vádolt Peti Katalin és Mihácsi Péter elleni bűnügy a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Magánokirat hamisítás büntette miatt vádolt Tóth József és Filuszár József elleni bűnügy a

A nagy-kanizsai kereskedelmi és iparbank-részvénytársulat XXVII. rendes közgyűlését

folyó évi február 17-én, délelőtti 10 órakor saját helyiségében tartandja,
melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az 1894. üzletvi zámérleg előterjesztése s az erre vonatkozó igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések, ugy az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
2. Az osztalék meghatározása.
3. A társaság hivatalos közlönyének kijelölése.
4. A sorrend szerinti kilépő **Eperjesy Sándor** alelnök ur, **Grünhut Fülöp**, **Fesselhafer József**, **Rosenfeld Adolf** és **Ledofsky Armin** igazgatósági tag urak helyett új alelnök és négy igazgatósági tagnak 3 évre, továbbá **Dr. Bentzik Ferencz**, **Halphen Mór** és **Bachrach Gyula** felügyelő-bizottsági tag urak helyett a háromtagu felügyelő-bizottságnak egy évre leendő megválasztása.

Nagy-Kanizsán, 1895. január 14-én.

Az igazgatóság.

Figyelmeztetés.

1. A közgyűlésen részvenni szándékozó részvényesek felkértenek, hogy részvényeiket a még le nem járt szelvényekkel együtt a bank pénztáránál innen nyerendő térítvény mellett az alapszabályok 43. §-a értelmében 1 é. február 10 éig letenni szíveskedjenek, mely térítvény egyúttal igazolványul szolgál.
2. Az alapszabályok 41. §-a értelmében csak azon nagykoru férfi-részvényes bír személyes szavazati joggal, kinek részvénye legalább is 14 nappal a közgyűlés előtt az ő nevére van beírva.
3. A szavazólapok a közgyűlést megelőző napon délután 3-5 óráig a bank helyiségében átvehető; ugyanezen időben mutatandók be a felhatalmazványok is, melyek alapján az illetők (alapszabályok 44. §-a értelmében) mások megbízásából szavazni kívánnak, mivel később benyújtott felhatalmazványok tekintetbe nem vétetnek.

13 1-1

SARG-féle orvoshatóságilag megvizsgált

(Bismaylat Bécs, 1897. júl. 3.)

sok MILLIÓ szor

kipróbált és kitűnőnek bizonyult, fogorvosilag ajánlva, egyszerűs mind a legelőbb fogtisztító- és épségben tartó szer.

Mindenütt kapható

KLYTHIA a bőr ápolására,
szépítésére és
finomítására **Puder.**

Legelőbbébb bécsi, hál és társaság PUDER.

— Fehér, rózsaszín, és sárga —

vegyileg analízált és ajánlva Dr. Fohl J. J. cs. kir. tanár által Bécsben. Effimerő levelek a legjobb körökből minden dobozhoz mellékelve vannak.

TAUSSIG GOTTLIEB

Bécs bécsi szappan és illatszer-gyáros. Főiskola: BÉCS, I. Wollzeile 2. Kapható a legelőbb illatszer-, gyógyszer kereskedésben és gyógyszer-tárban.

10

Tinct. capsici comp.
Ezen Horgony-Pain-Expeller néven is ismert, igazán népszerű házi szer most már 25 év óta legelőbb fájdalomcsillapító bebizonyított. Négyes behírvényes, csont-, tagazogatóssá stb. né. A föld összes országában nagy elterjedést és biztos hatást követően minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A Tinct. capsici comp.
(Horgony-Pain-Expeller)

Nemcsak állást a fájdalomcsillapító bebizonyított közötti diadalmas meggyőztetés, különféle felbujtás és utaszatok dacára; ez bizonyára a legelőbb bizonyított arra nére, hogy a község igen jól meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értékes utasztat se kapjunk, bevizsgálás alkalmával véggyünk, a vérre horgonyra fűződő és minden ügy esen jogy nélkül, mint sem valódi utasztatás. A gyógyszer-tárban kapható 40 kr., 70 kr. vagy 1 ft. 20 krajczárban utasztatást; Budapeston **Török József** gyógyszer-tárban.
Elsőbör-éle gyár Erdélyben, Thüringben.

IRDETÉSEK
felvételnek Fischel Fülöp könyvkereskedésben
Nagy-Kanizsán.

kir. táblától helyben hagyó ítélettel. — Hivatali síkhasználat büntette — miatti vádolt Veraszó Mihály elleni bűnügy a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Kétrendbeli súlyos testi sértés büntette miatt vádolt Tóth-(peti) József stársai elleni bűnügy a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Súlyos testi sértés büntette miatt vádolt Horváth Vince elleni bűnügy a kir. táblától helybenhagyó ítélettel.

Felmenő ágbaí rokonon elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt vádolt Pintár Jakab elleni bűnügy a kir. táblától megváltoztató ítélettel.

Halált okozott súlyos testi sértés büntetével terhelt Takács József és Balazs Vince elleni bűnügy a kir. táblától helybenhagyó végzéssel.

Vajdai Pál és Rozáliának — Böröndi Amandus és neje elleni ingatlan birtoka s jár. iránti pere a Curiatól megváltoztató ítélettel.

Szerkesztői üzenet.

Székesfejérvár. Az újabb küldeményt is nagyon köszönjük. — Szives ígéréte beállításra remélve várunk.

A Gy. Helyben. A czikk nagyon sikerült. Legközelebbi számunkban hozni fogjuk. A mostaniból előbb érkezett közlemények kiszorították.

Noémi. A „Senki-sziget” tényleg létezett s most is megvan az Al-Dunában, Milanovic környékén. Arra a regényes, poetikus szerelmre azonban ott már a legnépszerűbb írák sem emlékeznek. Az újabb regények pedig már nem az al dunai szigetek fölélményének díszletjei mellett szövednek. A mostani Noémik az ő Timár Mihályakkal kevesebb romantizmussal ugyan, de kényelmesebben meg tudják csinálni a „rózsdik lugasát.”

Felölös szerkesztő:

Dr. LÓKE EMIL.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

NYILTTÉR. *)

Fomlád-selymes 63 krtól 3 ft 35 krig méterenként — japán-, kínai, s. a. t. a legújabb minifasztal és színekben, s. m. fekete, fehér és színes Honneberg-selymes 35 krtól 14 forint 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott mintáztatást, s. a. t. (mintegy 240 féle különböző minőségben és 2060 szín és minifasztal s. a. t. postabér és vámtmentesen a házhoz szállítva és mintákat küld póstafordultával: Honneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. — Svájcha címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. — Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 5— (2)

A közönség köréből.

Ez év május havában vetéseimet — buza és engeri — jégkár ellen az „Országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezénel” biztosítottam, mely vetésemet 1894. május havában a jégverés napjain megsemmisítette. A rendben történt bejelentés után nagysokára megjelentek a fentnevezett intézet közegeli, hogy jégkáromat megbecsülik. — Hogy milyen becsülést végeztek: szolgáljanak a következők felvilágosításul. Az országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezet közegeli, miután szétléték a jégvert földet, nagy számítás után találtak 25, 30, 40, 50% kárt és így a biztosított 10 000 lrtól felüli összegert alig 3600 lrtól akarták kegyelemből adni, dacára annak, hogy én nem „biztosítottam”, hanem holdankint 3 mm. vallottam be és kijelentették, hogy buzakáromért 3600 lrtól, a engeriért pedig semmit sem adnak; s ezzel, mint akik jól végeztek munkájukat, a feképnel hagynak. Meg voltam győződve — mint gyakorlott gazda, — hogy ily becslést vagy a vastag túlatlanság, vagy csak a rosszakarát eredményeztet. Hasztalan írtam és reklámláltam, az semmit nem használt, miután pedig láttam, hogy az arass közönségben van, kénytelen voltam érdekeim megvédésére bírói becsült kéri. A kikindai kir.

járásbíróság által megtartandó bírói becslés semmiképen sem tehető az országos magyar kölcsönös szövetkezetnek, mivel az ellen először tiltakozott és a mikor az nem használt, minden módon akadékoskodtak és a bírói becsült előadni akarták. Nyilvánvalóan azért, mivel az aratok már használtak fentek. Ily körülmények között a kir. járásbíróság a hivatalos becslés: megejtéren, károm 85 és 90% -ban állapított meg, ugy hogy a buzámért 6500 lrtól felül jár, holott a szövetkezet felet sem akarta adni. Megemlítem, hogy egy a bírósági szakértő, mint az én szakértőm Kikinda város legtisztelendőbb férfija és hogy e két szakértő véleménye között végeredményben semmi különbség sem volt; a szövetkezet kiküldötte pedig télenül áll, látván a szinikáztságot, csak annyit mondott: majd referálok a társaságnak. Most már azt hittem, miután a bíróság állapította meg a kárt, az országos kölcsönös biztosító szövetkezet majd haladéktalanul kijelenté fizetni káromat. De nagyon csalódtam! Miután számos levelemre, melyben kárösszegem kifejtését sürgettem, nem is válaszoltak, kénytelen voltam az országos kölcsönös biztosító szövetkezet ellen külön két pert indítani, Budapestén ügyvédet fogadni, aki a budapesti kir. törvényszéknel 6500 frt és 2500 lit iránt a keresetet be is nyújtotta.

Csak ennyi baj után — mint sok ezer embernel — kezdem érdeklődni a culans szövetkezet kötvény-feltételei iránt és nagy csodálatomra a sok közül olyan szakaszokra találtam:

8. §. A kár bejelentendő három nap alatt, mivel a fél máskép minden kártérítési igénytől elesik.

13. §. Ha a biztosítandó tárgy elég és nem volt a jelczim kiüfgesztve, a káros fél semmit sem kap.

14. §. Ha a bevállason feladott vallomás téves, kar esetén nem követelhet a fél semmit.

22. §. Ha vihar esetén csépel a gazda, a tűzkártért nem nyújt kártérítést a szövetkezet; hozzá még ennyi kedvezmény után.

23. Ha a biztosító szövetkezet üzlete vesztéssel záródik, a felek dupla díjat tartoznak fizetni.

Ha pedig valaki nincs megelégedve a kártérítéssel, a szövetkezet vagy annak üynöke ellen kártérítést nem követelhet, miután akkor minden kártérítési igényt elveszti. 18. §.

Ilyenek az országos kölcsönös biztosító szövetkezet §§-ai.

Ügyvédemtől értesültem, hogy a szövetkezet által ajánlott és bírói letétbe helyezett kárösszeget utólagosan a bírói letétből felvette, ami magában véve elegendő jellemző.

Hogy a szövetkezet a bíróság által megállapított kárkövetelésemet nem akarja megtéríteni, leginkább azért nyugtalanít, mivel a biztosító társaságok tárgyában benyújtandó törvényjavaslat szerint a biztosító szövetkezetek minden osztályban 300.000 lrtól, összesen (jég és tűz) tehát 600.000 lrtól kötelesek készpénzben az állampénztárba kaeuzióképen letenni; az országos kölcsönös szövetkezetnek pedig vagyona 100.000 frt, készpénzbe nem tehető kötvényekből áll; így mielőtt jogos kárösszegemet megkaphatnám, e szövetkezet alkalmasint liquidált fog s akkor jogos követelésemet kin keresem?!

Nagy-Kikinda, 1894. december 31-én.

EREMITS PÁL n. k. földbírtokos és lakarkép. igazgató

HIRDETÉSEK.

Évek óta kipróbált, fájdalomcsillapító házi szer Kwizda-féle köszvényfolyadék. Köszvény, csúsz és idegbajok ellen Kwizda-féle köszvényfolyadék. 1/2 palack 1 frt o. é. 1/2 palack 60 kr. Kwizda-féle köszvényfolyadék. Kapható minden gyógyszerertárban. Kwizda-féle köszvényfolyadék. G. Főletét: kerül. gyógyszerertár Korneuburgban.

Ne vásároljon vetőmagot míg HALDEK magkereskedéséből (BUDAPEST, Károly-körut 9. sz. a.) árjegyzéket nem kér.

Egyedül valódi angol csodabalsam THIERRY A. gyógyszerertől PREGRADÁ-ban. Egyedül valódi angol csodakenőcs hatása és ereje. Számos bizonyítványok rendelkezere állnak. Figyelmeztetik mindenkül hatástan hamisítványok megvétele ellen, s kérem szigorúan arra ügyelni, hogy minden légyen a fenti védjegy és czegnek „Thierry A. Orangyal gyógyszerertára Pregradában” bejegyzett kell lenni és minden légyenek egy hamisítási utaltatásba ugyanolyan védjeggyel mint ill. látható kell becsomagolva lenni. Az egyedül valódi angol csodakenőcsöm hamisított és utánoztó „védjeggyel” alapján szigorúan eldőltsenek, ugyanegy és hamisítványok ismételtültsései.

*) Az e rovatban közlöttékkert nem vállal felelősséget mark.

A nagy-kanizsai
kereskedelmi és iparbank-részvénytársulat
XXVII. rendes közgyűlését

folyó évi február 17-én, délelőtti 10 órakor saját helyiségében tartandja,
melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az 1894. üzletvi zámérleg előterjesztése s az erre vonatkozó igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések, ugy az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
2. Az osztalék meghatározása.
3. A társaság hivatalos közlönyének kijelölése.
4. A sorrend szerinti kilépő Eperjesy Sándor alelnök ur, Grünhut Fülöp, Fesselhofer József, Rosenfeld Adolf és Ledofsky Armin igazgatósági tag urak helyett új alelnök és négy igazgatósági tagnak 3 évre, továbbá Dr. Bentzik Ferencz, Halphen Mór és Bachrach Gyula felügyelő-bizottsági tag urak helyett a háromtagu felügyelő-bizottságnak egy évre leendő megválasztása.

Nagy-Kanizsán, 1895. január 14-én.

Az igazgatóság.

Figyelmeztetés.

1. A közgyűlésen részvenni szándékozó részvényesek felkértek, hogy részvényeiket a még le nem járt szevényekkel együtt a bank pénztáránál innen nyerendő térítvény mellett az alapszabályok 43. §-a értelmében f. é. február 10. éig letenni szíveskedjenek, mely térítvény egyuttal igazolványul szolgál. and.

2. Az alapszabályok 41. §-a értelmében csak azon nagykoru férfi-részvényes bir személyes szavazati joggal, kinek részvénye legalább is 14 nappal a közgyűlés előtt az ő nevére van beírva.

3. A szavazó-lapok a közgyűlést megelőző napon délután 3-5 óráig a bank helyiségében átvehetők; ugyanezen időben mutatandók be a felhatalmazványok is, melyek alapján az illetők (alapszabályok 44. §-a értelmében) mások megbízásából szavazni kívánnak, mivel későbbben benyújtott felhatalmazványok tekintetbe nem vétetnek.

13 1-1

SARG-féle orvoshatóságilag megvizsgált

(Bizonysiat Bécs, 1887. jel. 3.)

sok MILLIÓ szor

kipróbált és kitűnőnek bizonyult, fogorvosilag ajánlva, egy-zersmind a legolcsóbb fogtisztító- és épségben tartó szer.

Mindenütt kapható

Egy doboz ára:
1 forint 20 krajczr.

Utánvétellel vagy az

őszazeg előleges beki-
dése után küldetik.

KLYTHIA a bőr ápolására,
szópítésére és
finomítására **Puder.**

Legelőkelőbb sítócséki, bál és társalgó PUDER.

Fehér, rózsaszín, és sárga

vegyileg analysált és ajánlva Dr. Fohl J. J. ca. kir. tanár által Bécsben.

Élismere levelek a legjobb körökből minden dobozhoz
mellékelve vannak.

TAUSSIG GOTTLIB

szem sítócséki szappan és illatszert-gyáros. FOFAKTÁR: BÉCS,

I., Wollzelle 2. Kapható a legtöbb illatszert-,
gyógyszert kereskedésben és gyógy-
szertárban.

10

1 HETEK-
Tinct. capsici comp.

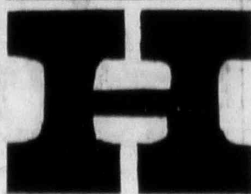
Ezen Horgony-Pain-Expeller néven is, ismeretes, igazán népszerű házi szer most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapító be-
szívásoknak fényesen bebizonyított hatásával, csodálatos, tapasztalásai stb. né. A föld őszazeg orvosai nagy elismerést és biztos hatáson következtében minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A Tinct. capsici compos.
(Horgony-Pain-Expeller)

kimagasló állását a fájdalomcsillapító be-
szívások között diadalmasan megtartotta, különféle felbujtás és utánzatok dacára; ez bizonyára a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség igen jól meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

Negy évtizedes utánzatot ne kapjunk, be-
vásárlás alkalmával védjegyünkre, a véres horgonyra figye-
lendő és minden üveg ezen jegy nélkül, mint sem
valódi vásárlásnak. A gyógyszerárakban kapható 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 krajczr. árban üvege-
ként; Budapeston Török József gyógyszerésznél.

Bichter-féle gyár Erdőbátányban, Thüringában.

IRDETÉSEK

felvételnek Fischel Fülöp könyvkereskedésében

Nagy-Kanizsán.

WEISS JAKAB

≡ BUTOR ≡

GYÁRI RAKTÁRA.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

NAGY-KANIZSÁN

Blau Pál-téle ház, előbb „Hein”-féle kávéház helyiségében

BUTOR ÜZLETET

nyitottam,

és bátorkodom a nagyérdemű közönséget ezen raktáram megtekintésére meghívni, a mely alkalommal meggyőződhetik arról, hogy raktáram minden fajú és minőségű butorral, a legfinomabb berendezéstől kezdve egyszerű árukig – dúsan van felszerelve.

Bevásárlásaimat közvetlen a legkiválóbb bécsi műasztalosoknál eszközölöm és ennek következtében azon kellemes helyzetben vagyok, hogy nemcsak a legmodernebb izlést kielégíthetem, hanem egyuttal kiváló jót is nyújthatok a legolcsóbb áron, úgy, hogy nálam bárki is a legmegfelelőbbben vásárolhat.

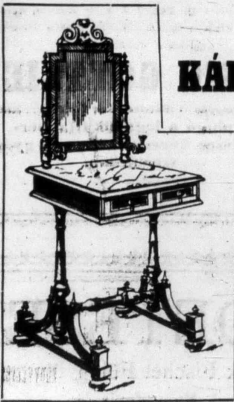
Ezenkívül berendeztem egy műhelyt

KÁRPITOS és DISZITÓ-MUNKÁKRA

és ezen irányban is képes vagyok a legmesszebb menő igényeknek megfelelni.

Mély tisztelettel

WEISS JAKAB

Szerkesztőség:

Fő-utca Olasz-Állás háza.

Ide intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Bemutatóban levelek csak ismert közzétételről fogadhatók al.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára: 10 krajcár.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A Nagy-Kanizsai- és dél-zalai takarékpénztárak, a Bankgyesület, az Ipar- és kereskedelmi bank, a Nagy-kanizsai segélyegylet-szövetkezet és a letényei takarékpénztár, a „nagy-kanizsai malatagyár és serfőződe r. t.” hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:

Városház-épület: Ficsel Földp. könyvtárhelyében.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egym évre 12 korona (6 frt — kr.)
Félévre 6 korona (3 frt — kr.)
Negyedévre 3 korona (1 frt 50 kr.)

Hirdetések jutányosan adományszámításban.

Nyilatkozat pótlására 10 kr.

Előfizetők, valamint a hirdetőkre vonatkozó Ficsel Földp. könyvtárakhoz is intézendők.

Szabadelvű párt és ellenzék.

Nagy-Kanizsa, 1895. január 22-én.

(—m.) A Bánffy kormány mult szombaton mutatkozott be.

A kormányelnök elmondotta programját, egyszerű, keserűen szavakkal, a melyben rámutatott a 67-es alpp változatlan fentartásának szükségére: — a szabadelvű irányra, a melyben a kormány haladni fog, megvalósítván mindazokat a retormalkotásokat, — melyeket a Wekerle kormány már előbb is dűlőre vitt, ezeknek végrehajtását megígervén, s kilátásba helyezvén, hogy a még hátralevő reformjavaslatokból is törvény lesz. A Bánffy-kormány minden téren céldudatos és okszerű működést akar kifejteni, a valutarendezést az eddigi nyomon továbbfejlesztteni, — a nemzetiségek jogos igényei kielégítésével az egységes magyar állam érintetlenségével, a nemzetiségi kérdést megoldani, a tanító és tanárképzéssel a tanügy javítását előmozdítani stb.

A szabadelvű párt figyelemmel hallgatta meg a kormány előterjesztését, itt-ott gyakori helyeslésekkel is félbeszakítván azt. —

De az ellenzék nyugtalanodott, közbe szólásokkal zavarta a szónokot, úgy, hogy az elnök kénytelen volt a parlament méltóságára való hivatkozással a közbeszólókat figyelmeztetni, hogy hallgassák meg a szónokot.

Az ellenzék viselkedése azt tanúsította, hogy nincs megelégedve a válság megol-

dásával, s hogy mindenképpen szembe akar szállani a Bánffy kabinettel.

Ámde szükséges-e erre, hogy folytonos közbeszólásokkal zavarja a tárgyalások menetét? S összefér-e a parlament méltóságával a zaj és lármá ott és olyan alkalommal, a hol éppen semmi sem indokolja a közbe szólást?

Kétségtelen, hogy az ellenzéknek megvan ellenőrzési- és bírálati joga, hisz azért ellenzék, s ebben a jogban megvan egy-szersmind részvétele a törvényalkotásban; de bárminőnek is tartsa az ellenzék az ő Felsője által kinevezett kormányt, — arra meg van ugyan a szabadsága, de aligha jogcime, hogy e kormányt, még mielőtt ez tehetőségének, munkabírásának jeleit adni képes lett volna, legelső fellépése alkalmával közbeszólásával zavarja.

Az ellenzék bizonyára nem fogja elmulasztani az alkalmat egyszer sem, hogy a Bánffy kormány esetleges gyengéit a maga céljaira kinknázza; ámde a Bánffy-kormány még eddig nem kormányzott, ennek a következtése pedig az, hogy első sorban az ellenzéknek kell várakozó állást foglalni, s taktikáját a szerint berendezni, a mint ez a kormány képességét vagy tehetetlenségét bemutatja.

Van a Bánffy-kormányban is ész, — erő és jellem elegendő mértékben; célzatai tiszták, világosak, — intenciói nemességét, s őszinte buzgalmát nem lehet kétségbe vonni, azonkívül pedig oly örökbe lépett, melynek alapján nem nehéz tovább dolgozni.

A kormányelnök világosan kijelentette, hogy a jelenlegi kormány, melyet a király bizalma hívott meg a kormányra, az előbbi kormány elveinek fentartásával fog tovább működni.

Ha tehát az ellenzék csak más szemlélyekkel áll szemben, mire való az a nagy zaj? — Az ellenzék csak nem remélhetett rendszerváltozást, — s még egyelőre nem olyan gyenge az a szabadelvű párt, hogy a király kénytelen volna odafordulni a szélső ellenzékhez, hogy onnan vegye a kormányképes embereket. Hiszen az éppenséggel lehetetlen addig, míg az ellenzék a közjogi alapot a maga részére is elfogadja.

Hogy miért nem volt lehetséges a fuzió még mostanában, hogy miért nem egyesülhettek a közjogi alapon álló pártok, azt Darányi Ignác a szombati ülésen elmondotta. Ámde azért nincs kizárva, hogy ez a fuzió megtörténhetik, s bizonyára meg is fog történni, hogyha a nemzeti párt kevésbé mereven fog ragaszkodni oly kívánalmakhoz, melyekbe a szabadelvű párt ez idő szerint bele nem mehet.

Mindabból, a mit eddig a fuzionális törekvésekről a nemzet közvéleménye megtudott, az világlik ki, hogy nem éppen a szabadelvű párt okozta azt, hogy ezek a törekvések célhoz nem vezettek. Majd eljön a fuzionnak ideje s éppen akkor, mikor a kisebb párttörödékek személyes érdekei megfognak hajolni egy magasabb szempont előtt, mely megakuvást nem ismer.

A kormány addig is meg fogja állan

A „ZALA“ tárcája.

Kua Kacsárd emlékezete.

— A „ZALA“ eredeti tárcája. —

Midőn párdücs ősünk egy évezreddel ezelőtt átéltek hazánk keleti határait, a nemzet főbjeit különösen azon magas és bölcs állampolitikai eszmé lelkeshitte: hogy azt a földet, melyet Attiláról rájuk szállott örökségnek tekintettek, nemcsak el kell foglalniok, hanem annak természeti szépségeiben gazdag virányain oly állandó birodalmat is létesíteniok, mely a nemzet dicsőségét örök időkön át hirdethesse.

Ezen eszméit vérezeltette, hódító eleink nem indítottak iró háborukat a meghódolt lenlakók ellen, mint a népvándorlás viharai által nyugot felé sodort legűbb barbár nép, kik rettetgető hatalmuk legűbb biztosítékát egyedül félelmes és ényezetet keltő romboló dűhökben keresték. Őket a hódolatnak nyilvánítása, s a magyar hegemoniának feltétlen elismerése eléggé kibékítette az új helyzetet.

Sajnos azonban, hogy a faji összeolvadást, a melynek a későbbi századok folyamán bizonyára messze kiható örövendés következményei lehetnek volna, még megsem kísérelték.

Ezen ázsiai természetűkből kifolyó türelmes politikának meg volt a maga fény-, de árnyoldala is.

Azzal, hogy ősünk a külföldi rabló kalandozásokról önként lemondva, s a ker. vallás kebe-

lébe térve, szolgálatába léptek a nyugati civilizációknak; azzal, hogy a meghódolt népeket testvérekül fogadták, s a messze idegenből ideszakadt hospitálnak szabadságát privilegiumokkal megerősítették: saját fajuk fennmaradását is századokra biztosították.

De azzal, hogy az idegen elemeket időfolytán, alkalomadtán nem olvasztották be a nemzet testébe: soha helyre nem hozható hibát követtek el. Midőn hódító Vilmos merész frankjaival átkelve a La Manche csatornán, meglepte a gyantulan Albiont, s azt elfoglalta, legelső uralkodói tendője az lön, hogy a frank nyelv és irodalom, továbbá a francia szokások, erkölcsök tapintatos és ügyes intézkedések által a lenlakó angol száraz népek is közkincesivé, s nemzeti sajátágaivá valjanak, Genialis vállalatát a történelem tanúbizonyossága szerint hallatlan szerencse kísérte: Anglia rövid idő alatt frankká lön. Ime hódító Vilmos példája bizonyítja ha a legeletánssan azt, hogy mit tehet egy parányi nép az ő szellemi intelligenciájának ássimiláló erejével. Ha eleink hódító Vilmos frankjaiként szükségességét éreztették volna annak: hogy a kik a politikai jogok gyakorlásában részt akarnak venni, azoknak nemcsak mindennapi polgári kötelességeiket kell hiven teljesíteniök, hanem elteve a közös hazá iránti szeretettől, nyelvben és gondolkodásban is egyesülnök kell a hegemoniát gyakorló faj zómével: Magyarország ma már egy szépen kikerekedett compact államtest volna, melyet nem dönthetett volna meg sem a tatárpusztítás, sem a mohácsi vésznek mindent tönkretévű vihára.

S ha a magyar államnak épülete ma már egy teljesen kialakult kész alakot képezne: az egyes nemzetiségi mozgalmak sem okozhatnának többé oly súlyos és nyomasztó gondokat honatyáinknak s a magyar állam integritását sem veszélyeztetnének holmi román kérdés, melyet bizony fenyegetően nagygya növelt éppen a magyarság közmondásossá vált türelme.

Erdély, mely a magyar keresztény lovagiság virág korában legerősebb védő bástyája volt a kereszténységnek s a nyugati civilizációnak, később pedig mint az övédelmi barocoknak kiinduló pontja, bölcsője a legmerészebb aspirációknak, s a szabad eszméknek, ma a faji gyűlölet kárhazatos lángjától emészte, állangó tanájulegvedabb nemzetiségi mozgalmaknak.

A 3 nemzetiség, melyek sziklabércök övezte csendes völgyekben századokon keresztül békes egyetértésben éltek, ma egymással nyílt harcban állva, egymásnak halálos ellenei.

Az erdélyi ügyek eme veszélyes, fordulatos főleg azon lelketlen véresszáju román agitátoroknak tudhatjuk be, kik tanulmányaikat Romániában elvégezve, itthon mint hirlapírók, pópák, tanítók és ügyvédek, a román nép között már is propagandát teremtettek a román állameszme érdekében Ezek jelszava: Erdély legyen a románoké! Céjuk külön államot alkotni az államban vagy lehetőleg Erdélyt teljesen elszakítani Szent István koronájától.

E fanatikus izgatók, kik a román népet Traján római telepítésétől származtatják, minden megengedhető és meg nem engedhető eszközt felhasználnak arra, hogy céljukat elérjék.

helyét. Nem fog gyengeséget mutatni az ellenzék zajos lármájával szemben, s annak fogja tartani zavaró taktikáját, a minek azt tartania kell.

Ideje már, — hogy a parlament rendes működését felfolytassa, s a költségvetési tárgyalást befejezhesse.

Bármennyire is szereti az ellenzék meddő politikálással eltölteni az időt, mely a komoly törvényhozási munkára van szánva, és kell, hogy arra szánva legyen, az ország közvéleménye belátja azt és érzi, hogy ez nem ér semmit, hogy a nemzetnek határozott kárára van.

Sok a végezni valója a kormánynak, — mert az előbbi kormány az utolsó pillanatilig hatalmas alkotó munkálkodást fejtett ki, mely — a mennyire dicséri a lelépett miniszterium nagy buzgalmát és tevékenységét épp oly mértékben azt az elodázhatlan kötelességet rója a kormánynak és a parlamentre, hogy az alkotó tevékenység betetőztesse, hogy a minden téren elkezdett munka befejeztesse.

Azért jó, hogy a kormányelnök már a bemutatkozásnál kétséget kizáró módon hangsúlyozta a 67-ki kiegyezés érinthetetlen voltát; mint a további fejlődés megingathatatlan alapját.

A magyar közvélemény bizalommal tekint az új kormány működése elé, s bizton hiszi, hogy e bizalmában csalatkozni nem fog.

Üdvözlő feliratok.

A nagy-kanizsai kir. törvényszék 1895. január hó 17-én tartott teljes üléséből üdvözlő feliratok küldött Szilágyi Dezső volt, Erdélyi Sándor jelenlegi igazságügy- és Wallacis Gyula kultuszminisztereknek. A feliratok teljes szövege egyenként következő:

1.

Nagyfőlöszű Belső Titkos Tanácsos Ur!

Kegyelmes Urunk!

Midőn Nagyfőlöszű az igazságügyi kormányzat vezetésétől visszavonul, az a rövid, alig több, mint öt évi időt, melyre tevékenysége ki terjedt, mégis korszaknak kell nevezniük.

Ha nehéz volt is a feladat, melyet nemcsak Ön magának, hanem nekünk is tűzött, munka körébe vonván az igazságszolgáltatásnak minden bár legzserényebb munkáját, sőt magát a nemzetet is, mely igazságot keres: mi teljes odaadással és buzgósággal követtük a mindenfelől kibontakozó alkotó szellemet és a magásra tűzött célt, mert éreztük és mindinkább láttuk, hogy az igazságszolgáltatás legmagasabb eszményei azok, melyekért az alapvető, reális munka folyt.

Ezért meghatározott állunk, midőn Nagyfőlöszűt szolgálatát a térről, melyen rövid idő alatt oly sokat tett, de egy nagy és szép igazságszolgálatunk maradt, a legszebb, amit az emberi munka és törekvés számarra kiránni lehet, az, hogy szelleme itt maradt.

Elodázhatatlanul összeforrt az megkezdett és részben már megalkotott reformmunkákkal, mely mint minden ami igaz és ezért életrevaló, önmagában hordja továbbfejlődésének biztos zálogát, és a mindenfelől elhírt termékeny gondolatok fölterhatatlan erővel fogják maguk után vonni a tervezett egész rendszer kiépülését főleg akkor, mikor a további vezetés Nagyfőlöszűtől hű és bölcs munkatársának erős kezében marad letéve.

Midőn tehát mely és hálás köszönetet mondunk Nagyfőlöszűnek a magas szempontokért, a kitarító erélyért, melyekkel úgy a jogszolgáltatás, mint annak munkái számára is egyaránt tért hódított még nagyobb kidatásokat nyitott, e büszke szóval veszünk búcsút: találkozzunk!

Elodázhatatlanul összeforrt az megkezdett és részben már megalkotott reformmunkákkal, mely mint minden ami igaz és ezért életrevaló, önmagában hordja továbbfejlődésének biztos zálogát, és a mindenfelől elhírt termékeny gondolatok fölterhatatlan erővel fogják maguk után vonni a tervezett egész rendszer kiépülését főleg akkor, mikor a további vezetés Nagyfőlöszűtől hű és bölcs munkatársának erős kezében marad letéve.

Midőn tehát mely és hálás köszönetet mondunk Nagyfőlöszűnek a magas szempontokért, a kitarító erélyért, melyekkel úgy a jogszolgáltatás, mint annak munkái számára is egyaránt tért hódított még nagyobb kidatásokat nyitott, e büszke szóval veszünk búcsút: találkozzunk!

Találkozzunk a nagy mű fejlődésének további fázisaiban. Találkozzunk a kibontakozás nagy arányaiban Nagyfőlöszűtől szellemével. Es ahányszor az alkotóba lehelt szellem újabb gyümölcseit megérni látjuk, mindannyiszor tisztelettel fogjuk Nagyfőlöszűtől nevé előtt meghajlani azt a zászlót, az igazság zászlaját, mely alatt dolgozunk.

Az Isten vezéréje Nagyfőlöszűtől továbbra is, hosszú évek során, a haza javára és dicsőségére.

11.

Nagyfőlöszű Igazságügyminiszter Ur!

Kegyelmes Urunk!

Az igazságügyi kormányzat átrétele alkalmával mely tisztelettel üdvözlőjük Nagyfőlöszűtől, abban a tudatban, hogy az igazságszolgáltatásnak régóta kipróbált hajmoka az, ki egyuttal annak vezetését átrészi, kiadó munkatársra nagybecsű elődjének, kivel együtt a jogszolgáltatás minden téren az újabb időben megindított reformtörekvéseket bevezette és azok megvalósításában, értelemében fényes része volt.

Tudjuk azt, hogy ezek a törekvések fokozott kiartást és odaadást kívánnak, az igazságszolgáltatás munkáitól; de lelkes örömmel vagyunk erre készen, mert az kötelességünk, és mert Nagyfőlöszűtől bölcs tapasztalása, mely belátása és erélye, melyel önmaga is az ünlődöz munkásságban mindenkor előljárt, biztosít bennünket arról, hogy nehéz feladatunk hű megoldásában minden lehető támogatásban részesülünk, és hogy Nagyfőlöszűtől, aki az igazságot

Nagyfőlöszű Igazságügyminiszter Ur!

Kegyelmes Urunk!

Az igazságügyi kormányzat átrétele alkalmával mely tisztelettel üdvözlőjük Nagyfőlöszűtől, abban a tudatban, hogy az igazságszolgáltatásnak régóta kipróbált hajmoka az, ki egyuttal annak vezetését átrészi, kiadó munkatársra nagybecsű elődjének, kivel együtt a jogszolgáltatás minden téren az újabb időben megindított reformtörekvéseket bevezette és azok megvalósításában, értelemében fényes része volt.

Tudjuk azt, hogy ezek a törekvések fokozott kiartást és odaadást kívánnak, az igazságszolgáltatás munkáitól; de lelkes örömmel vagyunk erre készen, mert az kötelességünk, és mert Nagyfőlöszűtől bölcs tapasztalása, mely belátása és erélye, melyel önmaga is az ünlődöz munkásságban mindenkor előljárt, biztosít bennünket arról, hogy nehéz feladatunk hű megoldásában minden lehető támogatásban részesülünk, és hogy Nagyfőlöszűtől, aki az igazságot

hosszu bírói pályáján töretlenül gyakorolta, szeretettel karolja föl, törvényalkotó nehéz gondjai közt is, a mi tevékenységünket és ami nekünk állandó hivatásunk, ugyanabban részesít, valamint részesített bennünket eddig is, igazságot szolgálat nekünk.

Midőn keves szóban köszöntjük Nagyfőlöszűtől, a cselszék, a munka emberét, ki megszokta a zajtalan de annál békább munkálkodást, lelkünk mélyéből kívánjuk, hogy Nagyfőlöszűtől nagy feladatainak betöltésében eszméinek kiviteleben Istentől erőt és elég alkalmat a törvények végrehajtásában, helyes kiszolgáltatásában és az igazság szeretetében pedig az egész bírói karban késsz bennünk is lankadni nem tudó, hű munkatársakait nyerhessen.

Kir. törvényszék Nagy-Kanizsán, az 1895. január 17-én tartott teljes üléséből.

III.

Nagyfőlöszű Vallás és Közoktatásügyi Miniszter Ur!

Kegyelmes Urunk!

A hivatalos közlöny j. évi 13. számából örömmel értesülünk arról, hogy 5. csász. és apostoli felsége koronás királyunk és legfőbb urunk Nagyfőlöszűtől államéletünk egyik legfontosabb kormányzati ágának igazgatására legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott.

Ezen királyi ténny alkalmából szívünk belső sugallatát követjük akkor, midőn egy részről jelen feliratunkkal a korona bölcsességének jobbbágyi hódolatát legmélyebb köszönetünkkel kapcsolatos hálás elismerésünket nyilvánítani óhajtjuk: — úgy másrésztől kötelességünknek ismerjük Nagyfőlöszűtől átdöztölni, mert igaz ugyan, hogy Nagyfőlöszűtől felső sorban szeretett hazánknek állásánál fogva egyik első hivatalnok és így tett-erze. kell, hogy első vonalban hazánknek iránt lerovandó kötelesség teljesítése szerint mérlegeltesse, igaz tovább, hogy mi, mint az igazságszolgáltatásnak és törvényszék területén megbízott örei Nagyfőlöszűtől munkássága és céljai megvalósításában harcosokként közvetlenül csata sorban állni nem fogunk, másrészt azonban lehetetlen volt elzárkózni az ilteni öröm és közhangulat által előkészített uttól, mely abban nyitvánult, hogy a korona választása arra a férfura esett Nagyfőlöszűtől magas személyében, ki vár-megyének szűllötte, kire már a múltban is mindenkor buzgósággal tekintettünk és kinek nyilvános letele egy szebb jövő reményét magával hozva, ezen törvényszéknek joggyakorukai állás betöltésével kezdődött.

Kegyelmes urunk!

A legbölcsőbb fejedelem ezen meghívásában nem egyedül az akos kormányzati férfura és hazánk legkiválóbb fiainak egyikkére esett a választás Nagyfőlöszűtől személyében hanem elismerést nyer a kitűnő ész, a nagy tudomány és ezze

Felhasználják a népgyülekeket, a templomot, s az iskolát, melyekben a leghangzatosabb jelszavakkal, s soha meg nem valósi ható csábító ígéretekkel izgatnak a magyar állameszme ellen.

Felhasználják továbbá a külföldi sajtót, s főleg saját zuglajkait is, melyeknek a gyűlöletes hangon írt piszkos cikkei a legvadabb barbársággal s a legkiméleltenebb sovínizmussal vádolják az általuk tatár származásúnak mondott magyar faj, melyet szerintük az isten haragjában népek ostorául küldött le a földre. Végül nem átalják a korona tekintélyét sem gyűlöletes vitákba elegyíteni, a mi által azonban leginkább exponálják magukat.

Mind e jelenségek nem tölteneék el aggodalommal, ha nem ismernők a románok szenvedélyes vad természetét, számbeli erejük nagyságát, s fajuk rendkívül nagy asszimiláló képességét, s ha nem kellene méltán tartanunk a bukaresti kormány kétkulacos hintapolitikájának könnyen végzetessé válható következményeitől, s a nyugot-európai román népek szimpáthiájától.

A román nép normális viszonyok közt ugyan kevéssele megelévedő s könnyen kormányozható; de az izgatók által felbujtatva, haragjában reitelenes szokott lenni. A romának, ha haragra lobbán, bösüjja határt nem ismerő. Hogy mire képes e nép, ha emberies természetéből kivetkőzik: azt eléggé megmutatta nekünk már a mult. Ugy a Hora-Kloska-téle lazadás idején, mint 1848-49-ben a nagy katasztrófát megelőző vál-

ságos napokban rémesen hirdették a lángra borult falvak; a nők gyermekek s tehetetlen agok jalkiáltása a legvadalla lasatib szenvedélykozta vandalizmust.

Ha tekintetbe vesszük azt, hogy az o'ahság Erdély lakosságának majdnem 3/4 részét képezi, melynek nyelvetülete a lehető legegységesebb; (mert hisz a magyarság csak elszórt apró szigeteket képez a nagy román tengerben) s ha tekintetbe vesszük azt, hogy fajbeolvasztó képessége is a lehe ő legnagyobb: méltán felhetjük a magyarság ügyét Erdélyben.

Figyelembe veendő továbbá az, hogy ugy a román kormány tagjai, mint a nemzet képviselői mind telivér irredentisták lévén, oláh parlamenti beszédeikben folyton folyvást Nagy Romániáról dietőznak s az erdélyi kérdést minduntalan, bár kelletlenül is, tárgyalásaikba vegyítik.

Hogy Románia csakugyan óhajlja a hegyen tül lakók felszabadítását, ez nemcsak Panu, a románai radicalis párt vezérének az oláh parlamentben mondott legutóbbi beszéde igazolja, hanem első sorban Filipescu kormánypartit tekintélyes képviselőnek Bukarest főváros polgármesterének, tehát a kormánynyal jó viszonyban álló előkelő politikusknak beszéde is, mely Budapestnél általános szenzatiót kellett. Ó u. i. Gambettának ama történelmi nevezetességu mondását citálta, hogy gondoljunk reá mindig (t. i. Erdélyre) de ne beszéljünk róla soha.

Panu pláne meg tovább menve, így nyilatkozott

a szenátusnak december 13-25 napján tartott ülésében: „Pedig a napnál is világosabb, hogy valamennyien csak a leigazott (subjugate) olahok iránt érdeklődünk, mindannyian irredentisták vagyunk, mert végső célunk az egykeszes nemzet. Mit jelenten tehát az a gyermek politika, amely m i n d u n t a l a n azt nyilatkoztatja ki, hogy nem vagyunk irrvden isták, hogy nem akarjuk elloglálni Erdélyt? Avagy olyan naivoknak gondolják önök a magyarokat, hogy mindezt elhiszik önöknek? Csak hogy ma még nincs eléggé megérve az az ügy, hogy a kormány interventcióját követelhessek. Dolgozunk szerényen, dolgozunk idehaza, dolgozunk a külföldön s ami késik, el nem mulik.”

Ilyen szemlemben tartott beszédhez azt hiszem: nem kell commentár!

Ami végre leginkább gondlkodóba ejti a hazafiakat: a román népeknek (spanyol francia, olasz) szimpáthiája és részvétele az olesó dicsőséget hajhászó oláh martirok iránt, kik sirlamas panaszokkal és végnélküli ékelen lármájukkal az erdélyi román kérdéssel minden áron európai kérdést akarnak csinálni, minő pl. az örménykérdés, mely a különben is beteg Bizancznak most meg is adja a halálos döfést.

Egyfelől az említett okok, másfelül a legújabb népszámlálási eredmények nyújtotta szomorú tapasztalat indíthatták Erdély magyar intelligenciáját arra, hogy komolyabban védekezzenek. Fajukért aggódó lelkes honfiak, kiknek legszen-

párosultan a munka tisztellete, de megfeszítetést talált a szív és lélek embere is.

Tiszta tudatodl birunk ama körülménynek, hogy hazánk államkormányzati minden ágában, még nagyon sok teendő vár az államférfiúra, valamint ismerjük ama nehézségeket, melyekkel új alkotmányéletünk és ezek között Nagyméltóságodra bízott tárcával kapcsolatos teendők fejeztetésében, Nagyméltóságod dicső egyes elődjainek megküzdési kellett, mert első kultuszminiszterünk, halhatatlan emlékü nagy hazánkfia Bátor Eötvös József hozzájárultával nemzeti áttakulásunkat megállapító 1848-iki s majd későbbi törvények által állami életünk a vallás ügyi tárcza körébe eső részének csak megrendíthetőellen alapjai vannak letéve, de maga állami életünk e tekintetben akként kiépítve nincsen, hogy a haza minden egyes polgárának szívében a költő ama szavai: „E földön kívül nincsen számomra hely” érebtükkel bevésve legyen.

Ambár e tekintetben habozás nélkül nézünk most már a jövő elé hiszen Nagyméltóságod egész multja tiszta tükörként áll előttünk, Nagyméltóságodat mi ismerjük és tudjuk, hogy fent jelzett tulajdonsága minden gyémántnál többet érő biztosítékot nyújt nekünk.

Tanul voltunk sok alkalommal öserejü de mégis szabad röplü lelke jelentésének; is merjük hogy szónoklata egész varázsszával a legkétszesebb kérdéseket miként boncolta fel a legapróbb részletekig; bizonyosságot teszünk arról, hogy a tudomány minden ágát műrelle és meghonosítani törekszik; a büntető jog terén korszakos munkájával a magyar jogásznak örökbecsű oly talizmánt adott, mely a jog ezen ágában a helyes irányhoz vezet.

Nagyméltóságu Miniszter Ur!

A sors nekünk is küzdelemet határozott, mert ha valahol az állam polgárának, ki a kötelesség teljesítés tudatában van, küzdeni kell, úgy ez áll főképp a magyar bírói karnál, azonban nem ké-szünk, sőt ezutánra fokozott erővel iparkodunk kötelességünket teljesíteni, mert azt látjuk, hogy Nagyméltóságodnál demokratikus elemek megvalósításaképp a képesség és szorgalom szülte nagy munkásság tisztelget, és legfőbb elismerést nyert.

Midőn tehát ez alkalomból Nagyméltóságodnak bór rögös, de legszebb hívatásához a Mindenható áldását kikérnök: Nagyméltóságodat kegyelmes urunkat ezen új állásában szíriünk egész melegevel és lelkünk mélyéből tisztelettel üdvözöljük.

A vármegye házából.

A megyei közigazgatási bizottság január havi ülését Svastits Benó főispán elnökle alatt l. hó 15-én tartott a az ujmegyeház gyűléstermében.

A megyei közigazgatás egyes ágaiban december hóban előfordult egyes eseményekről egybe-állított alispáni jelentés felolvasatván és helyes-

lölég tudomásul vétetvén, az egyes bizottságok alakítottak újból, vagy egészítették ki következőképen:

Az 1871. évi VII. t. c. 216. §-a szerint alakított gyámi felelbbviteli küldöttség tagjai: Cser-tán Károly alispán, Gözöny László főjegyző, Csesznák Sándor arvaszéki elnök, Arvay Lajos m. t. főjegyző — hivatalból; Eperjessy Sándor, Skublics Jenő, Skublics István a közigazgatási bizottság részéről választva; Skublics Gyula, dr. Gyömörey Vince, Bogyay Máté főispánilag ki-nevezve.

Az 1876. évi VI. t. c. 52. 53 §-ai szerint alakított legyelmi választmány tagjai Skublics Gyula, Eperjessy Sándor, Háczky Kálmán, Gernya László, dr. Ruzsicska Kálmán, Lányi Kálmán.

Az 1879. évi XXXI. t. c. 26-ik §-a szerint alakított erdészeti a bizottság tagjai Cser-tán Károly alispán elnökle alatt Háczky Kálmán, Skublics István.

Az 1879. évi XXXI. t. c. 126. §-a szerint alakított érdei kihágási másodfoku bíróság tagjai Skublics István, Skublics Jenő, Háczky Kálmán, Farkas József, Koller István, dr. Gyömörey Vince, Bogyay Máté, dr. Vizlendvay József,

A pótdó egyenlenséki kivetés tárgyában beérkezett felszólamlások elbírálására hivattott bizottság tagjai: Eperjessy Sándor, dr. Gyömörey Vince, Skublics István, dr. Vizlendvay József.

Olvastattott Nagy-Kanizsa város tanácsának jelentése, mely szerint néhai Horváth Mihály gyám örökösei 6000 frtot kifizettek; a még hiányzó 155 frt különbségre nézve pedig a képviselő-testület megkerestetik, hogy az az árvtartalék alpból fizetessék. A jelentés azzal vétett tudomásul, hogy a képviselőtestület intézkedése bejelentessék.

A n. kanizsai és z. egerszegi közkórházaknak 6-6 elmebeteg befogadása végett kibővítése tárgyában mindkét intézet bizottsága megkerestetett, hogy a szükséges tervezet és költségvetést állítsa egybe s egyuttal jelezze, hogy a költségvetés szerinti kibővítés költségei mi módon volnának fedezhetőek A zala-egerszegi közkórház részéről a kellő felvilágosítás megadott, míg a nagy-kanizsai közkórházra nézve csak a költségvetés állított egybe, azonban a tanács nem nyilatkozott a tekintetben, hogy a tartalékalap mennyiben vehető igénybe s maga a város a kibővítés költségeinek viseléséhez mennyivel járul hozzá? Az iratok ez érdemben nyilatkozattétel végett a városi tanácsnak visszaküldetnek.

A n. kanizsai közkórház ügyének rendbe hozatala céljából elrendelt intézkedésekre vonatkozó polgármesteri jelentés felolvasatván, mivel a kórházi alapszabályoknak a miniszteri rendelet követelményeinek megfelelő módosítása, hogy elrendeltetett-e vagy sem, a jelentés arra nem terjed ki, az alapszabályok módosítását és márc. hó 1. ig betervezését a közigazgatási bizottság elrendelte.

A csorna-premontrei kanonok rend tőrjei jó szágigazgatójának tolyamodványa a duvánaknak

építés megkezdett munkájával, figyelmeztetésül, hogy mások, különösen az állam sorsának intézői még többet tehetnének, mint a mennyit tesznek az erdélyrészek meggyorságáért: 300.000 forintnyi vagyonát az Emkének ajándékozta.

S miután ezen fedelmi ajándékkal meglepte nemzetét, lemondva a nagyvilági élet csalóka örömeiről és kényelméről, egy egyszerű szerény kis házikóba vonult vissza, hol majdnem remete ételet élt. S tette ezt azért, hogy példája által másokat is hasonló tettekre buzdítva szolgálatot tehessen nemzetének,

Most pedig, midőn már csak sirjahez zárando-kölhatunk, mely telett a hálás nemzet örök kegyelete él, emlékezetét szívünkbe zárva, fogadjuk meg ünnegyesen, hogy azon magasztos eszmét, a melynek szolgálatában lehetett ki a nemes gróf dicső lelkét, azt fölünk tehetőleg, vallvete, közös erővel, hazafias lelkesedésünkkel és áldozatkészségünkkel minden áron, diadalra juttatni törekszünk.

A d j a I s t e n , h o g y f á r a d o z a s a n k a t a l e g f é n y e s e b b é s l e g m a r a d a n d ó b b s i k e r k o r o n á z z a !

Abrahám Gyula.

még által való elpusztíthatására kért engedély megadása iránt pártoló véleménye kapcsán a belügyminiszterhez felterjesztetik.

Előterjesztett és tudomásul vétett a zala-egerszegi kir. törvényszéki büntőnkre felügyelő bizottság jelentése, mely szerint vizsgálat alkalmával 82 fegyencet találtak, akik közül elítélletlen 13, elítelt 59, felebbezés alatt van 10; megvizsgálták az összes helyiségeket s azokat a legnagyobb rendben találtak; az egész fogházban a tisztaság és fegyelem kitógastalan és az élelmezés ellen sem tételt panasz.

A hecég Eszterházy-fele hitbizomány kismartoni zárgondnoksága a kis-cseresz—kerka-szentkirályi községi utvonalon az ugynevezett „Csikósi” árok felett levő hidnak helyreállítására alispáni határozattal köteleztetett. A közigazgatási bizottság, beadott felebbezés alapján e határozatot feloldván, az árok betömésére kötelezte az uradalmat.

A vármegye alispánjának határozata, melyvel Tarányi Ferenc sójtőri birtokos azon kérelmével, hogy az 1877-től 1881-ig terjedő időre tőle Sójtőr község részéről községi pótdó címen követelt 394 frt 64 kr. végleg töröltessek, elutasított: a beadott felebbezés ellenében a közigazgatási bizottság részéről jóváhagyott.

A kereskedelemügyi miniszter rendelete, melylyel a törvényhatósági közutakon a forgalmi esz-leleteket elrendelt, megfelelő eljárás eszközése céljából a kir. építészeti hivatalnak kiadatik.

A közigazgatási bizottság felirattal megkeresi a kereskedelemügyi minisztert, hogy a zala-megyeyi államépítészeti hivatalnál a hiányzó műszaki hivatali létszámot mielőbb egészítse ki.

Zánka községnek postahivatal felállítását tárgyában beadott kérelme nem teljesíthető; azonban a kerületi posta- és távirda igazgatóság a levelezés gyorsabb közvetítése érdekében Zánka község kívánatára hajlandó a Zánkára való köz-önzéses levelezések és elkünyvelt küldemények-ről kiállított értesítvényeket a köveskalla — aszófői postajárlat útján, a község költségén beszerzendő záros táskában közvetíttetni, mi azonban csak ugy volna eszközölhető, ha Zánka köz-ség a zent-auntalfai postahivatal kézbesítési kör-réből a köves-kallalba kebelzetetnek át. A köz-ség a járási főszojabiroóság útján nyilatkozattételre felhivatik, vajlon az átkelvezést óhajtja-e?

Mivel az egyes telepek kazánhelyiségei szűkek, úgy, hogy a be és kijutás igen meg van nehezítve, másfelől az egészségre ártalmasak, rosszul szellőzöttek, sőtétek a kereskedelemügyi minisz-ter rendeletére az államépítészeti hivatal felhívatik, hogy a kazánvizsgálatok és kazánszemlék alkalmával tapasztalt ily nemű hiányokra az illetékes iparfelügyelőt esetről esetre figyelmez-tessek.

Zechmeister Viktor náprátfai bérlo a közigazgatási bizottsághoz beadott kérvényében előadja, hogy a Boba—csáktornyai vasutvonal tőfély és gutorföldi állomásai között fekvő, görbői birtokhoz tartozó 653 — 664 szelvények közt a vasut mentén végig nyuló állandó csikólegelőt, továbbá a gutorföldi állomástól Csömödér felé terülő, náprátfai birtokhoz tartozó, 680—687 szelvények közt a vasut mentén fekvő rétet egész hosszában a vasut kitéllé osztotta úgy, hogy a természeti fekvésénél fogva pántlika alakra hosszúra el-nyúló réteken a legeltetés most lehetetlen: kéri az általa jelzett szelvények között a vasut menten korlátok lerakását elrendelni. A kérvény nyilatkozattétel végett kiadatik a vasuti üzletigazgatóságnak.

A közigazgatási bizottság még 1893. évi aug. hóban tartott ülésén Badacsny és Révfulópnél állandó kikötő létesítését elyben kimondotta s a mérnöki hivatal által egybeállított költségvetés elkészítésével megbízta. Tekintve, hogy a mér-nöki hivatal által egybeállított költségvetés szerint az állandó kikötők létesítése 62.650 frt 50 krba kerülne, amely költséget a különben is nagy mértékben igénybe vett utalapon, bírna meg, a közigazgatási bizottság egyelőre az állandó kikötő létesítését eljeltte.

A letonyei hidvám ügyében beérkezett kérvény teljesen felszereltetvén, a közigazgatási bizottság azzal terjeszti fel a kereskedelemügyi miniszter-hez, hogy a vámszedési jog megadását közigazda-sági szempontból nem véleményezi. De ha a mi-niszterium az engedélyt mégis megadná, úgy kéri, miszerint azokon kívül, akik a törvény határozományai szerint a vámméltetés kötelezett-sége alól fel vannak mentve, még azon zala-megyeyi muraközi lakosok is mentessenek fel,

akiknek a letenyei határban szőlő-, vagy föld-birtokaik vannak.

Kir. tanfelügyelő jelentése szerint ezen időszakban érkezett a miniszternek a (tandj) alól felmentett szegény tanulók ingyenes tankönyvekkel ellátására vonatkozó rendelete. — Az A.-Domboron felállítani kért állami iskola ügyében az összes feltételek és műszaki okmányok felterjesztettek. — A Mura Csányban felállítani kért állami iskola adatai a megkívánt pótlás után azonnal felterjesztettek. — Résztvett a csáktornyai állami tanítóképzésnél megtartott póttan-kepesítő vizsgálaton és az igazgatótanács ülésén. — Dráva-Vásárhelyen megtekintette a járási főszolgabíróval az állandó gyermekmenedékház helyiségeit; ugyancsak a pályázatnak haladéktalan kiírása iránt a helyszínen intézkedett. — Alsó-Lendvén meg tárgyalta az iskolaszékekkel a polgári főiskola államostásával összefüggő további intézkedéseket; a város járulmányát már befizette s az áttekintés után meg történt s az építkezésnek még e tavaszon megindítása ügyében a felterjesztést megtette. — Mura-Szent-Kereszven a kir. mérnökkel és járási főszolgabíróval az ott felállítani tervezett állami iskola helyiségeinek felbecsülése és méretei érdemében tartott helyszíni tárgyalást. — Becsehely és Póla iskoláztatásának rendezése csak a Becsehelyen tervezte vett gyermekmenedékház és iskolai építkezés viszonyainak mielőbbi megállapítása után lesz eszékölhető. — A gáncsai állami elemi iskola mellékepületeinek műszaki felülvizsgálata megtörtént. — A Sármedtéken tervbe volt új iskolához műszaki okmányai beérkeztek. — Nagy-Palinán mulhatatlan felállítandó második tanterem ügyében ismételt intézkedett. — Dr. Mandel Pál országgyűlési képviselő a választókerület magyar nyelvben jeleskedő muraközi és vendéki tanítóinak és növendékeinek az 1895. évre is 200 forint jutalmat adományozott.

Kir. tanfelügyelőnek jelentése a magyar nyelvben jeleskedő muraközi és vendéki tanítók és növendékek kilencedik megjutalmazásáról a megfelelő számadás bemutatása mellett tudomásul vételtél.

Pakod, Drávafalva, O-budavár, M. Szilvagy, Turcsicse államegyejei iránt pótlólag érkezett kérvényei a megkívánt kiegészítés után felterjesztettek.

A vallás és közoktatásügyi miniszternek 1894. évi 62. 874 számú körrendelete a legalább 60 főtartalékos községi elemi iskolák tanítói állásának betöltése körül követendő eljárásról, továbbá a kir. tanfelügyelőnek jelentése Schwei-zer Mária tanítói szülőten árva ügyében — tudomásul vételtél.

Nagy-Bakónak községnek a régi iskolához eladhatása tárgyában beadott kérvénye a vallás-és közoktatásügyi miniszterhez pártolólag terjesztetik fel.

Előterjesztett a vallás- és közoktatásügyi miniszter 45.064.1894. sz. a. leirata a zala-eger-szegi községi elemi iskola állam segélyezése érdemében, amely leirat a kérvényt az 1893. évi 26. l. c. végrehajtása tárgyában kiadott utasítás értelmében teendő eljárás és jelentéstétel végett az adta ki mellékleteivel együtt a közigazgatási bizottságnak, hogy a tanítói fizetéseknek kiegészítése az idézett törvény 16. §-a értelmében legfeljebb 400 forint való kiegészítése lehetséges s minthogy a jelzett utasítás szerint segéd-tanítók legfeljebb felévre választhatók, az állam segély elnyerése előtt az összes tanítói állomások rendes tanítókkal betöltendők és azok díjlevelei a választási jegyzőkönyvekkel együtt csatolandók. A miniszteri rendelet másolatban kiadatik Zala-Egerszeg város polgármesterének.

A közigazgatási hivatóság tudomásul vette a vallás és közoktatásügyi miniszternek a keszthelyi felső leányiskolának állami polgári leányiskolává átalakítása tárgyában 60.154. sz. a. kelt rendeletét, amely szerint a miniszter Keszthely községi felső leányiskolájából alakítandó állami polgári leányiskolai épület építését a község ajánlatához képest az állampénztár terhére hajlandó ezen esetben elvállalni, ha a község az 1893. évi 27.066. sz. a. kelt rendeletben foglalt egyéb feltételek elfogadásán kívül az építkezéshez egy megfelelő telket és 10.000 forintot ad s ezen összeg az államosítás kimondásának napjától számítva 3 év alatt az állampénztárba lefizeti; az építkezés ezen összeg lefizetését követő napitári évi végleg tolgatosítottának.

Az árvászeki elnök jelentése szerint a fogalmazói karnál november végén hátralek volt

2.760. decemberben beérkezett 2.670 s így elintézés alá került 5.430 ügydb; ebből decemberben elintéztek 2.555 dbot s így december végén hátralekban maradt 2.575 drb. Az irodánál nov. végéig hátralekban volt 918, decemberben leírás végeit kiadatot 2.914, összesen 3.832 darab, ebből decemberben leírtak és expedáltak 2.796, dbot s így december végén hátralekban maradt 1.036 ügydarab.

Tollfuttában.

Száz esztendeje mult már annak, mikor Franciaország lükteit szívébe bocsátották gyökereket a világmegváltó eszmék: az egyenlőség, szabadság és testvérség.

Onnan kelték szárnyra s hatalmas, fönséges erővel suhantak végig a megújhadt Európán, hogy új világoságot, fényt sugározzanak nagy milliók érzelm- és gondolatvilágába.

Elementáris erővel, csodás hatással!

Hogy a Bibliával szóják, sokan látni és hallani kezdtek, akiknek addig is volt ugyan szemök, de nem láttak; volt ugyan fülök, de nem hallottak vala.

A vérrel megpecsételt szalvatori eszmék örök igazsága áthatotta az elméket és szíveket és fölemelte azokat az emberi rendeltetés és vég-cél magasabb, tisztulibb, eszményibb világába.

Egy századot mérünk le azóta a megmérhetetlen örökkévalóságból.

Ennek a századnak a fele kellett ahhoz, hogy a Franciaországból kiszáryalt eszmék bebocsáthatták gyökereket a magyar nemzet szívébe. — Ahhoz, hogy meglazuljon e gyökerek alatt a talaj, sokkal kevesebb idő kellett!

Sok helyen már csak megtépett szálai vannak meg ezeknek az ötvén év előtt mesés, tüne-ményes erővel magára tört nemzet vércseppjeivel megöntözött gyökereknek.

Vén mesemondók reglik, hogy Nagy-Kanizsán is megéreztek az ébredés levegő-aramlását, mikor azok a bizonyos eszmék elsuhantak itt. És százak, ezrek lelkeit enelte lelkesedésére itt is az egyenlőség gondolata.

Igazán ?!

Egyenlőség!

Szép mese ez csak, hegedű-zóban!

Most veszem észre, hogy milyen komoly, — szinte elborult homlokokkal belemélyedtem a gondolatokba. Pedig éppenséggel nem akarok a vizet predikáló és bort ivó predikátor tozájában komolykodni, csak annak a hírközleménynek, — amely a „ZALA” l. é. 6-ik számában „Képviselet-teljesítési közzgyűlés” címen jelent meg, a közzgyűlés tárgyszorozatát tartalmazó részére akarok reflektálni.

Mielőtt a mi szemes, gyorranjómózo riport-rünk azt a hírközleményt megírta, eljött hozzám, és kezembe nyomta a városi közzgyűlésre szóló meghívót.

— Mit szól sz ehhez ?

Elovasítam a színtelen, fakó meghívót s aztán elkezdtem szívemből nevetni.

— Mondok, én nekem egy egészen analog esetet, ami ezélt körül-belül tizennyolc évvel történt. Akkor alakult meg az Ipartestületek. A nagykanizsai is megalkult, szép zászlót is szerzett be s ezt nagy ünneppel akarta meg-szenteltetni. Diszes meghívókat bocsátottak ki, melynek aló részén apró petit betűkkel az volt: „A kik a társaságra vagy a táncmulatságra je-gyet óhajtanak, forduljanak ez iránt Wajdits Jó-zsef ur könyvkereskedéséhez vagy Fischel Fülöp-höz.”

Ez a meghívó valahogy eljutott a „Borszem Jankó” szerkesztésébe is. A „B. J.” megemlé-kezőn róla, körülbelül ezt írta: „Csodálatos böbeszédűséggel és udvariaskodással szerkesztik

vidéken az alkalmi meghívókat. A nagykanizsai Ipartársulat zászlószentelési ünnepséget rendez s azt írja a meghívóban, hogy a kik je-gyet óhajtanak, forduljanak Wajdits József ur könyvkereskedéséhez vagy Fischel Fülöphöz. — Minő fölösleges udvariaskodás! Mért nem írták egyszerűen, hogy „a Fischel zsidóhoz?”

Most meg a riportertünk kezdett kacagni.

— Ilat észrevetted?

— Persze, hogy észrevettem. Ebben a meghívóban is több volna az őszinteség, ha úgy írják hogy: „Nagyságos és Főtisz-telendő Peller Pál mura-kereszturi apat-plébános urnak... adott válasza”. — aztán „Back zsidó ajánlata.”

Küry Klára Nagy-Kanizsán.

Lepunk megelőző számában már röviden megemlekeztünk azon lelkes fogadtatásról, melyben Küry Klára művésznő és a vele érkezett vendégek a kereskedő ifjak egylete valamint közönségünk részéről részesültek.

A „Csinos” lényes diszterme alig bírta befogni mindazokat, kik e hó 19-én megtartott jótékonycele estélyen közelről, távolról megjelen-tek, hogy részesei legyenek azon ritka művelészetnek, melyet Küry Klára a bájos művésznő fellépése nyújt.

Lázus kíváncsisággal várta a közönség a művésznő megjelenését, melyet Tarnay Alajos zongoraművésze fellépése előzött meg. A szép tehetségű fiatal művész Raffi- és Liszt-fele salondarabokat mutatott be és ezek precíze, kitűnő iskolázottságra valló előadásával bebizonyította, hogy méltó arra, hogy Küry Klárával kapcsolatosan említessék. Még inkább tanúságot tett erről abbéli általános elismerést érdemű ügyességével, mellyel az énekdarabokat kísérete. A közönség a fiatal művész produkcióját rokonszevesen fogadta és ezt sürű tapsal jutalmazta.

Hirtelen általános mozgás keletkezik a szült teremben, minden szem ennek egy oldal ajtajára van irányítva, melyen a terembe lép: Küry Klára, az est hősnője. Szűnni nem akaró tapsviharral és sok szép virágadományal fogadva, az emelvényre lép a művésznő és újból kitor a lelkes eljenzés, mely csak akkor csillapul, mikor Tarnay megüti az első accordokat és a művésznő a „Lili-kerिंगő” éneklését megkezdé. Most már a közönség csupa szem és fül volt és valóban nehéz volna megmondani, mivel ragyogott jobban a fővárosi színházlatogató közönség de-delegett kedvence, eneka üvesszével, bájos szépségével, páratlan kedvességével, a vagy gyémánt-jaival-e? Ezen szép tulajdonok mindögyike külön-külön is nagy varázserővel bír és ha ezek egy helyen koncentrálnak, — mi nyíran vajmi ritka eset, — de Küry Klárának! ényleg tenforog, ugy ezen tömör varázserő teljesen elbűvöl a közönséget — és Küry megöcsékedte ezt a szó teljes értelmében. A hálas közönség, egy még háladosabb művésznővel állt szemben. A lelkes tetőszénylívánítás és ujjazásokat a művésznő csakhamar viszonzta. Másoron kívül előadta a „Citerás” operette egy kopléját, — majd óriási tetszés mellett egy francia kacsog kopléti és végül lelkesítő magyar népdalokat énekel. A lelkesedés a legnagyobb fokra emelkedett, midőn a következő utára gújított:

„Megy a gőzös, megy a gőzös Kanizsára,
Kanizsai, kanizsai állomásra,
Előül a masinista,
Ki a gőzöt, ki a gőzöt igazítja.

Nyilsebesen jött a gőzös Kanizsára,
Hanem innét elietni bizony kéra,
A gőzönek-höz sietni,
Bár ne kéne innen soha hazá menni.

En istenem, nem tom, hogyan teltek tőlem,
De jó masinista lett von én belőlem.
Ha én volnék masinista
Ez a gőzös nem is menné soha vissza.”

Kürynek újból meg újból ismeretnie kellett ezen kizárólagosan nekünk kanizsaiaknak szánt notát, melyet a fővárosiak bizonyára meg fog-nak irtgelyni tőlük, sőt tán nehezíteni is fog-nak érte Küryre; de én lstenem, ki tehet sr-ról, ha az embert elragadja a kedvesség, mely-

ből nekünk egy is olyan ritkán jut ki. — A sok szép emlék mellett, melyet KURY magával vitt, bizonyára nem lesz az utolsó, hogy alig hangzott el azon sóhaja:

„Ha én volnék a mészáros...”

nyomban a vasúti tisztviselők egy küldöttsége jelent meg előttte, mely ünnepélyesen kihirdette a művésznő díszmunkáinak és az erre vonatkozó diákoklevél legközelebb megküldetését a művésznőnek.

Kürthy Emil (Kobor lovag) ismert fővárosi író: „Kis Mariika” című kercolatát olvastam fel és behozonyította, hogy sokkal jobb írta, mint felolvastam. A pyonör kis kercolat, mely a „Kis Mariika” történetét oly szívhez szólóan eszteli, nem egyéb, mint egy lelkes, megindító szóval árvaalkal létesítésére és igazán sajnáljuk, hogy a mi az író országszerető hirdettétől, azt a felolvasó aig jutatta el a második sorban élő közönséghez. De aki Kürthy rokonszenves egyéniségét, egyszerű, keresetlen modorát ismeri, az nagyon is jól tudja, hogy ő nem is jött körünkbe azért, hogy a felolvasó habérail vigye magával, hanem eljött barátságából, hogy közönségünket megismerje és azért szívesen is láttuk körünkben. — A hangversenyt társasvacsora követte, — mely alatt a bájos művésznő több kedves új ismeretlenek nevét jegyezte be kis jegyzőkönyvébe. Reméljük, hogy ezek nemcsak a jegyzőkönyvekben, hanem a diva emlékeztetésben is megmaradnak, ha nem is oly felejthetetlenül, mint ő a miénkben. Vendégeink másnap délelőtti hagyták el városunkat. A búcsúvitelre az állomásnál igen számos jelentek meg, és ezeknek újból bő alkalma volt a művésznő szeretetreméltó egyéniségében gyönyörködni.

A kereskedő ifjak együtetének teljes elismerést kell szavaznunk, — hogy Kury Klára az ifjú vendégszerelőre megnyerte, — de nem lenne ózinte elismérésünk, ha ki nem jelenének, hogy ennek országszerető Dobrin Rikhardot az egyet igazgatóját, a vizsgalórendező-bizottság elnökét illeti, ki minden lehető alkalmat, hogy a művésznő közreműködését az Együletnek megnyerje, de dícséretet érdemel az egész vizsgálórendező-bizottság is, nemcsak a vendégek figyelmes fogadása és ellátásáért, hanem azon előszerepért és gondos figyelemért is, melyben a közönséget részesítette.

H I R E K.

A „Zala” naptára

- Január 26-án: A „Tarass-Kör” táncestélye saját helyiségében.
- „ „ „ Thea-Eszély a „Casinóban.
- „ „ 27-én: A „Nagy-kanizsai Keresztény Jótékony Nőegylet” közgyűlése d. u. 3 órakor.
- „ „ 27-én: A „Nagy-kanizsai Tiszti Önszolgálat Szövetkezet” évi rendes közgyűlése d. u. 2 és fél órakor.
- „ „ 27-én: A „Nagykanizsai Tüztűz-Társulat” rendes évi közgyűlése d. u. 3 órakor.
- Február 2-án: A „Polgári-Egylet” közgyűlése, délelőtti 10 órakor. — Este társasvacsora.
- „ „ 8-án: A „Zalamegyei Aggharos-Társulat” táncmulatsága.
- „ „ 7-én: A „Nagy-kanizsai Vendéglők, Kávésók, Mészárosok, Pincérek és Pincérek betegsegélyező egyesület” 1895. évi rendes közgyűlése délután 3 órakor tartja.
- „ „ 9-én: A csáktornyán székelő „Munkai Takarékpénztár Résvény-Társaság” XIV. évi rendes közgyűlése d. u. 3 órakor.
- „ „ 10-én: Az „Ipartestület” vizsgálma.
- „ „ 16-án: A „Nagy-kanizsai Izraelita Nő-Egylet” estélye.
- „ „ 17-én: A „Nagy-kanizsai Kereskedelmi és Iparbank” részvénytársaságának évi rendes közgyűlése délelőtti 10 órakor.

— **Tarasskői közgyűlés.** A n.-kanizsai Tarasskői f. é. január 20-án tartotta évi rendes közgyűlést a tagok órák érdekfeszítése mellett. Ez alkalommal a választmány jelentést tett az 1894-ben történt körzeti mozzanatokról. Tartott a választmány összesen 12 ülést. Kibővítették a helyiségeket, meglették a szükséges átalakítások, intézkedtek a villamvilágítás bevezetéséről és megvitatták a tagok szórakoztatásáról való intézkedéseket. Fővették 8 rendes és 11 külsőt. Új burzart beszerzésre a tagok körüli gyűjtöttek 184 forintot, de a költségvetés beenyújtására előszóltott iparosok olajárakat szabtak, hogy a bútorzat beszerzése ez összegből időszelhető nem lévén, a beszedett összeg pénz tárlag fog kezelteni, míg ez irányban a szükséglet kielégítése mellányos és megfelelő módon eszközölhető lesz. — A tagok sorából kilépett 1 költség, eltávozott 4 rendes és 4 külső. Van e körnek ez idő szerint 59 rendes, 90 külső, tehát összesen 149 tagja. A kör tagjainak a különbözően a nőnek szórakoztatására két tancmulatság rendeztetett. A kör vagyoni helyzete általában megnyugtató. A társaséleti szellem a választmány jelentése szerint — örvendetesen kielégítő volt. — Közgyűlés után a kör helyiségében bankette volt, melyen sok lelkes tóortot lehetett hallani.

— **A nagykanizsai Polgári Egylet.** folyó évi február hó 2-án délelőtti 10 órakor tartja meg saját helyiségében rendes évi közgyűlést a következő tárgysorozattal:

1. Választmányi és számvizsgáló bizottsági jelentés.
2. Az 1895. évre vonatkozó költségvetés megállapítása.
3. 10 darab könyv kiadása.
4. E nők, aiel ök, tisztikar és a választmány megválasztása.
5. Németi indítványok, melyek azonban 4 nappal előbb írásban az elnöknek bejelentendők.

— **Tüztűz testület közgyűlése.** A n.-kanizsai önk. tüztűz-testület 1895. évi január hó 27-én, délután 3 órakor, saját helyiségében tartja rendes évi közgyűlést a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki és főparancsnoki jelentés. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése az 1894. évi számadásokról. 3. Az 1895. évi költségvetés megállapítása. 4. A testület kebelében felállítandó mentő-osztály szabálysátsinak jóváhagyása. 5. Szolgálati érmék kiosztása. 6. Egy kizárt tagnak felbontása. 7. A malom tüztűz szakszparancsnokának megválasztása. 8. Németi indítványok. — Indítványok írásba foglalva a közgyűlést 24 órával megelőzően az elnökkel közlerdők.

— **A Népkehely „Zs dfa-kerti” helyisége** — mint már jeleztük — 1895. április 1. — 1895. november 1-ig terjedő időtartama a bérletbe adatik. A bérlettelk *Vider Samu*sné uróné, a Népkehely elnökénél betekinhetők. Ajánlatok f. é. február 5-ig fogadjatnak el.

— **Aggharosok táncmulatsága.** A Zalamegyei Aggharosok Testület vizsgálórendező bizottság 1895. február 3-án a Polgári Egylet (emelet) dísztermében Torma Antal zenekara közreműködése mellett zárkörű tancmulatságot rendez. Kezdete este 8 órakor. Belpó díj személyenkint 1 frt. Csaldjegy (3 személyre) 2 frt 50 kr. A tiszta jövedelem az árvek és özevgyek — valamint a beteg tagok alptökéje javára fordítatik. Felbízottakkal köszönettel fogadjatnak és hirlapilag nyugtatásnak. A meghívó másra át nem ruházható és kívánatra felmutatandó. Jeyek előre válhatók Belus Lajos és Práger Béla gyógyászterés uratól egész február hó 8-án délután 4 óráig; este a pénztárnál. A hölgyek kéretnek minél egyszerűbb öltözékben megjelenni. Akik meghívót nem kaptak s arra igényt tartanak, forduljanak *Mollár József*, egyesületi jegyzőhöz.

— **Halálra vert gyermek.** Kínos eset foglalkoztatja városunk közönségét, főleg pedig a VI. VII. kerület lakóit. Özevgy Mileine 12 éves fia a múlt napokban déli holtan jött az iskolából haza és néhány nap múlva meghalt. Minthogy azon hír terjedt el, hogy a fűt tanítója botjával kegyetlenül megverte, a hatóság a gyermek felboncolását elrendelte. A boncolást Veber Károly vizsgáló bíró jelenlétében, dr. Schreyer és dr. Sáfeghy törvényszéki orvosok még néhány orvos jelenlétében a lakosság óriási érdeklődése mellett e hó 22-én megjeztették és kiáltó, hogy tényleg kűlerőszak behatása okozta a nagyfokú gyenyedést és csonttörést a hal-

omban. A gyenyedés következtében gyenyér megsebesült be, ennek következtében a meggyer fia meghalt. A tanítót e hó 22-én este vizsgálati fogdába helyezték, mi már azért is szükségesnek mutatkozott, mert a kiskanisaiak igen lenyegző állást foglaltak el vele szemben. A vizsgálat jogja kideríteni, hogy a tanító által alkalmazott bottal való megverés volt-e egyedül okozója az iskolás fia halálának avgyt, hogy egyéb kűlerőszak is járult-e hozzá.

— **Tenyészművelés-vizsgálat.** A kanizsai járásban és a Nagy-Kanizsa város területén levő közhatalmúrszánt tenyészmenek február hó 6-án Nagy-Kanizsán a Fő-téren fogtak bi- zottságilag megvizsgálatni.

— **Nyoma vesztett.** Dékán János nagy-kanizsai lakos e hó 12-én aiment hazáról azon szándékkal, hogy Pusztá-Magyarodon lakó rokonait meglátogassa. Rokonsai állítása szerint Dékán náluk nem volt és minthogy családja körébe sem érkezett vissza, a rendőrségnek az esetről jelentés tetteit. Dacára az erélyes nyomozásoknak Dékán holléte eddig kipuhatolható nem volt és így nincsen kűsárva, hogy a f. hó 12-iki erős hírharsnak lett áldozata. Dékánt Korpaváron láttak utoljára és ott nyoma vesztett.

— **Sorsrúsa.** A kanizsai járásbeli 1874-ben született első korosztálybeli hadkötelesek sorsrúsa január hó 23-én délelőtti Nagy-Kanizsán Pintér Sándor vendégül helyiségéb n fog megtartatni.

— **Dísztag.** A Zalamegyei Aggharosok Testülete Vécsey Zsigmond rendőr őzkapitányi dísztagjával választván az erre vonatkozó diákoklevelet az Aggharosok testületének egy küldöttsége vasárnap nyujtotta át az új dísztagnak, ki melleg szavakban fejezte ki köszönetét a vára lan kitűnőtelő figyelemért.

— **Az „Iar. Nőegylet” mulatsága,** mely február hó 16-án fog megtartatni — értesülésünk szerint — a következő programmu lend: 1. Zene. 2. Előekpek. 3. Műkedvelői előadás. Színsz kerül. A Saikra kiűnő irancia vigjáték egy felvonásban. A meghívók ezen rendkívül érdekesnek ígérkeső estélyre még csak legközelebb küldetnek eszt.

— **Nyilvános nyugtázás.** A kereskedő ifjak önképző együtetének 1. hó 19-én megtartott estélye alkalmával a következő felbízottakkal eszközöltettek: Unger Ulmann Elek, Ebenspanner Lipót 10—10 frtot, Gróf Festetics Taszilo, Clement Lipót, Ebenspanner Leo 5—5 forintot, Székely Tivadár 3 frt, Belus Lajos 3 frt 50 kr, Vécsey Zsigmond 2 frt, Hajdu Sándor 1 frt 20 kr, Weiss Isidor, Fischer Lajos, Tripammer Gyula 1—1 frt, Brandt Sándor — 70 kr, Ifj. Fischer Ferenc, Kaufmann Mór, Lichtschein Pál, Günsberger Jakab, Klein Ignác, N. N. 50—50, kr, Neu Albert, Rosenfeld Eda, Loewy Ödön, Kartschmaroff Ernő 40—40, Deutsch Károly Bauer Isidor, Schwarz Gusztáv, Ledetsky Ernő, Goldstein L. Kaufmann Béa, Práger Bela, Biach Lipót, Graf Simon, Zerkovitz Oskár, Hirschler Sándor N. N., N. N., N. N., N. N., 20—20 kr összesen 55. — frt, mely szives adakozásokért ez uton mond köszönetet a rendező bizottság.

— **A „Casino” folyó** 26-án tartandó estélyén dr. Neumann Ede tőrabbi felolvasást fog tartani.

— **Öngyilkos iskolás fia.** Orustein Árpád 11 éves iskolás fia e hó 23-án dékban öngyilkosági szándékból a Nagy- és Kis-Kanizsa köti Principális kanálába vetette magát. A fia mielőtt a vízbe ugrott volna, kabátját és kalapját letette és az arra menő iskolás gyermekeknek oda kiáltotta: „Isten veletek!” Több kiskanisai földmives is tanja lévén a fia öngyilkosságának, mentésére minden lehető sűkűvették, de eredménytelenül, mert a kanális nagyon megáradt víze — gyorsan elodorta a fia és nem került több felzuzaru. Rovonsáinál, hol ellátásban volt gyakran apró joponokat követett el és valószínű, hogy az azért kapott dorgálása vette el kedvét az életől.

Felolvas szerkesztő:
Dr. LÓKE EMIL.
Laptulajdonos és kiadó:
FISCHEL FÜLÖP.

HIRDETÉSEK!

Téglaégető-talépek,
agyagárak,
Ohamott- és Kera-
mitgyárak
cementégetők,
mészégetők,

teljes tervek. égető kemozókék
mindennemű szerkezetben, berende-
zések és gépezetek minden a
legújabb jónak bizonyult kivitelben.

Hotop Ernő,

221— agyagiparmézők.
BUDAPEST, | BERLIN,
Külső váci ut 70. | Kurfürstentrasse 122.
(221) **BRÜNN,**
Olmützergrasse 9-ik sz.

Prospectusok és felvilágosítá-
sok ingyen és bérmentve.

Ne vásároljon

vetőmagot
míg

HALDEK magkereskedéséből
(BUDAPEST,
Károly-körut 9 sz. a.) árjegyzéket
nem kér.

Tinct. capsici comp.

Ezen **Horgony-Pain-Expeller** néven is is-
meretes, igazán napszerű
házi szer most már 25 év óta
legjobb fájdalomcsillapító be-
dörzsölésnek fényesen bebizonyít
közvetlenül, csúsznál, tagzag-
gatásnál stb. nál. A föld összes or-
szágaiban nagy elterjedést és biztos
hatása következtében minden oldalról oly
elismertést talált, hogy minden betegnek jog-
gal ajánlható.

A Tinct. capsici compos.
(Horgony-Pain-Expeller)

kimagasló állását a fájdalomcsillapító bedörzsölések
között diadalmas megtartotta, különféle felbontás
és utánzatok dacára; ez bizonyára a legjobb bizonyít-
ék arra nézve, hogy a közönség igen jól meg tudja
különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéktelen utánzatot ne kapjunk, bevételek
alkalmával védjegyünkre, a vörös horgonyra figye-
lendő és minden üveg ezen jegy nélkül, mint nem
valódi visszautasítandó. A gyógyszerárakban kap-
ható 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 krnyi árszám függően-
ként; Budapesten **Török József** gyógy-
szerésznél.

Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüringiában.

II URÁKNAK !!

Gyengült férfierőnél kiváló szolgálatot
tesz a ca. kir. szabadalmazott „galvan-
villam-készülék” önhasználatra orvosok ál-
tal egész Európában melegen ajánlva.

Volta tanár módszere.

Leírás boríték alatt 10 kr. levéljegyzékkel
délre ellen. Kapható: **Augenfeld J.** elek-
trotechnikus és ca. kir. szab. tulajdonosánál

76 — BÉCS, K.
Neubauerstrasse 18. nr. 8.

Csúz és kőszvény

csúsz- és fogszaggatások, titései és fészomodái, valamint fagydagasztók ellen meglepő gyorsan és
biztosan hat a

REPARATOR

nevé gyógyszer. melynek árszáma 80 kr. vagy egy frtért minden gyógyszerárban kapható. A Reparatorral
a Rókus-kórházban 185 esetben tették kísérlet, melyeknél 7 esetben javulás, 129 esetben teljes gyógy-
lás érteket el.

Vérszegénység és sápkór

továbbá gyenge gyermekek erősítésére kitűnő hatású és pompás ízű szer a **Tokaji Chian** vasmor,
mely az országos egészségügyi tanács javaslatára belügymin. engedéllyel látottat el. Sok rossz utánzat
létezik, miért is kérem vételnél névalírástomat követelni. Kis üveg 1 frt 60 kr., nagy 3 frt.

ACATIA-SZAPPAN

kedves illata, kellemes habzása és rendkívüli tartóságánál fogva lett rövid időn kedvelté. 1 darab 50 kr.
3 darab egy dobozban 1 frt 40 kr.

Acatia arcz-crème

rövid pár heti alkalmazásnál pompás úda, gyermeked arcából nyerhető. Az arcából mindegyenemű éktelen-
séget bizon eltávolítja. 1 üveg ára 1 frt.

A „crème de Marguerite“

az arcából táplálására úda tartására szolgál. Előkelő körökben igen kedvelt. Egy köcsög ára 2 frt.

Ezek gyógyszeráram kiválóbb specialitásai, melyek főváros- és országoserte a legjobb hírnévnek
örvendeznek, a postán is küldetnek.

KRIEGNER GYÖRGY

gyógyszerára a „Magyar Koronához“

8

Budapest, Calvin-tér.

Feltaláló és felfelfinder a
kiszitője — Erzeuger
MALÁRTSIK GYÖRGY
Bátoralja-Ujhely

A még eddig felülmulhatatlan Malártsik-
félo caászár és királyi kizárolag szabadalom.

patkányirtó pogácsa

azon rendkívüli pusztító-szer, a mely rohamo-
san kiirt patkányt, egert és vakondokat anél-
kül, hogy más háziállatoknak kárt okozna. —
Phosphort, strychnint, arsenikumot vagy más
mérgeket ható szert azonban nem tartalmaz.
Kisérletekesek ezen irtószerezrel több uradal-
makban a legkitűnőbb sikerrel tették; hiva-
talosan is megvizsgáltott és védjeggyel lát-
tatott el, melyre ügyelni kérem. — mert csak
védjeggyel ellátott patkányirtó-pogácsa ha-
tásért kezeshetem.

Egy nagy csomag ára használati utasítá-
sál 30 kr. — 60 fillér. — Egy kis cso-
mag ára használati utasítással 15 kr. 30
fillér.

Ezen kiváló patkányirtó-szer kapható:

Ifj. Fischer Fereoz fűszer-kereskedésében
Nagy-Kanizsán.

— az onstrák magyar monárebia valamennyi kiválóbb droguistánál,
gyógyszerésznél vas- és fűszerkereskedésnél is — Próbaképen —
2 nagy csomag — 80 kr. előre beküldése mellett portómentes kül-
désrel megrendelhető: **Malártsik György** a ca. és kir. onstrák
magyar kizárolagos szabadalmak tulajdonosánál **Bátoralja-
Ujhelyben.** 15

HIRDETÉSEK

felvétetnek Fischer Fülöp könyvkereskedésében
Nagy-Kanizsán.

Szerkesztőség:

F. A. T. O. L. O. P. Á. K. Á. S.

Ide intézendő a lap szerelmi részére
vontakoz minden kölcsönny.

Bemutatható levelek csak lemezt készí-

tél fogadjanak el.

Készülnék nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára: 10 krajcár.

Kiadóhivatal:

Városi-épület: Fischei Fülöp
könyvtárhelyén.

KÜLFÖLDI ÁRAK:

Egyes évre 12 korona (6 frt — kr.)
Félévre 4 korona (2 frt — kr.)
Negyedévre 2 korona (1 frt 50 kr.)

Hirdetések jutányos számításnak.

Nyitlittér postáért 10 kr.

Hirdetéseik, valamint a hirdetőkre
vontakozó Fischei Fülöp könyv-
kereskedésbe intézendők.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A Nagy-Kanizsai- és dél-zalai takarékpénztárak, a Bankgyűlölet, az Ipar- és kereske-
delmi bank, a Nagy-kanizsai segélyegylet-szövetkezet és a helyenbeli takarékpénztár,
a „nagy-kanizsai malatagyár és serfőzde r. l.” hivatalos közlönye.Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

Socialismus az Alföldön.

(—m.) A magyarországi szociáldemo-
krata párt kergeti az utópiákat

Eszünk ágában sincs egészen tréffásan felfogni azt a proklamációt, melyet a magyar szociáldemokrata párt vezetősége az alföldi munkásnép között egy röpiratban terjeszt, s a melyben nem kevesebbre hívja fel a népet, mint hogy egyesüljön a milleniumi ünnepek, a parlament és az állami rend megdöntésére. A hóbortnak is meg van a maga rendszere, s különösen meg van ez az ugynevezett szociáldemokrata pártban, mely a társadalmi rend megbontásával egy másik rendet akar alapítani, — csak hogy ennek a szándékának nincs kisebb hibája, mint az, hogy ez a párt maga sem tudja mit akar, s aligha tudná megmondani, hogy mi lesz azután, mikor a mostani társadalmi rend már romokban fog heverni.

Célzatai ennek a pártnak nagyon is tiszták, magyarnak is nevesi magát, de kozmopolita; hazát nem ismer, a mint azt a következő szemelvény mutatja:

„Jogtalan nép! Nem látod, hogy mint használnák fel erődöt arra, hogy téged békóba verjenek, megkössenek és ostromozzának? Te vagy önhóhéraid táplálója és mégsem mozdulsz, hogy legalább megkísértsd, hogy politikai és gazdasági békóidat le rázd? . . . A háboruban agyon kell magad lövetned, azt mondják a »hazáért«, — tényleg azonban azért löveted magad agyon, hogy azon nyolcszáz negyvenezer vagyont

megvédd, kiknek egyedül van joguk az államban. Te magad szegény vagy, nyomorult, és szegényné és nyomorulttá téve azok által, kik ma „uraid“, kik veled azt teszik, a mit akarnak, mert meg van hozzá a hatalmuk. Te ma azoknak engedelmessé del, kik erődöt, egészségedet, családi boldogságodat ellopják és téged jogaidtól család által megfosztanak. Mi áll rendelkezésedre, hogy megvédd magad?”

Ilyen hangon van ez a proklamáció tartva. Ez a német szociáldemokrácia magyar mezben. Egész logikája idegen eredetre vall, s minthogy gyári munkásaink még kevés számmal vannak, mert gyári iparunk csak a kezdetén van, hát a föld népéhez fordulnak éretlen eszméikkel.

Hogy ezek az alföldi munkások valami gyöngyéletet nem élnek, az bizonyos; hogy van ok az elégedetlenségre, az is bizonyos; de mikor nem volt ez így, mikor volt a meglegedés általános, s mikor nem érezte a munkás ember a gazdasági állapotok súlyát?

Ugy hisszük, hogy mindenki elfogadná a szociáldemokraták azt a szándékát, hogy a munkások sorsán javítani akarnak; csak hogy az a mód, a melylyel ők azt tervezik, éppen az ellenkezőt eredményezné, a munkások sorsa még azután sem volna egy cseppel sem jobb, ha ez a »jogtalan nép«, a mint a proklamáció nevezi, erőszakkal akarná megváltoztatni a társadalom rendét.

Politikai- és gazdasági békókról beszél a proklamáció, s így a szociáldemokrata

párt vezetősége csak ilyeneket lát, de vannak ott mások is. — Az a műveletlenség, vagy a mi ép oly rossz: a félműveltség, mely minden szellemi- és erkölcsi métegy befogadására alkalmas, mely oly könnyen megy lépésre az igazgatóknak, s a baj forrását sohasem leli ott, a hol van, s mindig ott keresi, a hol nincs, — rendszeren a saját kárára és veszedelmére, az adja magyarázatát annak, hogy miért talált oly könnyen és oly hamar talajra a socialismus métegye az alföldi népben, — melyet pedig mindig úgy szoktunk tekinteni, mint józan, okos népet.

A birtokviszonyok az Alföldön kétségte-
lenül olyanok hogy nehezzé teszik a munkás nép megélhetését, de az is bizonyos, hogy nem mindenkit az elégedetlenség hajt a socialismus karjaiba. Van azoknak a feltorgató eszméknek, különösen a műveletlen, éretlen elme előtt bizonyos vonzó erejük. Hiszen sok elélt socialista és anarchista nem tudta helyes okát adni annak, hogy miért hiva az anarchismushoz, a socialismushoz; a meg nem értett eszme megzavarja fejét, békóba szorítja akaratát, s némely esetben azt hiszi, hogy az az eszme, a melylyel körülhálózta, nagyra van hivatva. Arra nem gondol, hogy képtelenséget akar, s hogy azokkal az eszközökkel, melyek rendelkezésére állanak, — a társadalmi rendet megváltoztatni nem lehet.

Még értenék ezt, — hogy ha a kormány nem azon volna, hogy a bajon segítsen. A kormány már a legutóbbi lázongás alkal-

A „ZALA” tárcája.

Az anyag bírálata:

AZ „ARANY EMBER”-BEN.

— A „ZALA” eredeti tárcája —

Irtá: HALÁSZ MARGIT.

Mikor egy kezdő írós elképedtenedik munkája lekritizálása után, rendszeren azzal biztatják, hogy »sebj barátom, így kezdek, Jókai sem jött az »Arany ember”-rel a világra!»

Tényleg a regényt tartják az esztétikusok Jókai legjobb regényének, ami pedig kissé furcsán hangzik a laikusok előtt, mert ott vannak a jobbnál jobb művek, mint például az „Uj földesur, »Egy magyar Nábob», »Kárpáthy Zoltán», »Fekete gyémántok” stb. — Maga a szerző is nagy előszeretettel viselkedik az »Arany ember” iránt.

Az alakok és helyzetek kidomborodnak, megelevenülnek, ez az oka annak, hogy színpadra átirattott s mint ilyen a drámaíródalomnak is egyik kiváló gyöngyét képezi.

Minden cselekmény életlő — kritikuskok előtt s egy ily jelenet magyarázza ki a ma homályfedejt rejtelmet, melylyel nagyon sokan nem tudtak tisztába jönni, de amely megvilágosodik előttünk, ha a művet logikai szemüvegen keresztül olvassuk.

Nem az a kérdés, hogy akarta-e Ali Csorbadzsi a vörös hóddal jelzett kincses szákat Timár Mihálynak oda adni? Ez világosan, ki van magyarázva

Igen is akarta, de mikor már átadta volna: agóniában volt a török, s csak az elhelyedő hajó feltalálásánál akad Timár e tárgyra.

Mi volt hát az, amit nem érthettek meg, mi az amivel nem lehet egykönnyen tisztába jönni?

Vajon szerette-e Timea Levenczi Timár Mihályt, avagy a mit lelt és mutatott iránt, az csak a hitvesi hűségű által szabott kötelesség volt, mikor elrejtözve, életét akarta megmenteni férjének; a mikor ez távol volt: lankadatlan szorgalommal kezelte üzletét és birtokát Levenczen?

Egy kritikuskunk megkérdezte magát Jókait, hogy hát szerette-e Timea Timár Mihályt?

Az ősz külö-király oda nyilatkozott, hogy ezt ő maga sem tudja; azt az olvasónak kell kitalálni.

— Ez az egyetlen regény alakom, kinek lelki és szívérvelmeivel nem tudok és nem is akarok teljesen tisztába jönni.

Miért? Kimagyarázza ezt a szerző.

Ep abban rejlik a dolog megoldása, hogy nem tudni egész határozottan, az első percben azt, vajjon Timea és Timár Mihály szerették-e egy mást, ebből rejlik a regény és színmű legérdekesebb része.

Az ember magasabb philosophiai szempontból vizsgálja az eményeket, a hibátokozást s akkor az anyag lényege kézzel foghatóvá válik.

Ha Timea igazán szerette volna férjét, úgy akkor annak csekedetei nagyon fájón hathattak volna lekulterére s már itt kezdődött volna a tragikum, amely kettős tragédiává fejlődött volna.

Mikor az ember teljes öntudatánál van, gondolkozik és érez, mikor az ideált fölé helyezi a gyarló embernek; mikor aztán látja, hogy az a gyarló embernek látszó eszményekét őt saját érdekeinek áldo-ta fel, csupa kötelességből adta nevet neki; hogy az ő reá nem gondol, hűlenél elhagyta: akkor bekövetkezik az az idő, midőn az embernek meg kell ismernie lelki ereje nagyságát. Oh de a lélek legtöbbször meghasonlít önmagával ilyenkor; meghasonlít az egész világgal s mit várjon az ember egy gyenge nőtől, egy keleti nőtől (mert hiszen Timea török leány volt) akit nem neveltek annak imádásában, akit boldog szívvel s örömlő reszkető ajkkal irtalmas istennek nevezünk; a ki előtt nem állt lényeges mintaképül a golyóthai héts végtelen túrelme, a világ összes kirajjal testében s a legnagyobb bánattal lelkében.

Ha Timea szerette volna Timár Mihályt, mikor sejtí s később megtudja a valót: meg kellett volna ráközönni, lelkileg megismerődni, de oly nyugodt, oly hideg volt továbbra is.

Hogy férje életéért aggodott, s pontosan teljesítette annak távollétében dolgait, az mind igen természetes, mert Timea férjét igazi aranyembernek, a világot legbecsületesebb emberének tartotta, e szerint büszke női önérték szintén azt akarta, hogy az is olyannak tartsa őt.

Itt tehát a probléma meg van fejtve, a belső anyag megvilágítva. De hát Timár Mihálynak?

Igen, ő szerette egy kicsit feleségét, szerette kötelességből, mert Timea neje volt, de igaz érzelme Noemié lett.

A regényben ki van fejtve s esetetve már az

mával tanulmánya tárgyává tette az alföldi munkástügyet; maga a miniszter szerzett tapasztalatokat, hogy ezek alapján annál gyökeresebben orvosolhassák a bajt; s ennek következtében történt is valami; nevezetesen az, — hogy mivel a mezei munka idénye nagyon rövid ideig tart, s ez a kereset nem biztosítja a népet egész éven át való megélhetésről, a kormány gondoskodott arról, hogy az év egyéb részeiben is legyen foglalkozása a munkás népeknek. Ez némiképen enyhítheti a bajt.

De mindenki belátja, — hogy a kérdés gyökeres megoldása ott az Alföldön előzathatatlaná vált, mielőtt a baj tovább harapódik, s az erőszakos megoldás szüksége áll be.

Annak az izgatásnak, melyet a socialdemokrata párt vezetősége az alföldi munkás nép körében véghez visz, annak idejkorán elejét kell venni, s oly rendszabályokhoz kell nyulni, melyek a lázangás kitörését lehetetlenné teszik.

El kell némitani a nagyszájú kolomposokat, s nem kell megengedni, hogy ilyen véres felhívásokkal sok ártatlan embert elboldogítsanak és veszedelmebe sodorjanak.

A mellett, hogy a nép baján enyhíteni iparkodnak, fel kell világosítani a socialismus veszedelme felől s az iránt, hogy saját baját növeli, a helyett, hogy segíthetne rajta.

A vallás- és közoktatásügyi tárca.

Wlassics Gyulát az új vallás és közoktatásügyi minisztert a képzhetőt legnehezebb szituáció közé sodorta a Felső bizalmában nyitva nullo végzet akkor, amidőn a nemzeti köznevelés, s az államélet sarkkövét képező miniszteri tárca költségvetésének küszöbén álló tárgyalása alkalmából oly pozíciót kell megvédenie, a melynek terepét védelmi szempontból alig 24 óráig tanulmányozhatá, ha ugyan ennyi ideje tétel erre, az egyházi politikai programtervezetek körvonalainak miniszterterveivel megállapítása közben.....

Erős a hitünk, hogy Wlassics éles elméjével a rendelkezésére álló rövid idő alatt is urává

lesz azon eszmékörnek, melynek védelmezése s fejlesztése róla van bízva. Wlassics szellemi erejének óriási volta azok előtt, akik vele egy légkörben éltek, ép oly ismeretes, mint azon tény, hogy rendkívüli bő olvasottsággal, nagyélettapasztalattal és szertelen munkaerővel rendelkezik.

Kiváló jó tulajdona, — miszerint nemcsak hogy maga lelkesül az általa kultivált eszmevilágért, de lelkesültté képes tenni munkatársait is, akikkel gentlemanlike önzetlenséggel osztja meg a sikerek méltánylását is. Ép ezért bizva bizunk abban, hogy Wlassics a vallás- és közoktatásügyi téren a rendelkezésére álló szerény eszközökkel is, nagy munkát fog végezni. Hogy egyetlen pillanatot sem fog elyezteni, sem egyetlen alkalmat elszalasztani, melyet tárcája javára érvényesíthet: az iránt kétegy meg nem állhat. Tudásának sokszorososságát, szókloktainak varázsát, eszméi modern voltát a budgetvita tette tűzpróbára a képviselőházban, ahol kétszeresen nehéz a helyzete, miután oly kiváló s általános ünneplés tárgyát képező két miniszternek az utóda, akiket elfeledtetni lehetetlen, akiket pótolni igen nehéz.....

Annál nyugodtabban néztünk Wlassics tudásának megnyilatkozása elé, mivel az elődeinek, gróf Csáky Albin báró és Eötvös Lorándnak tanügyi politikáját teljesen magáévá tette, mint a lehető leghelyesebbé a nemzet jövőbeli kulturájának tovább fejlesztésére. A jelen izgalmainak lecsillapítása céljából pedig, mint a „Pester Correspondenz” illetékes helyről nyert értesülés alapján kijelenti, — vezéreszméül az egyházi és nemzeti igazgatóelmék elszigetelését tűzte ki célul maga elé. Meg van szívében az erély is programja kivételéhez! S főleg ahhoz, hogy minden téren megvédje a magyarság szellemi főenyét s az államhatalom tekintélyét. Az egyházi politika számtalan alakban kerülhet a közelgő budgetvita alkalmából vita alá; bármily oldalról leszen is azonban ez ügy kikezdve: Wlassics ép vértességgel indul harcba. Programja rövid és határozott! Vezéreszméjében meg van határozva az állami politika határvonala.

Nagy izgalmak, és viták előtordulhatnak még e téren, sem Wlassicsot, sem miniszterterveit, de elbarátait sem lepheti meg ez. — Tudvalevő dolog, hogy az orkán ép úgy sohasem szűnik meg egyszerre, amily bizonyos az is, hogy a légtisztító zivataros idők után rendszerint a természetesség időszakát következik. Ephemerjelenségű lehet csak az a vita, amely a mai viszonyok közt támadhat, s minél izgatottabb leend az, annál in-

kább hagy maradandó emléket. A tárca tanügyi része előreláthatólag csekély érdeklődés mellett, legfőképp néhány személyi, illetve lokális érdektől alkami megjegyzés közben fog legördülni. Ezt az érdektelenséget valóban fájlalni lehet. Nem új jeenség ez. Nem is ma ismétlődik utóljára! Így volt ez kevés kivétellel majdnem 1887 óta! A tanügyi budget iránti érdekek a legkisebb, s ennek megfelelőleg a budgetemelkedés is évenként a többihez arányitva a legcsekélyebb. Minthacsak tökéletes volna a magyar kultúra háztartásának berendezése s felszerelése, oly szerény a budgetemelkedés! Pedig hát ellenkezőleg van! Zsellérként van elhelyezve maga kultuszminisztérium is egy kevésbé alkalmas bérházban, oly szűk helyen, hogy idestova közegészségi kérdéssé válik egyik másik munkaterem túlzásoltsága. Épen ilyen itt a tulterbeliség kérdése is. A személyzet megterhelhetése emberfeletlinek mondható s mégis az összes szaporítás 3, illetőleg 4 főre tehető. A mi anyvial inkább szembeszökő, amennyiben egyedül az 1893. évi kisdobóvási törvény végrehajtása révén legalább is tízezer ügydarabbal szaporodik a jelen évben a folyó ügyek száma. Sehol az önzetlenség oly puritán alakban nem jelentkezik, mint a kultuszminisztériumban, a mely az alsóbbfokú tanintézetek részére is óriási palotákat emel, holott maga bérházban szorong s oly ütött kopott berendezésű irodákban húzódik meg, aminő közt egy jobb jövedelmű tanító sem érezné jól magát. Tanintézeteink jól fizetett tanárai egyre azt vitatják, hogy 14—16 óra heti munkaidő öket tulterheli, a kultuszminisztérium legfőbb tisztviselője heti 80 és egynehány órát től munkában, sőt a népnevelési osztály vezetői nem ritkán heti 50—55 órát kénytelenek aktívással eltölteni, hogy az ügyek előhaladását fel ne tartoztassák. Ily erős a motívum ott, ahol a ministerium 4 főnyi tisztviselőszaporítást kér, megjegyezve azt, hogy 9 okleveles és doktori képzettséggel bíró /tisztviselővel rendelkezik évek óta, akik a legnagyobb szorgalom dacára absolute semmi fizetésben nem részesülnek.

Az egész költségvetés, az 1894. évi költségvetés záróösszegéhez hasonlítva, mindössze 907.629 frrtal nagyobb. Ekkora emelkedésre kér a kultuszminiszter felhatalmazást.

A mult évi záróösszeg 8.861.000 frrta rugott, az 1895. évi pedig, 9.589.000 frrtal tesz ki. Hogy 900.000 forint az ezredév ünneplése alkalmából szerföltöt csekély, az kétségtelen. Menti azonban a szerénységet az a rossz szokása a magyar parlamentnek, hogy ha a takarékoság laza lép meg, ezt rendszerint a kultúra rovására enyhíti. Innen ered az a sajnós tény, hogy az országos közoktatási tanács, tankérdületi főigazgatóságok, vizsgálati bizottságok, a középiskolai szegény táptézetek, a különféle népnevelési célok, a siktetnák tanfolyama stb. költségvetése, tehát erőfelfutásuk alapja, egyetlen fillérrel sem szaporított, ellenben több mintezentünk rendelkezési alapja jelentékenyen redukáltot.

A szűkre szabott tárca-budgetben sajnálattal látjuk azt, hogy a budapesti kir. egyetem költségvetése patom 12.006 frrtal, az orsz. mintarajz és tanár képző 1.500 frrtal, az iparművészeti iskoláé csak 100 frrtal emelkedett.

Wlassics Gyulának mint ezekből látjuk, nem lehet az anyagi erők érvényesítésében lérsenie az utódok halájjára jogosított érdemeket. Tarcájának szegényes dotációja nem teszi rá nézve lehetővé azt, hogy mint Trefort tette, egész sorozatát emelje föl a szebbnél szebb tanügyi palotáknak.

Megmarad azonban részére, korlátlan szabadsággal a szellemi alkotások tere. Itt érvényesítheti ő logikus következetességgel eszméit és tapasztalatait.

Tágas tér nyílik részére, és számos önzetlen munkatársra fog találni ama férfiak személyében, akik a mai tanszellemmel sincsenek megelégedve és valóban joggal kívánják annak reformálását!!

H I R E K.

A „Zala” naptára

Január 27-én: A „Nagy-kanizsai Keresztény Jótékony Nőegylet” közgyűlése d. u. 3 órákor.

„ 27-én: A „Nagy-kanizsai Tiszti Önszolgálat Szövetkezet” évi rendes közgyűlése d. u. 2 és fél órákor.

„ 27-én: A „Nagykanizsai Tűzoltó-Társ-

a körülmény is, hogy miért szerette jobban Noémit — Timeánál.

A „Senki szigete” borvirágos, jazminos lugasai a dus lombú fák s csicsérgő madarak édenéé varázsolják Teréza mama házát, s annak egész ajakát.

Timár Mihály lelkében nagyon mélyen elrejtett helyen ott lappangott az idealizmus és minden szép, melyet a „Senki szigeten” talált, Noémi nyájás derült kedélye oly jól harmonizált lelkével. Míg a komáromi és levelezni merev falak, niaszív butorki a Timea hidet tekintete teljesen elfűtöttek atól. Míg tehát Noémit szerette, addig Timeát nágyra becsülte.

Sejté ő, hogy neje nem szereti őt úgy mint kellene és ismerte afelől is, hogy mást sem szeret. Önmagában sokszor óhajította, hogy bár ez utóbbi tétel megfordítva volna, akkor az ő lelkiismerete is nyugodtabb lenne.

Különbön világosan látjuk annál a jelenetnél s párbeszédnél, melyet az Amerikából hazavetődött Krisztyán Tóddal folytatott a Balaton tájékán, azt, hogy mit érezett a két nő iránt.

Az már haragra lobbantotta őt, hogy Krisztyán Tóddor a „nagyságos ur” megszólítás után gaz embereznai kezdé s önmagával hasonlító össze az aranyembert.

Krisztyán felsorolá mindazon bántalmakat, fájdalmakat, megmutatá sebeit, melyeket Timár Mihály miatt kapott s szenvedett. Valóban Jókai ezzel a jelenettel a legnagyobb művésziességet fejtette ki. A vad, elzűllött, haramia természetű Krisztyán Tóddor oly keserűen sorolja fel szemrehányásait, hogy igazán megsajnálja az ember a testileg sokat szenvedett vad alakot minden cinizmusa dacára, midőn szemére dobja az aranyembernek, hogy az nem elégedett meg mind-ezekkel, de elvette tőle mátkáját: Noémit is.

Kéaz nála a fenyegetés is, óva inti, hogy maradjon békén, s ne mozduljon Timár, mert az ő fegyvere véletlenül el talál sülni. Különbön el-

készült arra az eshetőségre is, hogy Timár Mihály meg fogja őt ölni, mert három levelet írt és le tette azokat a tihányi papoknál („azok becsületsek, nem olyan gazemberek, mint mi ketten politikám”) Egyik levél szól a török hatóságnak, melyben tudtukra adja azt, hogy Timár elvette Ali Csorbadzsit láb a ől, hogy kincseit magához vehesse. E szavaknál villamlottak s forogtak Timár szemei.

A másik levél szól Timeának, melyben a „Senki szigeten” történt események és atyja eltűntetése a halálba, lesznek leleplezve. Timár Mihályt ez roppant haragra lobbantja s már már kitör beőle az indulat, de Krisztyán Tóddor folytatója beszédét, s ismét inti, hogy maradjon nyugodtan mert a fegyver véletlenül el talál sülni, — beszél tovább, mely szerint a harmadik levél szól Noéminek. Ekkor már meg kell az erős embernek fogódnia, hogy el ne esék.

Krisztyán Tóddor hajlandó nagy jutalmak fejében soha szemé elé nem kerülni s Timár Mihály meg is adna neki mindent, bár mily nagy összeget kérjen is tőle, de mikor Noémit s a kis Dódit is követel: Timár Mihály egész önkívületben van, elhalványodik s mintha nem értené őt, arca kérdőjellel változik.

— No igen, igen — felelé Krisztyán Tóddor — Noémit s a kis Dódit, a te kis fiadat.”

Láthatjuk Timár Mihálynak a lelki átváltozásán a dolog pszichológiai megoldását, mert míg Timea volt említve, addig csak az önézete és neje előtti megszégyenítése lázad fel, de mikor Noémit követel s annak nevéet ejti ki Krisztyán Tóddor: elhalványul s megremege. Tehát itt már a szív, az érzés dominál Szegény Ali Csorbadzsit, te más jövőt gondoltál leányodnak.

Mind ezekből láthatjuk, hogy Timár Mihály Noémit szerette s a saját felesége megmaradt előtte elérhetetlen ideálnak.

CSARNOK.

Csuklik Bandi szerelme.

Irtá: Angelus.

Nem tudom uraim s hölgyeim, hogy önök olyanok-e mint én, de én nagyon, végtelenül — mondjak egyezőval — örültem szeretem s nőket. — A szóké? .. ah; a szókét! — a barnát? ah a barnát! — a vöröset? .. ah! vöröset! .. Nem tudom: önök olyanok-e mint én? .. de én, — a vöröset is, a szókét is, a barnát is, a fiatalit is, az öregét is. (Isten bocsá!) — még az anyózt is..... Appropos! — bocsánat uraim és hölgyeim, most veszem észre, hogy eltévedtem; el, kegyetlenül; mit is történnek önök az én csöbba sentimentális érzéleimmel, de hisz ha szeretlek róti beszélek, akaratlanul is kifejeztem óhajt nyerni az én érzélelem is.

Önök nem ismerik Csuklik Bandit. — Nagyon helyes. — Ellenkező esetben nem lennék azon szerencsés helyzetben — hogy most ben utalhasam.....

Íme most bemutatom: Csuklik Bandi a magyar királyi pénzügyi hivatal tisztelbeli díjazott díjnoka. — Beszél magyarul, fűtől osztrákul és dalol olaszul. Fő ismertető jele: mindig „csuklik.” — Más mondani valóm nincs róla, a bemutatás illetőleg térjünk napirendre. Egy napon alkonyat táján lobálaban történt a szobámba Bandi.

— Végem van... végem! ah! örül — ég föld és pokol rejtsenek! — szólt líhegve, s eszméletlenül rogyott a pamagra.

— Bandi mi lett? kérdém — s látva, hogy elájult, ijedtemben egy kancsó vizet locsantottam nyaka közé.

— Brrr... szólt tompán — majd mereven kétségbeesetten bámult maga elé — oly félelmetesen, oly örülten forogtak szemei, keble izgatottan dobogott — akit idegesen vonaglottak.

— Igaz... itt vagyok! .. ah Lujza... ha... ha... ha a csalfa... az átkozott!

— Bandi, mit hadaroz te itt mindent össze: örült vagy? — s megráztam karját.

— Örült? ha... ha... ha... kacagott vadul — ismét a pamagra dült s szokogni kezdett tetéltelenül nyomorultan.

Mit tegyek vele?

Gondolatom támadt. A szekrényből szelencét vettem elő, melyben alátó szer volt; titkon odatartottam Bandi orra alá; rövid idő múlva mély álomba m rült.

Ezzel felöltöttem s nenteni boldognak ígérkező randevumra.

Bandi csak mánap ébredt fel; a lelki feloldulás mély nyomokat hagyott ábrázatián, mindamellett azt mondta álbaiban, hogy ma sokkal nyug dtabb.

— Bandi — kezdém a szót — talán ma lehet veled beszélni — mond mi hajod volt tegnap? — milyen Lujzá emlégettel? — miért kacagtál és sirtál oly örülten — avagy o'y osoba sentimentális szerelmes vagy?

Bandi egy ideig mereven tekintett reám, majd szótlanul feltek, izgatottan fejbe vágta kalapját s azt sem mondva „befellegzett” elrohant.

Hova? ki tudja? — Tovább... tovább..... Engedjek meg uraim és hölgyeim, hogy míg Bandi előkerül, leleplezhesem szerelmét.

Csuklik Bandi elnyervén tisztelbeli díjat a díjnoki állását — feöltve sárgás rokkjt és pöttyögösen álló fekete nadrágját — izgatottan sietett az igazgatóhoz, hogy humanitását megköszönje. Az audientia rövid volt, a melyen az igazgató kedves leánya is jelen volt.

Hogy mit beszélt Bandi az igazgatónak s viszont, — arról hallgasson a krónika, hivatalos orrbangon nem szeretek beszélni, mert a gyomorgörsök kerülgetnek, már pedig ők hivatalosan beszéltek.

Midőn Bandi haza ért, szobájában ilyenféle monológot rögtönzött:

— Ah! egék, csillogos egék! hát ilyen remek alkotás is létezik a végtelen természetben? — Hisz akkor a menyország itt van a földön! — Ah! az a halavány-piros arc, azok a ragyogó szemek — az a csókra nyíló ajk s az a juvoti termet! .. Ah! el vagyok ragadtatva, lángra gyut szivem; mint éget, mint kínoz e láng s mégis mily édes e tájladalom; édes mert, reményem azt sugalja — enyém lesz Lujzikám! —

Enyém, hisz oly végtelenül, oly örültem szereltek... Ah! Lujzika Lujzika... rebegé Bandi... s örömeiben megérvett a zablalát, mely rendes körülmenyész között egy hére szólt. E rövid monológból s e kiűző étvágyból láthaták, hogy Bandi szívé... hiu... elérhetetlen vágyból bohó sentimentális szerelme váltotta meg. E naptól kezdve Bandi proflián bizonyos búzke arisztokratikus vonás igyekezett kifejezni nyerni, sőt a li közelebből szemügre vette mindig hegyesve kifent hajuszát, észrevehette, hogy az enberi szór közt bizonyos négyábu állat szőre is igyekezik harmoniába lépni.

Bandi nemcsak elegáns Don Juánnak, de költőnek is felelt.

A hivataiban félrehozta a poros aktákat, naponként 13 darab óráit megilt, melyeket elragadtatásban s költői visió közepette a porzó helyett üntával üntölt nyakon.

Egy napon elmerengve sétált a ligetben, majd lehevert a győpre a hallgatja a csalogányok énekét, egyszerre megzörrent közepében a bokor. Felugrott.

— Ah Lujzika nagysid! valóban ont az ég anygái! vezéreltek ide, — szólt nagy páthossal Bandi.

Lujzika minden megjegyzés nélkül zsebrevágta a bótot — tovább akart menni.

Bandi nyomában termett.

— Nagysid ön kegyetlen... ön megvet... miért? hisz.....

— Csuklik urnak valami mondani valója van? kérdé gépiesen Lujzácska.

— Ah! igen! nagyon sok mondani valóm van, — tekintsen szemembe onnan kiolvashatja!

— Bocsánat Csuklik ur — de én csak azt olvasom ki, hogy ön nagyon, végtelenül..... Bandi arca örömtől sugározott.

— Igen, hogy én nagyon... nagyon... rebegé Bandi.

— Hogy ön nagyon végtelenül éhes — szólt cynikus mosolyva Lujzika.

— Bandi megrökönyödve sőté le szemét, e nagy igazság előtt, amajd térdre omlott s U helyői verve! szavalta.

— Nagysid téved, nem vagyok éhes... de végtelenül szeretem... imádom... ah! boldogítson szerelmével..

Lujzika meglepetre nézett Bandira. — majd elkacagta magát.

— Ha... ha... ha... hehehe! .. nagy-zerű, fogadja Csuklik ur — e sikerült színpadi jelenetert — e virágot... ezzel egy felig hervadt székfűt dobott Bandi felé — s tova sietett kacagva.

Bandi végtelen boldogságában öszre-vissza csókolta e virágot... Majd haza ment s megöröklítette a jelenet jánbusokban szökdeő ódában: lázasan sietett a „Tarogató” szerkesztő-egéhez...

— Nevem Csuklik Bandi, a magyar királyi pénzügyi hivatal tisztelbeli díjnoka.

— Örvendek a különös véletlennek — szólt a szerkesztő.

— Költő és tárcairó vagyok.

— Szép, szép...

— Ön multkor nem tette közzé ódájait.

— Valóban nagyon rosszak voltak.

— Ön nem méltányos a költők iránt, érti?

— Valóban nem értem!

— Nohát értem meg, — ezzel Bandi előhuzta legújabb süteű ódáját.

— Nézzé... itt van az ódát; vasárnap okvetlen közzétegye.

— S ha nem teszem?...

— Ön meg fogja tenni, mert ellenkező esetben egyikünk meghal.

Bandi a csodálkozó szerkesztőt ott hagyva eltávozott.

Gyönyörű nyári est volt; — Bandi névetséges mesterkelt elegantiálval sétált a Lujzikák háza előtti cörsön; — amikor is egy-egy virágcsokrot dobott az ablakon át a szobába.

Elfojtott lelegzettel várta a hatást. — Nem keselt, — az emeletesnek látszó ablakból — vékony zínágen — egy menekülő rab, illetve sőtét felhődarab szaz pirdon — egy 2 kilosnak látszó csomag ereszkedett alá, melyet Bandi ragyogó arccal elragadtatva dugott hóna alá s eltűnt az éjben. — Hogy ki eresztette le e litka trüklum csomagot nem tudom, mert se én se Bandi nem láttuk. — Óthon lázas izgatottság közt bontá fel, a csomagból fácan pecsenye kellemes illata áradt szét; Bandi ódáj volt; szíve haugosan dobogott, — s gyomr... óh!

az még érdeklődőbben korgott... morgott... A fácan pecsenye mellett levél volt; szerelmes levél tele ömlengéssel és zsiros pecséttel. Bandi a helyzet magánlatán volt; elkezdett olaszul fűlyálni, majd osztrákul sóhajtozni s végre magyarul emni.

Ah! Lujzika, mily jó mily drága lény vagy; mennyire szeretsz, — mennyire gondos reám. Ez éjjel Bandi az idealizmus boldog világában érezte magát, — hol a forró lángoló szívet fácanok röpökdi körül.

Néhány percig hagyjuk Bandit magára. — Az igazgató fiatal — de lelki és testi pyaropadása hajlandó szakácsnéja s ennek szeretője Hentes Pista körűt e rövid párbeszéd folyt le — a ligetben:

— Pistikám, a virágcsokor valóban remek volt, megad érte ismételt köszönetemet.

— Virágcsokor? mit? e?

— Ugyan, — amit csütörtökön dobált a szótába!

— Csütörtökön este?... én?... a szobába?...

— Hát nem te dobtd fel?

— Dehogy, hiszen akkor beteg feküdtem.

— Szent Isten — akkor ki vitte el azt a finom fácan pecsenyét — s a szerelmes levelet?

— szólt ijedten a „hozományos” szakácsné.

Hogy ki vitte el a ki ette meg — önök már tudják, de nem csak azt, hanem azt is szjtheik már, — hogy Csuklik Bandi szerelme nem volt egyéb káprázató, csalfa delibábna!

Bandi, hogy halás legyen, — köszöni szerelmes levelet: itt Lujzikának, melyben lórró szerelmét párhuzamba állította — a finom fácanpecsenyével.

A levél, — tájladalom a lőnök kezébe került, — aki előlvava síró, majd nevető rohamos görcsöket kapott. — Eleinte bosszantotta az eset, majd zsebébe téve a levelet, a hivatalba sietett.

Bandi javában körmölt — mikor az igazgató belépett.

— Csuklik ur, — holnap legyen szerencsém oszonsára.

Bandi örömeiben nem tudta mit csináljon, — végre is megcsókolta az igazgató kezét.

— Ah! szólt — mikor az eltávozott — végre ismét beszélhetek Lujzikával.

E napon Bandi minden hivatalos iratot tintával üntölt nyakon.

Végre eljött a vasárnap; a hivatalos vendégek közt ott volt Bandi is sárga kabátban, pöttyögős fekete nadrágban.

Az oszonsa menüjének végeztével az igazgató felállt, s előléve Baudinak Lujzikához írt levelet így szólt:

— Uraim, hölgyeim! érdekes kis iratra bukkantam. Egy bizonyos Bandi nevé ur — szerelmes levelet írt Lujzika leányomnak, amely levél tulajdonképp szakácsnémat illeti.

Bandit mintha leforrázták volna — úgy érezte magát a sarokban. — Világosodni kezdett a látkör körűle.

A levél így hangzik a többek közt:

Imádot Lujzikám!

A friss fácanpecsenye hő szerelmed zá'og; e friss fácanpecsenyével átültetted kebleme lórró szerelmedet... e fácanpecsenye alapköve jövő boldogságunknak... Óh Lujzikám, — valamint e fácanpecsenye jól esett gyomromnak, oly jól esik az relemd szivemnek stb.

A felolvasást hangos kacaj követte.

Bandi ajuló felben volt. Elkieseredetten harapta össze ajkait... Ah! hisz az ő boldogsága csak képzelt légvár volt.

Az igazgató elővette most a „Tarogató” legújabb számát, melyben Bandi ódája volt e megjegyzés slatt: „E versei kénytelen voltam közzé tenni, mert a szerző halálát nyegyetett.”

A vers többek szót így hangzik:

Óh! drága Lujzika, Isten alkotmánya Ég, föld és mennyország kéjes dobbanása. Szerelmem átkaol, mint egy égő kattan, Melyben érzélelem éé folyton szakadatlan. Jöjj öblös ölembé, add poszgas ajkaidat! Hadd szupantom red lázongó csökmomat. Hadd sugom fűledbe Lujzika Lujzácska, Örök a szerelmünk, örök mint a sáska.

Iszonyu hahota követte azt, a nők külön szobába siettek kacagni, a férfiak meg a habzó serlegbe fojtottak.

Bandi boldogsága az örvénybe zuhant, s magálázást nem tűrhette ideálja előtt, elrohant — rohant örülten hozzám, hol, hogy mi történt vele — ciktem elején elmondtam.

- tület rendes évi közgyűlése d. 3 órákor.
- Február 1-én: Thea-estély a „Polgári Egylet”-ben.
- „ 2-án: A „Polgári-Egylet” közgyűlése, délelőtti 10 órákor. — Este társasvacsora.
- „ 3-án: A „Zalamegyei Aggharcos-Tesület” táncmulatsága.
- „ 6-án: A „Postások és Távirászkok” mulatsága a Polgári-Egyletben.
- „ 7-én: A „Nagy-kanizsai Vendéglők”, Kávécsok, Mészárosok, és Pincérek betegsegélyező egylete 1895. évi rendes közgyűlése d. é. l. u. a n 3 órákor.
- „ 9-én: „Megyei Bál” Zala-Egerszegén.
- „ 9-én: A Csáktornya székely „Mura-kői Takarékpénztár Részvény-Társaság” XIV. évi rendes közgyűlése d. u. 3 órákor.
- „ 10-én: Az „Ipartestület” vigalma.
- „ 16-án: A „Nagy-kanizsai Izraelita Nő-Egylet” estélye.
- „ 17-én: A „Nagy-kanizsai Kereskedelmi és Iparbank” részvénytársaság-
nak évi rendes közgyűlése dél-
előlt 10 órákor.

— **Jubiláló pénztárat.** A nagy-kanizsai takarékpénztár részvény-társaság a folyó évben tölti be fennállásának 50-ik évfordulóját. Az igazgatóság legutóbb tartott ülésében a jubileum ügyével is foglalkozván, azon határozatot hozta, hogy az ebbeli ünnepeket f. é. szeptember hó első napjaiban fogja megtartani. A jubileumi ünnepek kimagasló mozzanata azon ténykedés lesz, hogy közhasznú célokra jelentékeny összeg fog adományoztatni.

— **Hymen.** Unger Ullmann Sándor szatmári gyógyszerész, Unger Ullmann Elek nagy-kanizsai vaskereskedő testvéröccsöze, tegnap szombaton oláhhoz vezette Budapesten Halbauer Irán kisasszonyt, Halbauer Nándor dán Konzul leányát.

— **Megyei bál.** — Zalavármegye fiatalosága a megyei arvház-alap javára Zala-Egerszegén, 1895. évi február hó 9-én az „Arany Barány” szálloda termeiben zalavármegyei bált rendez. Belépti-díjak: személyjegy 5 frt, családijegy 3 személyre 10 frt, több személyre 15 frt, páholy 15 frt, páholyosok 3 frt. E g y e k válthatók Cruiketer Lajos megyei aljegyző ur hivatalos helyiségében és a bál napján a pénztárnál. Kezdeté 9 órákor. Felülvezetése — a játékon kívül tekintetből — községettel fogadtatnak és hirilapilag nyugtáztatnak. Rendező-bizottság: Belus Lajos, Bathány Béla gróf, Berzevicsy Emil, Botka Ferenc, Bódy Zoltán, Csák Károly dr. Csesznák Miklós, Csesznák Sándor ifj. Csigó Ferenc, Dervarics Akos, Eöry-Szabó Jenő dr. Erdélyi Elemér, Farkas Gábor, Gayer Lajos, Gombár Tivadar, Gyömörey György, Hangy Géza, Hajós Ferenc, dr. Hajós Kálmán dr. Háy Antal, Hodász Ignác, Horváth Jstván, Isó Viktor, Jeszenszky György báró, Kéthelyi József, Kolbenschlag Béla, Kovács Antal, Malatinszky Lajos, Marton László, Mihálovics Géza, Oszterhuber László, Palfy László, Pentz Béla, Petrovics János, Perczel Ferenc, Pliháfi Viktor dr. Rátz Kálmán dr. Sényi Géza, Sölley Pál, Skubics Károly, Solyómy Tivadar Soós Sándor, Sökker Antal dr. Svastits Pál, Szilassy József, Sívaty Béla, Tanczos Lajos, Tony Dező dr. Vassary Béla, Viozz Ferenc, Vizlendvay József dr. Vizlendvay Sándor, Vízzy Géza.

— **Thea estély.** A „Polgári-Egylet”-
vigalom-rendező bizottsága február hó 1-én thea-
estélyt rendez, mely „műkedvelői előadók”-sal
lesz egybekötve. Külön „Meghívó”-k nem adat-
nak ki.

— **Gróf Zichy Herman — amerikai lap-szerkesztő.** Hogy az Újvilág légköre mit képes művelni az ó-világi kivándorlókkal, annak legújabb bizonyosága a gróf Zichy Herman esete, aki tudvalegőleg zila't anyagi viszonyai miatt csak nemrég vándorolt ki Amerikába. A magyar gróf, aki itthon a függetlenségi eszméket szolgáltatta s egy ideig a képviselőháznak is ismert lapja volt, mindjárt kivándorlása után szerepet kezdett játszani az amerikai magyarok közt, most pedig, hogy Székely Gusztáv, az

Amerikai Nemzetör szerkesztője meghalt, lapot indít, Magyar Híradó címen, amelynek ő lesz a felelős szerkesztője és tulajdonosa. Az új szerkesztő programjával tűzi ki, hogy a messze idegenben élő magyarokban ápolja a hazaszeretet lángját és hogy a nemzetiségi villongásokat, amelyekkel Amerikában is sok helyen lehet észlelni a Magyarországból bevándorlók köré, ellojtsa. A lap előfizetési ára egy évre hat forint ötven krajcár. Aki a gróf Zichy Herman lapjára elő akar fizetni — valószínűleg lesznek sokan magyar bonfitársai közül — a következő címre adhatja fel az előfizetési összeget: „Magyar Híradó,” 233 Broadway. New-York City, U. S. A.

— **Postások és távirászkok mulatsága.** A nagykanizsai m. k. postai és távirai tisztikar f. é. febr. hó 8-án a Polgári Egylet helyiségében zárkörű családi jellegű táncestélyt rendez. A postások és távirászkok mulatsága az egyedüli családi mulatság, mely városunkban tartatik és azért mindenkor nagy érdeklődéssel találkozik az ismerősök táborában.

— **Adományozás.** A „ker. jót. nőegylet”-
céljaira Seregély Dező egy. titkár 5 forintot adott s az 1895. évi titkári tiszteletdíjról az egylet javára lemondott.

— **A szultán és a földrengések.** Hogy mégis mozog a föld, még pedig néha nem a legrendesebb kerékvágásban, azt az utóbbi hónapokban ismételtén bebizonyította Konstantinápolyban, ahol úgy megrázta vén hátát, olyan rengéseket idézett elő, hogy házak omlottak össze s derék török szomszédjaink úgy tántorogtak az utcán, mintha soha életükben nem itak volna egyebet szabadhegyi karcsónál. A magas porta hatalmas urát, a jó szultánt is gondolkodóba ejtette ez a dolog s mikor mozgott fölőtte a Yildiz-kioszk, azt mondta:

— Ennek a fele sem tréfa.

S minthogy csakugyan nem tréfa, elhatározta egy nagy csillagvizsgáló létesítését, melyben nagy tudósokat alkalmaz, hogy kiderítsék, hogy mi baja van a földnek, hogy éppen Konstantinápolynál rázza meg a hátát. Talán ott viszket neki. A tudósoknak természetesen kötelességük lesz azt is megmondani előre, hogy mikor lesz földrengés.

— **Mert — mondá ismétlen a szultán te-
gereszei miniszterének, ha ismét földrengés lesz,
akkor inkább egy hadihajó fedélzetére megyek
lakni.**

— **A háremet is odaviszszük? óh padisah —
kérdé a hadügyminiszter.**

— **No hát mit gondolaz? Természetesen —
felelt a szultán.**

A hadügyminiszter nem szólt a szultán előtt semmit, csak megvakarta a fülét. Hanem mikor kiért a palotából, akkor felsóhajtott:

— **Akkor bizonyosan elviszünk!**

— **A bánya kincse.** Selmeobányáról írják: Soká keresték a selmeobányai Ferenc József bányatelepen azt az erőt, amelyről már rég sejtették a bányászok, hogy sok kincset rejt magában, míg végre rá is találtak s tizenkilenc méternyi feltársa, mintegy fél millió kincser tettek szer. Ebből az érből rövid hónapok alatt 262.1514 kilogramm szinezüstöt és 27.4103 kgr. szinaranyat váltott be a selmeobányai ezütközhő 57,912 forint 31 krajcár értékben. A feltevések szerint, amelyekben pedig ezúttal alig csalódnak a bányászok, a bányatelep kilencven méter magas, gazdag fejtéji közel fog rendelkezni, ami által jövedelmessége több éven át biztosítva lesz. A szerencsés kutató Szembratovics Sándor bányász.

— **Csalási kísérlet.** E napokban beállit Sauer Ignác kereskedésbe egy leány es ott „Gál ur a Zala új szerkesztője” nevében mintegy 30 frtra rugó bevásárlást eszközölt. Sauer-nak nem levén tudomása arról, hogy a Zala szerkesztőségében valami személyváltozás állt volna be, bizalmatlankodni kezdett és jónak látta az árukat nem adni ki a leánynak, ha nem segédjét megbizni ennek kézbesítésével. A leány állítása szerint „Gál ur” a Teleky-utcában az Eperjessy ház mellett lakik, tehát ez irányban vették útjokat, a segéd és a leány; az utóbbinak csakhamar eszébe jutott hogy még Eisingernél is kell valamit rendelnie, megkérte a segédet, hogy várakozzék néhány perig rá, tüstént itt lesz. A segéd várakozott, de biz a leány vissza nem tért. A családi kísérletről a rendőrségnek jelentés tetelett.

— **Hív. szolgák egylete.** Az „Első nagy-kanizsai hivatal szolgák temetkezési egylete” f. évi január hó 20-ik d. u. 5 órákor tartotta évi rendes közgyűlést a gymnasium épület helyiségében. Az évi származás jóváhagyása után Molnár György elnöknek, Molnár Vendel alelnöknek, Karlovics László jegyzőnek és Szabados Ignác pénztárnoknak választottak meg. Választmányi tagok lettek: Vegele Lajos, Vince Kálmán, Tanczos Kálmán és Horváth Károly. — Póttagok: Bagladi Sándor, Varga István.

— **A kutyákról.** A kutyák ügyében legutóbb egy igen fontos hírdelményt adott ki a rendőrlőkapitány és valóban teljes elismeréssel kell adoznunk rendőrségünknek azon erélyért, melylyel ezen hírdelményt érvényesítette és midőn ezt készséggel elismerjük, szabadjon rendőrlőkapitányunk figyelmébe egy régebb rendőri hírdelményt ajánlani, mely a belügyminiszterium által 74736.v.10 890 alatt jóváhagyott ebtartási szabályrendeleten alapszik és mely 1 forinttól 20 forintig terjedő pénzbírságot szab azokra, kik kávéházakba, vendéglőkbe vagy más nyitvaos helyekre hutyákat visznek magukkal. Nem tudunk rá esetet, hogy ezen tilalom áthágásáért valaki már megbírságotlaltott volna, de arról naponként többször magyozódunk, hogy a kutyák teljesen háborítlanul látogatják a kávéházakat és vendéglőket; lehet, hogy azért, mert nem tudják az ajtón levő figyelmeztetést elolvasni. Kérjük ennek lejobb akasztását.

— **Kárba veszett úti költségek.** Abraham József, tengődi tolnamegyei fiatal ember a múlt napokban eljött Nagy-Kanizsára, hogy itt Schapringer vésnök által megkésztíttesse a T o l n a - T a m á s i fősolgabírósg hivatalos pecsétjét, melyre neki szükséges volt egy bizonyítvány meghamisítása végett. Schapringer a megrendelést elfogadta, de nielőtt eszközölte volna, jelentést tett a rendőrségnek, mely távirati uton megkérdezte a tolna-tamá-i fősolgabírósgot, hogy tud-e valamit ezen bélyegző megrendelésről. A fősolgabírósg válasza az volt: „kérjük megrendelőt letartoztatni,” mit a rendőrség csakhamar meg is tett; Abraham tartozkodási helyét kipuhatolva, letartoztatta és a törvényszéknek átadta.

— **Hű szerető.** Pöszleg László kocsisnak a múlt napokban eltűnt 100 forintról szóló takarékpénztári könyvecskéje. A rendőrség csakhamar kiderítette, hogy a lopást nem más, mint Pöszleg szeretője: Pál Teréz követte el, kinél a betétkönyvecské teljes egészében meg is találtott. Az ügy további eljárás végett a kir. törvényszékhez tételelt át.

— **Lopás.** B á d e r Henrik kereskedő kárára egy ezüst zsebkészlet és egy pár cipő lopottott el. A rendőrségnek sikerült kinyomoznia, hogy e tárgyakat Gál Lina családleány vitte magával emléktől, midőn szolgálatát elhagyta. Az emléktárgyak most már ismét Bádernél, a család pedig a fogházban van.

— **Köhögés, rekedtség és elnyálkásodásnál** melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe Egger díjtulalmazott biztos hatású mell-pasztilánt. Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb drogua üzletben, valamint Egger A. fia gyógyszerkülönlegességi gyárában **Bécs-Nussdorf.**

TORVÉNSZÉKEI CSARNOK.

Felsőbb bíróságoktól leérkeztek.

Gyermekölés büntetésével terhelt Novák Katalin eleni büntügy a Curiától helybenhagyó ítélettel.

Lopás büntette miatt vádolt Vörös Banya János eleni büntügy a Curiától helybenhagyó ítélettel.

Ruzsics Kajetánnak — Vuk Bálintné Ruzsics Rózsa eleni pere a Curiától helybenhagyva a táblai ítélettel.

Vuk Bálintné Ruzsics Rózsanak — Ruzsics Kajetán s. eleni pere a Curiától helybenhagyva a táblai ítélettel.

Ujlaky István, Regina és Rafaelnek — Feletár Balázs eleni pere a táblától helybenhagyó ítélettel.

Fábics Péter és nejeének — Fábics Apollonia eleni pere a táblától megváltottató ítélettel.

8434—tk 894. sz.

—18.—3—

Hirdetmény!

Két hét múlva a következő hirt olvantam: Csuklik Bandi volt magyar királyi pénzügyi hivatali díjtalan díjnok — a Dunába ugrott, honnan a mentők ideje korán kihúzták. Az ok ismeretlen...

Egy év múlva pedig ezt: — Csuklik Bandi díjnok ma vezetett oltárhoz — báró Péterfi Alfréd szakácsnéját: Hajós Katát.

Boldogság frigyükre.

TEGES.

* **Káprázatos szépségű ajándék.** vár mindenkire, aki a Pesti Naplóra, február 1-étől fogva előfizet. A Pesti Napló karácsonyi ajándéka, a mely az egész világ sajtójában méltó féltünést keltett, megküldeit a nevezett lap kiadóhivatala által különös kedvezményképpen azoknak is, a kik most lépnek be előfizetőik sorába. Ez ajándék áll egy remek kötetből amelyben 30-nál több ragyogó színpompájú kép ékeskedik a világ irodalom mestereinek művei mellett, s ezen kívül 2 gyönyörű sok színű képből, (Káprázatok és Mese a boldogságról) a mely diszkrét szolgál minden szalonnak. A Pesti Napló reggeli és esti lapja együtt küldve egy negyed évre csak 3 frt 50 krba kerül. Az ajándéka irányt tarthat mindenké, a ki legalább egy negyedévre előfizet.

Felelős szerkesztő:

Dr. LÓKE EMIL.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

NYILTTÉR.*

Bábi selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként, valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikozott, kockázott mintázatúak, damaszt stb. minőségben (mintegy 240 különböző minőség és 3000 különböző szín- és mintázatban s. a t. póstabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat fordultával küld: Henneberg G. cs. kir. udv. szállító) selyemgyára Zárkában. — Svájczba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. — Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 4

HIRDETÉSEK.

Kis-Czell városában,

(VASMEGYE)

1895. évi január hó 1-jétől fogva

a Főtéren levő első rendű

— 1850 óta —

fűszer-üzleti-helyiség,

● hozzátartozó állványokkal, ● kézi-raktárak, padlás és pincze

bérbe adatik!

Részletes felvilágosításra szolgál a tulajdonos

PICK HENRIK.

Obornak- és Langviz községek telekkönyvei biróksabályozás következtében átírtattak és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cikk a tényleges birókos tulajdonjogának bejegyzését rendelik; — az 1892. évi XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekbejegyzőkönvi bejegyzések hevesebbítésére kapcsolatosan fogantatott.

1.) Ez azzal a felhívással létezik közvé, hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. 15. és 17. §-ai alapján, — ide érve a §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cikk 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-cikk 15. §-a pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cikk 15. §-a b. pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-cikk 22. §-a alapján történt törlesek érvénytelenségét kimutathaják, a végből törlesek keresetüket h a t h ó n a p a l a t t, vagyis **1895. évi július hó 31-ik napjáig** bezárolag a tkvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlesek kereset annak a 3-ik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, — hátrányára nem szolgálhat.

2.) Hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben, ide érve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cikk 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a a tényleges birókos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással elni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat h a t h ó n a p a l a t t, — vagyis **1895. évi július hó 31-ik n a p j á i g** bezárolag a tkvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3.) Hogy mindazok, akik a telekkönyvátalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1.) és 2.) pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t.-cikk szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik, — ide érve azokat is, — a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cikk 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmeinek találják, — s tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz h a t h ó n a p a l a t t, vagyis **1895. évi július hó 31-ik napjáig** bezárolag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az Átalakításhoz közbejötti téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatjuk meg.

Együttal figyelemzetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz, egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, — vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a tkvi hatóságnál átvehetik.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság Nagy Kanizsán, 1894. december 31-ik napján.

GÓZONY, kir. tszéki albiró.

2 arany, 13 ezüst érem.		9 díjaz- és elismerő okmány
Kwizda-féle		
Korneuburgi marha-táppor.		
lovak, szarvasmarha és juhok számára.		
Egész dobozzal 70 kr., — fél dobozzal 35 kr.		
40 év óta a legtöbb istállóban használatban, étvágyhiánynál, rossz emésztésnél, valamint teheneknél a tejlajtás s a tejelőképeség fokozása czéljából.		
Fő letét:		
Tessék a főnöbbségi védjegyre ügyelni s a vételnél határozottan kifejezni Kwizda-féle Korneuburgi marha-táppor.	Kwizda Ferencz János oestrák cs. és kir. és román kir. udvari szállító kerületi gyógyszer-társában Korneuburgban Bécs mellett.	Valódi minőségben gyógyszer-tárakban és drogistikáknál kapható.

SARG-féle orvoshatóságilag megvizsgált 228 40—
(Biszonylat Bécs, 1887. jul. 3.)

KALODONT

sok MILLIÓ szor kipurált és kitűnőnek bizonyult, fogorvosilag ajánlva, egyszersmind a legolcsóbb fogtisztító- és épségben tartó szer.

Mindenütt kapható

KLYTHIA a bőr ápolására, szópítésére és finomítására **Puder.**

Legelőkelőbb olaszoké, hál és társalgó PUDER.

— Fehér, rózsaszín. és sárga —

vegyileg analysált és ajánlva Dr. Fohl J. J. cs. kir. tanár által Németben. Elismerő levelek a legjobb körökből minden dobozhoz mellékelve vannak.

TAUSSIG GOTTLIEB

Neem olaszoké szappan és illatszert-gyáros. Főraktár: BÉCS, I., Wollzeile 3. Kapható a legtöbb illatszert-, gyógyszer kereskedésben és gyógyszer-társárban.

Egy doboz ára: 1 forint 20 krajcár.

Utánvétellel vagy az önszeg előleges beküldése után küldetik.

*) Az a rovatban készítőért nem vállal felelősséget a szerk.

WEISS JAKAB

≡ BUTOR ≡

GYÁRI RAKTÁRA.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

NAGY-KANIZSÁN

Blau Pál-téle ház, előbb „Hein”-féle kávéház helyiségében

BUTOR ÜZLETET

nyitottam,

és bátorkodom a nagyérdemű közönséget ezen raktáram megtekintésére meghívni, a mely alkalommal meggyőződhetik arról, hogy raktáram minden faju és minőségű butorral, a legfinomabb berendezéstől kezdve egyszerű árukig — dúsan van felszerelve.

Bevásárlásaimat közvetlen a legkiválóbb bécsi műasztalosoknál eszközölöm és ennek következtében azon kellemes helyzetben vagyok, hogy nemcsak a legmodernebb ízlést kielégíthetem, hanem egyttal kiváló jót is nyújthatok a legolcsóbb áron, úgy, hogy nálam bárki is a legmegfelelőbben vásárolhat.

Ezenkívül berendeztem egy műhelyt

KÁRPITOS és DISZITÓ-MUNKÁKRA

és ezen irányban is képes vagyok a legmesszebb menő igényeknek megfelelni.

Mély tisztelettel

WEISS JAKAB

Szerkesztőség:

Fő-utca Ollog-Mle ház.

Ide intéendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Börmentősen levelek csak ismert emberek fogadtatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu lap.

A Nagy-Kanizsai- és dél-zalai takarékpénztárak, a Bankegyesület, az Ipar- és kereskedelmi bank, a Nagy-kanizsai segélyegylet-kezelőtestület és a letenyei takarékpénztár, a „nagy-kanizsai malátagyár és söröződe r. t.” hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Kiadóhivatal:

Város-hivatal: Fischei F. W. P. könyvkereskedés.

KLÓPIZTÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 korona (6 frt — kr.)
Félévre 6 korona (3 frt — kr.)
Negyedévre 3 korona (1 frt 80 kr.)

Hirdetések jutányosra számítanak.

Nyitlatter postára 10 kr.

Előfizetések, valamint a hirdetésekre vonatkozó Fischei Pálp könyvkereskedésbe intéendő.

A néppárt.

(—) Szép név!

Mikor az ember olvassa, azt hinné, hogy a szabadelvű, a 48-as és függetlenségi, a nemzeti párt mellett egy olyan új párt van alakulóban, mely első sorban és kiválóan a nép érdekeit, ezeknek megvédését az ezekért való harcot tűzte zászlójára; hogy ez a párt lesz az, mely a nép igazait fogja megvédelmezni, hogy a nép gazdasági, — kulturális s a. t. érdekeiért fog sikra szállani. Azt hinné és hihetné mindenki, a kinek egyáltalában tudomása sincs arról, — hogy miképpen keletkezett ez a párt, kik kezdeményezték, s hogy voltaképpen mi képezi tendenciáját.

Hát nevet lehet adni a gyermeknek, s ha az alakulóban levő párt a fehérvári gyűlésből kifolyólag a néppárt nevével veszi fel, ez ellen senkinek sem lehet beleszólása, — csak hogy ez a név nem fedti a pártot, nem fedti a tendenciáját, a melyeket zászlójára tűzött.

A mit eddig a néppártról, annak programjáról s törekvéséről tudunk, az ezt a pártot destruktívnak mutatja; oly mértékben destruktívnak, hogy inkább megbontására törekszik az egyetértésnek ott is, a hol ez megvan, hogy nem azokat a pontokat keresi, a melyek érintkezhetnének, hanem inkább azokat, melyek osztályok, fajok, felekezetek között a jó egyetértést megbontják. — A néppárt tehát fractióra törekszik, ezt a fogalmat a maga legszomorubb értelmében véve.

Még nem lépett teljesen actióba, s a hol actióba lépett, ott azután azonnal szembe ötliek bomlasztó tendenciája, — mely harcot, küzdelmet, gyűlölködést vall elveül.

Most kezd mozogni; most kezd lépni a választások alkalmával, melyek között közben szükségessé válnak.

Mondanunk sem kell, hogy ha bármely politikai pártnak alakulását jogosultnak is tartjuk, egy oly pártnak keletkezését, melynek destruktív tendenciája már mindjárt actióba lépésekor oly kirívóan mutatkozik, hazai viszonyaink között éppenséggel veszedelmesnek, kárhuzatosnak, sőt feleslegesnek is tartjuk.

Nincs könnyebb dolog az alacsony szenvedélyek felköltésénél, s hogyha ez már magában is veszélyes jár, — mert a már egyszer felköltött szenvedélyeken — nehéz uralkodni, még veszedelmesebb az állítólag vesélyeztetett vallás jelszavaival a szenvedélyeket felköltöni, s nagyon hazafiatlan játékot játszanak azok, kik erre nézve még a haza ellenségeivel is készek paktálni, mert nemzetiségeinknek nem kell egyéb, — mint az, hogy igazat adjanak nekik, mintha követeléseik a jogosultság árnyékával is bírnának. — A mit ez a néppárt céljával kitűzött, az nálunk, a hol annyi a vallástelekezet, s a hol nincs szükségesebb dolog, mint az, hogy e felekezetek a haza és nemzet ügyére egyetértéssel dolgozzanak, csak a nemzeti és hazafias célok megkárosításával járhat.

Hiszen ily formán ez a néppárt csak ön-

magának vindikálja a hazafiságot is; — a tiszta intentiót minden országos, megyei és városi dologban. Vagy ilyen jelszavakat is lehet hangoztatni a 19-ik század végén, — anélkül, hogy a neveltségesség átkának nevé ki magát az ember?

A néppárt jelszavait kétségtelenül felfogják használni sokan, a kik esetleg ezek révén olcsó népszerűséghez is juthatnak. De hogy igazán vallásos érzelmű, józan és hazafias gondolkodású ember e párt intentióit helyeselni is tudja, azt nem igen tudjuk hinni.

A politikai szenvedély, hogyha politikai fanatizmussal párosul, sok furcsa és különben érthetetlen dolognak képes magyarázat adni; de majd meglátjuk idővel, — minő elemek fogják maguknak tulajdonítani a néppárt tendenciát, — kétségtelenül kevesebb lesz ezekben a buzgó és tiszteletreméltó vallásosságból, mint abból a felforgató irányból, mely e párt programján vörös fonalként húzódik végig, s mely megadja neki jellemét.

Talán felesleges az alábbi szemelvényeket, melyet a közelgő választás alkalmából a csáktornyai választókerületben osztogatnak, kommentárral is kíséreni.

Elég tanulságos ez magában véve is, — tanuljon belőle a ki tud:

Polgártársak!

Élünk-e még? Nem vált-e vízzé, az a vér, melynek Istenért, a hazáért és a magunk javáért kell fornia? — Tudunk-e hát

A „ZALA” tárcája.

Egy amerikai párba j vége.

— A „ZALA” eredeti tárcája. —

Irtá: Halász Gyula.

Gy. város N. utcájában telepedett le Zigárdy Géza nyugalmazott járásbíró nevével és Erzsike nevű leányával. Zigárdy egy jóképű, a 60-as évek elején levő öreg ur, neje még egészen csinos alig negyven éves nő, míg Erzsike leányuk egy párját ritkító szép leány, ki előreláthatólag hivatala volt a kis város fiataljait elbolondítani.

Az első napokban alig mutatkozott az új család míg végre egy különös eset által ok is kiléptek elzárkózottságukból; történt ugyanis, hogy a város előkelőségei egy jótékony célú előadást rendeztek, mely előadásban való részvételre a rendezőbizottság a szép Erzsikét is felkérte. A szülőik csak nagy himezés-hámózás után engedtek a rendezőség eme kérésének.

Ez időtől fogva Zigárdyknál is vigabban folyt az élet, fiatal emberek jártak ki és be, s estélyek megtartása napirenden volt.

Az előadás, melyen Erzsike is részt vesz, már alig egy hét múlva lesz megtartva, a próbák dr. Varga által vezetve, serényen folynak, sőt Erzsike pártnerre Kovács vasuti mérnök (ki a darabban Erzsike férjét játsza) arra is engedélyt kért Erzsike szüleitől, hogy tekintve az idő rövidségét,

engedjenek meg neki, hogy esténként tiszteletét tehesse és Erzsikével szerepét elpróbálhassa.

Kovácsnak, tekintve ezen kérés ártatlan voltát Erzsike szüleit ezt megengedték. Kovács mérnök röviden azután, hogy Erzsikét megismerte, iránta szerelmre gyúlt, mitsém tudva arról, hogy testi lelki jó barátja, Varga dr. hasonló érzelmeiket táplál a leány iránt.

Az előadás előtt való estén fájdalmasan érintette Vargát azon körülmény, hogy Kovács oly sokat folakozik Erzsikével és kevesebbet jövetelének tulajdonképeni céljával, szerepének betanulásával. Ezt Kovács is észrevette és ezen időtől fogva az eddigi két jóbarát egymás iránt elhidegülni, egymás iránt ellenséges indulattal kezdett viselkedni. Kovács alig várta már az előadás megtartását, hogy mint feltett szándéka volt: Zigárdyék házáat kerülje és a tért Vargának engedje át.

Végre közeledett a nagy nap, mely az egész város izgatottságban tartotta.

Este 8 óra tájban gyűlekezni kezdtek a vendégek. Ott volt a város színe java. A terem már telve volt, mikor Zigárdy és neje a terembe léptek, hol Varga dr. kerített számukra helyet. Az első csengetés után a teremben levők, elcsendesültek s uemsokára kezdődött az előadás, mely minden várakozáson felül sikerült.

Az előadást tánc követte, hol Erzsikének nagy szerep jutott, az egész figyelmű rá vetette szemét, miért is Varga és Kovács jónak látták a társas táncokat, úgy mint a négyeseket a maguk számára lelogálni. Így Varga dr. az első Kovács

a második négyest táncolták Erzsikével. Varga az az első, Kovács a második négyesnél vallotta meg határtalan szerelmét Erzsikének, ki erre nagy zavarba jött, s a tánc végzetével kipirult arccal foglal helyet anyja mellett, kinek leánya viselkedése feltűnt, sőt tudakozódott is viselkedésének oka felől, de leánya megtagadta a választ, s kérését anyját hagynak el a terem. A tánc végzetével Varga és Kovács Zigárdyékhoz csatlakozva, haza felé indultak.

Varga, Kovács nagy bosszantására Erzsikét vezető karján, míg Kovács az öreg Zigárdyékkal társalgott. Lassanként elértek házuk elé, hol szíves búcsúvétel után elváltak.

Varga dr. és Kovács mérnök még mindig egymás mellett haladtak szóltanul; lakásuk egy utcában volt, míg végre Varga, kinek lakása előlebb értek, következőképen kezdte meg a beszédét: „Kedves Kovács barátom, igen óhajtojtam már veled beszélni.” „Rendelkezésedre állók” felelt Kovács nyugodtan. „Azt hiszem, fölítatá Varga, hogy nem ismeretlenek előtted azon érzelmeim, melyekkel én Erzsike irányában viseltem, valamint azon érzelmeim sem ismeretlenek előtted, melyekkel te viseltél irányában; fiatal emberek vagyunk és hozzá jó barátok, nekem ép oly jogom van szeretni a leányt, mint neked, tehát ajánlanék én valamit. Zsebemben van két golyó.” „Tehát amerikai,” szólt a leány, „magát önként Kovács. „Igen” volt a válasz és? — kérdezte tovább Kovács. Amelyikünk a fekete golyót húzza, az

tenni, ha tenni kell! — Pedig tennünk kell, ha gyáván veszni nem akarunk!
Magunk állunk: Isten és nép!
Mindkettőről megfellebbeztünk. — kibontjuk hát a néppárt zászlaját — és az Isten szavával, a nép szavával követeljük az Isten és nép jogát!

Majd így folytatják:

Szent hitünk csak annyiba vétetik, mint az Istentagadás. A polgári házasság törvénye. A törvényt iránt tudunk kötelei engedelmességgel lenni, de a mint törvényt emberek hozták, emberek meg is semmisíthetik; minden törvényes eszközzel azon törvények visszavonására kell törekednünk. — hogy nőink ne legyenek az adás-vevés piacára dova.

A hol a vallást üldözik, ott rég száműzött a keresztény szeretet, üres a szív, — csak az önzés uralkodik. A ki bírja, marja! A tőkével bírók a szabad ipar címén ma már minden iparágat kiarendáltak az iparral és munkással együtt, — aki tehát csak szolgája saját mesteriségének. — Követeljük, hogy az iparra ne a pénz, hanem a szakértelem adjon jogot, ne a telhetetlen szédelés, hanem a becsületes és tisztas munka kapja meg a jutalmat és akkor a józan iparkodásnak lesz hitele is a szélhámos reklám felett.

Követeljük az adó-, vasut- és forgalmi politika igazságos rendezését. A kereskedés ma csak a kápszi spekulációk zsirját növeli és a nép jóságá az ő kezükben lesz értéktelenné.

A vám és adó pedig azokat nyomja, — kik becsületes munkával csak a mindennapi kenyérért küzdenek. A kisiparos és gazda már nem bírja a terhet, mert terményének nincs ára, a börze és uszora embereinél pedig adómentesek a zsebben hallgatott milliók.

Ezért lesz a nép koldus s ráadásul még szavazatát is elveszti, mert terheit nem bírja. Mi vagyunk a haza: a nép! A nép java a hazának boldogsága. A néppárt az egész hazának pártja! E párt tehát karjaiba ölel mindenkit, akármilyen nyelve, csak a szive legyen nemes, csak a szive dobogjon istenért, királyért és hazáért.

A néppárt zászlaja alá hívunk mindenkit, a ki az isten és a népjogát szentnek tartja meg.

Éljen Major Ferencz.

(-) **Külföldi diplomácia a magyar parlamentről.** — A „Pester Correspondenz”-nek egy bécsi levele, mely odaváló diplomáciai körökben ered, jelenti, — hogy azok a parlamenti sikerek, melyeket a szabadlevél Bányfő-minisztérium oly rövid idő alatt elért, örvendős bizonyítékainak tekintetnek a magyar állam konszolidált és belsőleg egészséges viszonyainak. Egy az osztrák-magyar monarchiával barátságos nagyhatalom nagykövete erőfőlközetekkel nyilatkozott:

„Az az okos méréskelet és mintaszerű parlamentáris iskolázottság, — amely Magyarországot a legalkotmányosabb uralkodó pártatlan, fenkölt bölcsességével közösen egy igen nehéz kormányodtságot megnyugtató megoldáshoz vitt, — még nagyobb nemzetek is utánzóhatnák, melyeknél a folytonos miniszterváltások már minden naposakká lettek. Magyarország a parlamentáris kormányrendszer ez üdős gyakorlása által a monarchia impozáns hatalmát rendkívül nagyobbitotta. E tekintetben a kontinentális államok közül Magyarországot lehet leginkább összehasonlítani Angliával. Sőt igen jó lenne, ha a home rule kérdés miatt angol politikusok gyakrabban tennék tanulmányutakat Magyarországra.”

A kultuszminiszter mandátuma. (Saját tudósítónktól. Csáktornya 1895. január 29-én.) A Wlassits Gyula dr. képviselőnek kultuszminiszterré történelmivézetése folytán a csáktornyai kerületben választás lesz. Ezen erős ellenzéki kerületben most is heves lesz a küzdelem, mint egyébkor s most sem lehet határozottsággal előre megmondani minő eredményre fog végezni. Két párt áll itt szemben: a szabadlevél párt, melynek jelöltje Wlassits Gyula dr. miniszter, az eddigi képviselő s a néppárt, mely jelöltjének Major Ferenc drt. főorvost kapta Székesfejervárról Wlassits mellett az egész intelligencia sorakozik. A nemzeti párt, mely a mult választások jelentéktelen kisebbségben maradt, ezuttal jelöltet sem állít, mert felekezeti térre lépni nem akar, pedig a jelenlegi választási mozgalmak ily színezettel bírnak; mert nem akarja a kerületet eszesleg 2-ik

választásnak kiténni, mivel 3 jelölt mellett itt abszolút többségre egy párt sem tehetne szert. Így Wlassitsnak könnyű játéka volna, ha a néppárt tulerős akciót nem fejtene ki. A papok, kik a mult választás alkalmával Wlassits legelkessebb hívei voltak s magukat érdekében leginkább exponálták: nem tudják a felekezetenküliségről és szabad vallásról szóló törvényjavaslat elbádogójának megbocsátani a képviselőházbán tanúsított szereplését. Bámulatos kitarással s olthatatlan gyűlölettel jött mozgásba az egész lelkipásztori apparátus s csak nyer erőben az által, hogy Zágrábról támogatják.

Az érsek rendeletet bocsátott ki hozzájuk, hogy agutáljanak, sőt titkárját is elküldte Muraközbe, hogy mint perlaki születésű egyén, a nép nyelvén befolyását teljes mértékben érvényesítse. Így Majornak lelkes kortesei vannak, kik amellett, hogy jelöltjükért lelkesednek, a népre rendkívül befolyást is gyakorolnak. Hogy hangzatos jelszavakkal el lehet ragadni a tömeget, magától értetődik s ezért a Wlassits-pártnak teljes erővel kell fölvennie a harcot, hogy kisebbségben ne maradjon. A választást február 7-ére tűzte ki a megyei központi választmány. Elnökök: Gözöny Ferenc vm. főjegyző, Zakal Henrik ügyvéd, Tóth István, urod. tisztartó, Magitai József képviselő, igazgató; jegyzők: Hajós Ferenc dr. ügyvéd, Jeney Gusztáv el. isk. igazgató, Zrinyi Károly polg. isk. tanár. A választás két bizottság előt fog lefolyni. Jövő héten Zichy Nándor gróf és Esterházy Miklós gróf is lejönnek a kerületbe Major érdekében.

Tollfuttában.

A csáktornyai választó kerületben föllépett a népboldogító demagogia. Ő nép! végre hát ütött számmodra is a megdáltás orja! Mert eddig rettenetes rabságban, elnyomatásban szenvedtél. De aljókák megdültök, a béke, szeretet és egyezség Istenének küldöttjei, a nagy népboldogítók egyenes leszuromzatjait, akik szétléték láncaidat és az ő saját külön köteleikkel visznek téged az üdözül-les mennyorzágába.

Téhat hígyj és remlj, ő nép! Csak ne szere-s mindenkit! Hited legyen cégtelen és vak: mert a te elszánt demagogjaid igéi szerint a vakdny nagy-nyon jó az üdözösgre. Azért téhat csak vakj!

tartozik életétől 6 hónap alatt megválni — vágta közbe Varga — és aki a lehéret húzza, az Erzsikét tartozik megkérni.

Kovács gondolkodott egy pár percig. „Jól van.” mondá végre, beleegyezem. A huzást azonnal megtarjuk. Varga a két golyót kalapjába téve, Kovácsnak huzás végett átnyújtá.

Kovács huzott, Varga csöngetett, a kapu megnyílt, a két barát elvált. Kovács egy ideig a bezártul kapura nézett, aztán egy hirtelen pillanattal a kezében levő golyót szemlélte, ez pedig fekete volt, téhat tartozott 6 hónapon belül, azaz június 1-én életétől megválni.

Nemsokára a történet után Zigárdyék estélyt rendeztek, melyre többek között Varga és Kovács is hivatalosak voltak. A jelenvoltak nagyobb része azon határozott véleményben volt, hogy ma tartják meg Erzsike eljegyzését Vargával, bár azt is tudták, hogy a leány nagyobb hajlamot mutatott Kovács neje lenni, ki egy idő óta buskomorságba esett és csak a legszükségesebb társalgásra szorított Erzsikevel, mivel nagyobb részt, mint látszott szüleinek tetszésére, Varga dr. foglalkozott. Mindazonáltal észrevehető volt Erzsikén, hogy kedélye nem a régi és szívé nyomja valami.

A mulatótársaságot legkorábban Kovács mérnök hagyta el, ki egészen csak a leány kedvéért jött és el nem tudta tovább nézni barátjának ellenében a leány szülei fölött aratótt győzelmét. Erzsike és az öreg Zigárdy kísérték ki a távozót,

ki a leánnyal egy pár pillanaton át sokatmondó farkasszemet névelt és azután könnyelt szemekkel kilordult az ajtón. Zigárdy és leánya a z előszobában maradtak. Zigárdy nem tudta mire magyarázni leánya viselkedését, midőn ez nyakába borult és csak annyit mondott: „Apám én Kovácsot szeretem és csak az ővé leszek.” Az öreg egyidegijével bölntött, mint ki a dolgot nem egészen helyesli, de azután homlokon csókolta leányát és arra kérte, hogy csillapodjék, nehogy az amugyis többet látni és tudni akaró társaság figyelmét magukra vonják.

Zigárdy leánya által követve lépett a terembe, hol a jelenvolt arcokról könnyen leolvashatták azon egyes véleményeket, melyeket pár percnyi elmaradásuk a társaságban keltett. Most nemsokára a társaság többi tagjai is egyenként elszállingóznak kezdtek, mely végre egyedül maradt a család Varga dr.-ral, ki megragadta az alkalmat, és megkérte Erzsike kezét, melyet őle, miután a leány kerekén kijelentette, hogy szíve másé, megtagadták. Varga magát erre halálsápadtan ajánlotta és fél bódultan hagyta el Zigárdyék házáat, hogy hosszú időn át vissza ne térjen.

Ezen estét követő reggel Gy. város pályaudvarába kocsi robog be, melyről Varga dr. szállt le szolgáljával, ki csomagjait szállította utána. Egyenesen betart az állomásökhöz, ki ugy Kovácsnak, mint neki jó barátja és közel egy fél óráig, míg a vonat megérkezett élénken társalgott. A vonat megérkezett, Varga dr. felszáll, alakja megjelenik a kocsi ablakán, a mozdony fűtől s Varga a kocsi pamlagjára hanyatlik.

Januártól, midőn a fentebb elbeszéltek megtörténtek, egy pár hónap telt el, ezen idő alatt a viszony Kovács és Zigárdyék között kedvező fordulatot vett. Kovács mindennapos vendég volt Zigárdyék nál, s a városban is tudva volt Varga dr. megkoszaroztatása és azon körülmény, hogy Kovács Erzsike kezét megkérte és eljegyzésének híre naponkint várható.

Április hó vége felé Kovács hirtelen megváltozott.

Izgatótt lett és a leány erre vonatkozó kérdései elől kibujt és az eljegyzést Zigárdy egyenes kivánsága dacára halogatta.

Egy éjjel későn hagyta el Zigárdyék házáat, egy majus vége felé lehetett, az örülési izgatottan rohant lakása felé, midőn utközben nevet hallja kiabálni, hátranes és jóbarátjával Gy. város állomásfőnökevel találja magát szemben. „Jó reggelt Kovács ur!” havá ily korán? „Bizony már reggel van, nem is tudtam, válaszolta Kovács, ma egy kissé tovább voltam Zigárdyék nál; különben mi újság főnök ur?” „Hát ön nem is tudja? Önnek első sorban kellene tudnia. Mit? kérdé Kovács meghökkenve — „Varga elutazása mindjárt rejtélyes volt, előttem folytatá a főnök. Kovács e név hallatára megszerzett. „Folytassa! folytassa! kiáltá még izgatottabban. „A mai lapban olvastam, hogy Varga dr.-nak párbaja volt egy tiszttel, mely párbaja a legsúlyosabb feltételek mellett megtartatott és Varga halálával végződött. „Nem igaz!” kiáltá Kovács magáról teljesen megfellebbezve. „Nem igaz?” micsoda beszéd ez Kovács ur, itt a lap, győződjék meg róla.

nép! Vakon sokkal jobban szédheted a remény szélait is, — hogy mégis csak az igazság útján vezetnek téged azok a szelid, jósdagos apostoli lelkek, akiknek ajkain csodálatos módon üvöltöz a féltelen gyűlölet.

De te boldog vagy, nép, mert azzal a szent hittel rohansz velök a mennyország felé, hogy ez a rettenetes, idegláztató üvöltés a szeretet zsolozmája.

Milyen jó hogy vak vagy! Milyen elszántan tudsz futni azután a bizonyos zsák után, melyet már századok óta fölőgelsz, de megtölteni még nem tudtál soha!

A csáktornyai proklamációban újra feléd duzzadnak ezek a zsákok, bámulatosan üllös szájukkal.

És te, jó nép, megbabonázottan rohansz oda hozzájuk, megejtett akaratod kincsével.

Századokon keresztül úgy volt, hogy a zsákok híztek, te pedig soványodtál, asztál és lelkedben, erszényedben egyaránt üresség sűtött. De most nagyot fog fordulni a világ. Most demagógiáid azt mondják, hogy ha erszényedet akarod tölteni, akkor előbb a szived legyen tele gyűlölettel azok iránt, akiknek kezében van a tőke! Ne tőrj a szabad-ipar köpenye alatt tőke-monopoliomot! Mert tudd meg, hogy a hatalmas Isten semmiféle monopoliomot nem sankcionált, csak a lelkek monopoliomát.

„A kereskedés ma csak a kapzsi spekulációk zsírját növeli és a nép jósdága az ő kevélyben lesz értéktelenné.“ — Ezt sem lehet túrni. Mert minden kereskedői spekuláció átkozott, minden kereskedés jogtalan. Csupán egy kereskedésnek lehet elfogadni a spekulációt: az üdvösség-kereskedést. Ez is csak a spekulációk zsírját növeli ugyan; de te, jó nép, nyugodtan soványodhat az üdvösség reményében. Erre nézve pedig duzzadni sz a reményről, mert kitűnő közvetítők vannak.

A másvilági spekulációk börtönjén hausses hangulat uralkodik. Az üvöltözö ágensék adják, veszik a papírt. Boldog nép, hatalmasat szükkeint egyszerre a te lelked árnyolama, a polgári házasság papírjain! Ossze akarják vásárolni a papírokat, hogy megbuktassák, hogy forgalomba ne jöhessen. Mert ez nem neked való. Ez a tülemlés házasság maradjon csak a kiváltságosak joga. Neked kéneketlen nép, rakmerőség, istentelenség volna a szio isteni erejével kötni házasságot. Neked szükség van az örök-felbonthatatlanság békőira, hogy higgy a házasság isteni eredetében.

Kovács mintegy kitépve a főnök kezéből a lapot, otthagya azt a faképnél.

Már delután 4 óra lehetett, midőn Kovács bódulatából magához tért; ünnepiesen felöltözött, hangulata egészen megváltozott, és egyenesen Zigárdyékhoz tartott, hol kijelentette abbéli szándékát, hogy az eljegyzést ma óhajta megtartani. A család jóbarátjait ezen szándékáról értesítették és az eljegyzést megtartották, sőt a lakodalom napját is kitűzték június hó 1-ére.

Június 1. közeledett és nagyban készülődtek a lakodalomra, már minden rendben volt, alig egy pár nap választotta el a boldog párt.

Végre felvirradt június 1. Egy gyönyörű verőfényes nap; a násznép is gyülekezni kezdett, midőn egyik szolga Kovácsnak tudtára adja, hogy egy ur beszélni óhajt vele. Kovács mitsem sejtve, bement a szobába, de majd, hogy el nem ájult bámulatában, a jövevény Varga dr. volt, ki hat hónap alatt annyira megváltozott, hogy szinte alig lehetett reá ismerni. Egy pár percig szemközt álltak szólanul, mignem Varga a csendet megszakitá.

„Kedves barátom, ma július elseje van, de mind ez ideig elváltatt kötelességednek meg nem feleltél. Eneufogva megkövetelem, hogy végezz önmagaddal. Ezen utóbbi szavak kíséretében egy pisztolyt nyújtott Kovácsnak, ki azt vonakodva bár, de elfogadta.

Kovács könyörgésre fogta a dolgot, kérte Vargát, hogy mentené fel őt annak a leánynak a kedvéért, kit ő is szeretett, végre is ő nem gyáva-ságból mulasztotta el kötelességének megte-

lenni, sőt még két hét előtt is könnyen megvált volna életétől, mert csak akkor vélte magát kötelezettsége alól felmentve, — miután ha áhírt meg tudta.

Varga szemei könybe lábadtak, s nem intett. Követelem, hebegte Varga. Kovács erre fejének szegezte a feyvert, és elsüté. E pillanatban Varga az ablakon át elhagyta a házat és a lakodalmas nép, mely a durranásra berohant, ájultan, de meg nem sérülve találta a földön Kvcácsot.

Kovács csakhamar magához tért és vonakodott a történetekről felvilágosítás adni.

Erzsike fürkésző szemei azonban csakhamar észrevették Kovács mellett egy levelet, melyet mohón feltört és melynek tartalmából könnyen megtudták a tényállást. A levél így hangzott:

A profétizmusról.

Föl hát jó nép, talpra lé! El a csáktornyai nép-párt üvöltő táborába. A zsidópárt lobogói alá!

Népboldogító dicsőségre szomjuhoznak ott a te veszérid.

Azt csak egy tragikus élet történetéből tudod, hogy Megváltódat megsejtenítették.

Most hívnak, ott lehetsz magad is, amint örökül hagyott nagy eszméit megsejtenítik.

A kaszinó nagytermében, hol a vig muzsának oly gyakran áldoz a nagykanizsai intelligencia, szombaton szép számú és előkelő közönség gyűlt egybe, hogy élvezze egy nagy tudományú írónak magas rüptű értekezését a bibliai kornak egyik legszebb szakáról. Dr. Neumann Ede Iórabbi ur a profétáknak egyik leghivatottabb fordítója és magyarázója, ismeri a proféták korát, irodalmát és erkölcsét — gyönyörű — nyelvezetű és lelkesedéstől áthatott előadásában. A felolvasás becsét nagyban emelték amaz időzelek, melyeket a szerző a profétái irodalom legszebb részeitől vett és melyek nemcsak a felolvasást levék érdekessé, hanem egyuttal tanúságot tettek arról is, hogy a követők a proféták könyveiben levő fenséges költői részeket oly tösgyőkeres, tömör, költői nyelvezettel képes visszaadni, hogy e tekintetben eddig irodalmunkban veleseni sem versenyezhet. Ugy tudjuk, hogy az I. Irodalmi Társaság kiadandó bibliájában a három nagy profétát: Ezsásját, Jeremiást és Ezekielást; dr. Neumann Ede fordítja; ha ez idézetekből következtetnünk szabad, akkor méltán kimondhatjuk, hogy e fordítók a magyar nyelvnek legszebb diadalát képezendik.

De térjünk át magára a felolvasásra.

A bevezetésben a felolvasó említi egy kiváló tudósnak azon nyilatkozatát, hogy a profétizmus egyike a legnagyobb szellemi hatalmaknak, — a melyeket az emberiség valaha látott: „a világtörténet nem teremtett semmit, a mit csak távolról is össze lehetne hasonlítani az izrael. profétizmussal.“ Azután rátér a proféta-szó jelentésének lejtégetésével és a rokonyelvok segítségével megállapítja azon szónak eredetét, amelylyel a héber nyelv a profétát jelöli. Fejetegeti azután a jóok és proféták közötti nagy különbséget. „Varázslókkal és jóokkal — ugymond — akik a jövődöntés mester-ég módjára fűztek és a nép tudatlanságát a saját tekintélyök megzárkódítására és önző érdekeik előmozdítására aknázak ki, a legtöbb népnél találkozunk, de a profétizmus megteremtésére csak a régi Israelben voltak meg a szükséges feltételek.“ Hellásznak a szépnak kulusza jutott osztályrészül, a tudomány is a görög szellemnek köszönjük, de a profétizmust Israel adta az emberiségnek és

ezzel oly szolgálatot tett neki, a melylyel mind-az nem vetekedhetik, a miben más népek kultur-munkájuknak sikerét és eredményeit látjuk!

„A proféták működésének célját és eredményét a következőkben foglalhatjuk össze: tisztá fogalmat adtak az Istenről és ennek révén örök időkre szilárd alapokra helyezték az emberi erkölcsöt. Megtölték azt győzelmesen, mérközve egy ellenséges világgal, bízhetetlen bátorsággal megküzdve azokkal, a kik a régi tévedésekhez görcsösen ragaszkodtak és szeretetről és igazságról, a proféták erkölcsstanának ezen két hatalmas oszlopáról tudni nem akartak. Eennél dicsőbb küzdelemről nem szól a világtörténet, a profétákénál nagyobb bátorság, hős szívet még nem töltött el.“

Szóla azután a kanaáni népek vallásáról, — a melyet csak néhány évtized óta azon emlékek-ből ismerünk közelebbről, melyeket ósrégi épületek romjai alatt találtak. És ecseteli a küzdeleket, melyet a proféták ezen idegen téves képzetek és azok ellen folytattak, a kik magában a zsidó népben a kanaáni világnézetnek hódoltak.

Kiemeli a proféták istenfogalmának univerzalizmusát és rámutat azon gyengéd kötelékre, a mely a proféták fellegása szerint az embert Istenhez fűzi. — Hangsúlyozza, hogy a proféták nem az áldozatokban és nem a vallás szertartásainak gyakorlásában látták a vallásos ember feladatát és hivatását, hanem az erkölcs életben. A proféták ezen isteni természetesen ellentétásra találtak azoknál, — a kik nem szívesen hallották azon gyakran kemény szavakat — és kellemlen igazságokat, — melyeket a proféták reájuk olvastak, — országnyagok, a kik a népet sanyargatták, a gazdagok, a kiknek kincseire a kifosztottak átka tapadt, a büszkek, kiknek fenhéjzása határt nem ismert, a papok, kik az áldozatokról nem szerettek volna lemondani, a hamis proféták, a kik mindig azt hirdették: „béke, béke“, a kik a nép szája, ize szerint akarták és a nagyok kegyét hajhászták és az értelmetlen nagy tömeg, mely tévedéséhez törhettelen hűvéggel ragaszkodik, a mely hibáiba szerelmes és nem szereti azokat, — a kik javát akarják.“ Ennek kapcsán szól a proféták bátorságáról, a melyet még azokkal szemben is tanúsítottak, „a kik előtt a legnagyobb szel emek minden időben hódolva borultak le, — a kiknek hájai a szent írókra is varázserőt gyakoroltak, a kiknek dicsőségét a biblia legköltőibb lapjai zengik: a nőkkel szemben is.“

Végre rámutat arra, hogy a proféták, a kik a legnagyobb szigorral és kérielhetlen igazsággal ostromozták a bűnt, korholták az erkölcsötlen-séget, megfenyítették a gonoszságot, bárhol is találkoztak vele, az emberi szív legérzékenyebb hurjainak megrezegtetésében is utóérhetetlen mesterek voltak, hisz ők végtelentl szerették azokat, a kiket oly gyakran kellett dorgálnok és szívesen adták az mindenkoron szívük vért azokért, a kik gyűlölték és üldözték őket.

A felolvasást a következő szavakkal zárta be: ugyanezen szellem nyomaira akadunk azon férfiak életében is, a kik más nemzeteknél profétái ihlettel és profétái bátorsággal népi igazságról küzdötték. — Ilyen proféta volt Pálfi, a szabadság baronáj, ilyen proféta volt Kosuth, a szabadság, egyenlőség és testvériség profétái eszméinek dicső leventéje és ilyen proféta volt Széchenyi István, ki azt mondta: hogy „Magyarország nem volt, hanem lesz.“

H I R E K.

A „Zala“ naptára

Február	1-én:	Thea-estély a „Polgári Egylet“-ben.
„	2-án:	A „Polgári-Egylet“ közgyűlése. délelőtt 10 órákor. — Este társasvacsora.
„	3-án:	A „Zalamegyei Aggharcos-Testület“ táncmulatsága.
„	6-án:	A „Póstások és Tavírdások“ mulatsága a Polgári-Egyletben.
„	7-én:	A „Nagy-kanizsai Vendéglősök, Kávások, Mészárosok, és Pincérek betegsegélyző egylete 1895. évi rendes közgyűlése délután 3 órákor.
„	9-én:	„Megyei Bal“ Zala-Egerszegen.
„	9-én:	A Csáktornyán székelő „Mura-közi Takarékpénztár Részvény-

Kedves barátom!

Te im kötelezettségnek, melyet január 1-én vállaltál magadra, habár csak formailag is, de megfeleltél; a fogycer, melyet neked átadtam töltve nem volt, most pedig kirdnom, hogy légy oly szerencsés és boldog azzal, kit szeretsz és ki szeret — mint a milyen szerencsétlen és boldogtalan én vagyok. Ezt kívánja neked szerető barátod

Varga.

A levél elolvasása után ámulás vett erőt a lakodalmas népen, hangoztatták Varga jellemét. Két óra mulva Kovács és Erzsike férj és feleség voltak.

Társaság" XIV. évi rendes közgyűlése d. u. 3 órákor.

" " 10-én: Az „Ipartestület" vizsgálma.

" " 16-án: A „Nagykanizsai Izraelita Nő-Egyet" estélye.

" " 17-én: A „Nagykanizsai Kereskedelmi és Iparbank" részvénytársaságnak évi rendes közgyűlése del előtt 10 órákor.

" " 17-én: A „Letenyei Takarékpénztár Részvénytársaság" rendes évi közgyűlése.

" " 23-án: A „Nagykanizsai Bankégyesület Részvénytársaság" huszonegyedik évi rendes közgyűlése.

— **Előléptetések.** Az igazságügyminiszter 1895. évi január elsejével dr. Sárffy Elek nagykanizsai törvényszéki és Svastics Géza tapolcai járási bírósági jegyzőket a X-ik íretési osztály 2-ik fokozatába léptette elő.

— **A Társas-ágy estélye.** A nagykanizsai Társas-kör vizalomrendező bizottságának az idei farsangban határozottan szerencsése van. — Akár küld szét megbírókat a hivatalos pecsét titka alatt, akár nem, az estélyek mindenkor igen látogatottak és a látogatottsághoz ezen díszes körben mindenkor a jövőre is tarsul. — A folyó hó 26-án este megkezdett és e hó 27-én reggeli 8 óráig tartó vizalom, szüneten magán hordta mindazon jelleg, mely egy fényesen sikerült mulatság mellett tanuskodik. — A szép estély eméket maradandóvá teendő a figyelmes rendezőség igen csinos táncrenddel lepte meg a mezejent hölgyeket. A négyeseket 38 pár táncolta. Ott voltak: *Csertán Emilia és Csertán Ilka Nemes-Apátirol, Csenger Nándorné, Dauscha Ottóné, Demszky Laura; dr. Dezzényi Arpdné Keszthely, Dezzényi Elekné Mörzichely, dr. Fasciattiné; Glacina Margit Gelse, Gutmann Vilmosné, Györfly Jánosné; Halbauer Aranka Budapest, Isti Izska Marcali, Jemrits Istváné, dr. Jöng Fabidné és Jöng Margit Alsó-Lendváról, Jöng Károlyné B. Pest, Makara Idoné, Manhardt Malvin, Mergenthaler Lajosné, Merky Antalné, Mikoss Gézné, Mikoss Hedvig, Mikoss Meláni, Misits Arpdné; Nunkovics Vilmosné, Nunkovics Erzsik és Vilmos Gyéty, dr. Nyuli Györgyné, Nyuli Gizella, Pihl Ferencné, Schmidt Frigyesné; Skubics Jenőné, Skubics Gizella, Lenke és Margit Zala-Egerszeg, dr. Skubics Sándorné, Skubics Emilia és Karolina Zala-Szent-Mihályról, Stirling Sándorné; dr. Szantsi Elekné, Szantsi Anna és Laura Le-sence-Tomaj, Szabady Ignácné, Szabady Lenke Babócsa, Szöllösy Kálmáné, Tóth Lászlóné, Tóth Kamilla és Marika, Török Ambrusné, Török Roza, dr. Tuboly Gyúdné, Unger Utmann Elekné, Varga Lajosné, Varga Gizella, Vöber Károlyné.*

— **Deák Ferenc ünnepély.** Dícséretes szokás a helybeli ír. tanintézetekben, hogy minden évben leiválva hazánk egy-egy kiváló alakjának emlékét ünneplik. Különösen Deák Ferenc és Eötvös Józsefről szoktak kegyelettel megemlékezni; Ez évben, e. p. jan. 23-án mint Deák Ferenc halála napján, e nagy hazánk fia emléke iránt róta le a kegyelet adóját külön-külön az elemi nép- valamint a polgári iskola. A program a népiskolában következő volt: 1. Hymnus 2. Bun Samu igazgató az ifjusághoz írt szavai hazaszeretőre bu dító beszéde. 3. Ha az Isten" gyászadal. 4. Hazádnak rendületlenül" szavaltá Rothschild Rózsika 4. oszt. tanuló 5. Deák Ferenc emlékezetét" szavaltá Deutsch Lina 6. oszt. tanuló. 6. "Szózat." — A polgári iskolában: 1. Hymnus 2. Bun Samu igazgató beszéde. 3-6. Szavallatok. Lusztig Arnold és Weisz Isó III., Blühweisz Gyözö és Kronberger Manó IV. oszt. tanuló által 7. Szózat.

— **Deák Ferenc emlékezete.** A helybeli áll. segély. köz-égi polgári fiu iskola mint minden évben, ez évben is kegyeletesen meg-ünneplelte Deák Ferenc emlékét: az é a hazabölcének halála napján, január hó 28-án. A polgári iskolai ifjus 9 órákor gyűlt össze az iskola rajztermében, hol dr. B a r t h a Gyula igazgató, rövid, lelkes beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt, szépen fejtegetvén annak célját. A program 2. pontja gyanánt az iskolai érekar a Szózatot énekelte Sauer mann Mihály énektanár vezetésével. Azután Végele József VI. oszt. tanuló szavaltá Tóth Kálmán költeményét: Deák Ferenc emlékezetét mire az ifjusági énekar egy dalt adott elő sza-

batosan és szépen. Majd Hoffmann Mór tanár tartott rövid beszédet az ifjusághoz, Deák Ferenc példájának követésére buzdítván őket. Azután Lenk János VI. oszt. tanuló szavaltá Petöfi Sándornak: A rab című költeményét. Ismét az énekar adott elő egy dalt. Az igazgató rövid záró szavaiyal ért véget a rövid, de gygyeletes ünnepély.

— **Tüzoltó testületi közgyűlés.** A nagykanizsai önk. tüzoltó testület vasárnap e hó 27-én Lengyel Lajos elnök elnökielte alatt tartotta évi rendes közgyűlését. Az elnöki megnyitó után Roming Lajos tükár felolvasta az elnöki és főparancsnoki jelentést, melyből a juk a következőket: Rövid visszajáratatva, a testület 24 évi fennállására, örömmel konstatalja a jelentés, hogy a testület felszerelése messze felülmulja a vidéki városok felszereléseit. Hogy az általános vízhiány némileg pótolásuk, a testület 6-8 vízzel teletelt lajt készen tartását javasolta a városi tanácsnak, hol a javaslat kedvező fogadtatásra talált és a lajtok mieöbbsi elkészítése elrendeltetett. — A testület a múlt évben egy terhes feladatot vállalt magára a mentő-osztály felállításával, mely nemcsak célú intézmény újabb átdolgozott szabályai a közgyűlés folyamában előterjesztvén, egyhangulag elfogadtaták. — Tartatott a lefolyt évben 1 rendes közgyűlés, 1 választmányi és 11 parancsnoksági ülés, melyeken 124 ügy darab nyert elintéztet. — Nagy gyakorlat volt kettő, továbbá 32 kis gyakorlat és ezen kívül az esti őrség ideje alatt a fagok az illető őrparancsnokoktól iskolai oktatásban részesültek. Az elmúlt évben 10 tüzostét fordult elő. Elégelt 2 oserépasindelyes 5 szalma fedelees ház, 8 paja 6 istálló, 4 ól, 2 fakamra, 6 szalmakazal 51 szeker széna, 2 balla papir, 3/4 ól ta. Az összes kár 4184 ft. Az elégtel épületek közül 10 biztosítva volt, 9 pedig nem. — Működésében állott a tüzoltóságon kívül a helyben átlomászó m. kir. 20-ik honvéd zászlóalj valamint házirendünk legénysége. — A testületnek jelenleg 106 pártoló és 108 működő tagja van. — Egy tag a parancsnokság iránt tanúsított durva magaviselete miatt kizáratt. A kizárt tag a közgyűléshez felebezett, de öt pártolóra nem találván, lelebbező-ével elutasított. — A megyei tüzoltó szövetség Zala-Szent-Gróthon tartott évi közgyűlést, a testületet Knortzer György főparancsnok képviselte. — Segélyben ez évben két tag részesült. — Ünnepléses kivonulás volt kettő, az Úrnapi körmenekor és Kossuth Lajos tetemei állásítása alkalmával, mely utóbbi esetben a pátdás rend leutartásához a tüzoltóság nagy mérvben hozzá járult. — A mentőosztály javára március hónap egy hangversenyes tanóvalom tartatott, mely 462 ft 36 kr tiszta jövedelme eredményezett, mely összeg a tökéskített kamakkal addig is, míg erre szükség leszén, takarékpénztárilag kezeltek. — A pénzüri forgalom ft. 1549.24 bevételét szemben, ft. 1509.39 kiadást tüntet ki. — A segélyalap jelenlegi összege ft. 3000.21 kr. kr. — Lakosság buzdító szavakkal zárodott a nagy gondal kidolgozott jelentés, melyet a közgyűlés tetészőssel egyhangulag tudomásul vett. — A számvizsgáló bizottság jelenléteinek tudomásul vétele után, a számvizsgáló bizottságnak nemkülönb Fesselhofer József egyesületi pénzürosnak fardozásikért köszönet szavaztatott. Az 1895. évi költségvetés a választmányi javaslata szerint elfogadtatott. Szolgálati érmet kaptak: Knortzer György főparancsnok és Schöbinger Ferenc 15 éves, Laszky János 5 éves szolgálatért. Lengyel Lajos elnök az ö-szes kitüntetettek szép beszédet intékvén, feltűzte a főparancsnok mellére a szolgálati érmet, a másik két kitüntetett tagra Knortzer főparancsnok tüzt fel az érmet elismerő és buzdító szavak kísérelében. — A malom tüzoltó szakasz parancsnokául Franz Lajos malomtulajdonos választatott meg, ki a vizsga-rendszer követelményeinek megfelelt. — Vegül az elnök elismerő köszönetet nyilvánította a választmányának, parancsnokságnak és működő tagoknak tevékenységükért, mit Knortzer főparancsnok a maga, valamint a testület nevében köszönettel viszonzott.

— **Hymen.** Özv. Blau Adolfné urnó leányát: Amália kisasszonyt eljegyezte Keleti M. Mór kereskedő Győröll. — Ráthka Lajos e hó 28-án delután vezette oltárhoz Mittrij Anna kisasszonyt a szent ferencrendűek templomában, mely szülőiség megtel közönséggel. Az estebéd a menyasszony szülői házában tartatott,

hol a vizlakodalmi vendégek Horváth Laci lekesítő zenéje mellett — reggelig maradtak együtt.

— **A nagykanizsai ipartestület vizalomrendező bizottsága** 1895. évi február hó 10-én a Polgári Egyet emeleti dísztermében Horváth Laci zenekara közreműködésével szürkőü táncmulatságot rendez. Kérdete este 8 órákor. Belépti-díj személyenkint 80 kr. Családjegy (3 személyre) 2 forint. Páholyjegy 3 frt, Karzat-jegy 60 kr. A tiszta jövedelem az élszegényedatt iparosok javára fordítatik. Felülfűtetések közöccettel fogadtatnak és hírlaplilag nyugtatnak. A meghívó másra át nem ruházható és kivételre előmutatandó. — Jegyek előre válhatók Halvax Frigyes és Tas; Simon uraknál. Kik meghívót tévedésből nem kaptak, forduljanak az Ipartestület irodájához d. e. 9-12-ig és d. u. 2-5-ig.

— **A nagykanizsai ker. jét. négyzet** f. hó 27-ére összehívott közgyűlése, a tagok kellő számban meg nem jelenvén, megtartható nem volt. Az új közgyűlés, — mely tekintet nélkül a megjelenők számára, határozatképes — február 3-án d. u. 3 órákor az iskolaszék helyiségében fog megtartatni.

— **Közgyűlés.** A nagykanizsai Ipartestület e hó 27-én tartotta meg évi rendes közgyűlését, mely igen nyugodt lefolyású volt. Az egész előjáróság közfelkiáltással követségöleg választatott meg. Elnök Samu József, alelnökök: Knassz Ferenc, Halvax Frigyes. Választmányi tagok: Takács József, Topolics János, Mihály István, Majlinger János, Hartmann Ignác, Hlax Lajos, Merc Mályás, Tancsics József, Hernyovics Bertalan, Stern Károly, Hell János, Miltényi Sándor, Szűts József, Svejcer József, Kauter József, Parnazzi István, Nagy Károly, Horváth József Kovács, Fialovics Lajos, Szántó János, Horváth József, Lórái Károly. Póttagok: Bódis János, Németh György, Munkacsai Nándor, Horváth Lajos, Szi Dániel. Számvizsgálók: Beck Miksa, Schwarz Mihály, Veisberger Zsigmond.

— **A differitias.** Letenyén is szedi áldozatát a differitias. Legutóbb — mint levelezőnk írja — Malics János ügyvéd 2 éves kis fiúcskáját ragadta el a szerető szülők e borzasztó réme és az-éttépe mindama reményt, mely a szegény kis fiúcskában összpontosult.

— **Hálát okozó tulburgóság.** Nemrég adtunk hírt arról, hogy egy erdő-ör a járásába vesztett szedni tévedt embert minden alapos ok nélkül vesztélyesen megsebesített. Most ismét hasonló, de sokkal szerencsétlenebb kimenetelli büntettről értesít bennünket tudósítónk. Ugyanis Tóth József öreg erdő-ör a zalki határban levő gr. Andrassy Aladár fele uradalmi erdőben több 15-16 fut talált, a kik a fenő-lákról gubacsot szedtek. A fiuk az erdő-ör erélyes felzárkoltására nem állak meg, a mi felett az előbbi annyira dühbe jött, hogy felkapta puskáját és lőtt minék következtében az egyik gyermek: Knelli István oly szerencsétlenül lett halántékon találva, hogy néhány futó lépés megtétele után halva össze-rogyott. Hogy véletlenül vagy szándékosan lett-e a szegény fiu élete kioltva, a-t a megindított vizgálat adatai tesznek hivatva kideríteni. Az azonban már bizonyos hogy a sajnálásra méltó eset a szolgálati tulburgóság következménye. Jó lenne, ha az illető önökök az erdőnek egy kis oktatást adnának időközönként avégből, hogy a fekvő a legvégső esetrej. önévelem céljából adatik kezükbe, de nem azért, hogy szal egyes embereket vadállatok módjára aryon puffogások; még akkor sem, ha az ille-ök kisebb lopásokban látszanak bünsövének, mert ezt nem az erdő urak, hanem a bíróságok vannak hivatva megtorolni.

— **Farkas a faluban.** Gyékényesből azon hír szivárgott ki, hogy e héten egy fiu farkas tépelt szét a faluban. Szerencsére e rémhir nem bizonyult valónak, azonban alapját mégis szerencsétlenül eset képezte. Iharosból ugyanis egy veszett eb Gyékényes-be tévedt, ott több kutyát megmar és egy 14 éves fiut is megtámadott. A fiu nem vesztette el lélekjelenlétét s dulakodás közben a kutyára e-ét, annak torakát erősen szorítva tartotta, mindaddig, míg Korosmár nevű szomszédja nagyfejével le nem ütötte a dühös állatot. A fiu karján marai sebeket kapott s így a Pasteur fé-é intézetbe küldték. A legerélyesebb intézkedések megtételük, hogy a baj el ne harapódzék. Számtalan ebet lelőttek, 40 darab gyanus állat veztegzár alatt tartaták.

Társaság" XIV. évi rendes közgyűlése d. u. 3 órakor.

" " 10-én: Az „Ipartestület" vigalma.

" " 16-án: A „Nagy-kanizsai Izraelita Nő-Egylet" esélye.

" " 17-én: A „Nagy-kanizsai Kereskedelmi és Iparbank" részvénytársaságának évi rendes közgyűlése délelőtt 10 órakor.

" " 17-én: A „Leteneyi Takarékpénztár Részvénytársaság" rendes évi közgyűlése.

" " 23-án: A „Nagy-kanizsai Bankkegyesület Részvénytársaság" huszonegyedik évi rendes közgyűlése.

— **Előléptetések.** Az igazságügyminiszter 1895. évi január elsejével dr. Sárfy Elek nagykanizsai törvényszéki és Svastics Géza topolcai járásbírói jegyzőket a X-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába léptette elő.

— **A Társas-úgy esélye.** A nagy-kanizsai Társas-kör vizalombrendező bizottságának az idei farsangban határozottan szerencsése van. — Akár küld szét megbívató a hivatalos pecsét tülka alatt, akár nem, az esélyek mindenkor igen látogatottak és a látogatottsághoz ezen diszes körben mindenkor a jókérvis is tarsul. — A folyó hó 26-án este megkezdett és e hó 27-én reggeli 8 óráig tartó vizalom, szünet magán hordta mindazon jelleget, mely egy fényesen sikerült mulatság mellett tanusodik. — A szép esztély em ékét maradandóvá teendő a figyelmű rendezőség igen csinos táncrenddel lepte meg a megjelent hölgyeket. A négyeseket 38 pár táncolta. Ott voltak: *Coertán Emilia és Coertán Ilka* Nemes-Apátirol, *Czenger Nándorné, Dauscha Ottóné, Demszky Laura; dr. Dezsényi Árpádné* Keszthely, *Dezsényi Zsuzsáné* Mörzshely, *ösv. Fuscziáné; Glavinna Margit* Gelse, *Gutmann Vilmosné, Györfly Jánosné; Halbauer Aranka* Budapest, *Ist. Róza* Marcali, *Jemrits Istvánné, dr. Józsa Fabiánné és Józsa Margit* Alsó-Lendvától, *Jung Károlyné* B. Pest, *Makara Ivánné, Manhardt Malvin, Mergenthaler Lajosné, Merky Antalné, Mikoss Gézánné, Mikoss Hedvig, Mikoss Meláni, Misits Árpádné; Nunkovics Vilmosné, Nunkovics Erzsik és Vilmos* Géttye, *Nyuli Györgyné, Nyuli Gizella, Pihál Ferencné, Schmidt Frigyesné; Skublics Jenőné, Skublics Gizella, Lenke és Margit* Zala-Egerszeg, *ösv. Skublics Sándorné, Skublics Emilia és Karolina* Zala-Szent-Mihályról, *Stirling Sándorné; ösv. Seastits Elekné, Seastits Anna és Laura* Lesence-Tomaj, *Szabady Ignácné, Szabady Lenke* Babócsa, *Szöllösy Kálmáné, Tóth Lászlóné, Tóth Kamilla és Mariska, Török Ambrusné, Török Roza, dr. Tuboly Gyuláné, Unger Ulmann Elekné, Varga Lajosné, Varga Gizella, Véber Károlyné.*

— **Deák Ferenc ünnepély.** Dícséretes szokás a helybeli ízr. tanintézetekben, hogy minden évben felváltva hazánk egy-egy kiváló alakjának emléket ünnepel. Különösen Deák Ferenc és Eötvös Józsefről szoktak kegyelettel megemlékezni. Ez évben, é. p. jan. 23-án mint Deák Ferenc halála napján, e nagy hazánk fia emléke iránt róttá le a kegyelet adóját külön-külön az elemi nép- valamint a polgári iskola. A program a népiskolában következő volt: 1. Hymnus 2. Bun Samu igazgató az ifjúsághoz intézett hazaszeretete bu-dító beszéde. 3. „Hu az Isten" gyászadal. 4. „Hazádnak rendületlenül" szavaltá Rothschild Rózsika 4. oszt. tanuló 5. „Deák Ferenc emlékezete" szavaltá Deutsch Lina 6. oszt. tanuló. 6. „Szózat." — A polgári iskolában: 1. Hymnus 2. Bun Samu igazgató beszéde. 3-6. Szavallatok. Lusztig Arnold és Weisz Izó III., Blühweisz Gyözö és Kronberger Manó IV. oszt. tanulók által 7. Szózat.

— **Deák Ferenc emlékezete.** A helybeli áll. segély. közégi polgári fiu iskola mint minden évben, ez évben is kegyeletesen megünnepelte Deák Ferenc emlékeztét a „haza bölcsének" halála napján, január hó 28-án. A polgári iskolai ifjúság 9 órakor gyűlt össze az iskola rajztermében, hol dr. B a r t h a Gyula igazgató, rövid, lelkes beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt, szépen fejtegetvén annak célját. A program 2. pontja gyanánt az iskolai énekkar a Szózatot énekelte Sauer mann Mihály énektanár vezérése mellett. Azután Vegele József VI. oszt. tanuló szavaltá Tóth Kálmán költeményét: Deák Ferenc emlékeztét mire az ifjúsági énekkar egy dalt adott elő sz-

batosan és szépen. Majd Hoffmann Mór tanár tartott rövid beszédet az ifjúsághoz, Deák Ferenc példájának követésére buzdítván őket. Azután Lenk János VI. oszt. tanuló szavaltá Petőfi Sándornak: A rab című költeményét. Ismét az énekkar adott elő egy dalt. Az igazgató rövid záró szavaiával ért véget a rövid, de kegyeletes ünnepély.

— **Tűzoltó testületi közgyűlés.** A nagy-kanizsai önk. tűzoltó testület vasárnap e hó 27-én Lengyel Lajos elnök elnöklété alatt tartotta évi rendes közgyűlést. Az elnöki megnyitót után Roming Lajos tükár felolvasta az elnöki és főparancsnoki jelentést, melyből a következők: Rövid visszajáratást vetve, a testület 24 évi fennállására, örömmel koustatálja a jelentés, hogy a testület felszerelése messze felülmulja a vidéki városok felszereléseit. Hogy az általános vízhiány némileg pótoltsák, a testület 6-8 vizzel feltöltött lajt készen tartatva javasolta a városi tanácsnak, hol a javaslat kedvező fogadtatásra talált és a lajtok mieöbbi elkesztése elrendeltetett. — A testület a múlt évben egy terhes feladatot vállalt magára a mentő-osztály felállításával, mely nemes célú intézmény ujabban átdolgozott szabályai a közgyűlés folyamában előterjesztvén, egyhangulag elfogadták. — Tartatot a lefolyt évben I. rendes közgyűlés, 1 választmányi és 11 parancsnoksági ülés, melyeken 124 ügy darab nyert eintéztet. — Nagy gyakorlat volt kettő, továbbá 32 kis gyakorlat és ezen kívül az esti őrség ideje alatt a tagok az illető őrparancsnokoktól iskolai oktatásban részesültek. — Az elmúlt évben 10 tüzest fordult elő. Elégett 2 cserépszindelyes 5 szalma fedeles ház, 8 paja 6 istálló, 4 ól, 2 fakamra, 6 szalmakazal 51 szekér széna, 2 bála papir, 3/2 ól. — Az összes kár 4184 frt. Az elégett épületek közül 10 biztosítva volt, 9 pedig nem. — Működésben állott a tűzoltóságon kívül a helyben álmószó m. kir. 20-ik honvéd zászlóalj valamint házirendünk legénysége. — A testületnek jelenleg 106 pártoló és 108 működő tagja van. — Egy tag a parancsnokság iránt tanusított durva magaviselete miatt kizárattat. A kizárt tag a közgyűléshez felebezett, de itt pártolóra nem találván, felebezésével elutasított. — A megyei tűzoltó szövetség Zala-Szent-Grothon tartott évi közgyűlést. A testületet Knortzer György főparancsnok képviselte. — Segélyben ez évben két tag részesült. — Ünnepélyes ki vonulás volt kettő az Urnapi körmenekor és Kossuth Lajos tetemei átszállítása alkalmával, mely utóbbi esetben a példás rend fenntartásához a tűzoltóság nagy mérvben hozzá járult. — A mentőosztály javára március hóban egy hangversenyes táncvizalom tartott, mely 462 frt 36 kr tiszta jövedelem eredményezett, mely összeg a tőkésített kamatokkal addig is, míg erre szükség leszen, takarékpénztárilag kezelteik. — A pénztári forgalom frt 1549.24 bevétellel szemben, frt 1509.39 kiadást tüntet ki. — A segélyalap jelenlegi összege frt 3000.21 kr. — Lelekes buzdító szavakkal záródott a nagy gondal kidolgozott jelentés, melyet a közgyűlés tetszéssel egyhangulag tudomásul veit. — A számvizsgáló bizottság jelenésnek tudomásul vétele után, a számvizsgáló bizottságnak nemkülönbén Fesselhofer József egyesületi pénztárosnak fáradozásaiért köszönet szavattatott. Az 1895. évi költségvetés a választmányi javaslata szerint elfogadtatt. Szolgálati érmet kaptak: Knortzer György főparancsnok és Schöbinger Ferenc 15 éves, Laszky János 5 éves szolgálatért. Lengyel Lajos elnök az összes kitüntettek szép beszédet intézvén, feltűzte a főparancsnok mellére a szolgálati érmet, a másik két kitüntetett tagnak Knortzer főparancsnok tűzt fel az érmet elismerő és buzdító szavak kíséretében. — A malom tűzoltó szakasz parancsnokául Franz Lajos malomtulajdonos választott meg, ki a vizsga-rendszer követelményeinek megfelel. — Végül az elnök elismerő köszönetet nyilvánította a választmányiak, parancsnokságnak és működő tagoknak tevékenységükért, mit Knortzer főparancsnok a maga, valamint a testület nevében köszönettel viszonzott.

— **Hymen.** Ösv. Blau Adolfné urnó leányát: Amália kisasszonyt eljegyezte Keleti M. Mór kereskedő Győrrel. — Rátzka Lajos e hó 28-án delután vezette Oltához Mitili Anna kisasszonyt a szent ferencrendiek templomában, mely zafolóság megtelt közönséggel. Az estebéd a menyasszony szülői házában tartott,

hol a vig lakodalmi vendégek Horvath Laci lelkész úr zenéje mellett — reggelit maradtak együtt.

— **A nagy-kanizsai Ipartestület vizalombrendező bizottsága** 1895. évi február hó 10-én a „Polgári Egylet" emeleti dísztermében Horváth Laci zenekara közsműködésével zárkörtű táncmulatságot rendez. Kezdele este 8 órakor. Belépti-díj személyenkint 80 kr. Csatládjegy (3 személyre) 2 forint. Páholyjegy 3 frt, Karzatjegy 60 kr. A tiszta jövedelem az elszegényedett iparosok javára fordittatik. Felülfizettek köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A meghívó másra át nem ruházható és kívánatra előmutatandó. — Jegyek előre válthatók Halvax Frigyes és Tasz Simon urakkal. Kik meghívót tévedésből nem kaptak, forduljanak az Ipartestület irodájához d. e. 9-12-ig és d. u. 2-5-ig.

— **A nagy-kanizsai ker. Jót. négyelet** f. hó 27-ére összehívott közgyűlése, a tagok kellő számban meg nem jelenvén, megtartható nem volt. Az új közgyűlés, — mely tekintet nélkül a megjelenők számára, határozatképes — február 3-án d. u. 3 órakor az iskolaszék helyiségében fog megtartani.

— **Közgyűlés.** A nagy-kanizsai Ipartestület e hó 27-én tartotta meg évi rendes közgyűlést, mely igen nyugodt lefolyású volt. Az egész előjáróság közfelkiáltással következőleg választott meg. Elnök Samu József, alelnökök: Knauz Ferenc, Halvax Frigyes. Választmányi tagok: Takács József, Topolics János, Mihályi István, Majlinger János, Hartmann Ignác, Illicz Lajos, Merc Mátyas, Tancsics József, Hernyovics Bertalan, Stern Károly, Hell János, Mihályi Sándor, Szűts József, Szejcer József, Kaufer József, Perneszi István, Nagy Károly, Horváth József Kovács, Fialovics Lajos, Szantó János, Horváth József, Lórai Károly. Póttagok: Bódis János, Németh György, Munkácsi Nándor, Horváth Lajos, Szi Dániel. Számvizsgálók: Beck Miksa, Schwaz Mihály, Vaiszberger Zsigmond.

— **A differitiz.** Letenyén is szedi áldozatait a differitiz. Legutóbb — mint levelezőnk írja — Málics János ügyvéd 2 éves kis fiacskáját ragadta el a szerető szülő és borsasztó réme és szétépte mindama reményt, mely a szegény kis fiucskában összpontosult.

— **Halált okozó tuluzgóság.** Nemrég adtunk hírt arról, hogy egy erdő-őr a járásába vesszőt szedni tévedt embert minden alapos ok nélkül vesztélyesen megsebesített. Most ismét hasonló, de sokkal szerencsétlenebb kimenetelű bűntettől értesít bennünket tudósítónk. Ugyanis Tóth József öreg erdő-őr a zalki határban levő pr. Andrassy Aladár fele urodalmi erdőben több 15-16 fut talált, a kik a fenyő-fakról gubacsot szedtek. A fiuk az erdő-őr erélyes felszólítására nem álltak meg, a mi felett az előbbi annyira dühbe jött, hogy felkapta puskáját és lőtt minek következtében az egyik gyermek: Knelli István öly szerencsétlenül lett haláltkón találva, hogy néhány futó lépés megtétele után haltnan összerogyott. Hogy véletlenül vagy szándékosan lett-e a szegény fiu élete kiolva, az a megindított vizsgálat adatai tesznek hivatva kideríteni. Az azonban már bizonyos hogy a sajnálalra üeltő eset a szolgálati tuluzgóság következménye. Jó lenne, ha az illető főnökök az erdőnek egy kis oktatást adnának előközönkint avégből, hogy a fegyver a legvégső esetrej önévedelem céljából adatik kezükbe, de nem azért, hogy azzal egyes emberek vadállatok módjára ayon puffogassanak; még akkor sem, ha az illeők kisebb lopásokban látszanak bűnösöknek, mert ezt nem az erdő őr, hanem a bíróságok vannak hivatva megtorolni.

— **Farkas a faluban.** Gyékényesből azon hír szivárgott ki, hogy e héten egy fut farkas tépett szét a faluban. Szerencsére e rémhír nem bizonyult valóznak, azonban alapját mégis szerencsétlen eset képezte. Ihárosból ugyanígy egy veszett eb Gyékényes-be tévedt, ott több kutyát megmar és egy 14 éves fiut is megtámadott. A fiu nem vesztette el lélekjelenlétét a dulakodás közben a kutyára esett, annak torkát erősen szoritva tartotta, mindaddig, míg Korosmár nevű szomszédja nagyfejével le nem ütötte a dühös állatot. A fiu karján marási sebeket kapott s így a Pasteur-féle intézetbe küldték. A legerélyesebb intézkedések megérették, hogy a baj el ne harapdálék. Számtalan ebet lelőttek, 40 darab gyanus állat vesztélgár alatt tartatik.

— **A bankár és a papagáj.** Egy bécsi bankárral történt a következő eset: Egy napon a születési évfordulójának reggelén a bankár nyugodtan ült a kávéja mellett, mikor hirtelen a következő kiáltás hallatszott a fülébe:

— **Hitelrészvény — négyszáz forint!** Hitelrészvény négyszáz forint!

— Csodálkozva fordult hátra, s egy mérgeszöld papagájt pillantott meg, amely a borseágeneket megszegező lelkesedéssel ismételte:

— **Hitelrészvény — négyszáz forint!**

Ez a kurzus meglehetősen fantasztikus volt, s a bankár boldogan ölelte meg a papagájt, amelyvel gondos felesége lepte meg születésnapjának reggelén.

A papagáj jóslata időközben beteljesedett, a hitelrészvények elértek, sőt el is hagyták a jelzett kurzust, s a bankár minden áldott napon hálás pillantásokat vetett a haragoszöld papagáj felé. A múlt hétfőn azonban a hitelrészvények kurzuva váratlanul négyszázkilenc forintra szállott alá az előző nap négyszázötvenhét forintos árfolyamáról. A bankár kedvetlenül tért haza, s elhülve, babonásan hallgatta a papagáj állandó jóslatait:

— **Hitel — négyszáz forint!**

A bankár dühösen kiáltott a szobaleányára.

— **Vigyék ki rögtön ezt a vadállatot!**

A szegény, a la baise hangolt papagájt rögtön száműzte a hatodik szobába. Talán sohasem is tért volna vissza többé, ha a gondos feleség egy genáris öflettel meg nem szerzi ismét a kegyelmet a szerencsétlen madár számára. Amikor ugyanis az erősen engedő bankár hazatért a lakásába, újra egy rikácsoló hang hallatszott a fülébe:

— **Hitel — négyszázötven, hitel — négyszázötven!**

— **A bankár könyvebort szemmel fordult a derék madár felé:**

— **Drága tubicám, — monda elérzékenyülten — hé, íziben friss mandulát ennek az aranyos jószágának.**

A bankár felesége boldog mosollyal nézte az újából dresszurájának ezt a csodálatos eredményét.

Szerkesztői üzenet.

LETENYE. Mindkét levélét egyszerre kaptuk meg. Azt is, mit a csütörtöki szám megjelenése előtt s azt is, amit később mellőztattott küldeni. — Köszönjük.

Felelős szerkesztő:

Dr. LÓKE EMIL.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

NYILTÉR.*)

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Az igazság érdekében kérjük a következő helyreigazító soroknak helyt adni. Egy **Eremita Pál** nevű kiskis lakos nyilatkozatot tett közö ellenünk, melyből csak annyit a való, hogy vele perben állunk, minden egyéb ténybeli állítást a valósággal ellenkezünk. Perel pedig azért, mert a tényleges, igazságosan és méltányosan megállapított jogháromságon felül nem akartunk neki annyit ítélni, mint a mennyit követelt. Az általunk alkalmazott becsléskalkulációval 3675 forintban állapították meg a jogkárt, ezzel megkínáltuk, miután nem fogadta el, az ősszeget készpénzben bírólétebe helyesztük; **ott van az ma is**, ha tehát a nyilatkozatban arra hivatkozik, hogy ügyvédjéről értesült, hogy az ősszeget utólagosan a bírólétéből felvettük, **akkor ő vagy ügyvédje, tudva valótlanul állított.**

Különböleg nagyon csalódásig valaki, ha azt hinné hogy Eremita ur tételi közzé s nyilatkozatot, mert ez tudunkkal Magyarországon majdnem minden vidéki lapjában megjelent oly vidékekre is, hol Eremita ur soha sem járt, elannyira, hogy e nyilatkozat közzétételének költségei sokkal többre rognak, mint a mennyit kártérítés címén rajtuk követel; ránk sem gyakorolhat vele presziót, mert hiszen a bíróság dolga, kárigenye felett határozni, a való tehát az, hogy a közönség félrevezetésére ép azok aknáznak ki az Emerita urral történt esetet, a kiknek érdekében áll tekintélyünket a közönség előtt lerontani, mely törekvéssel szemben kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy sok száz kárvallott feleink közül Eremita Pál az egyetlen, kivel akarunk ellenőre kénytelenek vagyunk többi biztosított feleink érdekében pert viselni, holott némely nagy biztosító részvénytársaság, mint statisztikailag ki lehetne mutatni, jóformán a peremből él, mert hiszen ép az ezen ténen szerzett szomorú tapasztalatok készítették a gazdasági egyesületeket, hogy Mezőhegyesen október 30-án országos kongresszusra össze-

gyűlvén, a méltánytalan, erőszakos és igazságtalan kárfelelősi eljárással szemben orvoslást keresnek.

Látható ebből, mennyire alaposak az immár országosra terjesztett nyilatkozat vádjai, a melyek jellemzésére elég, ha kiemeljük, hogy részben teljesen **koholtak**, részben **elferdítve**, részben **tudva hamisan idéztettek.** Bárki meggyőződhetik kövénnyeléseinkből, mindent fog benne találni, csak azt nem és úgy nem, a mit és a mit a nyilatkozat azt állítja.

Egy igaz, hogy a tünákr nálunk három nap alatt jelentendő be, a részvénytársaságoknál azonban általában 24 óra van a kár bejelentésére megállapítva; a 14 § elferdítve közzétett, mert ez csak azt tartalmazza, hogy ha az ajánlatba valótlán és hamis adatok **bebizonyíthatólag a szövetkezet károsítását célzó szándékkal** igaztatták, a biztosított fel kártérítése elenyészik. Ezt mondja a törvény is és magyarázatra nem szorul. A 22 § ugyan csak elferdítve idéztett, mert erős szelvéss idején minden jóra való gazdaember a gózáppal való csapás körül maga is a legnagyobb elővigyázatot tanúsítja. Ugyanily megítélés alá esik a nyilatkozatnak az alapfőkre, vonatkozó része is, mert dacára annak, hogy mint szövetkezet **nincs** szűkegünk oly alapfőkre, mint a részvénytársaságoknak, mi a törvény által előírt biztosítási alapnak kötszeresét tettük le és pedig készpénzben. Amennyiben pedig az ezután megalkotandó törvényes intézkedések visszahatólag is nagyobb biztosítási alapot fognak kívánni, biztosíthatnak az Eremita ur háta mögött rejli biztosító részvénytársaságokat. hogy a törvény ezen követelményének is megfogunk annak idején felelni.

Különös, hogy Eremita, a ki takarékpénztári igazgató és földbirtokos, az új és még nem is közkézen forgó biztosítási törvényjavaslatokat ennyire tanulmányozta. Avagy voltak oktatói?

Ilyen inspirált és Eremita urtól teljesen idegen vidéki lapokban megrendelésre közzétett nyilatkozatok ugy hiszünk a józan gondolkodás magyar gondakodósnégél ép azt fogják eredményezni, hogy még csak annál szívesebben ragaszkodják szövetkezetünkhöz, melyről minden független és elfogulatlanul gondolkozó ember elismerni kénytelen, hogy üdvös működésével nem szolgált rá ezekre a támadásokra.

Folytatni fogjuk teljes buzgalommal megkezdett működésünket és híven maradván a magunk elé kitűzött célhoz, már működésünk ténye által is kényszeríteni fogjuk a biztosító községeket meggyőződött biztosító-részvénytársaságokat, hogy ők is eddigi túlmagya díjajukat alább szállítsák, annak dacára, hogy „szaklapjakban” a díjak felemelésének szükségességét hangoztatták.

Enkital szövetkezetünk követve is nagy szolgálatot tett és tesz, kivált a gazdakodósnégnek és az magyarázza meg, hogy miért terjesztik a biztosító-részvénytársaságok Eremita nyilatkozatát oly kitarotán, miért indították meg ellenünk országosra azt a hajszát, mely a mi létjogosultságunkat, közhasznúságunkat és törekvésünket csak annál fényesebben igazolja.

Tisztelettel

**Országos Magyar Kölszönös
Biztosító Szövetkezet.**

HIRDETÉSEK.

6090. tk. 894. sz.

Árverési hirdetmény.

A nagy-kanizsai kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy dr. Benczik Ferenc arvaszéki ügyész mint kk. Mátyás Kati, Teréz József, Juli, Lajos és János részére kirendelt jogi gondnok nkanizsai lakos végrehajtatonak Mátyás János, Mária, István, ugy ösv. Mátyás Pálné által, képviselt kiskoru Mátyás József, Lajos Teréz és Gyula végrehajtást szenvedő nagykanizsai lakosok elleni 112 frt tőke, ennek 1891 évi december hó 17. napjától járó 6% kamatai 14 frt per, 8 frt 10 kr végrehajtás kérelmi, 12 frt 65 kr ingó végrehajtási 8 frt 55 kr és 10 frt 16 kr korábbi árverési 5 frt 40 kr jelenlegi s a még felmerülendő költségek erejéig a fent nevezett kir. törvényszék területéhez tartozó a nagykanizsai 3237 sz. tjkben + 4,76. hrsz. a. Mátyás Anna, János, István, Mária és kisk. Mátyás József, Lajos, Teréz és Gyula tulajdonánál felvett s 470 frtra becsült egész ingatlan az 1881 évi LX. t. c. 151. §. c.), pontja alapján, még pedig azzal s hogy amennyiben ezen ingatlan vételára lejében az előző jelzálogos követelések fedezésére szükségesnek mutatkozó 500 frt beigéretik, az esetben ezen ingatlanra ösv. Mátyás Pálné sz. Takács Teréz javára bekeblézve levő özvegyi jog épségben hagyatik, ellenkező esetben pedig a szorgalmi jogra való tekintet nélkül ugyan a t. u. határnapon vagyis

**1895. évi február hó 14-ik napján
d. e. 10 órakor**

ezen kir. tszék tkvi helyiségében dr. Benczik Ferenc felperesi ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladotni fog.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Nagy-Kanizsán, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1891. évi november hó 20-ik napján.

20. 1-1

GÖZONY
kir. tszékai albiró.

Malátsik György
Sátoralja-Ujhely

A még eddig felmulthatatlan Malátsik-féle császár és királyi kizárólag szabadalm.

patkányirtó pogácsa

azon rendkívül pusztító-eszer, a mely rohamosan kiirt patkányt, egert és vakondokat anélkül, hogy más háziállatoknak kárt okozna. — Phosphort, strychnint, arsenikumot vagy más mérgeket ható eszer azonban nem tartalmaz. Kísérletezések ezen irtó-eszerrel több országokban a legkíméletesebb sikerrel törtettek; hivatalosan is megvizsgáltatott és védjeggyel látott el, melyre ügyelni kérem, — mert csak védjeggyel ellátott patkányirtó-pogácsa hatásért kereskedhetem.

Egy nagy csomag ára használati utasítással 30 kr. — 60 fillér. — Egy kis csomag ára használati utasítással 15 kr. 30 fillér.

Ezen kiváló patkányirtó-eszer kapható:

Ifj. Fischer Ferenc fűszer-kereskedésében
Nagy-Kanizsán,

— az osztrák magyar monarchia valamennyi kiválóbb droguistánál, gyógyszerésznél és fűszerkereskedőnél is. — Próbaképpen — 2 nagy csomag — 80 kr. előre beküldése mellett portómentes küldéssel megrendelhető: **Malátsik György** a cs. és kir. osztrák magyar kizárólagos szabadalmak tulajdonosánál **Sátoralja-Ujhelyben.**

HIRDETÉSEK
felvételnek Fischel Fülöp könyvkereskedésében
Nagy-Kanizsán.

* Az e rovatban közlöttéért nem vállal felelősséget a szerk.

- Társaság XIV. évi rendes közgyűlése d. u. 3 órakor.
- " " 10-én: Az „Ipartestület” vigalma.
- " " 16-án: A „Nagy-kanizsai Izraelita Négyelet” estélye.
- " " 17-én: A „Nagy-kanizsai Kereskedelmi és Iparbank” részvénytársaság, évi rendes közgyűlése délután 10 órakor.
- " " 17-én: A „Letenyi Takarékpénztár Részvénytársaság” rendes évi közgyűlése.
- " " 23-án: A „Nagy-kanizsai Bankégyesület Részvénytársaság” huszonegyedik évi rendes közgyűlése.

— **Eltöltötések.** Az igazságügyminiszter 1895. évi január elsejével dr. Sárffy Elek nagykanizsai törvényszéki és Svastics Géza tapolcai járásbírói jegyzőket a X-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába léptette elő.

— **A Társas-úgy estélye.** A nagy-kanizsai Társas-kör vizalómrendező bizottságának az ideai farsangban határozottan szerencsése van. — Akár küldszet meghívókat a hivatalos pecsét titka alatt, akár nem, az estélyek mindenkor igen látogatottak és a látogatottsághoz ezen díszes körben mindenkor a jókedv is társul. — A folyó hó 26-án este megkezdődött és hó 27-én reggeli 8 óráig tartó vizalom, szüntén magán hordta mindazon jellegtel, mely egy fényesen sikerült mulatság mellett tanusodik. — A szép estély emlékét maradandóvá teendő a figyelmes rendezőség igen csinos táncrenddel lepte meg a megjelent hölgyeket. A négyeket 38 pár táncolta. Ott voltak: *Cserdin Emilia és Cserdin Ilka Nemes-Apátiól, Czenger Nándorné, Dauscha Ottóné, Demszky Laura; dr. Dezsényi Árpádné Keszthely, Dezsényi Elekné Möriczhely, öze. Fasciattiné; Glavina Margit Gelse, Gutmann Vilmosné, Györffy Jánosné; Halbauer Aranka Budapest. Ist. Róza Marcali, Jemrits István, dr. Józsa Fabiné és Józsa Margit Alsó-Lendvától, Jung Károlyné B. Pest, Makara Ivánné, Manhardt Malvin, Mergenthaler Lajosné, Merky Antalné, Mikoss Gézáné, Mikoss Hedvig, Mikoss Meláné, Mitsis Árpádné; Nunkovics Vilmosné, Nunkovics Erzsike és Vilma Gyéye, öze. Nyuli Györgyné, Nyuli Gizella, Plihal Ferencné, Schmidt Frigyesné; Skublics Jenőné, Skublics Gizella, Lenke és Margit Zala-Egerszeg, öze. Skublics Sándorné, Skublics Emilia és Karolina Zala-Szent-Mihályról, Stirling Sándorné; öze. Seastits Elekné, Seastits Anna és Laura Lesence-Tomaj, Szabady Ignácné, Szabady Lenke Babócsa, Szöllösy Kálmáné, Tóth Lászlóné, Tóth Kamilla és Mariska, Török Ambrusné, Török Roza, dr. Taboly Gyuláné, Unger Utman Eleké, Varga Lajosné, Varga Gizella, Véber Károlyné.*

— **Deák Ferenc ünnepély.** Dícséretes szokás a helybeli i. r. tanintézetekben, hogy minden évben felváltva hazánk egy-egy kiváló alakjának emlékét ünnepik. Különösen Deák Ferenc és Eötvös Józsefről szokták kegyelettel megemlékezni. Ez évben, e. p. jan. 23-án mint Deák Ferenc halála napján, a nagy hazánkfia emléke iránt rótták le a kegyelet adóját külön-külön az elemi nép- valamint a polgári iskola. A program a népiskolában következő volt: 1. Hymnus 2. Bun Samu igazgató az ifjúsághoz intézett hazaszeretetre buzdító beszéde. 3. „Ha az Isten” gyászdal. 4. Hazádnak rendületlenül szavaltá Rothschild Rózsika 4. oszt. tanuló 5. Deák Ferenc emlékezete. szavaltá Deutsch Lina 6. oszt. tanuló. 6. „Szózat.” — A polgári iskolában: 1. Hymnus 2. Bun Samu igazgató beszéde. 3—6. Szavallatok. Lusztig Arnold és Weiss Izó III., Blühweisz Gyözö és Kronberger Manó IV. oszt. tanúk által 7. Szózat.

— **Deák Ferenc emlékezete.** A helybeli áll. segély. közégi polgári fiu iskola mint minden évben, ez évben is kegyeletesen megünnepelte Deák Ferenc emlékezését a hazai bölcsenek halála napján, január hó 23-án. A polgári iskolai ifjúság 9 órakor gyűlt össze az iskola rajztermében, hol dr. Barta Gyula igazgató, rövid, lelkes beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt, szépen fejtegetvén annak célját. A program 2. pontja gyanánt az iskolai énekar a Szózatot énekelte Sauermann Mihály énektanár vezetése mellett, Azután Vegely József VI. oszt. tanuló szavaltá Tóth Kálmán költeményét: Deák Ferenc emlékezését mire az ifjúsági énekar egy dalt adott elő sza-

batosan és szépen. Majd Hoffmann Mór tanár tartott rövid beszédet az ifjúsághoz, Deák Ferenc példájának követésére buzdítván őket. Azután Lenk János VI. oszt. tanuló szavaltá Petőfi Sándornak: A rab című költeményét. Ismét az énekar adott elő egy dalt. Az igazgató rövid záró szavaival ért véget a rövid, de kegyetes ünnepély.

— **Tüzoltó testületi közgyűlés.** A nagy-kanizsai önk. tűzoltó testület vasárnap é. hó 27-én Lengyel Lajos önk. elnöke alatt tartotta évi rendes közgyűlését. Az előki megnyitó után Roming Lajos titkár felolvasta az elnöki és főparancsnoki jelentést, melyből adjuk a következőket: Rövid visszapillantást vetve, a testület 24 évi fennállására, örömmel konstatálja a jelentés, hogy a testület felszerelése messze felülmúlja a vidéki városok felszerelését. Hogy az általános vízhiány némileg pótolassék, a testület 6—8 vízzel feltöltött lajt-készlet tartását javasolta a városi tanácsnak, hol a javaslat kedvező fogadtatásra talált és a lajtok mielőbb elkészítése elrendellett. — A testület a múlt évben egy terhes feladatot vállalt magára a mentő-osztály felállításával, mely nemes célú intézmény újabb átderesztett szabályai a közgyűlés folyamában előterjesztvén, egyhangulag elfogadták. — Tartatott a leolyt évben I. rendes közgyűlés, 1 választmányi és 11 parancsnoksági ülés, melyeken 124 ügy darab nyert elintézt. — Nagy gyakorlat volt kettő, továbbá 32 kis gyakorlat és ezen kívül az esti őrség ideje alatt a tagok az illető őparancsnokoktól iskolai oktatásban részesültek. Az elmúlt évben 10 tüzeset fordult elő. Eléggett 2 cserépszindelyes 5 szalma fedeles ház, 8 pajta 6 istálló, 4 ól, 2 fakamra, 6 szalmakazal 51 szekér széna, 2 bála papir, 3/4 öli fa. Az összes kár 4184 ft. Az elégetti épületek közül 10 biztosítva volt, 9 pedig nem. — Működésben állott a tűzoltóságon kívül a helyben álmómaszó m. kir. 20-ik honvéd zászlóalj va amint háziezredünk legénysége. — A testületnek jelenleg 106 pártoló és 108 működő tagja van. — Egy tag a parancsnokság iránt tanúsított durva magaviselete miatt kizárattott A kizárt tag a közgyűléshez felebbezett, de itt pártolóra nem találván, felebbezésével elutasított. — A megyei tűzoltó szövetség Zala-Szent-Grothon tartott évi közgyűlésén a testületet Knortzer György főparancsnok képviselte. — Segélyben ez évben két tag részesült. — Unnepélyes kivonulás volt kettő, az Urnapi körmenekor és Kossuth Lajos tetemének átszállítása alkalmával, mely utóbbi esetben a példás rend fenntartásához a tűzoltóság nagy mérvben hozzá járult. — A mentőosztály javára március hónapban egy hangverseny táncvigalom tartatott, mely 462 ft. 36 kr tiszta jövedelem eredményezett, mely összeg a tökéltett kamatokkal addig is, míg erre szükség leszén, takarékpénztárral kezeltetik. — A pénztári forgalom ft. 1549.24 bevétellel szemben, ft. 1509.39 kiadást tüntet ki. — A segélyalap jelenlegi összege ft. 3000.21 kr. kr. — Lelekes buzdító szavakkal záródott a nagy gondnal kidolgozott jelentés, melyet a közgyűlés tetszéssel egyhangulag tudomásul vett. — A számvizsgáló bizottság jelenléte tudomásul vétele után, a számvizsgáló bizottságnak nemkülönben Fesselhofer József egyesületi pénztárosnak fardozásaiért köszönet szavaztatott. Az 1895. évi költségvetés a választmányi javaslatra szerint elfogadtattott. Szolgáti érmet kaptak: Knortzer György főparancsnok és Schöbinger Ferenc 15 éves, Laszky János 5 éves szolgálataért. Lengyel Lajos elnök az összes kitüntettekhez szép beszéddel intézvén, feltűzte a főparancsnok mellére a szolgálati érmet, a másik két kitüntetett tagra Knortzer főparancsnok tüzt fel az érmet elismerő és buzdító szavak kíséretében. — A malom tűzoltó szakasz parancsnokául Franz Lajos malomtulajdonos választatott meg, ki a vizsga-rendszer követelményeinek megfelelt. — Végül az elnök elismerő köszönetet nyilvánít a választmányának, parancsnokságnak és működő tagoknak tevékenységükért, mit Knortzer főparancsnok a maga, valamint a testület nevében köszönettel viszonzott.

— **Hymen.** Özv. Blau Adolfiné urnó leányát: Amália kisasszonyt eljegyezte Keleti M. Mór kereskedő Győrrel. — Rátzka Lajos é. hó 23-án délután vezette oltárhoz Mitlly Anna kisasszonyt a szent ferencrendiek templomában, mely zafoltság megleli közönséggel. Az estebéd a menyasszony szülői házában tartatott,

hol a vig lakodalmi vendégek Horváth Laci lekesítő zenéje mellett — reggelig maradtak együtt.

— **A nagy-kanizsai Ipartestület vizalómrendező bizottsága** 1895. évi február hó 10-én a „Polgári Egylet” emeleti dísztermében Horváth Laci zenekara közsműködésével zártkörű táncmulatságot rendez. Kezde este 8 órakor. Belépti-díj személyenként 80 kr. Családjegy (3 személyre) 2 forint. Pályójegy 3 ft. Karzatjegy 60 kr. A tiszta jövedelem az elszegényedett iparcsok javára fordítatik. Felülállások köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A meghívó másra át nem ruházható és kívánatra előmuntató. — Jegyek előre válthatók Halvax Frigyes és Tas: Simon urakkal. Kik meghívót tévedésből nem kaptak, forduljanak az Ipartestület irodájához d. e. 9—12-ig és d. u. 2—5-ig.

— **A nagy-kanizsai ker. jót. négyelet f. hó 27-ére összehívott közgyűlése,** a tagok kellő számban meg nem jelenvén, megtartható nem volt. Az új közgyűlés, — mely tekintet nélkül a megjelenők számára, határozatképes — február 3-án d. u. 3 órakor az iskolaszék helyiségében fog megtartatni.

— **Közgyűlés.** A nagy-kanizsai Ipartestület é. hó 27-én tartotta meg évi rendes közgyűlését, mely igen nyugodt lefolyású volt. Az egész előjáráság közfelkiáltással következőleg választatott meg. Elnök Samu József, alelnökök: Knausz Ferenc, Halvax Frigyes. Választmányi tagok: Takács József, Topolics János, Mihályi István, Majlinger János, Hartmann Ignác, Hiltz Lajos, Merc Mátyas, Tancsics József, Hernyovics Bertalan, Stern Károly, Hell János, Miltényi Sándor, Szűcs József, Svejcer József, Kauter József, Perneszi István, Nagy Károly, Horváth József Kovács, Fialovics Lajos, Szántó János, Horváth József, Lórái Károly. Póttagok: Bódis János, Németh György, Munkácsi Nándor, Horváth Lajos, Szi Dániel. Számvizsgálók: Beck Miksa, Schwarz Mihály, Veiszberger Zsigmond.

— **A differitiz.** Letenyén is szedi áldozatait a differitiz. Legutóbb — mint levelezők írta — Malics János ügyvéd 2 éves kis fiacskáját ragadta el a szerető szülők e borzasztó réme és szétlépte mindama reményt, mely a szegény kis fiúcskában összpontosult.

— **Halált okozó tulburgóság.** Nemrég adunk hírt arról, hogy egy erdő-őr a járásába vesszőt szedni tévedt embert minden alapos ok nélkül veszélyesen megebesített. Most ismét hasonló, de sokkal szerencsétlenebb kimenetelű büntettről értesít bennünket tudósítónk. Ugyanis Tóth József öreg erdő-őr a zalki határában levő gr. Andrassy Aladár fele uradalmi erdőben több 15—16 ft. talált, a kik a fenyő-fákról gubacsot szedtek. A fiúk az erdő-őr erélyes felszólítására nem állak meg, a mi felett az előbbi annyira dühbe jött, hogy felkapta puskáját és lött minék következtében az egyik gyermek: Knelli István oly szerencsétlenül lett halántékon találva, hogy nehány futó lépés megtétele után holtan összerogyott. Hígy véletlenül vagy szándékosan lette a szegény fiu élete kioltva, a-t a megindított vizsgálat adatai tesznek hivatva kideríteni. Az azonban már bizonyos hogy a sajnálatra utáló eset a szolgálati tulburgóság következménye. Jó lenne, ha az illető főnökök az erdőnek egy kis oktatást adnának időközönként avégből, hogy a fegyver a legvégső esetrej örvédelem céljából adatik kezükbe, de nem azért, hogy azzal egyes embereket vadállatok módjára ayon puffogassanak; még akkor sem, ha az illetők kisebb lopásokban látszanak bűnösöknek, mert ezt nem az erdő urak, hanem a bíróságok vannak hivatva megtorolni.

— **Farkas a faluban.** Gyékényesből azon hír szivárgott ki, hogy e héten egy fiut farkas tépett szét a faluban. Szerencsére e rémhír nem bizonyult valósnak, azonban alapját mégis szerencsétlen eset képezte. Ihárosból ugyanis egy veszett eb Gyékényesbe tévedt, ott több kutyát megmárt és egy 14 éves fiut is megrámadott. A fiu nem vesztette el lélekjelenlétét s dulakodás közben a kutyára e-ett, annak torkát erősen szorítva tartotta, mindaddig, míg Korcsmár nevű szomazédja nagyfejével le nem ütötte a dühös állatot. A fiu karján marási sebeket kapott a így a Pasteur fére intézetbe küldték. A legerélyesebb intézkedések megtételek, hogy a baj el ne harapódzék. Számtalan ebet lelőttek, 40 darab gyanus állat vesztésgár alatt tartatik.

— **A bankár és a papagáj.** Egy bécsi bankárral történt a következő eset: Egy napon a születési évfordulójának reggelén a bankár nyugodtan ült a sávéja mellett, mikor hirtelen a következő kiáltás hallatszott a fülébe:

— **Hitelrészvény — négyszáz forint!** Hitelrészvény négyszáz forint!

— Csodálkozva fordult hátra, s egy mérgező pillantást pillantott meg, amely a borseágon-seket megéreznyitő lelkesedéssel ismételte:

— **Hitelrészvény — négyszáz forint!**

— Ez a kurzus meglehetősen fantasztikus volt, a bankár boldogan ölelte meg a papagájt, amely-lyel gondos felesége lepté meg születésnapjának reggelén.

A papagáj jövelata időközben beteljesedett, a hitelrészvények elérték, sőt el is hagyták e jel-zett kurzust, s a bankár minden áldott napon hálás pillantásokat vetett a haragoszöld papagáj fele. A mult hétfőn azonban a hitelrészvények kurzusa váratlanul négyszázkilenc forintra szá-llott alá az előző nap négyszázötvenhét forin-tos árfolyamáról. A bankár kedvetlenül tért haza, s elhölve, habonásan hallgatta a papagáj állandó jövelatai:

— **Hitel — négyszáz forint!**

A bankár dühösen kiáltott a szobaleányára.

— **Vigyék ki rögtön ezt a vadállatot!**

A szegény, a la balse hangolt papagájt rö-g-tön száműzte a hatodik szobába. Talán sohasem is tért volna vissza többé, ha a gondos feleség egy gonja's ötlettel meg nem szorja ismét a kegyelmet a szerencsétlen madár számára. Ami-kor ugyanis az erősen engagált bankár hazatért a lakásába, újra egy rikácsoló hang halatszott a fülébe:

— **Hitel — négyszázötven, hitel — négyszáz-ötven!**

— A bankár könyvbehornt szemmel fordult a derék madár felé:

— **Drága tubicám, — mondia érzékenyül-ten — hé, ízben friss mandulát ennek az ara-nyos jószágának.**

A bankár felesége boldog mosollyal nézte az újból dresszurájának ezt a csodálatos eredményét.

Szerkesztői üzenet.

LETENYE. Mindkét levélét egyszerre kaptuk meg. Azt is, mit a csütörtöki szám megjelenése előtt s azt is, amit később mellőztattott küldeni. — Köszönjük.

Felelős szerkesztő:

Dr. LÓKE EMIL.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP.

NYILTÉR*)

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Az igazság érdekében kérjük a következő helyreigazító soroknak helyt adni. Egy Eremita Pál nevű kikindai lakos nyilatkozatot tett közszé ellenünk, melyből csak annyit a való, hogy vele perben állunk, minden egyéb ténybeli állítás a valósággal ellentétes. Perel pedig azért, mert a tényleges, igazságosan és méltányosan megállapított jégkár-összegezen felül nem akarunk neki annyit fizetni, mint a mennyt követelt. Az általunk alkalmazott becsű alkalmával 3675 forintban állapították meg a jégkárt, ezzel megkínáltuk, mintán nem fogadta el, az ősszeget késszépénben bírói letébe helyeztük; ott van az ma is, ha tehát a nyilat-kozatban arra hivatkozik, hogy ügyvédjétől értesült, hogy az ősszeget utólagosan a bírói letéből felvettük, akkor ő vagy ügyvédje, tudva valótlan állított.

Különbön nagyon csalódások valaki, ha azt hinné hogy Eremita ur tételi közszé e nyilatkozatot, mert az tudunkkal Magyarország majdnem minden vidéki lapjában megjelent oly vidékeken is, hol Eremita ur soha sem járt, elannyira, hogy e nyilatkozat közszéállításának költésége sokkal többre rognak, mint a mennyt kártérítés címén rajtunk követel; ránk sem gyakorolhat vele presztőt, mert hiszen a bíróság dolga, kárigénye felett határozni, a való tehát az, hogy a közszéig félrevesztésére ép azok aknázzák ki az Eremita urral történt esetet, a kiknek érdekében áll tekintélyünket a közszéig előtt lerontani, mely törekvéssel szemben kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy sok száz kárvallott feleink közül Eremita Pál az egyetlen, kivel akarunk elle-nére kénytelenek vagyunk többi biztosított feleink érdeké-ben pert viselni, holott némely nagy biztosító részvénytár-szág, mint statisztikailag ki lehetne mutatni, jóformán a perokból él, mert hiszen ép az ezen tőren szerzett szomorú tapasztalatok kézzettették a gazdasági egyesüléseket, hogy Mészölygyeszen október 30-án országos kongresszusra össze-

gyűlvén, a méltánytalan, erőszakos és igazságtalan kárfe-lvételi eljárásval szemben orszószat keresztet.

Látható ebből, mennyire alaposak az immár országoserte terjesztett nyilatkozat vádjai, s melyek jellemzőkre slóg, ha kiemeljük, hogy részben teljesen koholtak, részben elferdítve, részben tudva hamisan idószottak. Bárki meggyőződhetik kötvényállítókainkból, mindent fog haszn találni, csak azt nem és egy sem, a mit és a mit a nyilatkozat azt állítja.

Egy igaz, hogy a tükár nálunk három nap alatt jelen-tendő be, a részvénytársaságoknál azonban általában 24 óra van a kár bejelentésre megállapítva; s 14 § elferdítve közzétett, mert az csak azt tartalmazza, hogy ha az ajánlatba valótlán és hamis adatok bebizonyíthatólag a szövetkezet károsítását ólézó szándékkal ígattak", a biztosított fél kártérítése elenyészik. Ezt mondja a törvény is és magyarázatra nem szorul. A 23 § ugyan-csak elferdítve idószott, mert érde szélvéssé idején minden józaváló gadszember a gösszéppel való csúpián körül maga is a legnagyobb elővigyázatot tanusítja. Ugyanily megítélés alá esik a nyilatkozatnak az alaptökre, vonatkozó része is, mert dacára annak, hogy mint szövetkezet nincs szélvé-günk oly alaptökre, mint a részvénytársaságoknak, mi a törvény által előírt biztosítási alapnak kétszeresét tettük le és pedig késszépénben. Amennyiben pedig az esztán megalkotandó törvényes intézkedések visszahatólag is na-gyobb biztosítási alapot fognak kívánsi, biztosíthatjuk az Eremita ur háta mögött rajtó biztosító részvénytársaságokat, hogy a törvény ezen követelményének is megfogunk annak idején felelni.

Különbös, hogy Eremita, a ki takarékpenstári igaz-tó és földbírtokos, az új és még nem le kökészen forgó bis-tosítási törvényjavaslatokat ennyire tanulmányozta. Avagy voltak októli?

Ilyen inspirált és Eremita urtól teljesen idágon vidéki lapokban megrendelésre közzétett nyilatkozatok egy hiszünk a józan gondolkodáson magyar gadszükségletnél ép azt fogják eredményezni, hogy még csak annál szívesebben ragaszkodják szövetkezetünkhöz, melyről minden független és elfogulatlanul gondolkodó ember elismeri kénytelen, hogy idős működésével nem szolgált rá enkre a támadá-sokra.

Folytatni fogjuk teljes buzgalommal megkezdett működé-sünket és híven maradvá a magunk elé kitűzött célhoz, már működésünk ténye által is kényseríteni fogjuk a biztosító kösszében meggaadódot biztosító-részvénytársaságokat, hogy ik is addigi tulmagas díjakat alább szállítsák, annak dacára, hogy „szaki-apszakban" a díjak felmérésének szük-ségességét hangoztatták.

Esztál szövetkezetünk közzéva is nagy szolgálatot tett és tesz, kivált a gadszükségletnek és az magyarán meg, hogy miért terjesztik a biztosító-részvénytársaságok Eremita nyilatkozatát oly kitarósan, miért indították meg ellentünk országoserte azt a hajszát, mely a mi létjogosultságunkat, kösszükségletet késszö törekvésüket csak annál fényesebben igazolja.

Tisztelettel

**Országos Magyar Kösszöndös
Biztosító Szövetkezet.**

HIRDETÉSEK.

6090. ik. 894. sz.

Árverési hirdetmény.

A nagy-kanizsai kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírre tétetik, hogy dr. Benicz Ferenc árvaszéki ügyész mint kk. Matyas Kati, Teréz József, Juli, Lajos és János részére kirendelt jogi gondnok nkanizsai lakos végrehaj-latónak Matyas János, Mari, István, ugy özv. Matyas Pálné által, képviselt kiskoru Matyas József, Lajos Teréz és Gyula végrehajtást szen-vedő nagykanizsai lakosok elleni 112 frt 15ke, ennek 1891 évi december hó 17. napjától járó 6% kamatai 14 frt per, 8 frt 10 kr végrehajtas kérelmi, 12 frt 85 kr ingó végrehajtási 8 frt 55 kr és 10 frt 16 kr korábbi árverési 5 frt 40 kr jelenlegi s a még felmerülendő költségek erejéig a font nevezett kir. törvényszék terüle-téhez tartozó a nagykanizsai 3237 sz. tjkben + 476. hrz. s. Matyas Anna, János, István, Mari és kisk. Matyas József, Lajos, Teréz és Gyula tulajdonául felelt s 470 frtra becsült egész ingatlan az 1881 évi LX. t. c. 151. §. c.), pontja alapján, még pedig azzal s hogy amennyi-ben ezen ingatlan vételára fejében az előző jel-zálogos követelések fedezésére szüksségessnek mu-tatkozó 500 frt beigértetik, az esetben ezen in-gatlanra özv. Matyas Pálné az Takács Teréz javára bekebelezve levő özvegyi jog épságben hagyatik, ellenkező esetben pedig a szorgalmi jogra való tekintet nélkül ugyan a t. u. ha-tárnapon vagyis

**1895. évi február hó 14-ik napján
d. e. 10 órakor**

ezen kir. tvszék tkvi helyiségében dr. Benicz Ferenc felperesi ügyvéd vagy helyettese köz-bejöttével megtartandó nyilvános árverésen el-adatni fog.

Kiküldési ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 szá-zalékát késszépénben vagy óvadékképes papírban a kiküldötti kezéhez letenni.

Kelt Nagy-Kanizsán, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1891. évi november hó 20-ik napján.

20. 1-1

GÓZONY
kir. tvszéki albtör.

HIRDETÉSEK
felvétetnek Fischel Fülöp könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

A még eddig felmulthatatlan Malarsik-féle császár és királyi kizárólag szabadalm.
patkányirtó pogácsa

azon rendkívül pusztító-szer, a mely rohamo-san kiirt patkányt, egert és vakondokat anél-kül, hogy más háziállatoknak kárt okozza. — Phosphor, strychnin, arsenikumot vagy más mérgeként ható szert azonban nem tartalmaz. Kiszéleltetések ezen irtó-szerrel több uradal-makban a legkifutóbb sikerral tétettek; hiva-talosan is megvizsgáltott és védjegygyel lát-tatott el, melyre ügyelni kérem, — mert csak védjegygyel ellátott patkányirtó-pogácsa hat-tásért kereskedhetem.

Egy nagy csomag ára használati utasítá-sal 30 kr. — 60 fillér. — Egy kis o-mag ára használati utasítással 15 kr. 30 fillér.

Ezen kiváló patkányirtó-szer kapható:
ifj. Fischer Ferenoz fűszer-kereskedésében Nagy-Kanizsán.

— az ostrák magyar monarchia valamennyi kiválóbb droguistái, gyógyszerészei és fűszerkereskedőnei is. — Próbaképen — 2 nagy csomag — 80 kr. előre beküldés mellett portómentes kül-déssel megrendelhető: **Malarsik György** a ca. és kir. ostrák magyar kizárólagos szabadalmak tulajdonosánál **Natoralja-Ujhelyben.**

*) Az e rovásban közzétettéket nem vállal felelősséget s szerk.

MEGHIVÓ!

A Letenyei Takarékpénztár Részvény-Társaság

1895. évi február hó 17-ikén, délelőtt 10 órakor, Letenyén, intézeti helyiségeiben

rendes közgyűlést

tart, — melyre a t. részvényeseket ezennel meghívjuk.

Tárgysorozat:

1. A mérleg, nyereség- és veszteségszámla bemutatása. — Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésének előterjesztése.
2. Ezek jóváhagyása; intézkedés a nyereségfelosztásáról. — A felmentvény megadása.
3. A belépő igazgatóság (Tamás Ádám, Stern Zsigmond, Stolczer Gusztáv, dr. Rothschild Samu, dr. Csemesz Kálmán, Kohn Hermani, Tamás Sándor, Tamás Gyula, Leitner József, Leitner Lipót, Wesel Manó) helyett igazgatóság és a belépő felügyelőseg (Ifj. Singer Samu, Schmidt Emil, Kaster Miksa) helyett új felügyelőseg választása.
4. Esetleges indítványok tárgyalása.
5. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kiküldése.

A t. részvényesek figyelmét felhívjuk az alapszabályok következő intézkedésére:

44. §. Aki szavazati jogával élni akar, köteles saját nevére szóló részvényét még le nem járt szelvényeivel együtt a németi meghatalmazását a közgyűlés megnyitása előtt a társaság pénztárába letenni. — Szavazati joggal csak az bir, ki-nek neve a részvénykönyvben tulajdonosként bejegyezve van.

21-1

Az igazgató-ág.

Hirdetmény!

Obornak- és Langvíz községek telekkönyvei birtokszabályozás következtében átakítottak és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik; — az 1892. évi XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésére kapcsolatosan foganatosított.

1.) Ez azzal a felhívással létezik közvé, hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. 15. és 17. §§-ai alapján, — ide értve a §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cikk 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-cikk 15. §-a pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cikk 15. §-a b. pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-cikk 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenséget kimutathaják, e végből törlési kereseteket hat hónappalatt, vagyis 1895. évi július hó 31-ik napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a 3-ik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, — hátrányára nem szolgálhat.

2.) Hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cikk 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, irásbeli ellentmondásukat hat hónappalatt, — vagyis 1895. évi július hó 31-ik napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3.) Hogy mindazok, akik a telekkönyvátalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1.) és 2.) pontban körülírt esetekben kívül az 1892. XXIX. t.-cikk szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, — a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cikk 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmeinek találják, — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónappalatt vagyis 1895. évi július hó 31-ik napjáig beárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulása után az átalakításhoz közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatjuk meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a menyiben azokhoz, egyszerűsámd egyszerű másolatokat is csatolnak, — vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a tkvi hatóságnál átvehetik.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság Nagy-Kanizsán, 1894. december 31-ik napján.

GOZONY, kir. tszéki albiró.

Hirdetések felvételnek
Fischel Fülöp könyvkereskedésében
Nagy-Kanizsán.

Kis-Czell városában,
(VASMEGYE)
1895. évi január hó 1-jétől fogva
a Főtéren levő első rendű
— 1850 óta —
fűszer-üzleti-helyiség,
● hozzátartozó állványokkal, ●
kézi-raktárak, padlás és pincze
bérbe adatik!
Részletes felvilágosítással
szolgál a tulajdonos
PICK HENRIK.